

NAUČAVANJA PREDSJEDNIKA CRKVE

EZRA TAFT BENSON

NAUČAVANJA PREDSEDNIKA CRKVE
EZRA TAFT BENSON

Izdavač:
Crkva Isusa Krista svetaca posljednjih dana
Salt Lake City, Utah

Knjige u zbirci *Naučavanja predsjednika Crkve*

Naučavanja predsjednika Crkve: Joseph Smith (broj predmeta 36481)

Naučavanja predsjednika Crkve: Brigham Young (35554)

Naučavanja predsjednika Crkve: John Taylor (35969)

Naučavanja predsjednika Crkve: Wilford Woodruff (36315)

Naučavanja predsjednika Crkve: Lorenzo Snow (36787)

Naučavanja predsjednika Crkve: Joseph F. Smith (35744)

Naučavanja predsjednika Crkve: Heber J. Grant (35970)

Naučavanja predsjednika Crkve: George Albert Smith (36786)

Naučavanja predsjednika Crkve: David O. McKay (36492)

Naučavanja predsjednika Crkve: Joseph Fielding Smith (36907)

Naučavanja predsjednika Crkve: Harold B. Lee (35892)

Naučavanja predsjednika Crkve: Spencer W. Kimball (36500)

Naučavanja predsjednika Crkve: Ezra Taft Benson (08860)

Kako biste pribavili primjerke ove knjige obratite se mjesnom distribucijskom centru ili posjetite store.lds.org. Ove knjige dostupne su i na LDS.org te na mobilnoj aplikaciji Gospel Library (Evandeoska knjižnica).

Vaše su primjedbe i prijedlozi o ovom priručniku dobrodošli. Molimo pošaljite ih odjelu Curriculum Development, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, Utah 84150-0024, SAD.

E-pošta: cur-development@ldschurch.org

Molimo navedite svoje ime, adresu, odjel i okol. Obavezno navedite naziv ove knjige. Zatim iznesite primjedbe i prijedloge o dobrim stranama knjige te o mjestima gdje je moguće poboljšanje.

© 2014. Intellectual Reserve, Inc.

Sva prava pridržana

Tiskano u Njemačkoj.

Pravo engleskog izdanja odobreno: 3/11

Pravo prevođenja odobreno: 3/11

Naslov izvornika: *Teachings of Presidents of the Church:*

Ezra Taft Benson

Croatian

08860 119

Sadržaj

Uvod	V
Povijesni sažetak	IX
Život i službeništvo Ezre Tafta Bensona	1
1 Velika zapovijed – ljubiti Gospodina	37
2 Uvijek se moliti	47
3 Sloboda izbora, vječno načelo	59
4 Radostan život u problematičnim vremenima	69
5 Načela pravog pokajanja	77
6 Isus Krist, naš Spasitelj i Otkupitelj	89
7 Joseph Smith, oruđe u rukama Božjim	101
8 Moć riječi	113
9 Mormonova knjiga – zaglavni kamen naše vjere	123
10 Preplavlivanje zemlje i naših života Mormonovom knjigom	133
11 Slijedite živućeg proroka	143
12 Tražite Duha u svemu što radite	151
13 Neprocenjivi blagoslovi doma Gospodnjeg	163
14 Brak i obitelj – određeni od Boga	173
15 Sveti pozivi oca i majke	185
16 Starije osobe u Crkvi	197
17 Obdržavanje zakona ćudoredne čistoće	211
18 Pazite se oholosti	223
19 Vodstvo	235
20 »Pasi ovce moje«	245
21 Načela vremenite i duhovne dobrobiti	255
22 Pronositi evanđelje u svijet	269
23 »Kolčiče učvrsti«	279
24 Život usredotočen na Krista	289
Popis vizualnih prikaza	299
Kazalo	301

Gene W. Brown

Uvod

Prvo predsjedništvo i Zbor dvanaestorice apostola pokrenuli su komplet knjiga *Naučavanja predsjednika Crkve* kako bi vam pomogli približiti se vašem Nebeskom Ocu i kako bi produbili vaše razumijevanje obnovljenog evanđelja Isusa Krista. Kako Crkva nadodaje djela ovom kompletu, moći ćete sakupiti kolekciju knjiga evanđeoskih referenci za vaš dom. Knjige u ovoj zbirci osmišljene su za korištenje u osobnom proučavanju i za nedjeljnu poduku. Također vam mogu pomoći pripremiti druge lekcije ili govore i odgovoriti na pitanja o crkvenom nauku.

Ova knjiga predstavlja naučavanja predsjednika Ezre Tafta Bensona, koji je služio kao predsjednik Crkve Isusa Krista svetaca posljednjih dana od 10. studenoga 1985. do 30. svibnja 1994.

Osobno proučavanje

Dok proučavate naučavanja predsjednika Ezre Tafta Bensona, uz molitvu tražite nadahnuće Duha Svetoga. Pitanja na kraju svakog poglavlja pomoći će vam razmišljati o učenjima predsjednika Bensona, razumjeti ih i primijeniti. Sljedeće vam ideje također mogu pomoći:

- Zapišite misli i osjećaje koji vam dolaze od Duha Svetoga dok proučavate.
- Podcrtajte odlomke koje želite upamtiti. Razmotrite upamtiti ove odlomke ili ih zabilježite u svojim Svetim pismima uz povezane retke.
- Pročitajte poglavlje ili odlomak više od jednom kako biste ga bolje razumjeli.
- Zapitajte se pitanja poput sljedećih: Kako naučavanja predsjednika Bensona povećavaju moje razumijevanje načela evanđelja? Što Gospodin želi da naučim iz ovih naučavanja?

- Članovima svoje obitelji i prijateljima recite što ste naučili.
- Upitajte se kako vam naučavanja iz ove knjige mogu pomoći s osobnim izazovima i brigama.

Podučavanje iz ove knjige

Ova je knjiga osmišljena za korištenje kod kuće i u Crkvi. Sljedeće smjernice mogu vam pomoći u podučavanju iz ove knjige.

Pripremite se podučavati

Tražite vodstvo Duha Svetoga dok se pripremate podučavati. Uz molitvu proučite određeno poglavlje kako biste bili sigurni u svoje razumijevanje naučavanja predsjednika Bensaona. Kada njegove riječi osobno utječu na vas, podučavat ćete s većom iskrenošću i moći (vidi NiS 11:21).

Ako podučavate lekciju za Melkisedekovo svećeništvo ili Potporno društvo, ne biste trebali staviti ovu knjigu po strani ili pripremati lekciju iz drugih materijala. Uz molitvu izaberite iz poglavlja ona učenja za koja smatrate da će najviše koristiti osobama koje podučavate. Neka poglavlja sadržavaju više nego što ćete moći raspraviti tijekom lekcije.

Potaknite sudionike neka prouče poglavlje prije lekcije i donesu knjigu sa sobom. Kada to učine, bit će spremniji sudjelovati u raspravi i izgrađivati jedni druge.

Tijekom svoje pripreme za podučavanje pridajte posebnu pažnju odsjeku »Prijedlozi za proučavanje i podučavanja« na kraju svakog poglavlja. Pod ovim naslovom pronaći ćete pitanja, povezane stihove iz Pisama i pomoć u proučavanju i podučavanju. Pitanja i povezani stihovi iz Pisama odgovaraju svojstveno poglavlju u kojima se nalaze. Pomoći pri proučavanju i podučavanju mogu vas voditi u vašim naporima da učite i živite evanđelje te pomognete drugima da učine isto.

Predstavite poglavlje

Dok predstavljate poglavlje, i tijekom lekcije, radite kako biste stvorili okruženje u kojem Duh može dotaknuti srca i umove osoba koje podučavate. Za početak lekcije, pomognite im da se

usredotoče na učenja u poglavlju. Možete koristiti jednu ili više od sljedećih ideja:

- Pročitajte i razgovarajte o odsjeku pod nazivom »Iz života Ezre Tafta Bensona« na početku poglavlja.
- Razgovarajte o slici ili stihu iz Svetih pisama iz poglavlja.
- Zajedno otpjevajte prigodnu crkvenu pjesmu.
- Ukratko ispričajte osobno iskustvo o temi.

Potaknite raspravu o naučavanjima predsjednika Bensona

Dok podučavate iz ove knjige, pozovite druge da iznesu svoja mišljenja, postavite pitanja i podučavaju jedni druge. Kada aktivno sudjeluju, bit će spremniji učiti i primiti osobnu objavu. Dopustite neka se dobra rasprava nastavi umjesto da pokušate pokriti sva učenja. Da biste potaknuli raspravu, koristite pitanja s kraja svakog poglavlja. Također možete osmisliti vlastita pitanja, posebno namijenjena onima koje podučavate.

Sljedeće opcije mogu vam dati dodatne ideje:

- Zamolite sudionike da iznesu što su naučili iz svog osobnog proučavanja poglavlja. Može biti korisno da tijekom tjedna kontaktirate nekoliko sudionika i zamolite ih da se pripreme ispričati što su naučili.
- Zadužite sudionike da pročitaju odabrana pitanja s kraja poglavlja (pojedinačno ili u malim grupama). Zamolite ih da potraže učenja u poglavlju koja se odnose na ta pitanja. Zatim ih pozovite da iznesu svoja mišljenja i uvide.
- Zajedno pročitajte neka od naučavanja predsjednika Bensona u poglavlju. Zamolite sudionike da navedu primjere iz Svetih pisama i iz vlastitih iskustava koja pokazuju ova naučavanja.
- Zamolite sudionike da odaberu jedan odsjek i tiho ga pročitaju. Pozovite ih da se okupe u grupe od dvoje ili troje ljudi koji su izabrali isti odsjek i rasprave što su naučili.

Potaknite razmjenu i primjenu

Naučavanja predsjednika Bensona bit će najznačajnija sudionicima koji ih razmjenjuju s drugima i primjenjuju u svojim životima. Možete koristiti jednu ili više od sljedećih ideja:

- Upitajte sudionike kako mogu primijeniti naučavanja predsjednika Bensaona u svojim dužnostima kod kuće i u Crkvi. Na primjer, možete im pomoći da razmotre i rasprave kako mogu primijeniti njegova naučavanja kao muževi, žene, roditelji, sinovi, kćeri, kućni učitelji ili posjetiteljice.
- Potaknite sudionike da iznesu neka naučavanja predsjednika Bensaona članovima obitelji i prijateljima.
- Pozovite sudionike da primijene što su naučili i razmjene svoja iskustva na početku sljedeće lekcije.

Zaključite raspravu

Ukratko sažmite lekciju ili zamolite jednog ili dvoje sudionika neka to učine. Posvjedočite o naučavanjima o kojima ste raspravljali. Možda ćete htjeti pozvati i druge da iznesu svoje svjedočanstvo.

Podaci o izvorima citiranim u ovoj knjizi

Naučavanja u ovoj knjizi su izravni citati propovijedi, članaka, knjiga i dnevnika predsjednika Ezre Tafta Bensaona. Citati iz objavljenih izvora zadržali su interpunkcije, pravopis, velika i mala slova te odlomke iz originalnih izvora osim uredničkih ili pravopisnih izmjena koje su bile potrebne za poboljšanje čitljivosti. Iz tog razloga možda ćete primijetiti manje nedosljednosti u tekstu. Na primjer, zamjenice koje se odnose na božanstvo pisane su malim slovima u nekim citatima, a velikim slovima u drugim.

Također, predsjednik Benson često je koristio izraze kao *muškarci*, *muškarac* ili *čovječanstvo* govoreći o svim ljudima, i muškarcima i ženama. Često je koristio zamjenice *on*, *njegov* i *njemu* govoreći o oba spola. To je bilo uobičajeno za govor njegovog doba. Unatoč razlikama između tih govornih konvencija i trenutnog korištenja, učenja predsjednika Bensaona odnose se i na žene i na muškarce.

Povijesni sažetak

Sljedeca kronologija pruža kratak povijesni okvir naučavanjima predsjednika Ezre Tafta Bensona u ovoj knjizi.

4. kolovoza 1899. Rođen blizu Whitneyja u Idahou Georgeu Taftu Bensonu ml. i Sari Dunkley Benson.
1912. do 1913. Preuzima mnoge odgovornosti kod kuće dok je njegov otac služio misiju u sjevernim Sjedinjenim Državama.
1914. do 1919. Pohađa akademiju Oneida Stake u Prestonu u Idahu gdje je i diplomirao.
1918. Pozvan služiti kao pomoćnik vođe izvođača (kasnije mladića) u svojem odjelu u Whitneyju.
1920. Upoznaje Floru Smith Amussen, svoju buduću suprugu.
1921. Pohađa poljoprivredni fakultet u Uti (danas Državno sveučilište u Uti) u Loganu, Utah.
13. srpnja 1921. Njegov ga otac zareduje kao starješinu.
15. srpnja 1921. do
2. studenoga 1923. Služi kao cjelodnevni misionar u Britanskoj misiji.
25. kolovoza 1924.
do lipnja 1926. Flora služi cjelodnevnu misiju na otočju Havaji.
- jesen 1924. Pridružuje se svojem bratu Orvalu u kupnji obiteljske farme u Whitneyju.
- proljeće 1926. Diplomirao je na sveučilištu Brigham Younga.
10. rujna 1926. Ženi se Florom u hramu Salt Lake.

- rujan 1926. do lipnja 1927. Pohađa državni fakultet u Iowi za poljoprivredu i mehaniku (danas Državno sveučilište u Iowi za znanost i tehnologiju) gdje je stekao magisterij iz isplativosti agronomije.
- lipanj 1927. Seli se natrag na obiteljsku farmu u Whitneyju.
1929. Prihvaća posao kao državni agronomski službenik za okrug Franklin, Idaho. Ostavlja farmu i seli se u obližnji Preston u Idaho.
1930. do 1939. Zaposlen kao agronomski ekonomist i stručnjak u savjetodavnom odboru sveučilišta Idaho.
- siječanj 1935. do studenog 1938. Služi kao prvi savjetnik u predsjedništvu okola u okolu Boise.
- studenog 1938. do ožujka 1939. Služi kao predsjednik okola Boise.
1939. do 1943. Radi kao izvršni tajnik nacionalnog vijeća farmerskih zadruga u Washington, D.C.-u. Živi s obitelji u Bethsedi u Marylandu.
- lipanj 1940. Pozvan služiti kao predsjednik okola Washington u Washington, D.C.-u.
26. srpnja 1943. Pozvan služiti kao član Zbora dvanaestorice apostola.
7. listopada 1943. Predsjednik Heber J. Grant zaredio ga je kao apostola i odijelio kao člana Zbora dvanaestorice apostola.
- siječanj 1946. do prosinca 1946. Služi kao predsjednik Europske misije i pomaže dostaviti vremenitu i duhovnu pomoć svecima posljednjih dana nakon uništavanja Drugog svjetskog rata.
16. srpnja 1946. Posvećuje Finsku za propovijedanje evanđelja.

- siječanj 1953. do siječnja 1961. Služi kao ministar poljoprivrede Sjedinjenih Država pod vodstvom predsjednika Dwighta D. Eisenhowera.
- siječanj 1964. do rujna 1965. Ponovno služi kao predsjednik Europske misije.
10. studenog 1966. Ponovno posvećuje Italiju za propovijedanje evanđelja.
14. travnja 1969. Posvećuje Singapur za propovijedanje evanđelja.
26. listopada 1969. Posvećuje Indoneziju za propovijedanje evanđelja.
30. prosinca 1973. Odijeljen kao predsjednik Zbora dvanaestorice apostola.
10. studenog 1985. Odijeljen kao predsjednik Crkve Isusa Krista Svetaca posljednjih dana.
24. listopada 1986. Posvećuje hram Denver Colorado.
28. kolovoza 1987. Posvećuje hram Frankfurt Njemačka (tijekom njegove službe kao predsjednika Crkve posvećeno je devet hramova).
2. listopada 1988. Održava svoj posljednji govor na općem saboru (nakon listopada 1988., njegovo slabašno tjelesno zdravlje sprečava ga da govori na općem saboru. Njegovi savjetnici u Prvom predsjedništvu čitaju njegove propovijedi ili citiraju poruke koje je izrekao u prošlim govorima).
14. kolovoza 1992. Oplakuje smrt svoje supruge Flore.
30. svibnja 1994. Preminuo u svojem domu u Salt Lake Cityju u Utahu, oko dva mjeseca prije svojeg 95. rođendana.

Ezra Taft Benson kao beba, 1900.

Život i službeništvo Ezre Tafta Bensaona

Dana 4. lipnja 1994. putnici na autocesti između Logana u Utahu i Whitneyja u Idaho svjedočili su nečemu neobičnom. Vidjeli su ljude kako stoje uz dijelove te 39 kilometara duge ceste. Idućeg dana, starješina Robert D. Hales iz Zbora dvanaestorice apostola objasnio je zašto su se ljudi okupili tamo. Čekali su pogrebni kortež kojim se prevozilo tijelo predsjednika Ezre Tafta Bensaona na groblje u njegovom rodnom gradu nakon pogrebne službe u Salt Lake Cityju u Utahu. Starješina Hales je opisao prizor:

»Vožnja uz kortež do Whitneyja u Idaho bila je dirljiva počast Božjem proroku.

Članovi Crkve odali su počast kada su se poredali uz autocestu i dok su stajali na nadvožnjacima diljem ceste. Tog subotnjeg poslijepodneva, neki su bili odjeveni u svoja nedjeljna najbolja odijela. Drugi su zastali iz poštovanja, zaustavivši svoje automobile i stojeći s poštovanjem, čekajući da prorok prođe. Farmeri su stali u svojim poljima sa svojim šeširima preko svojeg srca. Vjerojatno je značajnije to što su mladići skinuli svoje baseballske kape i stavili ih preko svojeg srca. Zastave su isto oprostajno vijorile dok je prorok prolazio. Izloženi su znakovi na kojima je pisalo: 'Volimo predsjednika Bensaona.' Na drugima je pisalo: 'Čitajte Mormonovu knjigu.'¹

Ovaj izljev privrženosti doista je bio odavanje priznanja, no bio je i više od toga. Bio je vidljiv dokaz da su se životi ljudi promijenili jer su slijedili savjet proroka. A ljudi koji su se okupili uzduž autoceste predstavljali su puno više. Od trenutka kada je Ezra Taft Benson rođen blizu Whitneyja u Idaho do trenutka kada su njegovi smrtni ostaci pokopani tamo, služio je kao oruđe u Gospodinovim rukama putujući diljem svijeta i pomažući milijunima ljudi da dođu Kristu.

Lekcije naučene na obiteljskoj farmi

Dana 4. kolovoza 1899. Sarah Dunkley Benson i George Taft Benson ml. Izrazili su dobrodošlicu prvorodenom djetetu u njihovoj obitelji. Dali su mu ime Ezra Taft Benson, po njegovom pradjedu, starješini Ezri T. Bensonu, koji je služio kao član Zbora dvanaestorice apostola.

Ezra je rođen u farmerskoj kući s dvije sobe koju je njegov otac izgradio godinu ranije. Porod je bio dug i težak, a nazočni liječnik mislio je da beba teška 5,3 kg neće preživjeti. No, bebine bake imale su drugu ideju. Napunile su dvije posude s vodom – jednu s toplom, a drugu s hladnom – i umakale su unuka naizmjenice u svaku posudu dok nije počeo plakati.

Mladi Ezra Taft Benson, kojeg su članovi obitelji i prijatelji često zvali »T«, uživao je u ispunjenom djetinjstvu na farmi koja je okruživala kuću gdje je rođen. Predsjednik Gordon B. Hinckley, koji je služio s predsjednikom Besonom gotovo 33 godine u Zboru dvanaestorice apostola i u Prvom predsjedništvu, ispričao je o lekcijama koje je mladi Ezra naučio:

»Bio je dječak s farme, doslovno i iskreno, odjeven u tregerice, dječak izgorio od sunca koji je u ranoj dobi spoznao zakon žetve: 'Što tko sije, to će i žeti' (Galaćanima 6:7).

Tijekom tih dana oskudice, spoznao je da bez napornog rada ništa ne raste, osim krova. Da bi bilo žetve mora postojati rad, neprestan i stalan. I tako, u jesen se oralo i u proljeće se oralo — znojan rad cjelodnevnog hodanja brazdama cijeloga dana iza zaprege snažnih konja. U to su se doba koristili ručni plugovi i bilo je potrebno stalno držati ručke koje su se savijale i tresle dok je oštar vrh pluga zarezivao zemlju i uredno ju preokretao. Nakon takvoga dana dječak je bio iscrpljen i dobro je spavao. No, jutro je vrlo brzo došlo.

Polje je trebalo tanjurati, ponovno uz pomoć konja, kako bi se umrvile grude, a zemlja se pripremila za sisanje. Zasađivanje je bio mukotrpan, naporan zadatak. A zatim je trebalo navodnjavati. Farma Bensonovih imala je suho tlo koje se spašavalo čarolijom navodnjavanja. Na vodu se trebalo paziti ne samo tijekom dana, već i tijekom

noći. Nije bilo električnih baterijskih lampi niti propanskih svjetiljki. Postojale su samo petrolejske svjetiljke koje su bacale slabašan žuti sjaj. Bilo je nužno da se voda dovede do kraja reda. To je bila lekcija koja se nikada nije zaboravila.

U svojim mislima mogu vidjeti dječaka s lopatom na svojem ramenu dok hoda kanalima i poljima kako bi dostavio vlagu koja donosi život spaljenom tlu.

Ubrzo je došlo vrijeme da se posiječe sijeno, jutra i jutra sijena. Upregnuta je zaprega za kosilicu, dječak se popeo na staro čelično sjedalo, a poluga srpa ljuljala se naprijed-natrag režući otkos od 1,5 m dok se zaprega kretala unaprijed. S muhama i komarcima, prašinom i pržećom vrućinom, bilo je teško raditi. Sjeno je zatim trebalo biti pograbljano, zatim ručnim vilama nabacano na stog kako bi se sušilo. Izbor trenutka bio je važan. Kada se sjeno dostatno sasušilo, vilama se bacalo na kola s velikim ravnim koritom. U dvorištu sa stogom, sjeno bi se s kola podignulo kranom pokretanim konjima i oblikovao bi se ogroman stog sjena. Tih dana nije bilo baliranja niti je bilo mehaničkih utovarivača. Postojale su samo vile i mišići...

Nije ni čudo da je stasom porastao i da su mu mišići ojačali. Oni među nama koji smo ga poznavali u njegovim posljednjim godinama života često smo komentirali veličinu njegovih zglobova. Snažno zdravlje, temelj koji je položen tijekom njegove dječake dobi, bilo je jedno od najvećih blagoslova njegovog života. Do posljednjih nekoliko godina bio je čovjek ogromne energije.

Tijekom godina njegovog zrelog života, kada je hodao s predsjednicima i kraljevima, nikada nije zaboravljao svoje dječake dane s farme. Nikada nije izgubio svoju sposobnost za rad. Nikada nije izgubio volju da se ustane u zoru i radi do kasno u noć.

No iz tog dječakog doma došlo je više od ogromne navike rada. Postoji određena snaga koja dolazi iz zemlje. Postojao je stalan podsjetnik na pravorijek dan Adamu i Evi kada su istjerani iz vrta: 'U znoju lica svoga kruh svoj ćeš jesti dokle se u zemlju ne vratiš' (Postanak 3:19). Duh samodostatnosti ugrađen je u one koji su radili na zemlji. Tada nisu postajali vladini programi za farme niti bilo kakve potpore. Trebale su biti prihvaćene zarade od sezone.

Smrtonosni mrazovi, vansezonske oluje, vjetar i suša prihvaćani su kao rizici života protiv kojih nije bilo dostupno osiguranje. Skladištenje za dan potrebe bilo je nužnost, inače bi se gladovalo. Jedan stalan resurs protiv životnih rizika bio je molitva, molitva našem vječnom, brižnom Ocu, Svemogućem Bogu svemira.

U tom malom domu u Whitneyju u Idahou bilo je mnogo molitve. Održavale su se obiteljske molitve, navečer i ujutro, u kojima se izražavala zahvalnost za život te njegove izazove i prilike, i u kojima se molilo za snagu da se izvrši djelo toga dana. Prisjećali su se onih u potrebi, a kada se obitelj dignula sa svojih koljena, majka koja je bila predsjednica Potpornog društva u odjelu napunila bi laki jednopreg kako bi odnijela hranu potrebitima, a njezin najstariji sin bio joj je vozač. Ove lekcije nikada nisu izgubljene.«²

Lekcije naučene od vjernih roditelja

Ove lekcije marljivog rada, obiteljskog jedinstva, služenja i življenja evanđelja počele su se veličati jednoga dana kada su roditelji dvanaestogodišnjeg Ezre došli kući s crkvenih sastanaka s neočekivanim novostima. Predsjednik Benson se kasnije prisjetio:

»Dok je otac vodio konja kući, majka je otvorila poštu i, na njihovo iznenađenje, unutra je bilo pismo misijskog ureda u Salt Lake Cityju – poziv za odlazak na misiju. Nitko nije pitao jesu li osobe spremne, voljne ili sposobne. Biskup je trebao znati, a biskup je bio djed George T. Benson, otac mojega oca.

Otac i majka plakali su dok su se uvozili u dvorište – nešto što nikada nismo vidjeli u svojoj obitelji. Okupili smo se oko lakog jednoprega – tada nas je bilo sedmero – i upitali smo ih što se dogodilo.

Rekli su: 'Sve je u redu.'

'Zašto onda plačete?', upitali smo.

'Dođite u dnevni boravak i objasnit ćemo.'

Skupili smo se oko starog kauča u dnevnom boravku i otac nam je rekao za njegov poziv na misiju. Majka je rekla: 'Ponosni smo što znamo da se oca smatra dostojnim ići na misiju. Plačemo malo jer to znači dvije godine razdvojenosti. Znaite, vaš otac i ja nikada nismo bili odvojeni jedan od drugog više od dvije noći zaredom

od početka našeg braka — a to je bilo kada je otac išao u kanjon skupljati cjepanice i drva za ogrjev.³

S ocem na misiji, Ezra je preuzeo veći dio odgovornosti za vođenje obiteljske farme. On je »vršio posao muškarca iako je bio samo dječak«, kasnije se njegova sestra Margaret prisjetila. »Preuzeo je očevo mjesto na gotovo dvije godine.«⁴ Pod Sarinim vodstvom, Ezra i njegova braća i sestre zajedno su radili, molili se i kasnije čitali pisma od oca. Sedamdeset pet godina kasnije, predsjednik Benson se prisjećao blagoslova koji su došli njegovoj obitelji jer je njegov otac služio misiju.

»Pretpostavljam da će neki možda reći da je njegovo prihvaćanje tog poziva bio dokaz da zapravo ne voli svoju obitelj. Napustiti sedmero djece i trudnu ženu na dvije godine, kako to može biti istinska ljubav?

No, moj je otac znao za veću viziju ljubavi. Znao je da 'Bog u svemu na dobro surađuje s onima koji ga ljube' (Rimljanima 8:28). Znao je da je najbolje što može učiniti za svoju obitelj to da posluša Boga.

»Iako nam je jako nedostajao tijekom tih godina, i iako je njegovo odsustvo donijelo mnogo izazova našoj obitelji, njegovo prihvaćanje pokazalo se kao dar dobrotvornosti. Otac je otišao na svoju misiju, ostavivši majku kod kuće sa sedmero djece (osmo je rođeno četiri mjeseca nakon što je on stigao na misiju). No, u taj je dom ušao duh misionarskog rada koji ga nikada nije napustio. Nije to bilo bez ponešto žrtve. Otac je morao prodati našu staru suhu farmu kako bi financirao svoju misiju. Morao je preseliti oženjeni par u dio naše kuće kako bi se brinuli za usjeve što rastu u redovima te je svojim sinovima i ženi ostavio odgovornost brige za zemlju sa sjenom, zemlju za ispašu i malo stado krava muzara.

Očeva pisma doista su bila blagoslov našoj obitelji. Nama, djeci, činilo se kao da dolaze s druge strane svijeta, no stizala su tek iz Springfielda u Massachusettsu, iz Chicaga u Illinoisu te Cedar Rapidsa i Mashalltowna iz Iowe. Da, kao rezultat Očeve misije u naš je život došao duh misionarskog rada koji ga nikada nije napustio.

Kasnije je obitelj porasla na jedanaestoro djece – sedam sinova i četiri kćeri. Svih sedam sinova služilo je misije, neki od njih dvije ili

tri misije. Kasnije, dvije kćeri i njihovi muževi služili su cjelodnevnne misije. Dvije preostale sestre, obje udovice – jedna majka osmero, a druga majka desetero djece – služile su kao misionarske suradnice u Birminghamu u Engleskoj.

To je baština koja i dalje nastavlja blagoslivljati obitelj Benson čak i u treći i četvrti naraštaj. Nije li to doista bio dar ljubavi?«⁵

Crkvena služba tijekom mladenaštva

Nadahnut primjerom svojeg roditelja i motiviran vlastitom željom da pomogne u izgradnji Gospodinovog kraljevstva na zemlji, Ezra Taft Benson entuzijastično je prihvaćao pozive za služenje. Kada je imao 19 godina, njegov biskup, koji mu je bio i djed, zatražio ga je da služi kao jedan od odraslih vođa za 24 mladića u odjelu. Mladići su sudjelovali u američkim izviđačima, a Ezra je služio kao pomoćnik vođe izviđača.

U ovom pozivu, jedna od Ezrinih odgovornosti bila je pomoći mladićima pjevati u zboru. Pod njegovim su vodstvom mladići osvojili natjecanje među zborovima drugih odjela u njihovom okolu, čime su se kvalificirali za regionalno natjecanje. Kako bi pomogao motivirati ih da vježbaju i pjevaju najbolje što mogu, Ezra im je obećao da će ih voditi na 56 km dugo planinarenje preko planina do jezera ako pobijede na regionalnom natjecanju. Plan je uspio – mladići iz Whitneyja su pobijedili.

»Počeli smo planirati svoje planinarenje«, prisjetio se starješina Benson, »i tijekom našeg sastanka jedan mali dvanaestogodišnji dječak podignuo je svoju ruku i vrlo službeno rekao: 'Htio bih nešto predložiti.' Rekao sam: 'U redu, što?' On je rekao: 'Htio bih predložiti da se svi ošišamo kako se ne bismo mučili s češljevima i četkama na ovom putovanju.'«

Naposljetku su se svi mladići složili da se ošišaju na kratko tijekom pripreme za planinarenje. Postali su više entuzijastični po pitanju ideje kada je jedan od njih predložio da se i vođa izviđača ošiša. Predsjednik Benson je nastavio:

»Dvojica vođa izviđača zasjele su na stolicu brijača koji je vrlo radosno prošao škarama kroz njihovu kosu. Kada je skoro završio

s poslom, rekao je: 'Sada, kada biste mi vi dečki dopustili da vam obrijem vaše glave, učinio bih to besplatno.' I tako smo započeli s tim planinarenjem — 24 dječaka s ošišanom kosom i dvojica vođa izviđača s obrijanim glavama.«

Prisjećajući se svojih iskustva s mladićima u njegovom odjelu, predsjednik Benson je rekao: »Jedna od radosti rada s dječacima je činjenica da dobijete svoju plaću dok radite s njima. Imate priliku svakodnevno promatrati rezultate svojeg vodstva dok radite s njima tijekom godina i gledati ih kako odrastaju u odvažno muževno doba, revnosno prihvaćajući njegove izazove i odgovornosti. Takvo zadovoljstvo ne može se kupiti ni pod koju cijenu; mora se ostvariti služenjem i predanošću. Kako je veličanstveno imati čak i mali udio u pomaganju izgradnje dječaka u muškarce, prave muškarce.«⁶

Predsjednik Benson nikada nije zaboravio ove mladiće i potrudio se ostati u kontaktu s njima. Mnogo godina nakon tog planinarenja od 56 km, posjetio je odjel Whitney kao član Zbora dvanaestorice apostola i obratio se maloj grupi njih. Mogli su mu reći da su 22 od 24 ostali vjerni u Crkvi. Izgubili su kontakt s preostalom dvojicom. Predsjednik Benson je naposljetku uspio pronaći njih dvojicu, pomogao im je vratiti se u aktivnost u Crkvi i izvršio je njihova hramska pečačenja.⁷

Udvaranje Flori

U jesen 1920., Ezra je otišao u Logan u Utahu, oko 40 km daleko do Whitneyja, kako bi se upisao na agronomski koledž Utah (danas Državno sveučilište Utah). Bio je s nekim prijateljima kada mu je jedna djevojka zapela za oko. Kasnije se prisjetio:

»Bili smo vani u blizini staja za mužnju kada se djevojka – vrlo privlačna i predivna – provela u svojem autu na putu do mljekarnice da pribavi nešto mlijeka. Kada su joj dječaci zamahali, ona im je odmahнула. Rekao sam: "Tko je ta djevojka?" Rekli su: "To je Flora Amussen."»

Rekao sam im: 'Znate, upravo sam dobio utisak da ću se oženiti njome.'«

Flora Amussen, prije nego što se udala za Ezru Tafta Bensonu

Tada su se Ezrini prijatelji nasmijali na njegovu izjavu, rekavši: »Ona je previše popularna za dječaka s farme.« No, on se nije uplašio. »Zbog toga je sve još zanimljivije«, odgovorio je.

Nedugo nakon njihovog razgovora, Flora i Ezra su se po prvi puta sastali u Whitneyju gdje je ona bila pozvana da odsjedne kod Ezrinih rođaka. A ubrzo nakon toga, Ezra ju je pozvao na ples. Pristala je, a drugi izlasci odveli su do onoga što su oni kasnije nazvali »predivnim udvaranjem«. No, njihovo udvaranje bilo je prekinuto – i na mnoge načine poboljšano – kada je Ezra primio poziv da služi kao cjelodnevni misionar u britanskoj misiji.

U pripremi za Ezrinu misiju, on i Flora razgovarali su o svojoj vezi. Htjeli su da se njihovo prijateljstvo nastavi, no također su prepoznali potrebu da Ezra bude predan misiji. »Prije nego što sam otišao, Flora i ja odlučili smo pisati [pisma] samo jednom mjesečno«, rekao je. Također smo odlučili da će naša pisma biti pisma ohrabrenja, pouzdanja i novosti. To smo i učinili.«⁸

Dvoje misionara

Britanska misija koja je bila tako plodonosna za prve misionare svetaca posljednjih dana bila je drugačija za starješinu Bensonu i njegove suradnike. Protivnici na britanskom otočju, uključujući i neke od svećenika, potpirili su opću mržnju prema svecima posljednjih dana objavljujući antimormonske članke, romane, igrokaze i filmove. Starješina Benson je bez sumnje bio ražalošćen ogorčenim osjećajima ljudi po pitanju obnovljenog evanđelja, ali nije dopustio takvim kušnjama da oslabe njegovu vjeru. Zapravo, u svoj je dnevnik zapisao o mjesnoj mladeži koja je zadirkivala njega i njegove suradnike uzvikujući im: »Mormoni!« Njegov neizgovoren odgovor bio je: »Hvala Gospodu što jesam.«⁹

Uz naviještanje evanđelja ljudima koji nisu članovi Crkve, starješina Benson služio je kao svećenički vođa i bilježnik među svecima posljednjih dana u Velikoj Britaniji. Ove razne prilike za služenjem dovele su do dražesnih iskustava, za razliku od teškoća s kojima se često suočavao. Starješina Benson krstio je i potvrdio nekoliko ljudi i pomogao mnogima da se približe Gospodinu. Na primjer, pričao je o vremenu kada ga je na posebnom sastanku, koji su organizirali vjerni članovi Crkve, Duh vodio da govori na način koji je pomogao prijateljima članova da steknu svjedočanstvo da je Joseph Smith bio Božji prorok.¹⁰ Zabilježio je da su on i njegov suradnik jednom dali svećenički blagoslov ozbiljno oboljeloj ženi koja se oporavila 10 minuta kasnije.¹¹ Radovao se kada je kao bilježnik pronašao svece čija su imena bila zabilježena u zapisima Crkve, ali koji su bili izgubljeni za mjesne članove.¹² Primio je dragocjenu obuku za vodstvo, služeći pod vodstvom dvojice predsjednika misije koji su također bili članovi Zbora dvanaestorice apostola: Starješine Orson F. Whitney i David O. McKay.

Starješina Benson je bio zahvalan za Gospodinovu zaštitu dok je naviještao evanđelje. Jedne su noći on i njegov suradnik bili okruženi ruljom muškaraca koji su im zaprijetili da će ih baciti u rijeku. Potiho se molio za pomoć. Tada se, kako je kasnije izviješteno, »veliki, snažan stranac progurao do moje strane. Pogledao me je ravno u oči i rekao snažnim, jasnim glasom: 'Mladiću, vjerujem svakoj riječi koji si večeras izgovorio.' Dok je govorio, ljudi su se

razmaknuli u mali krug oko mene. Meni je to bio izravan odgovor na molitvu. Zatim se pojavio britanski bobby [policijski službenik].¹³

Kada starješina Benson nije aktivno služio s drugima »tjerao se dalje 'proždirući Mormonovu knjigu', posebice misionarska iskustva Mosijinih sinova«. ¹⁴ Također je primao utjehu i podršku kroz pisma od kuće, za koja je rekao da ih je »opetovano čitao«. Osvrćući se na svoju misiju, komentirao je: »Majka i otac otvorili su mi svoja srca u pismima i bili su mi prava snaga kao mladiću. Florina [pisma] bila su puna duha i ohrabrenja, nikada sentimentalnosti. Mislim da je to povećalo moju ljubav prema njoj i uvažavanje više od ičega.« ¹⁵

Starješina Benson razriješen je cjelodnevnne misionarske službe 2. studenoga 1923. Oklijevao je s odlaskom, rekavši da je opraštanje od »dragih, dobrih svetaca« u Velikoj Britaniji bilo »najteži dio [njegove] misije«. ¹⁶ Ipak, bio je radostan zbog mogućnosti ponovnog sjedinjenja sa svojom obitelji i radovao se što će vidjeti Floru.

I Flora se radovala što će vidjeti Ezru. No, učinila je više od iščekivanja neposredne mogućnosti provođenja vremena s njime. Doista se radovala – njegovoj budućnosti i potencijalu. Od trenutka kada je bila tinejdžer, ustrajala je na tome da bi se »voljela udati za farmera« ¹⁷ i bila je sretna s Ezrinom očitom željom da se skrasi na obiteljskoj farmi u Whitneyju u Idahu. Međutim, osjećala je da on prvo mora dovršiti svoje obrazovanje. Kasnije je rekla: »Molila sam se i postila da mi Gospodin pomogne znati kako bih mu mogla pomoći da bude od najveće službe svojim bližnjima. Sinulo mi je da ako biskup misli da sam dostojna [on će me] pozvati na misiju. Crkva je bila na prvom mjestu Ezri, pa sam znala da on neće reći ništa protiv toga.« ¹⁸

Ezra je bio iznenađen kada mu je Flora rekla da je prihvatila poziv služenja misije na Hvajskim otocima, nakon što su on i ona ponovno počeli s udvaranjem. Odieljena je 25. kolovoza 1924. i otišla je idućeg dana. Tek što je otišla, Ezra je zabilježio u svoj dnevnik: »Oboje smo bili sretni jer smo osjetili da budućnost sadrži toliko puno za nas da će nam ovo razdvajanje biti kasnije nadoknađeno. Ipak, teško je vidjeti nečije nade uništene. No, iako smo ponekada plakali zbog toga, dobili smo uvjerenje od njega koji nam je rekao da će sve to biti za bolje.« ¹⁹

Doista je sve to bilo za bolje. Riječima njezinog predsjednika misije, Flora je bila »vrlo dobra, poduzetna misionaraka«²⁰ koja je dala svoje »srce i dušu, vrijeme i talente za Gospodnje djelo.«²¹ Nadgledala je ustroj Male škole u nekim područjima misije, podučavala je djecu u osnovnoj školi, služila je u hramu i sudjelovala u naporima snaženja mjesnih svetaca posljednjih dana. Neko vrijeme je čak i služila kao misionarska suradnica svojoj obudovljenoj majci, Barbari Amussen, koja je pozvana na kratkoročnu misiju. Zajedno, ovo suradništvo majke i kćeri naišlo je na čovjeka koji se priključio Crkvi prije puno godina u Sjedinjenim Državama kroz napore Florinog oca, Carla Amussena. Obraćeni je u međuvremenu postao neaktivan u Crkvi, no Flora i njezina majka družile su se s njime i pomogle mu vratiti se u Crkvu.²²

Dok je Flora bila odsutna, Ezra je ostao zaposlen. On i njegov brat Orval kupili su obiteljsku farmu i nastavili svoje obrazovanje. Neko je vrijeme Ezra išao na sveučilište Brigham Younga u Provu, Utah, dok je Orval ostao u Whitneyju kako bi se brinuo o farmi. Složili su se da će se Ezra vratiti na farmu nakon što završi svoje obrazovanje, dok će Orval služiti misiju i dovršiti svoje obrazovanje. Odlučan da brzo dovrši BYU, Ezra je držao ambicioznog rasporeda predavanja. Također je sudjelovao u društvenim svečanostima, uključujući plesove, zabave i dramske izvedbe.

Iako je Ezra proglašen »najpopularnijim muškarcem BYU-a« tijekom svoje posljednje godine obrazovanja, nitko od Flore nije uspio ukrasti njegovu pažnju. Kasnije je rekao da kada je ona dovršila svoju misiju u lipnju 1926. »željno« ju je htio vidjeti, iako je inzistirao da ju nije »čekao« da se vrati.²³ Diplomirao je s počastima tek nekoliko mjeseci prije njezinog povratka.

Početak zajedničkog života

Mjesec dana nakon što se Flora vratila sa svoje misije, ona i Ezra objavili su svoje zaruke. Neki su ljudi nastavili propitkivati Florinu prosudbu. Nisu razumjeli zašto bi se netko tako dotjeran, bogat i popularan htio skrasiti s dječakom s farme. No, ona je nastavljala govoriti da se »oduvijek htjela udati za farmera.«²⁴ Ezra »je bio praktičan razborit i temeljit«, rekla je. I primijetila je: »Bio je ljubazan

prema svojim roditeljima i znala sam da ako on poštuje njih, poštovat će i mene.«²⁵ Prepoznala je da je on bio »nebrušeni dijamant«, i rekla je: »Učinit ću sve što je u mojoj moći kako bih mu pomogla da bude poznat po dobrom i smatran dobrim, ne samo u ovoj maloj zajednici, već da ga cijeli svijet zna.«²⁶

Dana 10. rujna 1926. Floru i Ezru zapečatio je starješina Orson F. Whitney iz Zbora dvanaestorice apostola u hramu Salt Lake. Jedino slavlje nakon vjenčanja bio je doručak za obitelj i prijatelje. Nakon doručka, novi par odmah je sjeo u svoj kamionet Ford Model T i otišao za Ames u Iowi gdje je Ezra prihvaćen u znanstveni program za magisterij iz isplativosti agronomije na Državnom koledžu Iowe za agronomiju i mehaniku (danas Državno sveučilište Iowe za znanost i tehnologiju).

Veći dio njihovog puta bio je po prašnjavim cestama i kroz rijetko naseljenu zemlju. Tijekom puta su proveli osam noći u napuknutom šatoru. Kada su stigli u Ames unajmili su garsonijeru jedan blok od kampusa koledža. Garsonijera je bila mala i Bensonovi su dijelili prostor s velikom obitelji žohara, no Ezra je rekao da je garsonijera »ubrzo izgledala poput najudobnije male kolibe koju bi osoba ikada mogla zamisliti.«²⁷ Ezra se ponovno posvetio svojem obrazovanju. Magistrirao je manje od godinu kasnije, nakon nebrojnih sati učenja, predavanja i pisanja. Par koji je sada očekivao svoju prvu bebū, vratio se u na obiteljsku farmu Bensonovih u Whitneyju.

Uravnotežavanje profesionalnih prilika i crkvenih poziva

Kada su se Bensonovi vratili u Whitney, Ezra se u potpunosti predao u svakodnevne poslove na farmi, koji su uključivali mužnju krava, uzgajanje svinja i pilića te uzgajanje šećerne repice, žita, alfalfe i drugih usjeva. Orval je pozvan služiti cjelodnevnu misiju u Danskoj.

Nakon skoro dvije godine vođe mjesne uprave ponudili su Ezri posao državnog agronomskog službenika. Uz Florino ohrabrenje, Ezra je prihvatio poziciju iako je to značilo napustiti farmu i preseeliti se u obližnji grad Preston. Unajmio je mjesnog farmera da vodi farmu dok se Orval ne vrati.

Ezra Taft Benson kada je diplomirao na Sveučilištu Brigham Younga 1926.

Ezrine nove odgovornosti uključivale su savjetovanje mjesnih farmjera po pitanjima koja su se ticala njihove produktivnosti. Više od svega, osjetio je da farmeri trebaju bolje promidžbene vještine – nešto što je postajalo sve važnije nakon nastupanja Velike depresije i nešto što je on bio u mogućnosti pružiti sa svojim obrazovanjem u isplativosti agronomije. Potaknuo je farmere da sudjeluju u farmerskim kooperativnim zadrugama koje bi im pomogle smanjiti troškove i dobiti najbolje cijene za rad.²⁸

Ezrine sposobnosti agronomskog vođe zajamčile su druge poslovne prilike. Od 1930. do 1939. radio je kao agronomski ekonomist i stručnjak na savjetodavnom odjelu Sveučilišta Idaho u Boiseu, glavnom gradu Idaha. Ove odgovornosti prekinute su od kolovoza 1936. do srpnja 1937. kada su se Bensonovi preselili u Kaliforniju kako bi Ezra mogao studirati agronomsku isplativost na Sveučilištu Kalifornije u Berkeleyju.

Čak i s neodložnim odgovornostima na poslu i kod kuće, Ezra i Flora Benson imali su vremena služiti u Crkvi. U Whitneyju, Prestonu i Boiseju pozvani su podučavati i voditi mlade.²⁹ Prihvaćali su ove pozive s entuzijazmom, vjerujući da su »mladi naša budućnost«. ³⁰ Ezra je također dobio priliku pomoći s mjesnim misionarskim radom.³¹ U Boiseju je Ezra pozvan služiti kao savjetnik u predsjedništvu okola. Čak je i nastavio raditi u tom svojstvu tijekom vremena kada su on i njegova obitelj živjeli u Kaliforniji. Okol Boise je ubrzano rastao i u studenome 1938. Starješina Melvin J. Ballard iz Zbora dvanaestorice apostola rasporedio je okol na tri okola. Ezra Taft Benson pozvan je kao jedan od predsjednika okola.

U siječnju 1939. Ezra je bio iznenađen što mu je ponuđen položaj izvršnog tajnika Nacionalnog vijeća farmerskih zadruga u Washington, D.C.-u. Savjetovao se s Florom oko ove prilike. Stoga što je odijeljen kao predsjednik okola samo dva mjeseca ranije, također je kontaktirao i Prvo predsjedništvo kako bi zatražio njihov savjet. Potaknuli su ga da prihvati ovaj položaj pa su se on i njegova obitelj oprostili od svojih prijatelja u Boiseju u ožujku 1939. i preselili se u Bethesdu u Marylandu, blizu Washington, D.C.-a. U lipnju 1940., ponovno je pozvan služiti kao predsjednik okola, ovog puta u novoformljenom okolu Washington u Washington, D.C.-u.

Brižna, ujedinjena obitelj

Ezra i Flora Benson uvijek su se prisjećali vječne važnosti njihovog međusobnog odnosa i odnosa s njihovom djecom, ostarjelim roditeljima te braćom i sestrama. Njihov naglasak na održavanju ujedinjene obitelji bio je više od osjećaja dužnosti. Oni su iskreno voljeli jedno drugo i htjeli su biti zajedno – u ovom životu i kroz vječnosti.

Ezrine brojne dužnosti u crkvenim pozivima i profesionalnim zaduženjima često su ga odvajale od kuće. Ponekada su izrazi mlade djece naglašavale ovu činjenicu. Na primjer, kada je jedne nedjelje otišao na crkveni sastanak, kći Barbara je rekla: »Dovidenja, tatice. I vrati se ponovno i posjeti nas nekada.«³² Flori je bio izazov samoj odgojiti šestero djece s mužem koji je često izbivao pa je

s vremena na vrijeme priznala da se osjeća »usamljeno i pomalo obeshrabreno«. ³³ Ipak, kroz sve to, cijenila je svoje uloge supruge i majke te je bila zadovoljna predanošću svojeg muža Gospodinu i obitelji. U pismu Ezri je napisala: »Kao i obično, dani se čine poput mjeseca od kada si otišao... [No] kada bi svi ljudi... voljeli i živjeli svoju vjeru kao ti, bilo bi vrlo malo tuge [i] patnje... Uvijek si tako predan svojoj obitelji i spreman u svakom trenutku pružiti pomoć potrebitima.« ³⁴

Ezra je pokazao svoju predanost kad je god bio kod kuće. Odvajao je vremena da se smije i igra sa svoje šestero djece, sluša ih, traži ih njihova mišljenja o važnim pitanjima, podučava ih evanđelju, pomaže s kućanskim poslovima i provodi vrijeme sa svakim od njih zasebno. Djeca su pronašla utjehu i snagu u ujedinjenoj ljubavi svojih roditelja za njih (stoga što je obitelj bila tako važna Ezri Taftu Bensonu, ova knjiga sadrži dva poglavlja o njegovom naučavanju na tu temu. Ta poglavlja, naslovljena »Brak i obitelj – određeni od Boga« i »Sveti pozivi očeva i majki«, sadrže sjećanja Bensonove djece o brižnom domu njihovog djetinjstva).

Poziv u apostolstvo

U ljeto 1943. Ezra je otišao iz Marylanda sa svojim sinom Reedom na obilazak nekoliko farmerskih zadruga u Kaliforniji kao dio svojih odgovornosti u nacionalnom vijeću farmerskih zadruga. Također je planirao sastati se s crkvenim vođama u Salt Lake Cityju i posjetiti članove obitelji u Idahou.

Dana 26. srpnja, nakon što su ostvarili sve ciljeve svojeg putovanja, vratili su se u Salt Lake City prije puta kući. Saznali su da ga je tražio predsjednik David O. McKay, s kojim se Ezra sastao prije nešto manje od dva tjedna ranije. Ezra je nazvao predsjednika McKaya koji mu je rekao da se predsjednik Heber J. Grant, tadašnji predsjednik Crkve, želi sastati s njime. Ezru i Reeda dovezli su u ljetnikovac predsjednika Granta koji se nalazio nekoliko minuta od centra Salt Lake Cityja. Kada su stigli: »Ezra je odmah uveden u spavaću sobu predsjednika Granta, gdje se ostario prorok odmarao. Na zahtjev predsjednika Ezra je zatvorio vrata, prišao mu i sjeo se na stolicu pokraj njegovog kreveta. Predsjednik Grant je s obje svoje

ruke primio Ezrinu desnu ruku i sa suzama koje su mu ispunile oči jednostavno rekao: 'Brate Benson, svim svojim srcem vam čestitam i molim se da vas Božji blagoslovi prate. Odabrani ste kao najmlađi član Vijeća dvanaestorice apostola.'³⁵

Ezra se prisjetio ovog iskustva u svojem dnevniku:

»Ova se najava činila nevjerojatnom i preplavljujućom... Nekoliko minuta mogao sam samo reći: 'O, predsjedniče Grant, to ne može biti!', što sam sigurno ponovio nekoliko puta prije nego što sam uspio pribitati svoje misli dovoljno da shvatim što se dogodilo... Dugo je držao moju ruku dok su nam obojici oči suzile... Više od sat vremena bili smo zajedno sami, većinu vremena s našim rukama međusobno srdačno sklopljenim. Iako je [on bio] slab, njegov je um bio jasan i budan, a ja sam bio duboko dojmjen njegovim dražesnim, ljubaznim, poniznim duhom koji se činio kao da gleda u moju dušu.

Osjetio sam se potpuno slab i nedostojan pa su njegove riječi utjehe i ohrabrenja koje su uslijedile bile dvostruko cijenjene. Među ostalim je izjavio: 'Gospodin ima način veličanja ljudi koji su pozvani na položaje vodstva.' Kada sam u svojoj slabosti uspio izjaviti da volim Crkvu, on je rekao: 'Znamo to i Gospodin želi ljude koji će dati sve za njegovo djelo.'³⁶

Nakon ovog razgovora, Ezra i Reed su odvezeni do kuće predsjednika McKayja. Tijekom tog puta Ezra nije ništa rekao o svojem iskustvu s predsjednikom Grantom, a Reed nije pitao. Kada su došli u kuću predsjednika McKayja, predsjednik McKay je rekao Reedu što se dogodilo. Zatim su se Ezra i Reed zagrlili.

Ezra je bio nemiran te noći kada su on i Reed otpočeli putovanje kući vlakom. Idućeg dana, pozvao je Floru i rekao joj o njegovom pozivu u apostolstvo. »Rekla je da osjeća da je to predivno i izrazila je svoje potpuno povjerenje da je on tome dorastao«, prisjetio se. »Bilo je ohrabrujuće razgovarati s njom. Uvijek je pokazivala više vjere u mene nego što sam to ja pokazivao.«³⁷

Tijekom nekoliko narednih tjedana, Ezra i Flora su pripremili sve za preseljenje u Utah, a Ezra je učinio sve što je mogao kako bi prijelazno razdoblje za njegovog nasljednika u nacionalnom vijeću farmerskih zadruga prošlo što lakše. On i Spencer W. Kimball

*Zbor dvanaestorice apostola, negdje između listopada 1950. i travnja 1951.
Stoje, s lijeva na desno: Delbert L. Stapley; Henry D. Moyle; Matthew Cowley;
Mark E. Petersen; Harold B. Lee; Ezra Taft Benson; Spencer W. Kimball.
Sjede, s lijeva na desno: John A. Widtsoe; Stephen L Richards; David O.
McKay, predsjednik Zbora dvanaestorice; Joseph Fielding Smith,
vršitelj dužnosti predsjednika; Joseph F. Merrill; Albert E. Bowen.*

podržani su kao članovi Zbora dvanaestorica apostola 1. listopada 1943. i odijeljeni su kao apostoli 7. listopada, a starješina Kimball je prvi odijeljen.

Tako je počelo služenje starješine Ezre Tafta Bensonu kao jednog od »naročitih svjedoka za ime Kristovo po svem svijetu« (NiS 107:23).

Dobavljanje hrane, odjeće i nade u Europi nakon rata

Dana 22. prosinca 1945., predsjednik George Albert Smith, tadašnji predsjednik Crkve, sazvaio je poseban sastanak Prvog predsjedništva i Zbora dvanaestorice apostola. Najavio je da se Prvo predsjedništvo osjetilo nadahnutim poslati apostola da predsjedava nad europskim misijama i nadgleda crkvene napore tamo. Drugi svjetski rat završio je ranije te godine i mnogi europski narodi

tek su se počeli oporavljati od rasprostranjenog, preplavljujućeg razaranja rata. Prvo predsjedništvo osjetilo je da je starješina Ezra Taft Benson pravi čovjek za posao.

Ove su vijesti došle kao »veliki šok« starješini Bensonu koji je bio najnoviji i najmlađi član zbora. Poput misije njegovog oca 34 godine ranije, ovo će zaduženje zahtijevati da bude razdvojen od svoje mlade obitelji. Prvo predsjedništvo nije moglo reći koliko će biti odsutan. Međutim, uvjerali su ga da će ga njegova supruga i djeca podržati, a on je izrazio svoju potpunu voljnost da služi.³⁸ Kasnije je opisao zaduženja koje je prihvatio:

»Golemost toga činila se nadmoćnom. Oni [Prvo predsjedništvo] su nam dali četverostruko zaduženje: Prvo, pobrinuti se za duhovne poslove Crkve u Europi; drugo, raditi kako bi hrana, odjeća i posteljina bili dostupni našim napaćenim svecima u svim dijelovima Europe; treće, usmjeravati ponovnu uspostavu raznih misija u Europi; i četvrto, pripremiti povratak misionara u te države.«³⁹ No, predsjednik Smith pružio mu je sljedeće obećanje utjehe: »Uopće nisam zabrinut za tebe. Bit ćeš jednako siguran kao bilo gdje na svijetu ako paziš na sebe i uspjeh ćeš ostvariti veliko djelo.«⁴⁰

Starješina Benson je opisao iskustvo prenošenja vijesti svojoj supruzi i obitelji: »U dražesnom i upečatljivom razgovoru sa svojom suprugom, posvećenom suzama, Flora je izrazila svoju brižnu zahvalnost i uvjerala me u svoju svesrdnu podršku. Tijekom večere sam rekao djeci koja su bila iznenađena, zainteresirana i u potpunosti odana.«⁴¹

Kada su starješina Benson i njegov suradnik, Frederick W. Babbel, stigli u Europu bili su ražalošćeni bolestima, siromaštvom i razaranjem koje su vidjeli svugdje oko sebe. Na primjer, u pismu Flori, starješina Benson je govorio o majkama koje su zahvalno primale dar: sapun, iglu i konac te naranču. Godinama nisu vidjele tako nešto. Starješina Benson je mogao vidjeti da su one oskudnim obrocima koji su im u prošlosti davani, »izgladnjivale sebe kako bi pokušale i dale više svojoj djeci u istinskom majčinskom duhu.«⁴² Pričao je o crkvenim sastancima u »bombardiran[im] zgrada[ma]« i u »gotovo potpunoj tami.«⁴³ Pričao je o izbjeglicama – »sirotim, neželjenim dušama... istjeranim iz svojih nekoć sretnih domova u

nepoznata odredišta.«⁴⁴ Također je pričao o čudesima posred tmurnih posljedica rata.

Jedno je čudo bilo očito u životu svetaca posljednjih dana diljem Europe. Na putu tamo, starješina Benson se pitao kako će ga sveci prihvatiti. »Hoće li njihova srca biti ispunjena ogorčenjem? Hoće li biti mržnje tamo? Jesu li postali ogorčeni na Crkvu?« Bio je nadahnut onime što je pronašao:

»Dok sam gledao u njihova izmučena lica, blijeda, mršava, mnoge od tih svetaca odjevene u dronjke, neke od njih bose, mogao sam vidjeti svjetlo vjere u njihovim očima dok su svjedočili o božanskoj prirodi ovog velikog djela posljednjih dana i izražavali svoju zahvalnost za blagoslove Gospodina...

Otkrili smo da su naši članovi nastavili dalje na čudesan način. Njihova vjera je bila snažna, njihova predanost veća, a njihova odanost nenadmašna. Pronašli smo vrlo malo, ako išta, gorčine ili očaja. Prevladavao je duh prijateljstva i bratstva koji se proširivao s jedne misije na drugu, a dok su putovali, sveci su ih molili da prenesu njihove pozdrave njihovoj braći i sestrama u drugim zemljama iako su njihovi narodi bili zaraćeni prije nekoliko mjeseci.« Čak su i izbjeglice »pjevale pjesme sionske sa... žarom« i »zajedno su klečali u molitvi u ponoć i izjutra te iznosili snažno svjedočanstvo... glede blagoslova evanđelja.«⁴⁵

Još jedno čudo bilo je snaga crkvenog programa dobrobiti. Ovaj napor koji je počeo manje od 10 godina ranije spasio je živote mnogih svetaca posljednjih dana u Europi. Sveci su blagoslovljeni jer su i sami prihvatili načela dobrobiti. Međusobno su si pomagali u svojoj potrebi, dijeleći hranu, odjeću i druge zalihe, a čak su i sadili vrtove u bombardiranim zgradama. Također su blagoslovljeni jer su sveci posljednjih dana iz drugih dijelova svijeta donirali dobra kako bi im pomogli – otprilike 2.000 tona zaliha. Starješina Benson je pričao o crkvenim vođama koji su plakali pri prizoru osnovne hrane koju su mogli razdavati mjesnim članovima i rekao je da je stajao ispred kongregacija u kojima je procijenjeno da 80 posto sve odjeće koje se nosi dolazi kroz program dobrobiti.⁴⁶ U govoru na općem saboru koji je održao ubrzo nakon što se vratio kući, rekao je: »Moja braćo i sestre, trebate li bilo koji drugi daljnji dokaz o

*Starješina Benson, desno, nadgleda zalihe
socijalne pomoći u Bergenu u Norveškoj*

potrebi ovoga programa i nadahnuću koje stoji iza njega? Kažem vam, Bog usmjerava ovaj program. On je nadahnut!»⁴⁷

Starješina Benson i brat Babbel iskusili su još jedno ponavljajuće čudo kada im je Gospodin otvorio put da otputuju među ratom poharane narode Europe. Opetovano je starješina Benson tražio dopuštenje vojnih službenika da uđe u određena područja kako bi se sastao sa svecima i razdavao dobra. Uvijek iznova je primao u biti isti odgovor od tih vođa i drugih: »Ne shvaćate li da je tamo bio rat? Nijednom civilnom putniku nije dopušteno da tamo uđe.« Nakon što bi pogledao te vođe u oči i smireno im objasnio svoju misiju, njemu i bratu Babbelu bilo je dopušteno ponovno putovati naokolo i ostvariti ono što ih je Gospod poslao da učine.⁴⁸

Poslije nekih 11 mjeseci, starješinu Bensonu je zamijenio starješina Alme Sonne, pomoćnik Dvanaestorice, koji je služio u Europi sa svojom suprugom Leonom. Brat Babbel ostao je pomagati Sonnesima. Od trenutka kada je starješina Benson otišao iz Salt Lake Cityja 29. siječnja 1946. do trenutka kada se vratio 13. prosinca 1946. proputovao je ukupno 98.550 kilometara. Starješina Benson

je osjećao da je njegova misija bila uspješna, no brzo bi rekao: »Poznajem izvor uspjeha koji je pratio naše napore. Nikada ni u jednom trenutku nisam osjetio mogućim da ja ili moji suradnici ostvarimo ovu misiju na koju smo zaduženi bez izravne moći Sve-mogućega.«⁴⁹ Uspjeh ove misije mogao se vidjeti u snazi Crkve u narodima Europe, novouspostavljenoj i rastućoj. Uspjeh se mogao također vidjeti u životima pojedinih svetaca – osoba poput čovjeka koji je jednom pristupio predsjedniku Thomasu S. Monsonu mnogo godina kasnije na sastanku u Twickau u Njemačkoj. Zatražio je predsjednika Monsona da prenese pozdrave Ezri Taftu Bensonu. Zatim je izjavio: »Spasio mi je život. Dao mi je hrane za jesti i odjeću za odjenuti. Dao mi je nadu. Bog ga blagoslovio.«⁵⁰

Patriotizam, državništvo i služba u vladi Sjedinjenih Država

Dok je starješina Benson izbivao iz kuće, bio je podsjećen na nešto što je cijenio od svoje mladosti: svoje državljanstvo Sjedinjenih Američkih Država. Od svojeg oca, Georgea Tafta Benson ml. je naučio voljeti svoju domovinu i načela na kojima je utemeljena. Naučio je da su Ustav Sjedinjenih Američkih Država – dokument kojim se ravnaju zakoni države – pripremili nadahnuti ljudi. Cijenio je pravo glasa i uvijek se sjećao razgovora koji je imao sa svojim ocem nakon izbora. George je javno podržavao određenog kandidata i čak se i molio za ovog čovjeka u obiteljskim molitvama. Nakon što je George saznao da je njegov kandidat izgubio izbore, Ezra ga je čuo kako se moli za čovjeka koji je pobijedio. Ezra je upitao svojeg oca zašto bi se molio za kandidata koji nije bio njegov izbor. »Sine«, odgovorio je George, »mislim da će mu trebati naše molitve čak i više nego što bi bile potrebne mojem kandidatu.«⁵¹

U travnju 1948. starješina Benson održao je svoj prvi od mnogih govora na općem saboru usredotočivši se na »proročko poslanje« Sjedinjenih Američkih Država i važnosti slobode. Svjedočio je da je Gospodin pripremio Sjedinjene Država kao »kolijevku slobode« kako bi evanđelje tamo moglo biti obnovljeno.⁵² »Mi smo sljedbenici Kneza mironosnog«, naučavao je pred kraj svojeg govora, »i trebali bismo ponovno posvetiti svoje živote širenju istine, pravednosti i očuvanja... samostalnosti i slobode.«⁵³ U naknadnim govorima

govorio je o Sjedinjenim Američkim Državama kao o »Gospodinovom sjedištu djelovanja u ovim posljednjim danima.«⁵⁴

Starješina Benson je upozorio na prijetnje slobodi u Sjedinjenim Državama i diljem svijeta. Često je snažno govorio protiv »prisilnih umjetnih sustava« vladavine, »koji su u suprotnosti s vječnim načelima.«⁵⁵ Također je upozorio na druge utjecaje koji prijete slobodi, uključujući nemoralnu zabavu, nedostatak poštovanja za šabat, samozadovoljstvo i lažna naučavanja.⁵⁶ Poticao je svece posljednjih dana diljem svijeta da koriste svoj utjecaj kako bi pomogli osigurati da mudri i dobri ljudi mogu biti izabrani na javne dužnosti.⁵⁷ Izjavio je: »Učinkovito naviještanje evanđelja može napredovati samo u ozračju slobode. Da, svi mi kažemo, volimo slobodu. No, to nije dovoljno. Moramo štititi i čuvati ono što volimo. Moramo spasiti slobodu.«⁵⁸

Dana 24. studenog 1952. snažne riječi o patriotizmu starješine Bensonu iskušane su kada je primio poziv služiti svojoj zemlji. Otputovao je u New York City na poziv Dwighta D. Eisenhowera koji je upravo izabran kao predsjednik Sjedinjenih Država. Izabrani predsjednik Eisenhower razmatrao je da starješina Benson služi u njegovom uredu – drugim riječima, da bude jedan od njegovih najbližih savjetnika – na položaju ministra poljoprivrede za cijelu naciju. Starješina Benson je počašćen pažnjom. »Ipak«, kasnije je rekao, »nisam htio taj posao... Rekao sam si, nitko pri zdravoj pameti ne bi htio biti ministar poljoprivrede u ovakvim vremenima... Znao sam nešto o tome što je taj položaj uključivao: rascijepanu unakrsnu vatru, žestok pritisak, zamršene probleme...«

No, nisu bili samo problemi i pritisci što su me zabrinjavali. Svi mi imamo to. Poput mnogih Amerikanaca, oklijevao sam više se politički uključiti. Naravno, htio sam vidjeti ljude visokih ideala i dobrih osobnosti izabrane i postavljene da vode vladu, no to je bilo beskrajno drugačije od toga da se sam sunovratim u to...

Međutim, više od svega, bio sam više nego zadovoljan s radom koji sam već vršio u Vijeću dvanaestorice... Nisam niti želio niti namjeravao raditi primjenu.«⁵⁹

Prije negoli je otišao izbranom predsjedniku Eisenhoweru, starješina Benson je zatražio savjet od predsjednika Davida O. McKayja,

tadašnjeg predsjednika Crkve. Predsjednik McKay mu je rekao: »Brate Benson, moje su misli jasne po tom pitanju. Ukoliko dođe prilika u ispravnom duhu, mislim da biste trebali prihvatiti.«⁶⁰ Ovaj izravan savjet, zajedno s temeljnom željom starješine Benson da se »učinkovito bori za [svoja] uvjerenja kao Amerikanac«, uzrokovali su, što je on nazvao, »unutarnju debatu«.⁶¹

Kad su se g. Eisenhower i starješina Benson prvi puta upoznali nije trebalo dugo da izabrani predsjednik ponudi starješini Bensonu položaj ministra poljoprivrede. Starješina Benson je odmah naveo razloge zbog kojih ne bi bio dobar čovjek za posao, no izabrani predsjednik Eisenhower nije odustao. Rekao je: »Imamo posao za odraditi. Iskreno, ja nisam htio biti predsjednik kada je pritisak započeo. *Ali ne možete odbiti služiti Americi.* Želim vas u svojem timu i ne možete reći ne.«⁶²

»To je bilo to«, prisjetio se starješina Benson. »Uvjeti savjeta predsjednika McKayja bili su ispunjeni. Iako sam osjetio da sam već primio od svoje Crkve što je u mojim očima bila veća počast nego što bi vlada mogla dodijeliti, a to sam mu i rekao, prihvatio sam odgovornost da postanem ministar poljoprivrede kako bih služio ne manje od dvije godine – ako me je htio tako dugo.«⁶³

Odmah nakon prihvaćanja ovog položaja, starješina Benson je otpratio izabranog predsjednika Eisenhowera na konferenciju za tisak, gdje je njegovo imenovanje objavljeno narodu. Odmah nakon što je konferencija završila, vratio se u svoj hotel. Nazvao je Floru i rekao joj da ga je predsjednik Eisenhower zatražio da služi i da je prihvatio njegov poziv.

Odgovorila je: »Znala sam da hoće. I znala sam da ćeš prihvatiti.«

Objasnio je: »To će značiti strašnu odgovornost – i puno, mnogih problema za nas oboje.«

»Znam«, rekla je, »no čini se da je to Božja volja.«⁶⁴

Kao što je starješina Benson očekivao, njegova nadležnost kao ministra poljoprivrede bila je burno iskustvo za njega i njegovu obitelj. No, inzistirao je da nije pokušavao »osvojiti natjecanje popularnosti« – već je jednostavno htio »služiti poljoprivredi i Americi«⁶⁵ – i slijedio je vlastito obećanje: »Dobra je strategija zauzimati se za ispravno, čak i kada je nepopularno. Možda bih trebao reći,

pogotovo kada je nepopularno.«⁶⁶ Bila je sreća za njega što nije bio zabrinut popularnošću; iako je ostao nepokolebljiv i odan svojim uvjerenjima, njegova je popularnost među političarima i građanima drastično fluktuirala. Katkad su ga ljudi htjeli istisnuti s njegovog položaja ministra poljoprivrede.⁶⁷ U drugim trenucima ljudi su predlagali da bi bio dobar izbor za potpredsjednika Sjedinjenih Država.⁶⁸

Čak i u svojoj ulozi člana vlade, starješina Benson je bio otvoren po pitanju svojih crkvenih ideala, svjedočanstva o obnovljenom evanđelju i predanosti Crkvi Isusa Krista svetaca posljednjih dana. Kad god je vodio sastanak sa svojim suradnicima u ministarstvu poljoprivrede, sastanak je započeo molitvom.⁶⁹ Poslao je predsjedniku Eisenhoweru retke iz Mormonove knjige koji su prorokovali sudbinu Sjedinjenih Država, a predsjednik je kasnije rekao da ih je pročitao »s najvećim zanimanjem«.⁷⁰ Također je dao nekoliko primjeraka Mormonove knjige mnogim drugim svjetskim vođama.⁷¹ Godine 1954. Edward R. Murrow, istaknuti televizijski izjavitelj u Sjedinjenim Državama upitao je starješinu Bensonu da opiše obitelj Benson tijekom večernjeg programa petkom pod nazivom »Person to Person« (Osoba osobi). Prvo su starješina i sestra Benson odbili, no kasnije su pristali nakon što su poslušali svojeg sina Reeda koji je vidio poziv kao veliku misionarsku priliku. Dana 24. rujna 1954. ljudi diljem nacije gledali su uživo neuvježbanu kućnu obiteljsku večer u domu obitelji Benson. Gospodin Murrow je primio više pošte od obožavatelja kao rezultat tog programa nego što je primio za bilo koji drugi program. Ljudi iz cijele zemlje i različitog vjerskog podrijetla pisali su kako bi zahvalili Bensonovima na njihovom sjajnom primjeru.⁷²

Starješina Benson je služio kao ministar poljoprivrede osam godina, cijelo vrijeme dok je predsjednik Eisenhower vodio Sjedinjene Države. Predsjednik McKay je rekao da će rad starješine Bensonu »stajati za cijelo vrijeme kao zasluga Crkvi i narodu«.⁷³ Starješina Benson prisjećao se tih godina na nacionalnoj pozornici i rekao je: »Volim ovu sjajnu zemlju. Bila mi je čast služiti.«⁷⁴ Također je komentirao: »Kada bih sve to morao ponovno učiniti, išao bih više-manje istim putem.«⁷⁵ Gledajući unaprijed na svoje stalno službeništvo kao apostol, rekao je: »Sada posvećujem svoje vrijeme jedinjoj stvari koju volim više od poljoprivrede.«⁷⁶

Starješina Benson polaže zakletvu kao ministar poljoprivrede Sjedinjenih Država vrhovnom sucu Fredu M. Vinsonu, s predsjednikom Dwightom D. Eisenhowerom koji nadgleda

Iako je služba starješine Bensonu u vladi došla do kraja 1961. njegova se ljubav za njegovu državu i načelo slobode nastavila. U mnogim svojim govorima na općim saborima, usredotočio se na ove teme. Govorio je o Sjedinjenim Američkim Državama kao »zemlji koju volim cijelim svojim srcem.«⁷⁷ Također je rekao: »Cijenim patriotizam i ljubav za državu u svim zemljama.«⁷⁸ Dok je savjetovao svece posljednjih dana da vole svoje države, naučavao je: »Patriotizam je više od mahanja zastavom i hrabrih riječi. To je način na koji reagiramo na javne probleme. Ponovno se posvetimo kao patrioti u najiskrenijem smislu.«⁷⁹ »Za razliku od političkih oportunisti, odani državnik vrednuje načelo više od popularnosti i radi kako bi stvorio popularnost za ona politička načela koja su mudra i pravedna.«⁸⁰

Naročiti svjedok Kristovog imena

Kao apostol Gospodina Isusa Krsta, starješina Ezra Taft Benson bio je poslušan zapovijedi: »Idite po svem svijetu i propovijedajte

Radosnu vijest svakom stvorenju!« (Marko 16:15), i »da otvara vrata naviještanjem evanđelja Isusa Krista« (NiS 107:35). On je služio u mnogim dijelovima svijeta, obilazio je misije i podučavao ljude.

Cijenio je povlasticu susretanja sa svecima posljednjih dana. Tijekom govora na općem saboru je komentirao: »Ponekada bih rekao svojoj supruzi, kada bih se vratio iz posjeta okolima, da ne znam točno kako će nebo izgledati, ali ne mogu tamo tražiti ništa bolje od zadovoljstva i radosti druženja sa sortom muškaraca i žena koje susrećem u vodstvu okola i odjela Siona i misija na zemlji. Doista smo obilato blagoslovljeni.«⁸¹ U drugom je govoru rekao: »Postoji istinski duh bratstva i prijateljstva u Crkvi. To je nešto vrlo snažno, ponešto nedodirljivo, ali vrlo stvarno. Osjećam to, kao i moji suradnici, dok putujemo kroz okole i odjele Siona i diljem misija svijeta... Uvijek postoji taj osjećaj prijateljstva i bratstva. To je jedna od najdražesnijih stvari u povezivanju s članstvom Crkve i kraljevstvom Božjim.«⁸²

Također, starješina Benson je volio iznositi svoje svjedočanstvo o Spasitelju ljudima drugih vjera. Na primjer, 1959. otišao je sa sestrom Benson i četvero članova ministarstva poljoprivrede Sjedinjenih Država u obilazak sedam država, uključujući Sovjetski Savez. Iako je bio tamo u svojstvu svojeg položaja ministra poljoprivrede, njegovo apostolsko svjedočanstvo dodirnulo je srca mnogih. Ispričao je:

»Na putu do zrakoplovne luke [naše] posljednje večeri u Moskvi, spomenuo sam... jednom od svojih vodiča kako sam razočaran što nisam imao priliku posjetiti crkvu u Rusiji. Rekao je par riječi vozaču, auto se okrenuo posred avenije i naposljetku smo se zaustavili ispred stare zgrade prevučene štukom u mračnoj, uskoj sporednoj ulici od kaldrme, nedaleko od Crvenog trga. To je bila središnja baptistička crkva.

Bila je to kišna, neugodna listopadna večer s izrazitom hladnoćom u zraku. No, kada smo ušli u crkvu otkrili smo da je ispunjena; ljudi su stajali u dvorani, na ulazu pa čak i na ulici. Saznali smo da se slično mnoštvo okupljalo svaku nedjelju, utorak i četvrtak.

Pogledao sam lica ljudi. Mnogi su bili sredovječni ili stariji, ali iznenađujući broj njih bili su mladi. Oko četiri od svakih pet bile

su žene, većina njih sa šalovima oko svoje glave. Dovedeni smo do mjesta pokraj govornice...

Svećenik je izrekao nekoliko riječi, a zatim se s orgulja čuo jedan ili dva akorda pa je počela crkvena pjesma s kojom se cijela kongregacija udružila u jedno. Slušanje tih 1000 do 1500 glasova postalo je jedno od najdirljivijih iskustava u mojem cijelom životu. U našoj zajedničkoj vjeri kao kršćani, posegnuli su prema nama s porukom dobrodošlice koja je premostila svaku razliku u jeziku, vladi, povijesti. I dok sam se nastojao oporaviti od emocionalnog utjecaja, svećenik me je zamolio da se obratim kongregaciji, preko prevoditelja koji je stajao tamo.

Trebao mi je trenutak teškog napora da dovoljno svladam svoje osjećaje kako bih pristao. Zatim sam djelomično rekao: 'Vrlo je ljubazno od vas što ste me zamolili da vas pozdravim.'

Donosim vam pozdrave milijuna i milijuna ljudi koji idu u crkvu u Americi i diljem svijeta.' I odjednom je bilo najprirodnije na svijetu govoriti ovim bližnjim kršćanima o najsvetijim istinama znanim čovjeku.

'Naš Nebeski Otac nije daleko. Može biti vrlo blizu nas. Bog živi, ja znam da on živi. On je naš Otac. Isus Krist, Otkupitelj svijeta, bdije nad ovom zemljom. On će usmjeravati sve. Ne plašite se, obdržavajte njegove zapovijedi, volite jedan drugoga, molite se za mir i sve će biti dobro.'

Kako je svaka rečenica prevođena kongregaciji, vidio sam žene kako uzimaju svoje maramice i, kao što je jedan promatrač rekao: 'Mahale su njima poput majke koja se zauvijek oprašta od svojeg jedinog sina.' Snažno su klimale glavom jecajući *ja, ja, ja!* (da, da, da!). Tada sam po prvi puta primijetio da je čak i galerija bila ispunjena, a mnoge su osobe stajale uza zid. Pogledao sam jednu stariju ženu ispred sebe, glava joj je bila prekrivena običnim, starim rupcem, šal omotan oko njezinih ramena, a ostarjelo, smežurano lice izražavalo je spokoj koji je unijela vjera. Obratio sam se izravno njoj.

'Ovaj je život samo dio vječnosti. Živjeli smo prije nego smo došli ovdje kao duhovna djeca Boga. Ponovno ćemo živjeti nakon što napustimo ovaj život. Krist je skršio uze smrti i uskrsnuo je. Svi ćemo mi uskrsnuti.'

Vrlo snažno vjerujem u molitvu. Znam da je moguće posegnuti i iskoristiti tu nevidljivu moć koja daje snagu i takvo sidro u trenutku potrebe.' Sa svakom rečenicom koju sam izgovorio, stara se glava klimala u znak potvrde. Koliko god stara, nemoćna i smežurana bila, ta je žena bila predivna u svojoj predanosti.

Ne sjećam se svega što sam rekao, ali se prisjećam osjećaja uzdignutosti i nadahnuća na zanesenim licima ovih muškaraca i žena koji su tako postojano dokazivali svoju vjeru u Boga kojem su služili i kojeg su voljeli.

Na kraju sam rekao: 'Ostavljam vam svoje svjedočanstvo kao dugogodišnji crkveni službenik da će istina trajati. Vrijeme je na strani istine. Bog vas blagoslovio i očuvao u sve dana vašeg života, moja je molitva u ime Isusa Krista. Amen.'

S time sam priveo svoj isprekidani, kratki govor kraju, jer više nisam mogao ništa reći pa sam sjeo. Cijela je kongregacija zatim zaorila najdražu crkvenu pjesmu mojeg djetinjstva: 'S tobom Bog do novog susreta.' Napustili smo crkvu dok su oni pjevali, a dok smo kročili niz prolaz oni su mahali rupčićima opraštajući se s nama – činilo mi se da je svih 1500 mahalo nama dok smo odlazili.

Bila mi je čast govoriti pred mnogim crkvenim tijelima u svim dijelovima svijeta, ali utjecaj tog iskustva je gotovo neopisiv. Nikada neću zaboraviti tu večer dokle god sam živ.

Rijetko sam, ako ikada, tako jasno osjetio jedinstvenost čovječanstva te neutaživu čežnju ljudskog srca za slobodom kao tog trenutka...

Došao sam [kući] odlučan redovito pričati ovu priču – jer pokazuje kako duh slobode, bratstva i vjere živi i dalje unatoč svim naporima da ga se uništi.⁸³

Predsjednik Zbora dvanaestorice apostola

Dana 26. prosinca 1973. starješina Benson je dobio neočekivane vijesti da je predsjednik Crkve, predsjednik Harold B. Lee, iznenada preminuo. Sa smrću predsjednika Leeja, savjetnici u Prvom predsjedništvu zauzeli su svoja mjesta u Zboru dvanaestorice.

Četiri dana kasnije, Spencer W. Kimball je odijeljen kao predsjednik Crkve, a Ezra Taft Benson odijeljen je kao predsjednik Zbora dvanaestorice apostola. S ovom odgovornošću predsjednik Benson je preuzeo dodatne administrativne dužnosti. Predsjedavao je tjednim sastancima zbora i koordinirao je rad svoje braće, uključujući njihova zaduženja predsjedavanja saborima okola, obilazaka misija i pozivanja patrijarha okola. Također je imao određene odgovornosti u nadgledanju drugih vrhovnih autoriteta. Administrativno osoblje brinulo se za svećenička zaduženja kako bi pomoglo njemu i njegovoj braći organizirati djelo.⁸⁴

Na sastanku sa Zborom dvanaestorice, predsjednik Benson je iznio svoje misli o služenju kao njihov predsjednik: »Osjetio sam vrlo tjeskobnu brigu glede ove velike odgovornosti — ne osjećaj straha jer znam da ne možemo podbaciti na ovom djelu... ako damo najbolje od sebe. Znam da će nas Gospodin podržati, no uvelike sam zabrinut što sam pozvan u vodstvo nad tijelom ljudi poput vas — naročitih svjedoka Gospodina Isusa Krista.«⁸⁵

Predsjednik Benson je povezo ovu poniznost s tipičnom smionošću i ustrajnošću na marljivosti. Često je delegirao odgovornosti drugima kako bi oni imali prilike služiti. Očekivao je najbolje od onih koje je vodio, baš kao što je očekivao najbolje od sebe. No, iako je bio zahtjevan, bio je prijazan. Slušao je mišljenja svoje braće, zagovarajući otvorenu raspravu na sastancima zbora. Starješina Boyd K. Packer, Russell M. Nelson i Dallin H. Oaks, koji su bili mlađi članovi Zbora dvanaestorice apostola pod njegovim vodstvom, rekli su da ih je on uvijek poticao da iznose svoja stajališta, čak i kada su njihove ideje bile drugačije od njegovih.⁸⁶

Članovi Zbora dvanaestorice apostola naučili su da se vodstvo predsjednika Bensonova temelji na nepromjenjivim načelima. Na primjer, opetovano je govorio: »Upamtite, braćo, u ovom je djelu Duh važan.«⁸⁷ I imao je jedno mjerilo po kojem je mjerio sve odluke zbora. Pitao bi: »Što je najbolje za kraljevstvo?« Starješina M. E. Petersen, koji je služio s njim u Zboru dvanaestorice, je rekao: »Odgovor na to pitanje bio je odlučujući čimbenik u svakoj važnoj temi koja je došla pred predsjednika Ezru Tafta Bensonova tijekom njegovog života.«⁸⁸

Predsjednik Crkve

Predsjednik Spencer W. Kimball preminuo je 5. studenoga 1985. nakon poduže bolesti. Vodstvo Crkve sada je počivalo na Zboru dvanaestorice apostola, s predsjednikom Ezrom Taftom Bensonom kao njihovim predsjednikom i starijim članom. Pet dana kasnije, na svečanom i pobožnom sastanku Zbora dvanaestorice apostola u hramu Salt Lake, predsjednik Benson je odijeljen kao predsjednik Crkve. Nadahnut je da zatraži predsjednika Gordona B. Hinckleyja da služi kao njegov prvi savjetnik u Prvom predsjedništvu te predsjednika Thomasa S. Mosona da služi kao njegov drugi savjetnik.

Predsjednik Benson je bio upoznat s lošim zdravstvenim stanjem predsjednika Kimballa i nadao se da će tjelesna snaga njegovog prijatelja biti obnovljena. »Ovo je dan koji nisam očekivao«, rekao je predsjednik Benson na tiskovnoj konferenciji nakon što je odijeljen kao predsjednik Crkve. »Moja supruga Flora i ja stalno smo se molili da će dani predsjednika Kimballa biti produženi na ovoj zemlji i da će drugo čudo biti izvedeno za njega. Sada kada je Gospodin rekao svoje, dat ćemo sve od sebe, pod njegovim usmjeravajućim vodstvom, da unaprijedimo djelo na zemlji.«⁸⁹

Na svojem prvom općem saboru kao predsjednik Crkve, predsjednik Benson je iznio na što će se usredotočiti za unaprjeđenje Gospodinovog djela. »U naše doba«, izjavio je, »Gospodin je objavio potrebu za ponovnim naglaskom na Mormonovoj knjizi.«⁹⁰

Kao član Zbora dvanaestorice apostola, predsjednik Benson je opetovano naučavao o važnosti Mormonove knjige.⁹¹ Kao predsjednik Crkve, toj je temi pridodao još veću pažnju. Izjavio je da je »cijela Crkva pod osudom« jer sveci posljednjih dana nisu proučavali Mormonovu knjigu dovoljno niti pridavali dovoljno pažnje njezinim naučavanjima. Rekao je: »Mormonova knjiga nije bila, niti je još uvijek središte našeg osobnog proučavanja, obiteljskog podučavanja, propovijedanja i misionarskog rada. Zbog toga se moramo pokajati.«⁹² Često je citirao izjavu proroka Josepha Smitha da će ljudi »doći bliže Bogu pridržavajući se njezinih pouka, nego bilo koje druge knjige«,⁹³ te je objasnio to obećanje. »Postoji moć u knjizi«, rekao je, »koja će poteći vašim životima onoga trena kada započnete

Predsjednik Benson sa svojim savjetnicima u Prvom predsjedništvu: predsjednikom Gordonom B. Hinckleyjem (lijevo) i predsjednikom Thomasom S. Monsonom (desno)

ozbiljno proučavanje knjige.«⁹⁴ Poticao je svece posljednjih dana da »preplave zemlju i [svoje] živote s Mormonovom knjigom.«⁹⁵

Diljem svijeta, sveci posljednjih dana poslušali su savjet svojeg proroka. Kao rezultat, ojačani su zasebno i skupno.⁹⁶ Predsjednik Howard W. Hunter je rekao: »Hoće li se ijedan naraštaj, uključujući onaj još nerođeni, osvrnuti na upravljanje predsjednika Ezre Tafta Bensona i ne sjetiti se odmah njegove ljubavi prema Mormonovoj knjizi? Vjerojatno nijedan predsjednik Crkve još od samog proroka Josepha Smitha nije učinio više u naučavanju istina Mormonove knjige, da je učini svakodnevnim tijekom proučavanja za cijelo članstvo Crkve, i da 'preplavi svijet' njezinom distribucijom.«⁹⁷

Blisko povezano sa svjedočanstvom predsjednika Bensona o Mormonovoj knjizi bilo je njegovo svjedočanstvo o Isusu Kristu. U trenutku kada su mnogi ljudi odbacili »božanstvo Spasitelja«, ustvrdio je da je »ova božanski nadahnuta knjiga zaglavni kamen u iznošenju svjedočanstva svijetu da Isus jest Krist.«⁹⁸ Od svojeg zaređenja u apostolstvo 1943., predsjednik Benson je marljivo služio kao svjedok Spasiteljeve živuće stvarnosti. Kao predsjednik Crkve, svjedočio

je o Isusu Kristu i njegovom pomirenju s obnovljenom snagom i žurnosti. Poticao je svece da im »Krist zapovijeda« i da budu »obuzeti u Kristu«,⁹⁹ da »žive životom usredotočenim u Kristu«. ¹⁰⁰ Govoreći o Spasitelju je rekao: »Volim ga, svom svojom dušom.«¹⁰¹

Predsjednik Benson je također naučavao druge teme poticajno i snažno. Upozorio je na opasnost oholosti. Svjedočio je o vječnoj važnosti obitelji. Naučavao je načelo vjere i pokajanja te je naglasio potrebu predanog misionarskog rada.

Iako nije govorio o Sjedinjenim Američkim Državama onoliko često kao ranije u svojem službeništvu, spomenuo se 200. godišnjice potpisivanja Ustava Sjedinjenih Država govoreći na tu temu na općem saboru Crkve održanom u listopadu 1987. I nastavio je voljeti slobodu i istinski patriotizam diljem svijeta. Tijekom kasnih 1980. i ranih 1990., radovao se vijesti da je Berlinski zid pao te da su ljudi u Rusiji i istočnoj Europi stjecali više slobode s vladama koje su otvorene za vjersko bogoštovlje.¹⁰²

Predsjednik Benson je iznio niz govora o određenim skupinama članova Crkve. Počevši u travnju 1986., pripremio je propovijedi usmjerene mladićima, djevojkama, majkama, kućnim učiteljima, očevima, odraslim samcima, odraslim samicama, djeci i starijima. Kao što je predsjednik Howard W. Hunter je rekao: »Govorio je svima i brinuo je za sve. Govorio je ženama Crkve i muškarcima. Govorio je starijima. Govorio je onima koji su bili sami, onima koji su mladi i volio je govoriti djeci Crkve. Izrekao je predivan, osoban savjet cijelom članstvu, koje god njihove okolnosti bile. Ove propovijedi nastavit će nas podržavati i voditi dok ih se prisjećamo tijekom mnogih nadolazećih godina.«¹⁰³

Predsjednik Benson je plakao kada je primio pismo od obitelji koja je osjetila utjecaj ovih govora. U pismu je mladi otac objasnio da su on i njegova supruga gledali opći sabor na televiziji. Njihov trogodišnji sin igrao se u obližnjoj sobi gdje se sabor slušao na radiju. Nakon što je čuo poruku predsjednika Bensonova djeci, majka i otac otišli su u sobu gdje se igrao njihov sin. Dječak je »ushićeno izvijestio: 'Taj čovjek na radiju je rekao da čak i kada pogriješimo, naš Nebeski Otac nas još uvijek voli.' Ta jednostavna izjava«, rekao je otac, »ostavila je trajan i smisleni utjecaj na našega mladog sina. Još i danas ga mogu pitati što je predsjednik Benson rekao i dobiti

isti entuzijastični odgovor. Utjeha mu je znati da on ima ljubaznog i brižnog Oca na Nebu.«¹⁰⁴

Ubrzo nakon općeg sabora u listopadu 1988. predsjednik Benson je doživio moždani udar koji mu je onemogućio da govori u javnosti. Određeno je vrijeme prisustvovao općim saborima i drugim javnim okupljanjima. Tijekom sabora 1989. njegovi su savjetnici pročitali propovijedi koje je on pripremio. Početkom 1990., njegovi savjetnici prenijeli su njegovu ljubav za svece i citirali su dijelove njegovih prijašnjih propovijedi. Sabor u travnju 1991. bio je posljednji na kojem je prisustvovao. Od tog vremena nadalje nije bio fizički u stanju činiti više nego gledati događaje na televiziji.¹⁰⁵

Predsjednik Gordon B. Hinckley je rekao: »Kako se moglo očekivati, njegovo je tijelo počelo zakazivati zbog dobi. Nije mogao hodati kao što je nekoć hodao. Nije mogao govoriti kao što je nekoć govorio. Došlo je do postupnog pogoršanja, ali je i dalje bio Gospodinov odabrani prorok dokle god je živio.«¹⁰⁶ Predsjednik Hinckley i predsjednik Thomas S. Monson usmjeravali su Crkvu s ovlašću koju im je predsjednik Benson delegirao, no Crkva nikada nije išla naprijed s novim inicijativama bez znanja i odobrenja predsjednika Benson.¹⁰⁷

Kako je predsjednik Benson slabio tjelesno, Florino zdravlje je također posrnulo i preminula je 14. kolovoza 1992. Manje od dvije godine kasnije, 30. svibnja 1994., on joj se pridružio i njegovi su posmrtni ostaci pokopani uz njezine u njihovom voljenom Whitneyju. Predsjednik Monson se prisjetio na pogrebu predsjednika Benson: »Jednom mi je prilikom rekao: 'Brate Monsone, upamti, bez obzira što bilo tko drugi predložio, želim biti pokopan u Whitneyju u Idaho.' Predsjedniče Benson, danas ispunjavamo ovu želju. Njegovo će tijelo ići kući u Whitney, ali njegov je vječni duh otišao kući Bogu. Bez sumnje se raduje sa svojom obitelji, prijateljima i ljubljenom Florom...

Dječak orač koji je postao Božji prorok otišao je kući. Bog blagoslovio njegovu uspomenu.«¹⁰⁸

Napomene

1. Robert D. Hales, »A Testimony of Prophets«, 5. lipanj 1994., speeches.byu.edu; vidi i Twila Van Leer, »Church Leader Buried beside Wife, Cache Pays Tribute as Cortege Passes«, *Deseret News*, 5. lipanj 1994.
2. Gordon B. Hinckley, »Farewell to a Prophet«, *Ensign*, lipanj 1994., 37–38.
3. Ezra Taft Benson, »Godly Characteristics of the Masters«, *Ensign*, studeni 1986., 46.

4. Margaret Benson Keller, Sheri L. Dew, *Ezra Taft Benson: A Biography* (1987), 34.
5. Ezra Taft Benson, »Godly Characteristics of the Masters«, 47–48.
6. Ezra Taft Benson, »Scouting Builds Men«, *New Era*, veljača 1975., 15–16.
7. Vidi *Ezra Taft Benson: A Biography*, 44.
8. Vidi »After 60 Years 'Still in Love'«, *Church News*, rujan 14, 1986., 4, 10.
9. Ezra Taft Benson, *Ezra Taft Benson: A Biography*, 58.
10. Vidi *Ezra Taft Benson: A Biography*, 55; vidi i 7. poglavlje u ovoj knjizi.
11. Vidi *Ezra Taft Benson: A Biography*, 59.
12. Vidi *Ezra Taft Benson: A Biography*, 59.
13. Ezra Taft Benson, *Ezra Taft Benson: A Biography*, 62.
14. Sheri L. Dew, *Ezra Taft Benson: A Biography*, 59.
15. Ezra Taft Benson, *Ezra Taft Benson: A Biography*, 53.
16. Ezra Taft Benson, *Ezra Taft Benson: A Biography*, 63.
17. Flora Amussen Benson, *Ezra Taft Benson: A Biography*, 75.
18. Flora Amussen Benson, *Ezra Taft Benson: A Biography*, 79.
19. Ezra Taft Benson, *Ezra Taft Benson: A Biography*, 79.
20. Eugene J. Neff, *Ezra Taft Benson: A Biography*, 84.
21. Eugene J. Neff, *Ezra Taft Benson: A Biography*, 87.
22. Vidi *Ezra Taft Benson: A Biography*, 87.
23. Vidi *Ezra Taft Benson: A Biography*, 87.
24. Flora Amussen Benson, *Ezra Taft Benson: A Biography*, 96.
25. Flora Amussen Benson, *Ezra Taft Benson: A Biography*, 88.
26. Flora Amussen Benson, *Ezra Taft Benson: A Biography*, 89.
27. Ezra Taft Benson, *Ezra Taft Benson: A Biography*, 92.
28. Francis M. Gibbons, *Ezra Taft Benson: Statesman, Patriot, Prophet of God* (1996), 85–89.
29. Vidi *Ezra Taft Benson: A Biography*, 99–100, 101, 115.
30. Ezra Taft Benson, *Ezra Taft Benson: A Biography*, 115.
31. Vidi *Ezra Taft Benson: A Biography*, 100.
32. Barbara Benson Walker, *Ezra Taft Benson: A Biography*, 130.
33. Flora Amussen Benson, *Ezra Taft Benson: A Biography*, 121.
34. Flora Amussen Benson, *Ezra Taft Benson: A Biography*, 121.
35. Sheri L. Dew, *Ezra Taft Benson: A Biography*, 174; uključujući citate Ezre Tafta Benson, osobni dnevnik, 26. srpanj 1943.
36. Ezra Taft Benson, osobni dnevnik, 26. srpanj 1943; citiran u *Ezra Taft Benson: A Biography*, 174–175; sricanje normirano.
37. Ezra Taft Benson, *Ezra Taft Benson: A Biography*, 176.
38. Vidi Ezra Taft Benson, *A Labor of Love: The 1946 European Mission of Ezra Taft Benson* (1989), 7.
39. Ezra Taft Benson, Conference Report, travanj 1947., 152–153.
40. George Albert Smith, *A Labor of Love*, 7.
41. Ezra Taft Benson, *A Labor of Love*, 7–8.
42. Ezra Taft Benson, *A Labor of Love*, 120.
43. Ezra Taft Benson, Conference Report, travanj 1947., 154.
44. Ezra Taft Benson, Conference Report, travanj 1947., 155.
45. Ezra Taft Benson, Conference Report, travanj 1947., 153–155.
46. Vidi Ezra Taft Benson, Conference Report, travanj 1947., 155–156.
47. Ezra Taft Benson, Conference Report, travanj 1947., 156.
48. Vidi Frederick W. Babbel, *On Wings of Faith* (1972), 28–33, 46–47, 106–8, 111–112, 122, 131–134, 136, 154.
49. Ezra Taft Benson, Conference Report, travanj 1947., 152.
50. Thomas S. Monson, »President Ezra Taft Benson—A Giant among Men«, *Ensign*, srpanj 1994, 36.
51. Vidi *Ezra Taft Benson: A Biography*, 37.
52. Vidi Ezra Taft Benson, Conference Report, travanj 1948., 83.
53. Ezra Taft Benson, Conference Report, travanj 1948., 86.
54. Ezra Taft Benson, Conference Report, travanj 1962., 104.
55. Vidi Ezra Taft Benson, Conference Report, travanj 1948., 85.
56. Vidi Ezra Taft Benson, Conference Report, travanj 1962., 104–105.

57. Vidi Ezra Taft Benson, Conference Report, listopad 1954., 121.
58. Vidi Ezra Taft Benson, Conference Report, listopad 1962., 19.
59. Ezra Taft Benson, *Cross Fire: The Eight Years with Eisenhower* (1962), 3–4.
60. David O. McKay, *Cross Fire*, 5.
61. Ezra Taft Benson, *Cross Fire*, 10.
62. Dwight D. Eisenhower, *Cross Fire*, 12.
63. Ezra Taft Benson, *Cross Fire*, 12.
64. Ezra Taft Benson, *Cross Fire*, 13.
65. Ezra Taft Benson, *Ezra Taft Benson: A Biography*, 355.
66. Ezra Taft Benson, Sheri Dew, »President Ezra Taft Benson: Confidence in the Lord«, *New Era*, kolovoz 1989., 36.
67. Vidi *Ezra Taft Benson: A Biography*, 313, 345.
68. Vidi *Ezra Taft Benson: A Biography*, 331.
69. Vidi 2. poglavlje u ovoj knjizi.
70. Dwight D. Eisenhower, *Ezra Taft Benson: A Biography*, 292.
71. Vidi *Ezra Taft Benson: A Biography*, 292.
72. Vidi *Ezra Taft Benson: A Biography*, 297–299.
73. David O. McKay, *Cross Fire*, 519.
74. Ezra Taft Benson, Conference Report, travanj 1961., 113.
75. Ezra Taft Benson, *Ezra Taft Benson: A Biography*, 358.
76. Ezra Taft Benson, *Ezra Taft Benson: A Biography*, 355.
77. Ezra Taft Benson, »A Witness and a Warning«, *Ensign*, studeni 1979., 31.
78. Ezra Taft Benson, »The Constitution—A Glorious Standard«, *Ensign*, svibanj 1976., 91.
79. Ezra Taft Benson, Conference Report, travanj 1960., 99.
80. Vidi Ezra Taft Benson, Conference Report, listopad 1968., 17.
81. Vidi Ezra Taft Benson, Conference Report, listopad 1948., 98.
82. Vidi Ezra Taft Benson, Conference Report, listopad 1950., 143–144.
83. Ezra Taft Benson, *Cross Fire*, 485–488.
84. Vidi Francis M. Gibbons, *Statesman, Patriot, Prophet of God*, 270–271.
85. Ezra Taft Benson, *Ezra Taft Benson: A Biography*, 430–431.
86. Vidi *Ezra Taft Benson: A Biography*, 429–430.
87. Ezra Taft Benson, Thomas S. Monson, »A Provident Plan—A Precious Promise«, *Ensign*, svibanj 1986., 63.
88. Mark E. Petersen, »President Ezra Taft Benson«, *Ensign*, siječanj 1986., 2–3.
89. Ezra Taft Benson, *Church News*, 17. studenog 1985., 3.
90. Ezra Taft Benson, »A Sacred Responsibility«, *Ensign*, svibanj 1986., 78.
91. Na primjer, vidi »The Book of Mormon Is the Word of God«, *Ensign*, svibanj 1975., 63–65; »A New Witness for Christ«, *Ensign*, studeni 1984., 6–8; vidi i *Ezra Taft Benson: A Biography*, 491–493.
92. Ezra Taft Benson, »Cleansing the Inner Vessel«, *Ensign*, svibanj 1986., 5–6.
93. Joseph Smith, citiran u uvodu Mormonove knjige.
94. Ezra Taft Benson, »The Book of Mormon—Keystone of Our Religion«, *Ensign*, studeni 1986., 7.
95. Ezra Taft Benson, »Pazite se oholosti«, *Ensign*, svibanj 1989., 4.
96. Vidi 10. poglavlje u ovoj knjizi.
97. Howard W. Hunter, »A Strong and Mighty Man«, *Ensign*, srpanj 1994., 42.
98. Ezra Taft Benson, »The Book of Mormon—Keystone of Our Religion«, 4, 5.
99. Ezra Taft Benson, »Born of God«, *Ensign*, srpanj 1989., 4.
100. Ezra Taft Benson, »Come unto Christ«, *Ensign*, studeni 1987., 84.
101. Ezra Taft Benson, »Jesus Christ: Our Savior and Redeemer«, *Ensign*, lipanj 1990., 6.
102. Vidi Russell M. Nelson, »Drama on the European Stage«, *Ensign*, prosinac 1991., 16.
103. Howard W. Hunter, »A Strong and Mighty Man«, 42.
104. Thomas S. Monson, »The Lord Bless You«, *Ensign*, studeni 1991., 87.
105. Vidi Francis M. Gibbons, *Statesman, Patriot, Prophet of God*, 315.
106. Gordon B. Hinckley, »Farewell to a Prophet«, 40.
107. Vidi Francis M. Gibbons, *Statesman, Patriot, Prophet of God*, 317–318.
108. Thomas S. Monson, »President Ezra Taft Benson—A Giant among Men«, *Ensign*, srpanj 1994., 36.

Kao što je Spasitelj podučio bogatog mladića, mi pokazujemo našu ljubav za Gospodina kada pomažemo drugim ljudima (vidi Matej 19: 16–21).

Velika zapovijed – ljubiti Gospodina

»Kad na prvo mjesto stavimo Boga, sve druge stvari nađu svoje mjesto ili nestanu iz našeg života.«

Iz života predsjednika Ezre Tafta Bensaona

Život predsjednika Ezre Tafta Bensaona odražavao je njegovu ljubav prema Gospodinu te njegovu odlučnu predanost življenju evanđelja. Jedan je član šire obitelji jednom rekao: »Za Ezru i njegovu obitelj religija je potpuni način života – nešto što živiš sedam dana u tjednu. Ona zauzima prvo mjesto u njegovim razmatranjima kada treba donijeti neke odluke.«¹

Ljudi izvan obitelji Benson također su primjećivali ljubav predsjednika Bensaona prema Gospodinu. Godine 1939. kada je predsjednik Benson služio kao predsjednik okola, bio je pozvan u Washington D.C. kako bi se susreo s direktorima Nacionalnog vijeća udruženja farmera. »Nakon razgovora s njime, odbor povjerenika ponudio mu je položaj izvršnog tajnika te organizacije... Iako je bio oduševljen tom neočekivanom ponudom, nije ju želio prihvatiti. Kako je on to razumio, posao bi uključivao lobiranje na domjencima, što ne bi bilo u skladu s njegovom religijom.

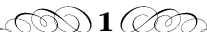
»'Gospodine Benson', odgovorio je sudac John D. Miller, predsjednik grupe, 'zbog toga smo vas i odabrali. Znamo koja su vaša načela.' S potpunim jamstvom odbora da se od njega neće očekivati da se pokuša nagoditi oko poljoprivrednih problema uz čašu na domjencima, rado je prihvatio položaj, no samo nakon što se posavjetovao s Prvim predsjedništvom i svojom suprugom.«²

Predsjednik Benson poučavao je da odražavamo našu ljubav prema Gospodinu svojom spremnošću činiti volju Gospodnju. Reкао je: »Želio bih da svaki svetac posljednjih dana može reći i misliti

ovo svim svojim srcem: 'Íci ću tamo gdje ti želiš da idem... Reći ću što ti želiš da kažem... Bit ću što ti želiš da budem' [vidi *Hymns*, br. 270]. Kada bismo mogli činiti sve to, bila bi nam osigurana najveća sreća ovdje i uzvišenje u celestijalno kraljevstvo Božje nakon toga.«³

U svojoj propovjedi na općem saboru u travnju 1988. godine – propovijedi na kojoj se temelji ovo poglavlje – predsjednik Benson se usredotočio na prvu i najveću zapovijed: ljubiti Boga. Osvrćući se na tu propovijed, starješina Francis M. Gibbons iz Sedamdesetorice kaže: »Sve za što je predsjednik Ezra Taft Benson radio, za što se zalagao i čemu se nadao – za sebe, svoju obitelj i za Crkvu – utjelovljeno je u ovoj propovijedi.«⁴

Naučavanja predsjednika Ezre Tafta Bensaona

Prva i najveća zapovijed jest ljubiti Gospodina.

Najveća je kušnja života poslušnost Bogu. »I tako ćemo ih iskušati«, reče Gospod, »da vidimo hoće li oni činiti sve što im god Gospod, Bog njihov, zapovjedi.« (Abraham 3:25).

Najveći je zadatak života naučiti volju Gospodnju, a zatim ju i činiti.

Najveća zapovijed života jest ljubiti Gospodina.

»Dođite Kristu...«, poziva Moroni u svom završnom svjedočenju, »a Boga ljubite svom moći svojom, umom i snagom« (Moroni 10:32).

Ovo je, stoga, prva i najveća zapovijed: »Ljubi Gospodina Boga svoga svim srcem svojim, svom dušom svojom, svom pameti svojom i svom snagom svojom!« (Marko 12:30; vidi i Matej 22:37; Ponovljeni zakon 6:5; Luka 10:27; Moroni 10:32; NiS 59:5).

To je čista ljubav Kristova, nazvana dobrohotnost, o kojoj Mormonova knjiga svjedoči kao najvećoj od svih – koja nikada ne prestaje, koja traje dovijeka, koju svi moraju imati i bez koje smo ništa (vidi Moroni 7:44–47; 2. Nefi 26:30).

»Stoga, ljubljena braćo moja«, preklinje Moroni, »molite se Ocu svom odlučnošću srca [svoga] da se onom ljubavlju ispunite kojom on obdari prave sljedbenike Sina svojega Isusa Krista, da postanete sinovi Božji. Da budemo poput njega, kad se on pojavi, jer ćemo ga

gledati kakav on jest, da uzmognemo imati to ufanje, da se očistimo kao što je i on čist« (Moroni 7:48).

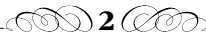
U svojim završnim zapisima o Jaredovcima i Nefijcima, Moroni bilježi da ne budu li ljudi imali Kristovu ljubav, nazvanu dobrohotnost, ne mogu baštiniti mjesto koje im je Krist pripremio u stanovima svoga Oca niti se mogu spasiti u kraljevstvu Božjem (vidi Eter 12:34; Moroni 10:21).

Plod, koji je Lehi blagovao u svojoj viziji i koji je ispunio njegovu dušu neizmjernom velikom radošću i koji je najželjenija od svih stvari, bio je ljubav Božja.⁵

Kada razmišljam o dobrohotnosti, sjetim se svoga oca i dana kada je pozvan služiti svoju misiju [vidi stranice 4–6 u ovoj knjizi]. Pretpostavljam da će neki možda reći da je njegovo prihvaćanje tog poziva bio dokaz da zapravo ne voli svoju obitelj. Napustiti sedmero djece i trudnu ženu na dvije godine, kako to može biti istinska ljubav? No, moj je otac znao za veću viziju ljubavi. Znao je da »Bog u svemu na dobro surađuje s onima koji ga ljube« (Rimljanima 8:28). Znao je kako najbolja stvar koju može učiniti jest poslušnost Bogu.⁶

Ljubiti Boga svim srcem svojim, dušom, umom i snagom jest sveobuhvatno. To nije mlaki pothvat. To je potpuna obveza vašeg bića – tjelesna, mentalna, emocionalna i duhovna – prema ljubavi Gospodnjoj.

Širina, dubina i visina Božje ljubavi proteže se na sva oblića našeg života. Naše želje, bile one duhovne ili vremenite, trebaju biti ukorijenjene u ljubavi Gospodnjoj. Naše misli i nevolje trebaju biti usredotočene na Gospodina. »Sve misli tvoje nek budu upravljene ka Gospodu« kaže Alma, »da, nek nevolje srca tvojega budu pohranjene u Gospodu zauvijek« (Alma 37:36).⁷

Pokazujemo svoju ljubav Bogu kada u našim životima zauzima prvo mjesto.

Zašto se prvo Bog nalazi u prvoj zapovijedi? Jer je znao da ako ga uistinu volimo, htjet ćemo obdržavati sve druge njegove zapovijedi. »Jer ljubav je Božja ovo«, govori Ivan, »zapovijedi njegove čuvati« (1. Ivanova 5:3; vidi i 2. Ivanova 1:6).

Josip iz Egipta radije je otišao u zatvor nego zanijekao svoju odanost Bogu.

Moramo saviti Boga ispred svega drugoga u našim životima. On mora biti na prvom mjestu, kako je i sam izjavio u prvoj od Deset zapovijedi »Nemoj imati drugih bogova uz mene« (Izlazak 20:3).

Kad na prvo mjesto stavimo Boga, sve druge stvari nađu svoje mjesto ili nestanu iz našeg života. Naša ljubav za Gospodina određivat će na što će biti usmjerena naša ljubav, na što ćemo trošiti vrijeme, koja ćemo zanimanja slijediti te na redoslijed naših prioriteta.

Trebamo Boga staviti ispred *bilo koga drugoga* u našim životima.

Za vrijeme boravka u Egiptu, što je bilo prvo u Josipovu životu – Bog, njegov posao ili Potifarova supruga? Kada ga je pokušala zavesti, odgovorio joj je riječima: »Pa kako bih ja mogao učiniti tako veliku opačinu i sagriješiti protiv Boga?« (Postanak 39:9).

Josip je stavljen u zatvor jer je stavio Boga na prvo mjesto. Da smo suočeni sa sličnim izborom, čemu bismo prvo bili odani? Možemo li staviti Boga ispred sigurnosti, mira, strasti, bogatstva i svih ljudskih počasti?

Kada je Josip bio prisiljen birati, više je želio udovoljiti Bogu nego udovoljiti ženi svoga poslodavca. Kada se od nas zahtijeva birati, jesmo li spremniji udovoljiti Bogu nego našem šefu, učitelju, susjedu ili momku ili djevojci?

Gospodin je rekao: »Tko više ljubi oca ili majku nego mene, nije me dostojan. Tko više ljubi sina ili kćer nego mene, nije me dostojan« (Matej 10:37). Jedna od najtežih kušnji jest kada trebate odabrati udovoljiti Bogu ili nekome koga volite ili poštujete – osobito kada je riječ o članu obitelji.

Nefi se suočio s tom kušnjom i dobro ju je podnio kada je njegov dobri otac povremeno mrmljao protiv Gospoda (vidi 1. Nefi 16:18–25). Job je ostao pošten prema Gospodinu iako mu je njegova žena govorila da prokune Boga i umre (vidi Job 2:9–10).

U Svetom pismu se govori: »Poštuj oca svoga i majku svoju« (Izlazak 20:12; vidi i Mosija 13:20). Ponekad treba izabrati poštovati Nebeskog Oca nad smrtnim ocem.

Bogu, Ocu duša naših, trebamo dati isključivu prevlast u našim životima. On ima roditeljsko prvenstvo nad našom vječnom dobrobiti, ispred svih drugih veza koje nas vežu ovdje ili u budućnosti.

Bog, naš Otac, Isus, naš stariji brat i Otkupitelj i Duh Sveti, Oporučitelj, savršeni su. Najbolje nas poznaju i najviše nas vole stoga i neće ostaviti jednu stvar nedovršenom za našu vječnu dobrobit. Nećemo li ih voljeti zbog toga i prvima im odati počast?

Postoje vjerni članovi koji su pristupili Crkvi unatoč prigovorima njihovih smrtnih članova obitelji. Stavljajući Boga na prvo mjesto, mnogi su od njih kasnije postali oruđem kojim su u kraljevstvo Božje dovedeni njihovi voljeni.

Isus je rekao: »Jer ja uvijek činim što je njemu [Bogu] milo« (Ivan 8:29).

Kakvo je stanje u našim domovima? Nastojimo li staviti Gospodina na prvo mjesto i udovoljiti mu?

Očevi, biste li udovoljili Gospodinu ako se u vašem domu održava svakodnevna obiteljska molitva i čitanje Svetih pisama? A što je s održavanjem tjednih kućnih večeri i povremenim provođenjem vremena nasamo sa svojom suprugom i svakim djetetom?

A ako jedno od vaše djece povremeno zastrani, mislite li da bi Gospodin bio zadovoljan i cijenio vaša nastojanja ako nastavite živjeti uzornim životom, neprestano se moleći i posteći za to dijete te stavljajući ime tog sina ili kćeri na obrascu za hramsku molitvu?

Vi majke, koje ste osobito zadužene za pravedni odgoj mladih u Sionu, ne stavljate li Boga na prvo mjesto kada poštujete svoj božanski poziv? Naše majke stavljaju Boga na prvo mjesto kada ispunjavaju najvišu misiju unutar zidova vlastitih domova.

Djeco, molite li se za svoje roditelje? Pokušavate li ih podržavati u njihovim plemenitim pothvatima? Griješit će, kao i vi, no oni imaju božansku misiju koju trebaju postići u vašim životima. Hoćete li im pomoći u tome? Hoćete li poštovati njihovo ime i dati im utjehu i podršku kada dođu u svoju treću dob?

Ako se netko želi vjenčati s vama izvan hrama, kome ćete nastojati udovoljiti – Bogu ili smrtniku? Ako inzistirate na vjenčanju u hramu, udovoljit ćete Gospodinu i blagosloviti drugu stranu. Zašto? Zato što će ta osoba ili postati dostojna otići u hram – što bi bio blagoslov – ili otići – što bi također bio blagoslov – zato što ni jedno od vas ne bi trebalo biti pod jednim te istim jarmom (vidi 2. Korinćanima 6:14).

Trebali biste se kvalificirati za hram. Tada ćete znati da nitko nije dovoljno dobar za vas da se vjenčate izvan hrama. Ako su neki pojedinci tako dobri, dovest će se u situaciju da se i oni žele vjenčati u hramu.⁸

3

Kada odaberemo staviti Boga na prvo mjesto u svojim životima, primit ćemo obilje njegovih blagoslova.

Muškarci i žene koji predaju svoje živote Bogu otkrit će da on može mnogo više učiniti iz njihovih života nego što oni mogu. On će produbiti njihovu radost, proširiti njihovu viziju, izoštriti njihov um, ojačati njihove mišiće, uzdignuti njihov duh, umnožiti njihove blagoslove, povećati njihove prilike, utješiti njihove duše, dovesti prijatelje i izliti mir. Tko god izgubi svoj život u službi Boga pronaći će vječni život.⁹

Bog je od Abrahama zatražio da žrtvuje Izaka. Da je Abraham volio Izaka više od Boga, bi li pristao? Kao što stoje Gospodnje riječi u knjizi Nauk i savezi, Abraham i Izak sada sjede kao bogovi (vidi NiS 132:37). Oni su bili spremni žrtvovati ili ponuditi sebe kao žrtvu na zahtjev Boga. Oni imaju dublju ljubav i poštovanje jedan prema drugome jer su obojica bila spremna staviti Boga na prvo mjesto.

U Mormonovoj knjizi čitamo da »mora biti oprečnosti u svemu« (2. Nefi 2:11) – tako i jest. Oprečnost nudi izbor, a izbor donosi posljedice – dobre ili loše.

U Mormonovoj knjizi možemo naći objašnjenje da su ljudi »slobodni odabrati slobodu i vječni život po velikom posredniku svih ljudi, ili odabrati ropstvo i smrt po zaslužnjenu i moći đavlovoj« (2. Nefi 2:27).

Bog nas voli, a davao nas mrzi. Bog želi da imamo puninu radosti kao što ju on ima. Đavao želi da budemo nesretni poput njega. Bog nam daje zapovijedi kako bi nas blagoslovio. Đavao želi da prekršimo te zapovijedi kako bi nas prokleo.

Svakodnevno, neprestano, radimo odabire prema našim željama, mislima i našim djelima bilo da želimo biti blagoslovljeni ili prokleti, sretni ili nesretni. Jedna od kušnji u životu je da obično ne primamo odmah puni blagoslov za pravednost ili puno prokletstvo za opaćinu. Da će doći, to je sigurno, no često postoji i razdoblje čekanja, kao što je to u slučaju Joba ili Josipa.

U međuvremenu nečiste misli koje imaju odlaze s nečim. U Mormonovoj knjizi čitamo da će se opaki »zakratko radovati djelima svojim, i pomalo dolazi svršetak te će bit posječeni i bačeni u oganj, odakle nema povratka« (3. Nefi 27:11).

Tijekom vremena kušnje pravedni trebaju nastaviti ljubiti Boga, vjerovati njegovim obećanjima, biti strpljivi i sigurni da, kao što pisac kaže, »tko čini djelo Božje, primit će plaću od Boga« ...

Svjedočim vam da je plaća od Boga najbolja plaća na ovome svijetu ili od bilo čega drugoga što svijet poznaje. Ona dolazi u obliku punine obilja samo onima koji ljube Gospodina i stavljaju ga na prvo mjesto.

Najveća je kušnja života poslušnost Bogu.

Najveći je zadatak života naučiti volju Gospodnju, a zatim ju i činiti.

Najveća zapovijed života jest: »Ljubi Gospodina Boga svoga svim srcem svojim, svom dušom svojom, svom pameti svojom i svom snagom svojom« (Marko 12:30).

Neka nas Bog blagoslovi da prvu zapovijed stavimo na prvo mjesto i da, kao rezultat, žanjemo mir u ovom životu i vječni život s puninom radosti u nadolazećem životu.¹⁰

Prijedlozi za proučavanje i podučavanje

Pitanja

- U 1. odsjeku predsjednik Benson nas poučava o »prvoj i velikoj zapovijedi« (Matej 22:38). Zašto mislite da tu zapovijed trebamo staviti na prvo mjesto? Kakav ste uvid stekli time što je predsjednik Benson povezao ljubav s tom zapovijedi?
- Što za vas znači »staviti Boga na prvo mjesto«? (Za neke primjere vidi 2. odsjek) Kada ste uvidjeli da »sve druge stvari nađu svoje mjesto ili nestanu iz našeg života« kada stavljamo Boga na prvo mjesto?
- Promislite o obećanjima predsjednika Bensaona onima koji »okrenu svoje živote prema Bogu« (3. odsjek). U kojim ste primjerima vidjeli da ljudi okreću svoje živote prema Bogu? Na koje je načine Bog učinio te ljude boljima nego što bi sami mogli postati?

Povezani stihovi iz Svetih pisama:

Jošua 24:14–15; Matej 6:33; 7:21; Ivan 14:15, 21–24; 17:3; 1. Korinćanima 2:9; 1. Nefi 3:7; Moroni 10:32

Pomoć pri podučavanju

»Nemojte sebe smatrati 'istinskim učiteljem'. To bi bila ozbiljna greška... Pazite da se ne nađete na putu. Glavna uloga učitelja je pripremiti takav put na kojem će ljudi imati duhovno iskustvo s Gospodinom« (Gene R. Cook, citat iz *Podučavanje, nema većeg poziva* [1999], 41).

Napomene

1. *Potomci obitelji Georgea T. Benson* (1968), n.p.
2. Merlo J. Pusey, »Ezra Taft Benson: A Living Witness for Christ«, *Improvement Era*, travanj 1956., 269.
3. *The Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), 344.
4. Francis M. Gibbons, *Ezra Taft Benson: Statesman, Patriot, Prophet of God* (1996), 313.
5. Conference Report, travanj 1988, 3; vidi i *Ensign*, svibanj 1988., 4.
6. »Godly Characteristics of the Master«, *Ensign*, studeni 1986., 47–48.
7. Conference Report, travanj 1988., 3; vidi i *Ensign*, svibanj 1988., 4.
8. Conference Report, travanj 1988, 3–5; vidi i *Ensign*, svibanj 1988., 4–6.
9. »Jesus Christ – Gifts and Expectations«, *Ensign*, prosinac 1988., 4.
10. Conference Report, travanj 1988., 5–6; vidi i *Ensign*, svibanj 1988., 6; stih iz pjesme Denisa A. McCarthyja kako je citirano u Ralph S. Cushman, *The Message of Stewardship* (1922), 191.

»Ako ćemo napredovati u svetosti – povećati naklonost kod Boga – ništa neće moći zamijeniti molitvu.«

Uvijek se moliti

»Skrušeno vas sve pozivam... da održavate usku vezu s Ocem na nebu kroz molitvu.«

Iz života predsjednika Ezre Tafta Bensaona

»Cijelog mog života savjet uzdati se u molitvu bio je cijenjen gotovo ponad svakog drugog savjeta koji sam primio«, rekao je predsjednik Ezra Taft Benson. »Postao je sastavni dio mene, sidro, stalan izvor snage te temelj mojeg znanja o božanskim stvarima.

‘Upamti, što god činio ili gdje god se nalazio, nikada nisi sam’ bio je poznati savjet mog oca meni dok sam bio još dječak. ‘Naš je Nebeski Otac uvijek blizu. Možete posegnuti i primiti njegovu pomoć kroz molitvu.’ Uvidio sam se u istinitost tog savjeta. Zahvaljujemo Bogu što možemo posegnuti i dotaknuti tu nevidljivu moć bez koje niti jedan čovjek ne može učiniti ono najbolje.«¹

Predsjednik Benson vodio se tim savjetom u svakom aspektu svog života. Kada mu je dodijeljena pozicija služiti kao Ministar poljoprivrede Sjedinjenih država tada je »oprezno i uz molitvu« odabrao skupinu ljudi s kojom će raditi, »tražeći od Boga da [mu] podari duha razlučivanja«. ² Na prvoj sjednici, svakog je upitao »ima li tko protiv da sastanci započinju molitvom. Nitko se nije usprotivio. I tako je započeo praksu koju je [on] provodio osam godina. Pozvao je svakog člana osoblja da izrekne uvodnu molitvu.«³ Njegovi su suradnici počeli cijeniti takvu praksu, iako im je u početku bilo neugodno. Jedan je član osoblja kasnije priznao da neki ljudi nisu naglas molili otkad su bili djeca. »Zamuckivali smo i petljali riječima«, rekao je. »No, šef [predsjednik Benson] nikada nije pokazivao da je to primjećivao. Naposljetku, nakon nekoliko puta, svima nam je bilo lakše. Je li pomoglo? Pa, rekao bih da kada se na taj način započinje sastanak, ljudi se ne drže svoje glavo ponosa svojeg

mišljenja. Prilično brzo možete doći do sporazuma što bi se *trebalo* učiniti u svakoj situaciji.«⁴

Braća predsjednika Bensona iz Prvog predsjedništva i Zbora dvanaestorice apostola također su stekli korist od njegove molitvene naravi. Predsjednik Gordon B. Hinckley, koji je služio u Prvom predsjedništvu kao Prvi savjetnik predsjednika Bensona, rekao je sljedeće:

»Klečao sam s njime i slušao ga kako moli.

Njegove su molitve uvijek bile zanimljive. Gotovo bez iznimke, veći dio se sastojao od iskazivanja zahvalnosti. Tražio je vrlo malo. A iskazivao je zahvalnost za puno toga.

Zahvaljivao je Gospodinu za život, obitelj, evanđelje, vjeru, za sunce i kišu, blagodati prirode te čovjekove slobodarske instinkte. Zahvaljivao je Gospodinu za prijatelje i suradnike. Iskazivao je zahvalnost za Spasitelja i za njegovu žrtvu pomirenja. Zahvaljivao je Gospodinu za prilike služenja ljudima.«⁵

Predsjednik Benson i njegova supruga Flora osnovali su dom gdje se svatko molio, pojedinačno i zajedno. Njihov sin Mark je primijetio: »Kada bi tata kleknuo moliti, nije požurivao stvari. Njegove su riječi imale značenje. Potvrđeno je jasno i glasno da je on komunicirao s našim Ocem na nebu.«⁶ Predsjednik i sestra Benson poučavali su svoju djecu molitvi za osobno vodstvo i snagu te molitvi jedan za drugoga. Jedna je obiteljska prijateljica jednom promatrala utjecaj tih poučavanja kada je prisustvovala zasjedanju općeg sabora s Bensonovima. Napisala je:

»Tog travanjskog dana... otkrila sam izvor snage vrhovnog autoriteta.

Sjedila sam sa šestoro djece starješine Ezre Tafta Bensona, od kojih je jedno bila moja cimerica na fakultetu. Moje se zanimanje uvećalo kad je predsjednik [David O.] McKay ustao i najavio sljedećeg govornika. Gledala sam s poštovanjem kako starješina Benson, koga još nisam bila upoznala, prilazi mikrofonu. Bio je visok čovjek, dosta viši od dva metra. Bio je... čovjek međunarodno poznat kao ministar poljoprivrede Sjedinjenih država te kao poseban svjedok Gospodina, čovjek koji se činio mirnim i sigurnim, koji se obraćao

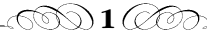
ljudima diljem svijeta. Izenada me je dotakla jedna ruka. Djevojčica se nagnula prema meni i brzo mi šapnula: 'Moli se za tatu.'

Ponešto iznenađena, pomislila sam: 'Ova se poruka prosljeđuje redom i ja je moram također proslijediti. Hoću li reći: »Moli se za starješinu Benson«? Hoću li reći: »Trebaš izreći molitvu za svoga oca«?' Osjećajući potrebu da odmah nešto napravim, nagnula sam se i jednostavno prošaptala: 'Moli se za tatu.'

Gledala sam kako se taj šapat kretao redom do mjesta gdje je sjedila sestra Benson, glave već pognute...

Kako su godine prolazile, opći su sabori dolazili i prolazili, i svaki put kad bi predsjednik Benson ustao govoriti pomislila sam: 'Njegova djeca, koja su raspršena po kontinentu, sada su ujedinjena u molitvi za svog oca.'⁷

Naučavanja predsjednika Ezre Tafta Bersona

Isus Krist nas je poučio da se uvijek trebamo moliti.

Tijekom svog zemaljskog službovanja, Isus nas je naučio molitveni obrazac:

»Stoga vi molite ovako: Oče naš, koji jesi na nebesima! Sveti se ime tvoje!

Dođi kraljevstvo tvoje! Budi volja tvoja kako na nebu tako i na zemlji!

Kruh naš svagdanji daj nam danas!

I otpusti nam duge naše kako i mi otpuštamo dužnicima svojim!

I ne uvedi nas u napast nego, izbavi nas od zla! Jer tvoje je kraljevstvo, i moć, i slava uvijeke. Amen« (Matej 6:9–13).

Nadalje je usmjerio: »Uvijek treba moliti i nikada ne klonuti.« (Luka 18:1.)

Rekao je: »Bdijte i molite da ne padnete u napast« (Matej 26:41).

U ovoj je rasporedbi upozorio: »Molite uvijek da opaki ne imadne moći nad vama i ne pomakne vas s mjesta vašega« (NiS 93:49).

Spasitelj je izjavio Josephu Smithu: »A u ničemu čovjek ne vrijeđa Boga, to jest ni protiv koga se gnjev njegov ne raspaljuje, doli onih koji ne priznaju u svemu ruku njegovu, i ne slušaju zapovijedi njegove« (NiS 59:21).

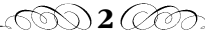
Naš nam je uskršli Gospodin dao upute dok je posluživao među Nefijcima na zapadnoj polutci: »Stalno bdijte i molite da vas đavao ne bi napastovao i sa sobom zaslužnjene poveo...

Morate stalno bdjeti i moliti da ne upadnete u napast. Sotona, naime, želi vas imati i rešetati vas kao pšenicu.

Stoga se uvijek morate moliti Ocu u ime moje.

I što god zaištete Oca u ime moje, što je pravedno, vjerujući da ćete primiti, evo, dat će vam se« (3. Nefi 18:15, 18–20).⁸

Ako ćemo napredovati u svetosti – povećati naklonost kod Boga – ništa neće moći zamijeniti molitvu. Stoga vas zaklinjem da molitvi – dnevnoj molitvi – tajnoj molitvi – date najvažnije mjesto u svom životu. Nemojte dozvoliti da dan prođe bez molitve. Zajedništvo sa Svemogućim izvor je snage, nadahnuća i prosvjetljenja za muškarce i žene tijekom povijesti svijeta koji su oblikovali sudbine pojedinaca i naroda na bolje.⁹

Obitelji koje zajedno mole blagoslovljene su snažnijim vezama ljubavi i mira s neba.

Gospodin navodi da je odgovornost roditelja da poučavaju svoju djecu molitvi [vidi NiS 68:28]. To ne znači samo moliti u tajnosti. Siguran sam da to znači poučavati primjerom kroz obiteljske molitve. Potreban nam je posvećujući utjecaj koji dolazi od predanosti u kućnoj – molitvi kao obitelji.¹⁰

Kao obitelj trebamo kleknuti u obiteljsku molitvu, noću i ujutro. Samo nekoliko riječi za blagoslov hrane, što je postalo običaj u nekim dijelovima, nije dovoljno. Trebamo kleknuti na koljena u molitvu i zahvalnost.¹¹

Molitva je bila i jest sveprisutno sidro za snagu i izvor usmjerenja u aktivnostima naše obitelji. Sjećam se kada smo klečali kraj kreveta naše djece pomažući im moliti se dok su još bili mali, a kasnije smo gledali stariju braću i sestre kako pomažu mlađima. Imali smo

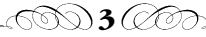
»Potreban nam je utjecaj koji dolazi od... molitve u obitelji.«

obiteljsku molitvu navečer i ujutro, djeci smo davali priliku da vode molitvu te smo imali posebne molitve za osobite probleme. U obiteljskoj molitvi smo, na primjer, spomenuli dijete s [crkvenim] zadacima... Molili smo za pomoć kada je jedno od djece bilo suočeno s teškim ispitom u srednjoj školi. Osobito smo spominjali članove obitelji [koji su] daleko. Ta posebna spominjanja osobitih briga u našoj obitelji su ulijevala povjerenje, pouzdanje i snagu članovima obitelji koji su se suočavali s teškim problemima i zadacima.¹²

Razlike i podražaji dana tope se dok se obitelji zajedno približavaju nebeskom tronu. Raste jedinstvo. Veze ljubavi i poštovanja osnažuju se i nebeski mir ulazi.

U takvim domovima tajne molitve izriču navečer i ujutro članovi kućanstva. Pojedinačnim i obiteljskim problemima prilazi se s povjerenjem nakon zazivanja nebeske naklonosti. Srca mladih ljudi koji sudjeluju u takvim obiteljskim sastancima duhovne misli

oslobođena su zlih namjera kada odlaze na večernju zabavu. Oni će [mladi ljudi] odolijevati utjecaju skupine kada se pojave privlačna iskušenja. Roditelji koji okružuju svoju djecu čistim utjecajima dnevne predanosti daju svoj doprinos sigurnosti... doma¹³

Možemo poboljšati svoju komunikaciju s našim Nebeskim Ocem.

Navedeno je pet načina kako možemo poboljšati svoju komunikaciju s našim Nebeskim Ocem:

1. *Trebamo se češće moliti.* Trebamo biti sami s našim Nebeskim Ocem najmanje dva ili tri puta svakoga dana – »i jutrom, i podnevom, i večerom« kako se navodi u Svetim pismima (Alma 34:21). Osim toga, rečeno nam je da se uvijek molimo (vidi 2. Nefi 32:9; NiS 88:126). To znači da naša srca trebaju biti puna, trajno privučena molitvom našem Nebeskom Ocu (vidi Alma 34:27).

2. *Trebamo pronaći prikladno mjesto gdje možemo meditirati i moliti.* Upozoreni smo da to treba biti »u ložnicama [našim], i na tajnim mjestima [našim], i u pustinji [našoj]« (Alma 34:26). To znači da bismo se trebali maknuti od smetnji, u skrovitost (vidi 3. Nefi 13:5–6).

3. *Trebamo se pripremiti za molitvu.* Ako nemamo volje za molitvu, tada bismo trebali moliti dok ne budemo imali volje. Trebamo biti ponizni (vidi NiS 112:10). Trebamo moliti za oprost i milost (vidi Alma 34:3–4). Trebamo oprostiti svakome prema kome smo imali loše osjećaje (vidi Marko 11:25). Ipak, Sveto nas pismo upozorava da će naše molitve biti uzaludne »odbije[mo] li uboga, i gola, i ne pohodi [mo] li bolesna i ucviljena, i ne udijeli[mo] li mu od imutka svojega, ako ga ima[mo], onomu koji zatreba« (Alma 34:28).

4. *Naše molitve trebaju imati značenje i važnost.* Trebali bismo izbjegavati koristeći iste izraze u svakoj molitvi. Svatko od nas bi se uvrijedio kada bi nam prijatelj govorio jedne te iste riječi svakog dana, tretirao naš razgovor beznačajnim i čekajući da napokon završi ne bi li se okrenuo televiziji i zaboravio na nas...

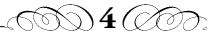
Za što trebamo moliti? Trebamo moliti za naš posao, protiv sile neprijatelja naših i zloga, za našu dobrobit i dobrobit onih oko nas. Trebali bismo se savjetovati s Gospodinom u vezi svih naših odluka

i radnji (vidi Alma 37:36–37). Budimo zahvalni dovoljno kako bismo mogli zahvaliti na svemu što imamo (vidi NiS 59:21). Priznajmo da nas njegova ruka vodi u svemu. Nezahvalnost je jedan od naših velikih grijeha.

Gospodin je u modernoj objavi izjavio: »A tko prima sve sa zahvaljivanjem, postat će slavan. I dodat će mu se ono što je zemaljsko, i to stotruko, da, i više« (NiS 78:19).

Trebali bismo moliti za ono što nam je potrebno, brinući se da ne molimo za stvari koje nam štete (vidi Jakov 4:3). Trebali bismo moliti za snagu da možemo nadvladati naše probleme (vidi Alma 31:31–33). Trebali bismo moliti za nadahnuće i dobrobit predsjednika Crkve, vrhovne autoritete, našeg predsjednika okola, biskupa, predsjednika zbora, kućne učitelje, članove obitelji te naše gradske vlasti. Mogu se navesti i drugi prijedlozi, no uz pomoć Duha Svetoga znat ćete o čemu i za što trebate moliti (vidi Rimljanima 8:26–27).

5. Nakon zahtjeva iznesenog kroz molitvu, naša je odgovornost pomoći da se on i ostvari. Trebamo slušati. Možda dok smo na koljenima, Gospodin nas želi savjetovati.¹⁴

Bog je svjestan nas i spreman odgovoriti na naše molitve kada mu se povjerimo i činimo što je ispravno.

Tu se nalazi moć molitve. Sve su stvari moguće kroz molitvu. Upravo su se kroz molitvu nebesa otvorila u ovoj rasporedbi. Molitva četrnaestogodišnjeg dječaka u Svetom šumarku otvorila je novu evandeosku rasporedbu i donijela viđenje Oca i Sina kako su se ukazali kao proslavljena nebeska bića pred dječakom Josephom [vidi Josip Smith 2:11–17].¹⁵

Moje je svjedočanstvo, braćo moja, sestre i prijatelji, da Bog uistinu čuje i odgovara na molitve. Nikada nisam sumnjao u tu činjenicu. U djetinjstvu, u majčinom krilu gdje sam prvo naučio moliti; kao mladić u svojim tinejdžerskim godinama; kao misionar u stranim zemljama; kao otac; kao vođa Crkve; kao državni dužnosnik, bez ikakve sumnje znam da je moguće da muškarci i žene posegnu u poniznost i molitvu te dotaknu tu nevidljivu moć; da im molitve budu uslišane. Čovjek nije sam ili barem ne mora biti sam. Molitva će otvoriti vrata, ukloniti prepreke, olakšati pritiske, molitva će dati

unutarnji mir i utjehu tijekom vremena opterećenja, stresa i teškoća. Bogu zahvaljujemo na molitvi.¹⁶

Čak i tijekom vremena iskušenja i tjeskobe moguće je približiti se Gospodinu, osjetiti njegov utjecaj i njegovu podržavajuću moć – da nitko nikada nije sam, ako se samo ponizi pred Svemogućim. Zahvalan sam na tom svjedočanstvu, na tom pouzdanju.¹⁷

Iz osobnog iskustva mi je poznata učinkovitost i snaga molitve...

Godine 1946. predsjednik George Albert Smith dodijelio mi je da odem u ratom razorenu Europu i ponovno uspostavim naše misije od Norveške do Južne Afrike te uspostavim program za raspodjelu namirnica za socijalnu pomoć.

Osnovali smo sjedište u Londonu. Zatim smo imali preliminarne dogovore s vojskom na kontinentu. Jedan od prvih ljudi s kojima sam se želio susresti bio je zapovjednik američkih snaga u Europi. Njegovo je sjedište bilo u Frankfurtu, Njemačka.

Kada smo pristigli u Frankfurt, moj suputnik i ja išli smo zakazati sastanak s generalom. Službenik za zakazivanje sastanaka je rekao: »Gospodo, nećete imati priliku sastati se s generalom najmanje tri dana. Veoma je zaposlen, a njegov je kalendar ispunjen sastancima.«

Tada sam rekao: »Vrlo je važno da ga vidimo, a ne možemo čekati toliko dugo. Sutra moramo biti u Berlinu.«

Na to je službenik rekao: »Žao mi je.«

Napustili smo zgradu, sjeli u auto, skinuli šešire i ujedinili se u molitvi. Zatim smo se vratili natrag u zgradu i zatekli drugog službenika za zakazivanje sastanaka. Za manje od petnaest minuta bili smo u generalovoj prisutnosti. Molili smo se da ga vidimo i taknemo njegovo srce, znajući da je svu humanitarnu pomoć skupljenu iz bilo kojeg izvora potrebno dati u ruke vojsci kako bi ju podijelila. Naš je cilj, kako smo objasnili generalu, bio raspodijeliti naše namirnice našim ljudima preko naših vlastitih kanala te također napraviti darove za opće hranjenje djece.

Objasnili smo program socijalne pomoći i kako on funkcionira. Naposljetku je rekao: »U redu gospodo, idite i skupite vaše namirnice, a možda se do tada promijeni politika.« Mi smo zatim rekli: »Generale, naše su namirnice već skupljene, one su uvijek

Starješina Ezra Taft Benson i njegovi suputnici molili su za vodstvo dok su služili u Europi nakon Drugog svjetskog rata.

skupljene. Unutar dvadeset i četiri sata otkad kontaktiramo Prvo predsjedništvo Crkve u Salt Lake Cityju, vagoni namirnica krenut će prema Njemačkoj. Imamo mnoga skladišta napunjena osnovnim potrepštinama.»

Zatim je rekao: »Nikada nisam čuo za ljude s takvom vizijom.« Njegovo je srce bilo taknuto kako smo i molili da bude. Prije nego smo napustili njegov ured imali smo pisano odobrenje da možemo dijeliti namirnice našim ljudima putem naših vlastitih kanala.

Lijepi je osjećaj kada znamo da Bog misli na nas i da nam je spreman odgovoriti kad god mu se povjerimo i činimo ono što je ispravno. Nema mjesta strahu među muškarcima i ženama koji se povjeravaju Svemoćnome, koji ne oklijevaju poniziti se u traženju božanskog vodstva putem molitve. Iako progoni rastu, iako dolaze obrati u molitvi možemo pronaći pouzdanje jer će Bog naviještati mir duši. Taj je mir, taj duh spokoja, najveći životni blagoslov.

Još kad sam bio dječak u Aronovom svećeništvu, naučio sam ovu malu pjesmu o molitvi. Prisetio sam se:

*Ne znam kakvim rijetkim metodama,
ali ovo znam, Bog odgovara na molitvu.
Znam da je dao svoju riječ,
koja mi kaže da je molitva uvijek uslišana,
i bit će odgovoreno na nju, prije ili kasnije.
Stoga se molim i mirno čekam.
Ne znam hoće li traženi blagoslov
doći baš onako kako mislim;
ali ostavljam svoje molitve samo uz njega,
čija je volja mudrija od moje,
uvjeren da će uslišiti moju molbu
ili poslati neki odgovor blagoslovljeniji.*

Svjedočim vam, ljubljena braćo i sestra, da Bog živi. On nije mrtav... Svjedočim da postoji Bog na nebu koji čuje i uslišava naše molitve. Znam da je to istina. Skrušeno vas sve pozivam... da održavate usku vezu s Ocem na nebu kroz molitvu. Nikada prije u ovoj evanđeoskoj rasporedbi nije postojala veća potreba za molitvom. Da neprestance ovisimo o našem Nebeskom Ocu i savjesno nastojimo poboljšavati svoju komunikaciju s njime, moja je najiskrenija molitva.¹⁸

Prijedlozi za proučavanje i podučavanje

Pitanja

- Predsjednik Benson je rekao da nikada »ne propustimo dan« bez osobne molitve (1. odsjek). Kako ste bili blagoslovljeni kao rezultat osobne molitve?
- U 2. odsjeku predsjednik Benson spominje nekoliko blagoslova koji dolaze na našu obitelj u redovitoj zajedničkoj molitvi. Jeste li ikada vidjeli da obiteljska molitva vodi tim blagoslovima? Što možemo učiniti kako bismo prioritet dali obiteljskoj molitvi?
- Razmislite o pet prijedloga predsjednika Bensaona iz 3. odsjeka. Kako ti prijedlozi mogu pomoći svakome od nas da »poboljša[mo] svoju komunikaciju s našim Nebeskim Ocem. Razmislite što ćete učiniti da biste slijedili taj savjet.

- Kako bi riječi predsjednika Bensaona iz 4. odsjeka mogle pomoći nekome tko sumnja u moć molitve? Koje riječi svjedočanstva možete dodati onima predsjednika Bensaona?

Povezani stihovi iz Svetih pisama

Jakov 1:5–6; Enoš 1:1–8; 3. Nefi 14:7–8; NiS 10:5; 19:38; 88:63

Pomoć pri proučavanju

Načelo je istina koja vodi naše odluke i djela. »Dok čitate, upitajte se: 'Koja se evanđeoska načela poučavaju u ovom poglavlju? Kako ih mogu primijeniti u svom životu?'« (*Podučavanje, nema većeg poziva* [1999], 17).

Napomene

1. »Molitva«, *Ensign*, svibanj 1977., 32
2. *Cross Fire: The Eight Years with Eisenhower* (1962), 31
3. Sheri L. Dew, *Ezra Taft Benson: A Biography* (1987), 268.
4. Citirano u *Ezra Taft Benson: A Biography*, 268.
5. Gordon B. Hinckley, »Farewell to a Prophet«, *Ensign*, lipanj 1994., 40.
6. Citirano u *Ezra Taft Benson: A Biography*, 140.
7. Elaine S. McKay, »Pray for Dad«, *New Era*, lipanj 1975., 33.
8. »Pray Always« *Ensign*, veljača 1990., 2.
9. Conference Report, travanj 1966., 131.
10. Conference Report, listopad 1947., 24.
11. Conference Report, listopad 1950., 147.
12. »Family Joys«, *New Era*, siječanj 1973., 4.
13. Conference Report, travanj 1949., 197–198.
14. »Pray Always« 2, 4.
15. Conference Report, listopad 1956., 108.
16. Conference Report, listopad 1956., 104.
17. Conference Report, travanj 1953., 39.
18. »Prayer«, 33–34; naziv pjesme »Prayer« Elize M. Hickok, kako je citirano iz *Best Loved Religious Poems*, ur. James Gilchrist Lawson (1933), 160.

*Predsmrtni Isus Krist slijedio je naum spasenja
Nebeskog Oca, koji je očuvao slobodu izbora.*

Sloboda izbora, vječno načelo

»Svima nama je dano opredjeljivanje kako bismo donosili važne odluke koje će imati težište na našem spasenju. Te će odluke utjecati na našu sreću u vječnosti.«

Iz života predsjednika Ezre Tafta Bensona

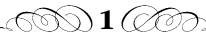
Živeći i radeći na farmi, Ezra Taft Benson naučio je o posljedicama dobrih odluka. Rekao je: »Odrastao sam vjerujući da su volja i sposobnost za rad osnovni sastojci uspješnog vođenja farme. Marljiv, inteligentan rad je ključ. Koristite ga i prilike za vaš uspjeh su dobre.«¹ U mladoj dobi, Ezra je naučio da će on i njegova obitelj imati više hrane ako odluče brinuti se o svom vrtu. Naučio je da ako želi da obitelj bude uspješna u mljekarstvu, mora ustati iz kreveta ranije svaki dan kako bi pomuzao krave.² Vidio je da kada je odlučio biti marljiv, lokalni su ga farmeri unajmili da obrađuje njihovu repu i sakuplja sijeno.³ Uvidio je da izazovi dolaze čak i vjernima, ali je također uvidio da pojedinci i obitelji mogu odgovoriti na izazove na način koji im pomaže biti sretnima i uspješnima.⁴

Za mladog Ezru Tafta Bensona, neke posljedice dobrih odluka mjerile su se kantama mlijeka, kamionima natovarenih sijenom i velikodušnom plaćom za marljivo odrađen posao. Druge je bilo teže mjeriti, ali su bile duljeg trajanja. Na primjer, dok je promatrao svoje roditelje, vidio je radost, mir i snagu prisutnu kod članova obitelji koji su vjerni jedni drugima i Gospodinu.⁵ Naučio je da zakon žetve – »Što tko sije, to će i žeti« (Galaćanima 6:7) – vrijedi za duhovne potrage jednako kao i za fizički rad.

S tim iskustvom kao temeljem, predsjednik Ezra Taft Benson je često podsjećao svece posljednjih dana i ostale o važnosti

opredjeljivanja – slobodi »odabrati put koji će slijediti«. ⁶ Njegova naučavanja o načelima opredjeljivanja uključuju više od samo podsjetnika »odabrati između ispravnog i krivog«. ⁷ Govorio je o opredjeljivanju kao sposobnosti »donošenja važnih odluka koje će imati utjecaj na naše spasenje« i koje će »utjecati na našu sreću u vječnosti«. ⁸ Poticao je svece posljednjih dana i ostale da koriste svoje opredjeljivanje da »sami djeluju«, bez čekanja zapovijedi u svim stvarima. ⁹ Načelo opredjeljivanja, rekao je, »prožima se kao zlatna nit kroz evandeoski plan Gospodina za blagoslov njegove djece«. ¹⁰

Naučavanja predsjednika Ezre Tafta Bensona

Opredjeljivanje – sloboda izbora – Bogom dano, vječno načelo

Svjedočim da smo mi duh potomstva brižnog Boga, našeg Nebeskog Oca (vidi Djela 17:29; 1. Nefi 17:36). On ima veliki plan spasenja kako bi njegova djeca mogla biti usavršena kao što je on i kako bi imala puninu radosti koju on uživa (vidi 1. Nefi 10:18; 2. Nefi 2:25; Alma 24:14; 34:9; 3. Nefi 12:48; 28:10).

Svjedočim da je u našem predsmrtničkom stanju naš stariji brat, Isus Krist, postao predodređen spasitelj u Očevom naumu spasenja (vidi Mosija 4:6–7; Alma 34:9). On je kapetan našeg spasenja i jedino sredstvo kojim se možemo vratiti našem Ocu na Nebu i ostvariti puninu radosti (vidi Hebrejima 2:10; Mosija 3:17; Alma 38:9).

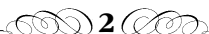
Svjedočim da je Lucifer također bio u vijeću na nebu. On je nastojao uništiti opredjeljivanje čovjekovo. Pobunio se (vidi Mojsije 4:3). Dogodio se rat na nebu, a trećina sudionika je bačena na zemlju te im je uskraćeno tijelo (vidi Otkrivenje 12:7–9; NiS 29:36–37). Lucifer je neprijatelj svega pravednog i stremi jadu za cijelo čovječanstvo (vidi 2. Nefi 2:18, 27; Mosija 4:14). ¹¹

Središnje pitanje tog predsmrtnog vijeća je bilo: hoće li djeca Boga imati nesputano opredjeljivanje odabrati put koji će slijediti, bilo dobar ili loš, ili će biti prisiljena i primorana biti poslušna? Krist i svi koji su ga slijedili su stajali uz prethodni prijedlog – slobodu izbora; Sotona je stajao za drugi – silu i prisilu. ¹²

Sveta pisma jasno pokazuju da se dogodio veliki rat na nebu, borba oko načela slobode, prava odabira (vidi Mojsije 4:1–4; NiS 29:36–38; 76:25–27; Otkrivenje 12:7–9).¹³

Rat koji je započeo na nebu oko ovog pitanja još nije gotov. Borba se nastavlja na bojištu smrtnosti.¹⁴

Sloboda izbora je Bogom dano vječno načelo. Veliki naum slobode je naum evanđelja. Nema prisile u njemu; nema sile, nema prijetnje. Čovjek je slobodan prihvatiti evanđelje ili ga odbaciti. Može ga prihvatiti i onda odbiti živjeti po njemu ili ga može prihvatiti i u potpunosti živjeti po njemu. Ali Bog nas nikada neće prisiliti živjeti po evanđelju. On će se koristiti uvjerenjem kroz svoje sluge. On će nas zvati, usmjeravati, uvjeravati, ohrabriti i blagosloviti nas kada odgovorimo, ali nikada neće prisiliti ljudski um (vidi *Hymns*, 1985., broj 240).¹⁵

Ovaj život je vrijeme kušnje u kojem smo slobodni odabrati između dobra i zla.

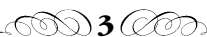
Abrahamu su pokazana duhovna djeca našeg Nebeskog Oca prije nego su došla na zemlju. Njemu je, također, pokazano stvaranje zemlje, a Gospodin mu je rekao: »I tako ćemo ih iskušati da vidimo hoće li oni činiti sve što im god Gospod, Bog njihov, zapovjedi« (Abraham 3:25). U toj božanstvenoj izjavi je utjelovljeno pravo izbora.¹⁶

Ovaj život je kušnja: kušnja u kojoj vi i ja pokazujemo svoju srčanost, kušnja koja ima vječne posljedice za svakog od nas. A sada je naše vrijeme i doba – kao što je svaki naraštaj imao svoje – da naučimo naše dužnosti i izvršimo ih.¹⁷

Istina je da Gospodina smeta opačina. Istina je da ne želi da se događa. Istina je da će pomoći onima koji joj se suprotstavljaju. Ali to što dozvoljava da se događa njegovoj djeci u smrtnosti je dokaz da njegova djeca imaju slobodu izabrati, dok za sebe zadržava temelj za njihov posljednji sud.¹⁸

Nema zla koje [Isus Krist] ne može zaustaviti. Sve je u njegovim rukama. Ova zemlja je njegovo carstvo. Ali on dozvoljava zlo kako bi mogli napraviti izbor između dobra i zla.¹⁹

Život je vrijeme kušnje u čovjekovom vječnom postojanju, za kojeg mu je dano... pravo odabrati između ispravnog i krivog... O tim odlukama ovise velike posljedice, ne samo u ovom životu, nego, puno važnije, u životu koji dolazi. Postoje granice preko kojih Sotona ne može. Unutar tih granica, njemu se trenutno dopušta da ponudi nepravednu alternativu Božjim pravednim načelima te tako omogućava ljudima da odaberu između dobra i zla i time odrede mjesto na kojem će biti u slijedećem životu.²⁰

Koristimo svoje opredjeljivanje kako bi donijeli odluke koje određuju našu sreću sada i kroz vječnost.

Bog vas voli kao što voli svako od svoje djece, a njegova želja i svrha i slava je vratiti vas čiste i neiskvarene, nakon što ste se pokazali vrijednima vječnosti radovanja u njegovoj prisutnosti.

Vaš Otac na Nebu razmišlja o vama. Dao vam je zapovijedi da vas vode, da vas discipliniraju. Također vam je dao vaše opredjeljivanje – slobodu izbora – »da vidi hoće[te] li činiti sve što [vam] [on], zapovjedi« (Abraham 3:25). Njegovo kraljevstvo ovdje na zemlji je dobro organizirano, a vaši vođe su predani pomoći vam. Znajte da imate našu stalnu ljubav, našu brigu i molitve.

Sotona također misli na vas. On je predan vašem uništenju. On vas ne disciplinira sa zapovijedima, nego nudi slobodu »činiti ono što voliš«... Sotonin program je »igraj sada i plati kasnije«. Želi da svi budu jadni kao što je on sam [vidi 2. Nefi 2:27]. Gospodinov program je sreća sada i radost zauvijek kroz življenje evanđelja.²¹

Slobodni smo odabrati, no nismo slobodni promijeniti posljedice tih odabira.²²

Jasno, bilo bi malo kušnje vjere ako bi primili punu nagradu odmah za svako dobro djelo ili kaznu za svaki grijeh. Ali nema pitanja da će biti konačnog obračuna za svakoga od nas.²³

Dok čovjek može privremeno uživati u grijehu, krajnji rezultat je nesreća. »Opačina nikad sreća nije« (Alma 41:10). Grijeh stvara nesklad s Bogom i obeshrabruje duh. Stoga, čovjek se treba proučiti kako bi vidio da je u skladu sa svim Božjim zakonima. Svaki

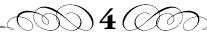
obdržani zakon donosi određen blagoslov. Svaki prekršen zakon donosi određen jad. Oni koji su opterećeni očajem trebaju doći Gospodinu, jer njegov jaram i teret su laki (vidi Matej 11:28–30).²⁴

Najveći posao u bilo čijem životu je donošenje odluka. Iako je sloboda izbora jedan od najvećih Božjih darova čovjeku, on je također dao čovjeku odgovornost za te odluke... Stavljamo naše vlastite živote na smjer uspjeha ili neuspjeha. Možda nećemo samo odabrati naše konačne ciljeve, već možemo i odrediti i odlučiti za sebe, u mnogim slučajevima, sredstva s kojima ćemo ostvariti te ciljeve, a naša marljivost ili njezin nedostatak određuju brzinu ostvarenja ciljeva. Za to je potreban individualni trud i energija i neće će ostvariti bez oprečnosti ili sukoba.²⁵

Sudbina čovječanstva i svih civilizacija visi o tome hoće li čovjek koristiti svoje... opredjeljivanje kako bi vladao sobom ili zanemario vječne zakone na svoju opasnost i žeti posljedice. Prava pitanja današnjice, stoga, nisu ekonomska ili politička. Ona su duhovna – što znači da čovjek mora naučiti pokoravati se zakonima koje je Bog dao čovječanstvu.²⁶

Svima nama je dano opredjeljivanje kako bismo donosili važne odluke koje će imati težište na našem spasenju. Te će odluke utjecati na našu sreću u vječnosti.²⁷

Naše su nas odluke učinile onime što jesmo. Naša vječna sudbina bit će određena odlukama koje ćemo tek donijeti.²⁸

Odluke od velike važnosti zahtijevaju trud u molitvi.

Ako želimo donositi ispravne, kristolike odluke, prvo moramo svi živjeti kako bismo dosegнули i imali pristup toj nevidljivoj moći bez koje nijedan čovjek ne može donositi najbolje odluke.

Jedna od najvećih odluka u ovom razdoblju bila je kada je dječak Joseph Smith odlučio slijediti Jakovljevi savjet: »Ako komu od vas nedostaje mudrosti, neka ište od Boga, koji svima daje obilno i bez prigovora, i dat će mu je. Ali neka ište s vjerom, bez ikakva sumnjanja, jer je onaj koji sumnja sličan morskom valovlju koje vjetar podiže i tamo-amo goni« (Jakovljeva 1:5–6).

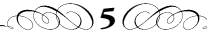
Spasenje milijuna muškaraca i žena u rasporedbi punine vremena ovisi o toj odluci! Moramo imati na umu da su pojedinci važni i da odluke koje donesu mogu uvelike utjecati na živote drugih.²⁹

Gospodin je rekao: »Kucajte i otvorit će vam se« (3. Nefi 14:7; Matej 7:7). Drugim riječima, traži naš trud.³⁰

Mudre odluke obično uslijede nakon rada, naprezanja i truda uz molitvu. Gospodinov odgovor na neučinkovit trud Olivera Cowderyja to pojašnjava: »No, gle, kažem ti, moraš ti proučiti to u pameti svojoj. Tad me moraš upitati je li to pravo, a ako je pravo, učinit ću ja da ti se grudi raspale u tebi. Ti ćeš, dakle, osjetiti da je to pravo« (NiS 9:8).

Počnimo stoga govoreći da je iskrena težnja za našim Ocem na Nebu, imajući vjeru da će on odgovoriti na naše molitve, utješni temelj na kojem možemo početi... Gospodin neće crpiti vodu iz suhog bunara, stoga moramo učiniti naš dio. Ponekad pokušavanje pronalaženja ispravnih odluka zahtijeva mnogo energije, proučavanja i dugotrpnosti.³¹

U odlukama od presudne važnosti post uz molitvu može dovesti do velebnih duhovnih uvida.³²

Mi sami smo agenti, a Gospodin očekuje da činimo dobro vlastitom voljom.

Godine 1831. Gospod je rekao Crkvi:

»Jer, gle, nije pravo da ja u svemu zapovijedam, jer onaj koga treba na sve nagoniti, taj je nemaran a ne mudar sluga, zato ne prima nikakve nagrade.

Zaista, kažem, ljudi se imaju brižljivo zauzimati za ono što je dobro, i učiniti mnogo toga po slobodnoj volji svojoj i ostvariti mnogo pravednosti.

Jer u njima je moć po kojoj oni sami sa sobom upravljaju, a ukoliko dobro čine, nipošto neće izgubiti nagradu svoju.

No, onaj koji ništa ne čini dok mu se ne zapovjedi, a zapovijed prima sumnjičava srca i nemarno je obdržava, taj je već osuđen« (NiS 58:26–29).

*Gospodin želi da koristimo naše opredjeljivanje kako bi
»brižljivo se zauzimali za ono što je dobro« (NiS 58:27).*

Gospodinova svrha – veliki cilj – nastavlja biti isti: spasenje i uzvišenje njegove djece.

U pravilu nam Gospodin daje općenite ciljeve koje trebamo postići i neke smjernice koje trebamo slijediti, ali očekuje od nas da riješimo detalje i metode. Metode i postupci se stvaraju kroz proučavanje i molitvu i živeći tako da možemo primiti i slijediti poticaje Duha. Manje duhovno naprednim ljudima, poput onih iz dana Mojsija, moralo se zapovijedati u mnogim stvarima. Danas oni duhovno budni traže ciljeve, provjeravaju smjernice koje je postavio Gospodin i njegovi proroci, a zatim u molitvi djeluju – bez da im se mora zapovijedati »u mnogim stvarima«. Taj stav priprema ljude na božanstvo...

Ponekad Gospodin s nadom očekuje da njegova djeca djeluju samostalno, a kada to ne učine, oni izgube veću nagradu, i tad će Gospodin ili ostaviti sve i dopustiti da istrpe posljedice ili će to morati izložiti detaljnije. Obično je, bojim se, tako da što više mora objašnjavati, manja je naša nagrada.³³

Trebamo se »brižljivo zauzimati« za dobre ciljeve i ostaviti svijet boljim mjestom zato što smo živjeli u njemu.³⁴

Prijedlozi za proučavanje i podučavanje

Pitanja

- Na koji ste način vidjeli da »rat koji je započet na nebu... još nije gotov«? (Vidi 1. odsjek) Što možemo učiniti da stojimo za načelo opredjeljivanja?
- Ljudi se često pitaju zašto Bog dozvoljava postojanje zla u svijetu. Kako vam poučavanja predsjednika Bensona u 2. odsjeku pomažu odgovoriti na to pitanje?
- Što možemo učiniti kako bismo pomogli djeci i mladima da razumiju istinu u 3. odsjeku? Što možemo učiniti kako bismo pomogli djeci i mladima da razumiju posljedice svojih odluka?
- Razmislite o savjetu predsjednika Bensona o donošenju »ispravnih kristolikih odluka« (4. odsjek). Što ste naučili o spoju molitve i marljivog truda u donošenju odluka?
- Što znači »brižljivo se zauzimati za ono što je dobro«? Kako se život mijenja kada činite dobra djela »svojom slobodnom voljom« umjesto da čekate zapovijed? (Vidi 5. odsjek.)

Povezani stihovi iz Svetih pisama

Ponovljeni zakon 11:26–28; Jošua 24:15; 2. Nefi 2:14–16; Alma 42:2–4; Helaman 14:30–31; NiS 29:39–45; 101:78

Pomoć pri podučavanju

Rasprave u manjim grupama »većem broju ljudi dalju] priliku da sudjeluju u lekciji. Pojedinci koji obično oklijevaju sudjelovati mogu iznijeti ideje u manjoj grupi koje inače ne bi iznijeli pred cijelom grupom« (*Podučavanje, nema većeg poziva*, [1999], 161).

Napomene

1. Citirano u sjednicama Genea Allreda, *Latter-day Patriots* (1975), 77–78.
2. Vidi Sheri L. Dew, *Ezra Taft Benson: A Biography* (1987), 18–19, 34.
3. Vidi *Ezra Taft Benson: A Biography*, 40–41.
4. Vidi *Ezra Taft Benson: A Biography*, 19–20.
5. Vidi *Ezra Taft Benson: A Biography*, 17, 22, 25–26, 29–31, 34–37.
6. »The Constitution – A Glorious Standard«, *Ensign*, rujna 1987., 6.
7. *God, Family, Country: Our Three Great Loyalties* (1975), 402.
8. *The Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), 24.
9. Vidi Conference Report, travanj 1965., 122.
10. Conference Report, listopad 1966., 121.
11. »I Testify«, *Ensign*, studeni 1988., 86.

12. »The Constitution – A Glorious Standards«, 6.
13. Conference Report, listopad 1966., 121.
14. »The Constitution – A Glorious Standards«, 6.
15. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 82.
16. *So Shall Ye Reap* (1960), 221.
17. Conference Report, travanj 1967., 59.
18. *Strength for the Battle: An Address Given by Ezra Taft Benson at the New England Rally for God, Family and Country* (1966), 14–15.
19. *Come unto Christ* (1983), 132.
20. *God, Family, Country*, 402.
21. »A Message to the Rising Generation«, *Ensign*, studeni 1977., 30.
22. *Come unto Christ*, 40.
23. *God, Family, Country*, 326.
24. »Do Not Despair«, *Ensign*, listopad 1986., 2.
25. *God, Family, Country*, 145.
26. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 83–84.
27. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 24.
28. *God, Family, Country*, 143.
29. *God, Family, Country*, 144.
30. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 451.
31. *God, Family, Country*, 149.
32. *God, Family, Country*, 152.
33. Conference Report, travanj 1965., 121–122.
34. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 676–677.

Predsjednik Ezra Taft Benson postavio je primjer radosnog življenja.

Radostan život u problematičnim vremenima

»Sreća sada i ovdje se sastoji u tome da slobodno, s ljubavlju i radosnopriznajemo Božju volju za nas – i činimo to na sve načine i u svim velikim i malim stvarima.«

Iz života predsjednika Ezre Tafta Bensona

Jedan od ranih zadataka predsjednika Ezre Tafta Bensona dok je još bio apostol bio je pomoći donijeti potporu svecima u Europi nakon Drugog svjetskog rata. Dok je putovao u Njemačku, sreo je vjerne ljude koji su bili u stanju izdići se iznad uništenja oko njih. U svoj je dnevnik zapisao:

»Danas sam vidio najgore uništenje... Dok sam se vozio ulicama [Berlina] i šetao dijelovima neprohodnima za auto, vidio sam... polu-izgladnjelu ženu kako tjeskobno plaća preuveličane cijene za koru od krumpira... Vidio sam starce s malim sjekirama kako kopaju panj i korijene u pokušaju da dobiju mrvicu goriva i zatim kako vuku te panjeve miljama prema doma na bilo čemu što se kotrlja – od dva mala kotača koja su nekoć pripadali dječjim kolicima do malih kola – poput teretnih životinja.

Kasnije sam se suočio s 480 izgladnjelih, ali vjernih svetaca posljednjih dana na saboru u gladnom i polu uništenom auditoriju na trećem katu u bombardiranoj ulici. Bilo je nadahnjujuće vidjeti svijetlo vjere... Nije bilo gorčine ili ljutnje nego slatkog uzvratanja i izraza vjere u evanđelju.«¹

»Ni jedan član nije prijavio ikakav prigovor o svom stanju usprkos činjenici da su neki bili u najuznapredovanijim stupnjevima izgladnjelosti pred našim očima...

Naši sveci... su puni nade, hrabrosti i vjere i svugdje gledaju radosno s izrazom najdublje vjere u evanđelje i u njihovo članstvo u Crkvi. To je bila jedna od najvećih demonstracija pravih plodova evanđelja u životima muškaraca i žena koje smo ikada vidjeli.«²

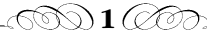
Predsjednik Benson je također vidio primjere nade i optimizma blizu doma, gdje su mnogi njegovi prijatelji farmeri ostali radosni čak i kada su se suočili s velikim teškoćama. Rekao je:

»Sjećam se prisustvovanja sastanku blizu Bancrofta, Idaho... Imali smo prekrasan sastanak, a nakon što je bio gotov, pozdravio sam neke od sjajnih farmera koji su bili tamo, a među njima je bio čovjek koji se zvao brat Yost, i pitao sam: »Brate Yost, kako je na farmi?« Brat Yost je rekao: 'Ah, dobro je brate Benson, ali imam skoro 20 tisuća dolara manje nego prije tri dana.' Pitao sam: 'Što je bilo – ponovno mraz?' Rekao je: 'Da, pogodio je žito dok je bilo još mlado, a znaš što to znači.' Rekao je: 'Palimo strojeve za košnju ujutro, ali sve je u redu. Još imam malo žita u spremniku, a imamo i još barem dio godišnje zalihe spremljen. Nećemo gladovati, a bit će druge sjetve.' Dok smo ga napuštali, rekao sam svojoj ženi: 'Kakav divan duh.'

Vozili smo prema Loganu [gradu u Uti, oko 80 milja ili 130 kilometara od Bancrofta]. S nama su bila naša djeca i zaustavili smo se na Main Streetu kako bismo otišli u dućan kupiti nešto kekisa za djecu. I koga sam drugog sreo na nogostupu nego brata Yosta. Rekao sam: 'Dobro, pa što ti radiš ovdje?' On je odgovorio: 'Brate Benson, naš je dan za odlazak u hram.' A ja sam rekao: 'Doista, obrati ne kvare tvoje raspoloženje, zar ne?' Zatim me poučio lekciji. Rekao je: 'Brate Benson, kada dođu obrati, tada nam je još više potreban hram.'«³

Odgovor predsjednika Bensa na nedaće je uzdigao one koji su ga poznavali, kao što je primjer drugih svetaca njega ojačao. Starješina Neal A. Maxwell iz Zbora dvanestorice apostola je opisao predsjednika Bensa kao »pažljivog motritelja događaja, [koji] održava određenu svježinu i vedrinu koje bi bilo dobro promatrati. Takva svježina«, rekao je starješina Maxwell, »ne dolazi kroz ignoriranje okolnih događaja, nego kroz njihovo primjećivanje i gledanje preko njih na obećanja koja se vežu na to kako će kraljevstvo u konačnici pobijediti.«⁴

Naučavanja Ezre Tafta Bensona

S vjerom u našeg Nebeskog Oca, možemo se nadati budućnosti, biti optimistični u trenutnim djelima i imati unutarnji mir.

Imat ćemo razočaranja i obeshrabrenja – to je dio života. Ali ako ćemo imati vjere, naše prepreke će biti samo trenutak, a uspjeh će doći iz naših naizgled neuspjeha. Naš Nebeski Otac može postići čuda kroz svakog od nas ako ćemo imati pouzdanja i povjerenja u njega.⁵

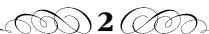
Veliki je blagoslov imati unutarnji mir, imati pouzdanje, imati duh mira i unutarnji spokoj u vrijeme razdora i borbe, u vrijeme tuge i obrata. Smirujuće je za dušu znati da je Bog za kormilom, da pazi na svoju djecu i da možemo s punim pouzdanjem staviti povjerenje u njega.⁶

Molitva – ustrajna molitva – može nas staviti u dodir s Bogom, našim najvećim izvorom utjehe i savjeta. »Uvijek moli da pobjednikom izadeš« (NiS 10:5). »Napregnuvši svu svoju snagu, zazvah Boga da me izbavi« riječi su kojima mladi Joseph Smith opisuje način koji je koristio u Svetom šumarku kako bi zaustavio protivnika da ga ne uništi (Josip Smith 2:16).⁷

Bez vjere u našeg Nebeskog Oca, ne možemo biti uspješni. Vjera nam daje viđenje onoga što se može dogoditi, nadu u budućnost i optimizam za trenutne zadatke. Gdje ima vjere, mi ne sumnjamo u krajnji uspjeh rada.⁸

Od svih ljudi, mi kao sveci posljednjih dana trebamo biti najoptimističniji i najmanje pesimistični. Jer dok znamo da će »mir sa zemlje biti uklonjen, a đavao vlast imati nad svim gospodstvom svojim«, također znamo da »tako će i Gospod vlast imati nad Svecima svojim i kraljevati u sredini njihovoj« (NiS 1:35–36).

S pouzdanjem da će Crkva ostati nedirnutu uz Boga koji ju usmjera kroz vremena kušnje pred nama, postaje naša odgovornost kao pojedinaca pobrinuti se da svaki od nas ostane vjeran Crkvi i njezinim poučavanjima. »Ali tko ustraje i ne dadne se svladati, bit će spašen« (Josip Smith 1:11).⁹

Sreća se treba zaraditi iz dana u dan, ali to je vrijedan trud.

Nemamo razloga zaista se brinuti. Živite po evanđelju, obdržavajte zapovijedi. Molite se navečer i ujutro u svom domu. Održavajte mjerila Crkve. Pokušajte živjeti mirno i radosno... Sreća se mora zaraditi iz dana u dan. Ali to je vrijedan trud.¹⁰

Kada je George A. Smith bio jako bolestan, posjetio ga je njegov bratić, prorok Joseph Smith. Bolesnik je napisao: »Rekao mi je [prorok] da nikada ne postanem obeshrabren, kakve me god teškoće okruživale. Ako bih potonuo u najdublji ponor Nove Škotske, a sav bi se Stjenjak srušio na mene, ne smijem postati obeshrabren, već moram izdržati, primijeniti vjeru i održati hrabrost, pa ću izaći na vrhu gomile...«

Postoji vrijeme kada se pravedno držati i izdržati protiv đavla dok vas njegov depresivni duh ne napusti. Kao što je Gospodin rekao proroku Josephu Smithu: »Suprotnosti tvoje i nevolje tvoje bit će samo kratka vijeka.

A tad, ustraješ li dobro, Bog će te uzvisiti u visinu« (NiS 121:7–8).

Nastavljanje naprijed u plemeniti pothvat, čak kada smo okruženi oblakom depresije, u konačnici će vas iznijeti na vrh i na sunce. Čak i naš učitelj Isus Krist, dok se suočavao s najvećom kušnjom tako što je ga je naš Otac privremeno napustio za vrijeme raspeća, nastavio je svoje djelo za sinove ljudske, a nedugo nakon toga je uzvišen te je primio puninu radosti. Dok idete kroz kušnje, možete se prisjetiti prošlih pobjeda i pobrojati blagoslove koje imate sa sigurnom nadom ga će veći doći ako ste vjerni. I možete imati sigurno znanje da će uskoro Bog obrisati sve suze i da »ono što oko nije vidjelo, što uho nije čulo, na što ljudsko srce nije pomislilo: to je Bog pripremio onima koji ga ljube« (1. Korinćanima. 2:9).¹¹

Budite radosni u svemu što radite. Živite radosno. Živite sretno. Živite entuzijastično, znajući da Bog ne obitava u sumornosti i melankoliji, nego u svijetlu i ljubavi.¹²

»Živjeti sretno znači rasti duhovnom snagom prema savršenstvu.«

3

Nebeski Otac želi da budemo sretni i on će nas blagosloviti dok slijedimo njegovu volju za nas.

»Ljudi jesu da bi radost imali« (2. Nefi 2:25). Nebeski Otac želi da budemo sretni. Očekuje da budemo sretni. Ali nema sreće u snižavanju mjerila. Nema sreće kada ne uspijete živjeti prema uvjerenjima, prema onome što mislite da je ispravno. Lako je stvoriti navike olakog odnosa s nekim stvarima. Lako je stvoriti navike prebacivanja krivnje, kritiziranja ili neslaganja vezanih za određene stvari u Crkvi. Tako je lako postati pomalo ogorčen i previše o tome razmišljati, postati žalostan i nositi žalostan izraz lica. Žalosno lice nije nikada pobijedilo bitku u ratu ili ljubavi.¹³

Shvaćamo li da se sreća ovdje i sada sastoji od slobodnog, sretnog, radosnog priznavanja Božje volje za nas – i radeći po njoj na sve načine i svim stvarima, velikim i malim? Živjeti savršeno znači

živjeti sretno. Živjeti sretno znači rasti duhovnom snagom prema savršenstvu. Svako djelovanje u skladu s Božjom voljom je dio tog rasta. Nemojmo razdjeljivati naše živote. Ujedinimo naše živote, s prezirom prema izmišljenim slavama i častima koje ne dolaze s Božjim odobrenjem. Zapamtimo da je pravi izvor naše snage i sreće izvan dohvata ljudi i okolnosti.¹⁴

Moramo stalno učiti i ponavljati da samo kroz prihvaćanje i življenje po evanđelju ljubavi kako je poučavao naš Učitelj i samo kroz njegovu volju možemo slomiti okove neznanja i sumnje koji nas vežu. Moramo naučiti tu jednostavnu, veličanstvenu istinu kako bi mogli iskusiti slatke radosti Duha sada i u vječnosti. Moramo se izgubiti u provođenju njegove volje. Moramo njega staviti prvog u našim životima. Da, naši blagoslovi se množe dok dijelimo njegovu ljubav s našim susjedom.¹⁵

»Braćo«, reče Pavao, »ali kažem samo jedno: zaboravljajući što je nazad, ispružajući se prema onome što je naprijed,

trčim prema cilju da postignem nagradu – nebesko stanje u koje nas je Bog pozvao po Kristu Isusu« (Filipljanima 3:13–14).

Neka vaši umovi budu ispunjeni ciljem biti poput Gospodina i istisnut ćete depresivne misli dok nestrpljivo tražite kako ga upoznati i činiti njegovu volju. »Težite među sobom«, rekao je Pavao (Filipljanima 2:5). »Gledajte k meni u svakoj misli«, rekao je Isus (NiS 6:36). A što će biti ako to činimo? »Koji čuva mir jer se u te uzda« (Izaija 26:3).¹⁶

Nikada nećemo biti sami ako živimo kako trebamo, jer će naš Otac uvijek biti s nama da nas blagoslovi. Želi da budemo uspješni. Želi da budemo sretni. Želi da ostvarimo dobre ciljeve koje postavimo. On će učiniti svoje ako mi učinimo svoje.¹⁷

Prijedlozi za proučavanje i podučavanje

Pitanja

- Zašto mislite da nam vjera u Boga daje »nadu u budućnost i optimizam za trenutne zadatke«? Koje riječi savjeta iz 1. odsjeka možete podijeliti s nekim tko žudi za unutarnjim mirom? Zašto bi odabrali te riječi?

- Dok pregledavate 2. odsjek, razmislite o vremenu kada ste trebali »pravedno se držati« za vrijeme nedaća. Razmislite što ste dobili tim iskustvom. Na koje načine nam Gospodin pomaže kada smo voljni vjerno izdržati izazove?
- Koja su vam iskustva pomogla znati da Nebeski Otac želi da budete sretni i uspješni? Zašto mislite »da sreća ovdje i sada se sastoji od... priznavanja Božje volje za nas«? (Vidi 3. odsjek.)

Povezani stihovi iz Svetih pisama

Matej 11:28–30; Ivan 14:27; 16:33; Galaćanima 5:22; Mosija 2:41; Moroni 9:25–26; NiS 101:11–16

Pomoć pri proučavanju

»Steknite pregled brzim čitanjem knjige, poglavlja ili odlomka ili čitanjem uzglavlja. Težite razumijevanju konteksta i pozadine« (*Propovijedaj moje evanđelje* [2004], 23). Razmotrite čitanje poglavlja ili odlomka više puta kako bi ga bolje razumjeli. Dok to činite, možete otkriti duboke uvide.

Napomene

1. *A Labor of Love: The 1946 European Mission of Ezra Taft Benson* (1989), 64, 65.
2. *A Labor of Love*, 65.
3. »Receive All Things with Thankfulness«, *New Era*, studeni 1976., 7–8.
4. Neal A. Maxwell, *Wherefore, Ye Must Press Forward* (1977), 69.
5. *The Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), 68.
6. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 68.
7. »Do Not Despair«, *Ensign*, listopad 1986., 2.
8. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 67.
9. »Do Not Despair«, 2.
10. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 342.
11. »Do Not Despair«, 4–5; izjava Josepha Smitha se nalazi u *Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith* (2007), 235.
12. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 339.
13. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 361.
14. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 339.
15. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 360.
16. »Do Not Despair«, 5.
17. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 385.

*Gospodin je rekao: »Milost je moja dostatna za sve
koji se preda mnom ponize« (Eter 12:27).*

Načela pravog pokajanja

»Za one koji plate cijenu pravog pokajanja, obećanje je sigurno. Možete ponovno biti čisti. Očaj može biti maknut. Slatki mir praštanja poteći će u vaše živote.«

Iz života predsjednika Ezre Tafta Bensaona

Na svom prvom obraćanju na općem saboru kao predsjednik Crkve, predsjednik Ezra Taft Benson je izjavio: »Dok sam tražio upute od Gospodina, utvrdio sam u svom umu i srcu objavu Gospodina da »ne kazuj[em] ništa ovom pokoljenju doli obraćenje« (NiS 6:9; 11:9). To je tema svakog proroka posljednjih dana.«¹

Čak i prije svog poziva za predsjednika Crkve, predsjednik Benson je postavio pokajanje važnom temom svog poslanja. Tako mu je savjetovao George Albert Smith, tadašnji predsjednik Zbora dvanestorice apostola. U pismu napisanom nedugo nakon poziva predsjednika Bensaona u apostolstvo, predsjednik Smith je rekao: »Vaša je misija od sada nadalje naći načine i sredstva širenja istina i upozoravanja ljudi s kojima dolazite u dodir na najblaži mogući način da je pokajanje jedini lijek za bolesti ovog svijeta.«²

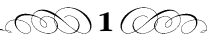
Predsjednik Benson je bio vjeran tom zadatku dok je poučavao evanđelje diljem svijeta. Poučavao je da je »bolje pripremiti se i spriječiti nego popravljati i pokajati se.«³ Ali je također primjetio da se »svi trebamo pokajati.«⁴ Naglasio je »snažnu promjenu« u srcima koja se veže uz pokajanje (vidi Alma 5:12–14) i objasnio Spasiteljevu ulogu u donošenju te promjene:

»Gospodin djeluje iznutra prema van. Svijet djeluje izvana prema unutra. Svijet bi izvadio ljude iz siromaštva. Krist vadi siromaštvo iz ljudi, a zatim se oni sami vade iz siromaštva. Svijet bi oblikovao čovjeka mijenjajući njihovu okolinu. Krist mijenja ljude, koji zatim

mijenjaju svoju okolinu. Svijet bi oblikovao ljudsko ponašanje, no Krist mijenja ljudsku prirodu...

Zaista, Krist mijenja ljude, a promijenjeni ljudi mogu promijeniti svijet.«⁵

Naučavanja Ezre Tafta Bensona

Za iskreno pokajanje, prvo moramo shvatiti da je naum evanđelja naum sreće.

U uobičajenom smislu, *članstvo u Crkvi* znači da osoba ima svoje ime službeno upisano u članske zapise Crkve...

Ali Gospodin definira člana njegovog kraljevstva na posve drugačiji način. Kroz proroka Josepha Smitha je 1828. rekao: »Gle, ovo je nauk moj – tko se god obrati i k meni dođe, *taj jest crkva moja*« (NiS 10:67, kurziv dodan). Za njega čija je ovo Crkva, članstvo uključuje puno više od samo biti član u zapisu.

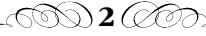
Stoga bih želio postaviti važne pojmove koje moramo razumjeti i primijeniti ako se zaista želimo pokajati i doći Gospodinu.

Jedna od Sotoninih najčešćih obmana jest ideja da su Božje zapovijedi tu da ograniče slobodu i sreću. Mladi ljudi naročito ponekad osjećaju da su mjerila Gospodina poput ograda i lanaca, zaustavljaju ih od onih aktivnosti koje se čine najljepšima u životu. Ali upravo suprotno je istinito. Naum evanđelja je *taj* naum po kojem su ljudi dovedeni u puninu radosti. To je prvi pojam koji želim naglasiti. Načela evanđelja su koraci i smjernice koje nam pomažu naći istinsku sreću i radost.

Razumijevanje tih načela je potaklo psalmista da izjavi: »O, kako ljubim Zakon tvoj... Tvoja me zapovijed mudrijim učini od dušmana mojih... Tvoja riječ nozi je mojoj svjetiljka i svjetlo mojoj stazi... Svjedočanstva tvoja vječna su mi baština, ona su radost mome srcu« (Psalmi 119:97–98, 105, 111).

Ako se želimo zaista pokajati i doći k njemu tako da možemo biti pozvani u članstvo njegove Crkve, prije svega moramo shvatiti ovu vječnu istinu – naum evanđelja jest *taj* naum sreće. *Opačina nikada*

nije i nikada nam neće donijeti sreću [vidi Alma 41:10]. Kršenje zakona Božjih donosi samo jad, ropstvo i tminu.⁶

Vjera u Isusa Krista dolazi prije iskrenog pokajanja.

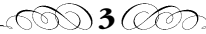
Drugi pojam koji je važan za naše razumijevanje je odnos pokajanja i načela vjere. Pokajanje je drugo temeljno načelo evanđelja. Prvo je da moramo imati vjere u Gospodina Isusa Krista. Zašto je to tako? Zašto mora vjera u Gospodina doći prije iskrenog pokajanja?

Kako bi odgovorili na to pitanje, moramo razumjeti nešto o pomirbenoj žrtvi našeg Učitelja. Lehi je poučavao da »nitko živ ne može prebivati u nazočnosti Božjoj, ako li ne po zaslugama, milosrđu i milosti Svetoga Mesije«. (2. Nefi 2:8.) Čak i najpravedniji i uzorniji čovjek ne može se spasiti samo temeljem svojih vrlina, jer, kako nam apostol Pavao kaže: »Jer su svi sagriješili i lišeni su Božje slave« (Rimljanima 3:23).

Da nije do savršenog, bezgrešnog života Spasitelja, kojeg je voljno položio za nas, ne bi moglo biti otpusta grijeha.

Stoga, pokajanje znači više od samo promjene ponašanja. Mnogi muškarci i žene u svijetu pokazuju veliku snagu volje i samodiscipline u nadvladanju loših navika i slabosti tijela. Ali u isto vrijeme ne razmišljaju o Učitelju, ponekad ga i otvoreno odbacuju. Takve promijene u ponašanju, čak i u dobrom smjeru, ne čine istinito pokajanje.

Vjera u Gospodina Isusa Krista je temelj na kojem se gradi iskreno i smisleno pokajanje. Ako zaista želimo odložiti naše grijeha, prvo se moramo ugledati u njega koji je Autor našeg spasenja.⁷

Pokajanje uključuje moćnu promjenu srca.

Treće važno načelo koje moramo razumjeti ako želimo biti pravi članovi Crkve je da pokajanje uključuje ne samo djela nego i promjenu srca.

Kada je kralj Benjamin završio svoje značajno obraćanje u zemlji Zarahemli, narod je ujedinjenim glasom klicao da vjeruje u njegove

riječi. Znali su sa sigurnošću da su njegova obećanja otkupljenja istinita te rekoše: »Duh... Gospoda Svemogućega... izvede u nama snažnu promjenu, [primijetite ovo] odnosno u srcima našim te više sklonosti nemamo činiti zlo, već neprestance dobro činiti« (Mosija 5:2).⁸

Mogu li se ljudska srca promijeniti? Da, naravno! To se događa svaki dan u velikim misionarskim djelima Crkve. To je jedno od najraširenijih Kristovih suvremenih čuda. Ako se nije dogodilo vama – trebalo bi.

Naš Gospodin je rekao Nikodemu da »tko se odozgo ne rodi, taj ne može vidjeti kraljevstva Božjega« (Ivan 3:3)...

Alma je izjavio: »I Gospod mi reče: Ne čudi se što sav rod ljudski, da, muško i žensko, svi narodi, plemena, jezici i puci, moraju iznova roditi, da, od Boga roditi, promijeniti od svoga putenoga i paloga stanja u stanje pravednosti, da ih Bog otkupi, te oni postanu sinovi njegovi i kćeri.

I tako oni postaju nova stvorenja. I ne učine li to, ne mogu nikako baštiniti kraljevstvo Božje« (Mosija 27:25–26)...

Četvrto poglavlje Alme opisuje vrijeme u povijesti Nefijaca kada »crkva stade zaostajati u svojem napretku« (Alma 4:10). Alma se susreo s tim izazovom dajući ostavku kao glavni sudac na vlasti, »a sam se ograniči na veliko svećeništvo«, odgovornost koja je bila njegova (Alma 4:20).

Koristio se »čistim svjedočenjem« protiv ljudi (Alma 4:19), a u petom poglavlju Alme on pita četrdeset ključnih pitanja. Govoreći otvoreno članovima Crkve, on je objavio: »A evo, gle, pitam vas ja, braćo moja od crkve, rodiste li se vi duhovno od Boga? Primiste li sliku njegovu na obličju svojem? Doživjeste li i vi tu snažnu promjenu u srcima svojim?« (Alma 5:14.)

Nastavio je: »Ako li doživjeste promjenu srca, i ako osjetiste da pjevate pjesmu otkupiteljske ljubavi, pitao bih vas, osjećate li to i sad?« (Alma 5:26.)

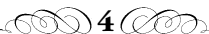
Ne bi li se napredak Crkve danas dramatično povećao s povećanim brojem onih koji su duhovno ponovno rođeni? Možete li

*Kroz pokajanje, Alma Mlađi je iskusio
čudotvornu promjenu srca.*

zamisliti što bi se dogodilo u našim domovima? Možete li zamisliti što bi se dogodilo pri rastućem broju primjeraka Mormonove knjige u rukama rastućeg broja misionara koji znaju kako ju koristiti i koji su rođeni od Boga. Kada se to dogodi, imat ćemo izdašnu žetvu duša koju je Gospodin obećao. To je bio »ro[đeni]... od Boga« Alma koji je kao misionar bio sposoban priopćiti riječ da su mnogi drugi također rođeni od Boga (vidi Alma 36:23–26).⁹

Kada prođemo tu snažnu promjenu, koja se događa jedino kroz vjeru u Isusa Krsta te kroz djelovanje Duha na nas, to je kao da postajemo nova osoba. Stoga, promjena se veže uz novo rođenje. Tisuće vas su iskusili tu promjenu. Napustili ste grešne živote, ponekad dubokih i teških grijeha i kroz primjenu krvi Kristove u vašim životima, postali ste čisti. Nemate više želju vratiti se starom životu. Vi ste zaista nova osoba. Na to se misli pri promjeni srca.¹⁰

Pobožna tuga vodi do istinitog pokajanja.

Četvrta ideja koju bi htio naglasiti je što je naziv Svetih pisama »pobožne tuge« za naše grijehе. Nije neuobičajeno naći muškarce i žene u svijetu koji se kaju za stvari koje rade krivo. Ponekad je to zbog toga što su tim djelovanjem onima koje vole napravili veliku tugu i jad. Ponekad je njihova tuga uzrokovana time što su uhvaćeni i kažnjeni za svoja djela. Takvi svjetovni osjećaji ne čine »pobožnu tugu«...

U posljednjim danima naroda Nefijaca, Mormon je rekao svom narodu: »žaljenje njihovo ne bijaše na obraćenje zbog dobrote Božje, već to poglavito bijaše žaljenje osuđenih što im Gospod ne bi uvijek dopustio da u grijehu nađu sreću.

I ne dođoše oni k Isusu srca skršena i duha raskajana, već proklinjahu Boga i željahu umrijeti« (Mormon 2:13–14).

Na istočnoj hemisferi, apostol Pavao je radio među ljudima Korinta. Nakon što su došla izvješća o velikim problemima među svecima, uključujući nemoralnost (vidi 1. Korinćanima 5:1), Pavao je napisao oštro pismo ukora. Narod je odgovorio u pravom duhu, a problemi su očito ispravljeni, jer u svojoj drugoj poslanici, Pavao je napisao: »Sad se radujem; ne zbog toga što ste postali žalosni, nego zbog toga što vas je ta žalost dovela k obraćenju. Vi ste se ražalostili po promisli i volji Božjoj...

Žalost, naime, koja je po promisli i volji Božjoj rađa spasonosno i stalno obraćenje, dok žalost svijeta rađa smrt« (2. Korinćanima 7:9–10).

U oba sveta pisma, pobožna tuga se definira kao tuga koja vodi do pokajanja.

Pobožna tuga je dar Duha. To je duboko shvaćanje da su naša djela uvrijedila našeg Oca i Boga. To je oštra i jasna svijest da je naše ponašanje uzrokovalo da Spasitelj, koji je bezgrešan, čak najveći od svih, izdržava agoniju i patnju. Naši grijesi su uzrokovali da krvari iz svake pore. Ta vrlo stvarna, mentalna i duhovna patnja je ono što se u Svetim pismima spominje kao »skršeno srce i raskajan duh« (vidi 3. Nefi 9:20; Moroni 6:2; NiS 20:37; 59:8; Psalmi 34:18; 51:17; Izaija 57:15). Takav duh je apsolutni preduvjet za iskreno pokajanje.¹¹

 5

Nebeski Otac i Isus Krist nestrpljivo žele vidjeti promjenu u našim životima i pomoći će nam.

Slijedeće načelo koje želim raspraviti je ovo: nitko nije nestrpljivi vidjeti promjenu u našim životima od Oca i Spasitelja. U knjizi Otkrivenja se nalazi moćan i dubok poziv od Spasitelja. On kaže: »Stojim na vratima i kucam. Ako tko čuje moj glas i otvori vrata, ući ću k njemu« (Otkrivenje 3:20). Primijetite da ne kaže: »Stojim na vratima i čekam da pokušaš.« On zove, poziva, pita da mu jednostavno otvorimo naša srca i pustimo ga unutra.

U velikoj propovijedi Moronija o vjeri, ovo načelo se još jasnije poučava. Gospodin mu je rekao: »I dođu li ljudi k meni, pokazat ću im slaboću njihovu. Slaboću dajem ljudima da bi bili ponizni. A milost je moja dostatna za sve koji se preda mnom ponize...« Nije bitno što je naš nedostatak ili slabost ili naša nedostatnost. Njegovi darovi i moći su dovoljni da ih sve nadvladamo.

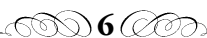
Moroni nastavlja s riječima Gospodina: »Milost je moja dostatna za sve koji se preda mnom ponize, jer ako se preda mnom ponize i imaju vjeru u me, *tad ću učiniti da ono što je slabo, bude njima jako*« (Eter 12:27, kurziv dodan).

Kakvo obećanje od Gospodina! Sam izvor naših muka se može promijeniti, preoblikovati i uobličiti u snagu i izvor moći. Ovo obećanje se ponavlja u jednom ili drugom obliku u mnogim drugim Svetim pismima. Izaija je rekao: »Umornome snagu vraća, jača nemoćnoga.« (Izaija 40:29.) Gospodin je rekao Pavlu: »Dosta ti je moja milost, jer se moja snaga savršeno očituje u slabosti« (2. Korinćanima 12:9). U Nauku i savezima čitamo: »Koji drhti pod mojom vlašću, bit će ojačan i uroditi plodom časti i mudrosti, u skladu s objavama i istinama što vam ih dadoh« (NiS 52:17; vidi i 1. Nefi 17:3; 2. Nefi 3:13; NiS 1:28; 133:58–59).¹²

Jedna od Sotoninih najutjecajnijih strategija s onima koje je uvukao u grijeh jest šaputati u njihove uši da nisu vrijedni molitve. On će vam reći da je Nebeski Otac toliko nezadovoljan s vama da nikada neće čuti vašu molitvu. To je laž koju govori kako bi nas prevario. Moć grijeha je velika. Ako se želimo ispetljati iz nje, posebno ozbiljnih grijeha, moramo imati moć veću od nas samih.

Nitko nije željniji pomoći vam pobjeći od grijeha nego Nebeski Otac. Idite k njemu. Priznajte svoj grijeh, ispovjedite svoju sramotu i krivnju te ga tada zamolite za pomoć. On ima moć pomoći vam pobijediti.¹³

Braćo i sestre, moramo odnijeti svoje grijehe do Gospodina i ponizno i tužno se pokajati. Moramo moliti za njegovu moć da ih nadjačamo. Obecanja su sigurna. Pomoći će nam. Naći ćemo moć promijeniti naše živote.¹⁴

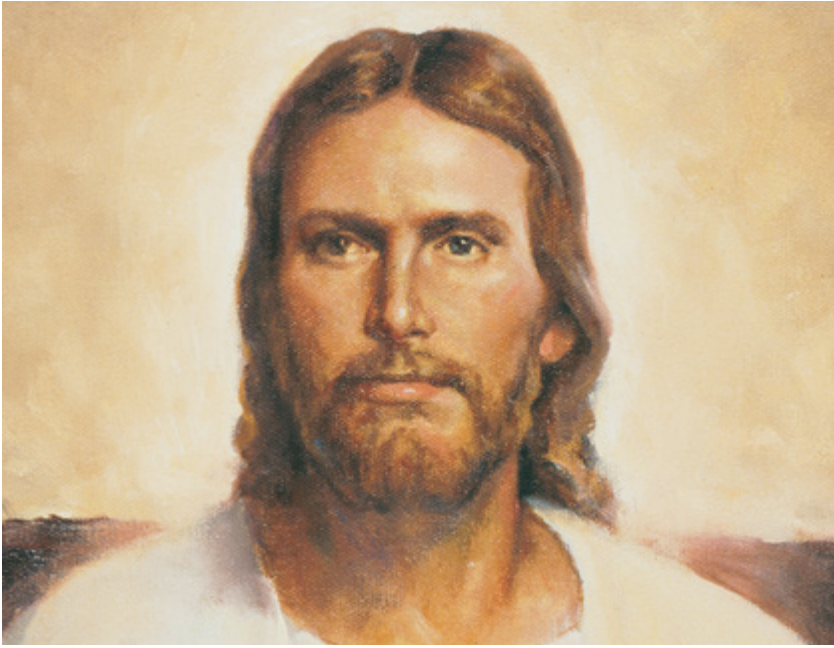

Ne smijemo izgubiti nadu dok pokušavamo biti kristoliki.

Šesta i zadnja stvar koju želim spomenuti o procesu pokajanja je da moramo biti pažljivi, dok postajemo sve više poput Boga, da se ne obeshrabrimo i izgubimo nadu. Postajati poput Krista je životna potraga i vrlo često uključuje rast i promjenu koja je spora, skoro neprimjetna. Sveta pisma zapisuju znamenite priče o ljudima kojima su se životi promijenili dramatično u trenutku, kao što su: Alma Mlađi, Pavao na putu za Damask, Enoš koji se molio duboko u noć, kralj Lamon. Takvi zaprepašćujući primjeri moći promijeniti čak i one koji su zakoračili u grijeh nam daje pouzdanje da pomirenje može doseći čak i one u najdubljem beznađu.

Ali moramo biti oprezni dok raspravljamo o tim značajnim primjerima. Iako su stvarni i moćni, oni su više iznimka nego pravilo. Na svakog Pavla, Enoša i kralja Lamonija postoje stotine i tisuće ljudi koji otkrivaju da je postupak obraćenja istančaniji, puno neprijetniji. Oni su dan za danom bliži Gospodinu, uopće ne primjećujući da grade bogolik život. Žive tihim životima dobrote, služenja i predanosti. Oni su poput Lamanaca za koje je Gospodin rekao da su »kršteni ognjem i Duhom Svetim, *a da to i ne znadoše*« (3. Nefi 9:20; kurziv dodan).

Ne smijemo izgubiti nadu. Nada je sidro ljudskim dušama. Sotona želi da odbacimo to sidro. Na taj način može unijeti obeshrabrenje i predaju. Ali ne smijemo izgubiti nadu. Gospodin je zadovoljan sa svakim trudom, čak i malenim, dnevnim u kojem težimo biti poput njega. Iako vidimo da nas čeka dalek put na cesti do savršenstva, ne smijemo gubiti nadu.¹⁵

»Istinsko pokajanje se temelji na vjeru u Gospodina Isusa Krista i proizlazi iz te vjere. Nema nikakvog drugog načina.«

Za one koji plate cijenu pravog pokajanja, obećanje je sigurno. Možete ponovno biti čisti. Očaj može biti maknut. Slatki mir praštanja poteći će u vaše živote.

Riječi Gospodina kroz Izaiju su sigurne: »Hajde, dakle, da se pravdamo, govori Jahve. Budu l' vam grijesi kao grimiz, pobijeljet će poput snijega; kao purpur budu li crveni, postat će kao vuna« (Izaija 1:18).

A u ovoj razdiobi Gospodin je govorio s jednakom jasnoćom kada je rekao: »Evo, tko se god obrati od grijeha svojih, tomu je oprošteno, i ja, Gospod, više ih se ne spominjem« (NiS 58:42).¹⁶

Nadam se na nećemo živjeti u prošlosti. Ljudi koji žive u prošlosti nemaju puno budućnosti. Postoji jaka tendencija plakati za našim gubicima, za odlukama koje smo napravili za koje gledajući unatrag mislimo da su bile krive. Postoji jaka tendencija osjećati se loše u vezi okolnosti s kojima smo okruženi, misleći da su mogle biti bolje da smo donijeli drugačije odluke. Možemo profitirati iz iskustava

prošlosti. Ali nemojmo trošiti vrijeme brinući se o odlukama koje su napravljane, greškama koje su učinjene. Živimo u sadašnjosti i u budućnosti.¹⁷

Moja voljena braćo i sestre, dok se pokušavamo kvalificirati da budemo članovi Kristove Crkve – članovi u smislu u kojem on koristi taj izraz, članovi koji su se pokajali i došli k njemu – zapamtimo ovih šest načela. Prvo, evanđelje je Gospodinov naum sreće, a pokajanje je napravljeno da nam donese radost. Drugo, istinsko pokajanje se temelji i teče iz vjere u Gospodina Isusa Krista. Nema nikakvog drugog načina. Treće, istinsko pokajanje uključuje promjenu srca, a ne samo promjenu ponašanja. Četvrto, dio ove moćne promjene srca je osjećaj pobožne tuge radi naših grijeha. To znači imati srce skršeno i duh raskajan. Peto, Božji darovi su dovoljni da nam pomognu nadvladati svaki grijeh i slabost ako ćemo mu se obratiti za pomoć. Konačno, moramo zapamtiti da većina pokajanja ne uključuje senzacionalne ili dramatične promjene, nego korak po korak, polagano i dosljedno kretanje prema pobožnosti.

Ako ćemo težiti uklapanju tih načela u naše živote i primjenjivanju na dnevnoj razini, onda ćemo se kvalificirati biti više od članova u zapisu u Crkvi Isusa Krista. Kao pravi članovi, imati ćemo pravo na njegovo obećanje: »A evo, gle, tko je god od crkve moje, i u crkvi ustraje do svršetka, njega ću učvrstiti na stijeni svojoj, a vrata ih paklena neće nadvladati.« (NiS 10:69.)

Moja molitva je da svi osvojimo to obećanje za sebe.¹⁸

Prijedlozi za proučavanje i podučavanje

Pitanja

- Predsjednik Benson je rekao da za istinsko pokajanje, moramo shvatiti da je »naum evanđelja *taj* naum sreće« i da opačina »*nikada neće* donijeti nam sreću« (1. odsjek). Zašto mislite da je ovakvo razumijevanje nužno za proces pokajanja?
- U našem trudu za pokajanjem, zašto promjena ponašanja nije dovoljna? (Vidi 2. odsjek.) Zašto mislite da se trebamo ugledati u Isusa Krista kako bi se istinski pokajali?

- Na koje načine ste iskusili »moćnu promjenu srca« kao što je opisano u 3. odsjeku? Kako možemo drugima pomoći iskusiti tu promjenu?
- Na koje načine je »pobožna tuga« drugačija od kajanja koje neki ljudi osjećaju kada su učinili nešto krivo? (Vidi 4. odsjek.) Kako može roditelj ili biskup koristiti naučavanja u 4. odsjeku da pomogne nekome da se pokaje?
- Dok pregledavate 5. odsjek, koja su vam naučavanja bila posebno utješna? Zašto su vam ta naučavanja utješna?
- Svjedočeci o moći Spasiteljevog pomirenja, predsjednik Benson je rekao: »Ne smijemo izgubiti nadu« (6. odsjek). Dok pregledavate 6. odsjek, koje istine o pomirenju vam nude nadu?

Povezani stihovi iz Svetih pisama

Luka 15:11–32; Mosija 4:10–12; 26:30–31; Alma 34:17–18; 3. Nefi 27:19–20; NiS 18:10–16; 19:15–19

Pomoć pri podučavanju

»Vaša glavna briga treba biti pomaganje drugima naučiti evanđelje, ne održavanje dojmljivog predavanja. To uključuje i davanje mogućnosti učenicima da uče jedni od drugih« (*Podučavanje, nema većeg poziva*, [1999], 64).

Napomene

1. »Cleansing the Inner Vessel«, *Ensign*, svibanj 1986., 4.
2. Sheri L. Dew, *Ezra Taft Benson: A Biography* (1987), 184.
3. »The Law of Chastity«, *New Era*, siječanj 1988., 6.
4. Conference Report, travanj 1955., 47.
5. »Born of God«, *Ensign*, srpanj 1989., 4.
6. »A Mighty Change of Heart«, *Ensign*, listopad 1989., 2.
7. »A Mighty Change of Heart«, 2.
8. »A Mighty Change of Heart«, 2, 4.
9. »Born of God«, 2, 4.
10. »A Mighty Change of Heart«, 4.
11. »A Mighty Change of Heart«, 4.
12. »A Mighty Change of Heart«, 4–5.
13. »The Law of Chastity«, 7.
14. »A Mighty Change of Heart«, 5.
15. »A Mighty Change of Heart«, 5.
16. »The Law of Chastity«, 7.
17. *The Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), 387.
18. »A Mighty Change of Heart«, 5.

*»Ni jedan događaj ne može biti važniji pojedincima
ili nacijama od uskrsnuća Učitelja.«*

Isus Krist, naš Spasitelj i Otkupitelj

*»Objavljujemo božanstvenost Isusa Krista.
Gledamo ga kao jedini izvor našeg spasenja.«*

Iz života predsjednika Ezre Tafta Bensaona

»**N**e mogu se prisjetiti trenutka kada nisam vjerovao u Isusa Krista«, rekao je predsjednik Ezra Taft Benson. »Čini se da je stvarnost njegovog života, smrti i uskrsnuća uvijek bila dio mene. U domu su me odgojili vjerni roditelji koji su iskreno vjerovali i svjedočili o Kristu, na čemu sam jako zahvalan.«¹

To svjedočanstvo o Isusu Kristu bilo je temelj života predsjednika Bensaona. Oblikovalo je njegove prioritete, vodilo njegove odluke i pomoglo mu kroz izazove. Dalo mu je pogled na smisao smrtnosti i pouzdanje u obećanje i blagoslov vječnog života.

Za vrijeme njegovog apostolskog poslanja kao posebnog svjedoka Isusa Krista, predsjednik Benson je redovito iznosio svjedočanstvo o Spasitelju. Priznajući da »ponekada se postavlja pitanje: 'Jesu li Mormoni kršćani?'« on svjedoči:

»Objavljujemo božanstvenost Isusa Krista. Gledamo ga kao jedini izvor našeg spasenja. Trudimo se živjeti njegova naučavanja i radujemo se vremenu kada će ponovno doći na ovu zemlju kako bi kraljevaio i vladao kao Kralj kraljeva i Gospodar gospodara. Riječima proroka Mormonove knjige ljudima danas kažemo: 'Neće se drugo ime dati, ili koje drugo sredstvo, po kojem bi spasenje došlo sinovima ljudskim, doli u imenu Krista, Gospodina Svemogućega, i po njemu' (Mosija 3:17).«²

Objava o božanstvenosti Isusa Krista predsjednika Bensaona često se vezala za Mormonovu knjigu.³ »Kroz Mormonovu knjigu nam je Bog dao opipljivi dokaz da Isus jest Krist«, rekao je.⁴ Poučavao je

da je »glavna misija« Mormonove knjige uvjeriti ljude u tu istinu.⁵ »Više od pola svih stihova u Mormonovoj knjizi odnosi se na našeg Gospodina«, primijetio je. »Dano mu je preko stotinu različitih imena u Mormonovoj knjizi. Ta imena imaju određeni značaj u opisivanju njegove božanske prirode.«⁶

Svjedočanstvo predsjednika Bensona o Spasitelju otkrilo je osobnu bliskost koju je osjećao s njim:

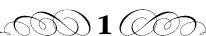
»Svom svojom dušom, volim ga.

Skromno svjedočim da je on isti Gospodin pun ljubavi i suosjećanja danas kao što je bio kada je hodao prašnjavim cestama Palestine. On je blizu svojih sluga na ovoj zemlji. On svakog od nas danas voli i brine o nama. U to možete biti sigurni.

On danas živi kao naš Gospodin, naš Učitelj, naš Spasitelj, naš Otkupitelj i naš Bog.

Neka nas Bog blagoslovi da svi vjerujemo u njega, prihvatimo ga, štujemo ga, u potpunosti mu vjerujemo i slijedimo ga.«⁷

Naučavanja Ezre Tafta Bensona

Zbog njegove beskrajne ljubavi za nas, Isus Krist nas je otkupio od fizičke i duhovne smrti.

Ni jedna druga stvar nije imala utjecaj koji je do te mjere djelovao na zemlju kao što je to život Isusa Krista. Ne možemo shvatiti svoj život bez njegovih naučavanja. Bez njega bismo bili izgubljeni u iluzijama vjera i štovanja koja se rađaju iz straha i tmine gdje puteno i materijalističko vladaju. Daleko smo od cilja koji nam je postavio, ali ne smijemo ga nikada izgubiti iz vida, niti smijemo zaboraviti da naš veliki uspon prema svjetlu, prema savršenstvu, ne bi bio moguć osim kroz njegova naučavanja, njegov život, njegovu smrt i njegovo uskrsnuće.⁸

Kako bi imali mjeru zahvalnosti za to što je [Isus Krist] učinio za nas, moramo zapamtiti ove važne istine:

Isus je došao na zemlju vršiti volju Oca.

Došao je sa znanjem da će snositi teret naših grijeha.

Znao je da će biti razapet na križu.

Rođen je biti Spasitelj i Otkupitelj čitavog čovječanstva.

Bio je u *stanju* ostvariti svoju misiju jer je bio Sin Božji i posjedovao je moć Boga.

Bio je *voljan* postići svoju misiju jer nas voli.

Ni jedno smrtno biće nije imalo moć ili sposobnost otkupiti sve druge smrtnike iz njihovog izgubljenog i palog stanja, niti bi bilo tko drugi dobrovoljno izgubio svoj život i time osigurao sveopće uskrsnuće za sve druge smrtnike.

Samo je Isus Krist bio u stanju i voljan ostvariti taj otkupljujući čin ljubavi.⁹

Isus Krist... je došao na ovu zemlju u predodređeno vrijeme kroz kraljevsko pravo prvorođstva koje je očuvalo njegovo božanstvo. U njegovoj su prirodi bile ljudske odlike njegove smrtno majke i božanske odlike i moći njegovog Vječnog Oca.

Njegovo jedinstveno nasljedstvo dalo mu je počasnu titulu – Jedinorođeni Sin Boga u tijelu. Kao Sin Boga, on je naslijedio moći i inteligenciju koju nije imao ni jedan čovjek prije ili nakon toga. On je doslovno bio Emanuel, što znači »Bog s nama« (vidi Izaija 7:14; Matej 1:23).

Iako je bio Božji Sin poslan na zemlju, božanski naum Oca je zahtijevao da Isus bude podređen raznim teškoćama i izazovima smrtnosti. Stoga je bio izložen »napastovanj[u]... glad[i], žeđ[i] i umor[u]« (Mosija 3:7).

Da bi se kvalificirao kao *Otkupitelj* sve Očeve djece, Isus je trebao biti savršeno poslušan zakonima Boga. Zato jer se izložio volji Oca, on je rastao »od milosti do milosti, dok ne primi puninu« Očeve moći. Zato je imao »svu moć, na nebu i na zemlji« (NiS 93:13, 17).¹⁰

Zato što je [Isus] bio Bog – čak Božji Sin – mogao je nositi težinu i breme grijeha drugih. Izaija je proricao o Spasiteljevoj voljnosti to učiniti ovim riječima: »On je naše bolesti ponio, naše je boli na se uzeo... Za naše grijehe probodoše njega, za opačine naše njega satriješe. Na njega padne kazna – radi našeg mira, njegove nas rane iscijeliše« (Izaija 53:4–5).

»Ni jedna druga stvar nije imala utjecaj koji je do te mjere djelovao na zemlju kao što je život Isusa Krista.«

Taj sveti, nesebični čin svojevolutnog preuzimanja grijeha svih ljudi na sebe je pomirenje. Kako je *jedan* mogao nositi grijeh *svih* iznad je razumijevanja smrtnog čovjeka. Ali znam ovo: on je uzeo na sebe grijeh *svih* i to je učinio zbog beskrajne ljubavi za svakog od nas. Reкао je: »Jer, gle, ja, Bog, pretrpjeh to za sve da ne bi trpjeli oni koji se obrate... To trpljenje prouzroči da ja, kao Bog, najveći od svih, uzdrhtim od bola, i da krvarim iz svake pore i da mi trpi tijelo i duh – I htjedoh da ne pijem tu gorku čašu, i zgrozih se« (NiS 19:16, 18).

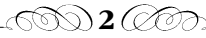
Usprkos mukotrpnom iskušenju, on je uzeo čašu i ispio ju. Trpio je boli svih ljudi kako mi ne bi morali patiti. Izdržao je poniženje i uvrede svojih progonitelja bez prigovora ili odmazde. Podnosio je bičevanje, a zatim sramotu brutalnog pogubljenja – križa.¹¹

U Getsemaniju i na Kalvariji, [Isus] je radio na beskrajnom i vječnom pomirenju. To je najveći čin ljubavi u pisanoj povijesti. Zatim su uslijedili njegova smrt i uskrsnuće.

Time je postao naš Otkupitelj – otkupljujući nas od tjelesne smrti i otkupljujući od duhovne smrti one koji će poslušati zakone i evanđeoske uredbe.¹²

Možda nikada u smrtnosti nećemo razumjeti niti pojmiti *kako* je to postigao, ali ne smijemo ne razumjeti *zašto* je to napravio.

Sve što je učinio je bilo potaknuto njegovom nesebičnom, beskrajnom ljubavlju za nas.¹³

Isus Krist je izašao iz grobnice i danas živi kao uskrslo biće.

Najveći događaji u povijesti su oni koji najduže utječu na najveći broj ljudi. Po tom mjerilu, ni jedan događaj ne može biti važniji pojedincima ili nacijama od uskrsnuća Učitelja.

Doslovno uskrsnuće svake duše koja je živjela i umrla na zemlji je sigurno, a svatko se treba pažljivo pripremiti za taj događaj. Veličanstveno uskrsnuće treba biti cilj svakog muškarca i žene, jer uskrsnuće će biti stvarnost.

Ništa nije apsolutno sveobuhvatno kao uskrsnuće. Svako će živo biće uskrsnuti. »Jer kao što u Adamu svi umiru, tako će u Kristu svi oživjeti« (1. Korinćanima 15:22).

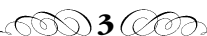
Zapis Svetih pisama nam govori da se treći dan od Isusovog raspeća dogodio veliki potres. Kamen se otkotrljao s vrata grobnice. Neke od žena, među najpredanijim sljedbenicima, došle su na mjesto s mirodijama, »ali ne nađoše tijelo Gospodina Isusa«.

Andeli su se pojavili i jednostavno rekli: »Zašto tražite živoga među mrtvima? On nije ovdje! Uskrsnuo je!« (Luka 24:3–6.) Ništa u povijesti nije jednako toj dramatičnoj objavi. »On nije ovdje! Uskrsnuo je!«

Činjenica uskrsnuća našeg Gospodina se temelji na svjedočanstvima *mnogih* vjerodostojnih svjedoka. Uskrsli Gospodin pojavio se pred nekoliko žena, dva učenika na putu za Emaus, Petru, apostolima i »zatim se«, kako je Pavao zapisao, »ukazao braći kojih je bilo zajedno više od pet stotina... A naposljetku, ukazao se i [Pavlu]...« (1. Korinćanima. 15:6, 8).

Kao jedan od njegovih svjedoka posljednjih dana, svjedočim da on danas živi. On je uskrslo biće. On je naš Spasitelj, naš Gospodin i sam Sin Božji. Svjedočim da će ponovno doći kao naš proslavljeni, uskrsli Gospodin. Taj dan nije daleko. Svima koji ga prihvate kao Spasitelja i Gospodina, njegovo doslovno uskrsnuće znači da život ne prestaje pri smrti, jer je obećao: »Jer ja živim i jer ćete i vi živjeti« (Ivan 14:19).¹⁴

On ima moć uskrsnuća. I tako je na treći dan nakon pokopa, došao iz grobnice živ te se pokazao mnogima... Kao jedan od [njegovih] posebnih svjedoka kako se nazivamo u današnje vrijeme, svjedočim da je živ. Živi u uskrsлом tijelu. Nema istine ili činjenice u koju sam više siguran ili pouzdan od istine o doslovnom uskrsnuću našeg Gospodina.¹⁵

Moramo biti hrabri u našem svjedočanstvu Isusa Krista.

Najvrijedniji blagoslov koji je dostupan svakom članu Crkve je svjedočanstvo o božanstvenosti Isusa Krista i njegove crkve. Svjedočanstvo je jedna od par stvari koje možemo ponijeti s nama kada napustimo ovaj život.

Imati svjedočanstvo o Isusu znači posjedovati znanje kroz Duha Svetoga o božanskom poslanju Isusa Krista.

Svjedočanstvo o Isusu znači znati božansku prirodu Gospodinovog rođenja – da on zaista je *Jedinorođeni* Sin Boga u tijelu.

Svjedočanstvo o Isusu znači znati da je on obećani Mesija i da je, dok je boravio među ljudima, napravio mnoga moćna čudesa.

Svjedočanstvo o Isusu znači znati da su zakoni koje je propisao kao svoj nauk istiniti i zatim živjeti prema tim zakonima i uredbama.

Posjedovati svjedočanstvo o Isusu znači znati da je on dobrovoljno uzeo grijeh čovječanstva na sebe u Getsemanskom vrtu, što je uzrokovalo njegovu patnju u tijelu i duhu i da krvari iz svake pore. Sve je to učinio kako mi ne bi morali patiti ako se pokajemo (vidi NiS 19:16, 18).

Posjedovati svjedočanstvo o Isusu znači znati da je on pobjednički ustao iz groba s fizičkim, uskrslim tijelom. I kako on živi, tako će i čovječanstvo.

Posjedovati svjedočanstvo o Isusu znači znati da su se Bog Otac i Isus Krist zaista ukazali proroku Josephu Smithu kako bi uspostavili novu razdiobu njegovog evanđelja kako bi spasenje moglo biti propovijedano svim narodima prije nego što dođe.

Posjedovati svjedočanstvo o Isusu znači znati da je Crkva, koju je on uspostavio u vremenskoj poludnevnicu i obnovio u današnje vrijeme, kao što je Gospodin objavio: »Jedin[a] istinit[a] i živ[a] Crkv[a] na svem površju zemaljskom« (NiS 1:30).

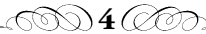
Imati takvo svjedočanstvo je važno. Ali od većeg značaja je biti hrabar u našem svjedočanstvu.

Svjedočanstvo o Isusu znači da prihvaćamo božansko poslanje Isusa Krista, primamo njegovo evanđelje i činimo njegova djela. To također znači da prihvaćamo proročko poslanje Josepha Smitha i njegovih nasljednika i slijedimo njihov savjet. Kao što je Isus rekao: »Svejedno, da li glasom mojim ili glasom slugu mojih« (NiS 1:38).

Govoreći o onima koji će dobiti blagoslov nebeskog kraljevstva, Gospodin je rekao Josephu Smithu:

»To su oni koji primiše svjedočenje o Isusu, i povjerovaše u ime njegovo, i bijahu kršteni na sliku pokopa njegova, jer bijahu pokopani u vodi u ime njegovo, a to prema zapovijedi što je on dade« (NiS 76:51).

Oni su ti koji su hrabri u svom svjedočanstvu o Isusu, koji su, kao što je Gospodin objavio: »Prožeti vjerom i opečaćeni obećanim Duhom Svetim koga Otac izlijeva na sve one koji su pravedni i istiniti« (NiS 76:53).¹⁶

Vjera u Isusa Krista sastoji se od potpunog oslanjanja na njega i slijedenje njegovih naučavanja.

Temeljno načelo naše religije je vjera u Gospodina Isusa Krista. Zašto je potrebno da usredotočimo naše pouzdanje, našu nadu i naše povjerenje oko jedne izdvojene osobe? Zašto je vjera u njega

toliko potrebna za mir uma u ovom životu i nadu u svijet koji dolazi?

Naš odgovor na ta pitanja određuje hoćemo li se suočiti s budućnošću s hrabrošću, nadom i optimizmom ili strahom, tjeskobom i pesimizmom.

Moja poruka i svjedočanstvo je ovo: Samo je Isus Krist jedinstveno kvalificiran priskrbiti nam tu nadu, to pouzdanje i tu snagu koje trebamo kako bi nadvladali svijet i nadrasli naše ljudske neuspjehe. Kako bi to napravili, moramo staviti našu vjeru u njega i živjeti po njegovim zakonima i naučavanjima...

Vjera u njega je više od samo priznavanja da živi. Ona je više od ispovijedanja vjere.

Vjera u Isusa Krista sastoji se od potpunog pouzdanja u njega. Kao Bog, on ima beskrajnu moć, inteligenciju i ljubav. Nema ljudskog problema koji on ne može riješiti. Zato što je sišao u donje krajeve (vidi NiS 122:8), on zna kako nam pomoći uzdići se iznad dnevnih poteškoća.

Vjera u njega znači vjerovati da čak i kada ne razumijete sve stvari, on ih razumije. Mi, zato, moramo gledati u njega »u svakoj misli! Ne sumnjajte, ne bojte se« (NiS 6:36).

Vjera u njega znači vjerovati da on ima svu moć nad svim ljudima i narodima. Nema zla koje ne može spriječiti. Sve je u njegovim rukama. Ova zemlja je njegovo pravedno gospodstvo. Ali dozvoljava zlo kako bi mogli odabrati između dobra i zla.

Njegovo evanđelje je savršen lijek za sve ljudske probleme i društvene bolesti.

Ali njegovo evanđelje je djelotvorno samo ako ga primijenimo u našim životima. Zato moramo »gostit[i] se riječima Kristovim, jer, gle, riječi će vam Kristove reći sve što vam je činiti« (2. Nefi 32:3).

Ako ne *činimo* njegova naučavanja, ne pokazujemo vjeru u njega.

Zamislite koliko bi ovo bio drugačiji svijet ako bi čitavo čovječanstvo činilo kako je on rekao: »Ljubi Gospodina Boga svoga svim srcem svojim, svom dušom svojom i svom pameti svojom... Ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe« (Matej 22:37, 39).

»Hajdete za mnom« (Marko 1:17).

Što je onda odgovor na pitanje: »Što treba učiniti vezano za probleme i dileme koje pojedinci, zajednice i narodi imaju danas?« Evo njegove jednostavne preporuke:

»U Boga vjerujte. Vjerujte da on jest i da sve stvori i na nebu i na zemlji. Vjerujte da on ima *svu* mudrost, i *svu* moć, i na nebu i na zemlji. Vjerujte da čovjek proniknuti ne može sve ono što Gospod proniknuti može...

Vjerujte da se morate obratiti od grijeha svojih i okaniti ih se, i poniziti se pred Bogom, i u iskrenosti srca tražiti da vam oprost. A sad, ako sve to vjerujete, *gledajte da to i činite*« (Mosija 4:9–10; kurziv dodan).¹⁷

5

Mi smo blagoslovljeni i radosni kada težimo biti poput Isusa Krista.

Jedna od svrha ovog života je da budemo iskušani hoćemo li »činiti sve što im god Gospod, Bog njihov, zapovjedi« (Abraham

3:25). Ukratko, moramo naučiti volju Gospodnju i činiti ju. Moramo slijediti model Isusa Krista i biti poput njega.

Osnovno pitanje života treba biti isto kao ono koje je postavio Pavao: »Gospode, što bi htio da učinim?« (Djela 9:6)...

Trebamo više Kristovih muškaraca i žena koji će ga uvijek pamtiti, koji će obdržavati njegove zapovijedi koje im je dao. Najveće mjerilo uspjeha je vidjeti koliko ga možemo pratiti u svakom trenutku na njegovom putu.¹⁸

Neki... su voljni umrijeti za svoju vjeru, ali nisu voljni u potpunosti živjeti za nju. Krist je živio i umro za nas. Kroz njegovo pomirenje i prateći njegov put, mi dobivamo najveći dar od svih – vječni život, koji je način života velikog Vječnoga – našeg Oca na Nebu.

Krist je pitao pitanje: »Kakvi, dakle, ljudi mora[mo] biti?« Zatim je odgovorio govoreći da moramo biti poput njega (3. Nefi 27:27).

Ta je [osoba] najveća i s najviše blagoslova i radosti ako se njezin život najbliže približava Kristovom uzorku. To nema nikakve veze sa zemaljskim bogatstvom, moći ili ugledom. Jedina prava kušnja veličine, blagoslova i radosti jest koliko se naš život može približiti tome da budemo slični Učitelju, Isusu Kristu. On je pravi put, puna istina i obilan život.

Stalno pitanje koje se najviše ponavlja u našim mislima vezano za svaku misao i djelo u našim životima trebalo bi biti: »Gospodine, što bi htio da učinim?« (Djela 9:6.) Odgovor na to pitanje dolazi samo kroz Svjetlo Kristovo i Duha Svetoga. Sretni su oni koji žive tako da im je cijelo biće ispunjeno s oboje...

S obzirom na sve što je [Isus Krist] učinio i čini za nas, postoji nešto što mi možemo dati zauzvrat.

Kristov veliki dar nama je bio njegov život i žrtva. Zar to onda ne treba biti naš mali dar njemu – naši životi i žrtve, ne samo sada nego i u budućnosti?¹⁹

[Oni koji su] obuhvaćeni Kristom bit će obuzeti u Kristu... Njihovu volju je progutala njegova (vidi Ivan 5:30). Uvijek čine stvari koje su na zadovoljstvo Gospodina (vidi Ivan 8:29). Ne samo da će umrijeti za Gospodina, nego, puno važnije, željet će živjeti za njega.

Uđite u njihove domove, a slike na njihovim zidovima, knjige na njihovim policama, glazba koju slušaju, njihove riječi i djela ih otkrivaju kao kršćane. Stoje kao svjedoci Božji u svako doba, i u svemu, i na svakome mjestu (vidi Mosija 18:9). Imaju Krista u umovima, dok se ugledaju na njega u svakoj misli (vidi NiS 6:36). Imaju Krista u svojim srcima dok su njihovi osjećaji zauvijek s njim (vidi Alma 37:36).

Oni skoro svaki tjedan sudjeluju u sakramentu i nanovo svjedoče svom Vječnom Ocu da su voljni na sebe uzeti ime njegovog Sina, uvijek ga pamtit i obdržavati njegove zapovijedi (vidi Moroni 4:3).

Riječima Mormonove knjige, oni se »gost[e] riječima Kristovim« (2. Nefi 32:3), »razgovaraju] o Kristu« (2. Nefi 25:26), »raduju] se Kristu« (2. Nefi 25:26), »oživljeni [su] u Kristu« (2. Nefi 25:25) i »dič[e] se [svojim] Isusom« (vidi 2. Nefi 33:6). Ukratko, oni se izgube u Gospodinu i pronalaze vječni život (vidi Luka 17:33).²⁰

Prijedlozi za proučavanje i podučavanje

Pitanja

- Predsjednik Benson je poučavao da iako ne možemo potpuno razumjeti *kako* je Spasitelj izveo pomirenje, možemo razumjeti *zašto* ga je izvršio (vidi 1. odsjek). Na koje načine to razumijevanje utječe na vaš život?
- Dok proučavate 2. odsjek, razmislite o utjecaju Spasiteljevog uskrsnuća. Kako njegovo uskrsnuće utječe na vaš život?
- Zašto mislite da je svjedočanstvo o Isusu Kristu »najvrijedniji blagoslov«? (Vidi 3. odsjek) Što za vas znači biti hrabar u svom svjedočanstvu o Spasitelju?
- Razmislite o riječima predsjednika Bensaona o vjeri u Isusa Krista (vidi 4. odsjek). Na koje načine ovaj opis vjere u Krista ide preko »samo priznavanja da živi«?
- Predsjednik Benson je rekao da su ljudi koji su »obuhvaćeni Kristom« voljni »umrijeti za Gospodina, ali što je važnije, željet će živjeti za njega« (5. odsjek). Što znači živjeti za Spasitelja?

Povezani stihovi iz Svetih pisama

Ivan 10:17–18; 2. Nefi 9:20–24; 31:20–21; Mosija 16:6–11; 3. Nefi 27:20–22; Moroni 7:33; NiS 19:1–3, 16–19; 76:22–24; Članci vjere 1:3

Pomoć pri proučavanju

»Kad osjetite radost koja dolazi od razumijevanja evanđelja, željet ćete primijeniti ono što naučite. Težite živjeti u skladu s vašim razumijevanjem. To će ojačati vašu vjeru, znanje i svjedočanstvo« (*Propovijedaj moje evanđelje* [2004], 19).

Napomene

1. »The Meaning of Easter«, *Ensign*, travanj 1992., 2.
2. *The Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), 10.
3. Vidi »Come unto Christ«, *Ensign*, studeni 1987, 83–85; »I Testify«, *Ensign*, studeni 1988., 86–87.
4. »I Testify«, 86.
5. »Come unto Christ«, 83; vidi i »Born of God«, *Ensign*, srpanj 1989., 2.
6. »Come unto Christ«, 83.
7. »Jesus Christ: Our Savior and Redeemer«, *Ensign*, lipanj 1990., 6.
8. »Life Is Eternal«, *Ensign*, kolovoz 1991., 4.
9. »Jesus Christ: Our Savior and Redeemer«, 4.
10. »Jesus Christ: Our Savior and Redeemer«, 2.
11. »Jesus Christ: Our Savior, Our God«, *Ensign*, travanj 1991., 2, 4.
12. »Keeping Christ in Christmas«, *Ensign*, prosinac 1993., 4.
13. »Jesus Christ: Our Savior and Redeemer«, 4.
14. »The Meaning of Easter«, 2, 4.
15. »Jesus Christ: Our Savior, Our God«, 4.
16. »Valiant in the Testimony of Jesus«, *Ensign*, veljača 1987., 2.
17. »Jesus Christ: Our Savior and Redeemer«, 2, 6.
18. »In His Steps«, *Ensign*, rujan 1988., 5, 6.
19. »Jesus Christ – Gifts and Expectations«, *Ensign*, prosinac 1988., 2, 4.
20. »Born of God«, 4–5.

Joseph Smith, oruđe u rukama Božjim

»Joseph Smith, prorok posljednjih dana, bio je oruđe u rukama Gospodina u otvaranju nove razdiobe evanđelja, zadnje i najveće od svih razdioba evanđelja.«

Iz života predsjednika Ezre Tafta Benson

Kada je starješina Ezra Taft Benson služio kao cjelodnevni misionar u Engleskoj ranih 1920-tih, on i njegovi suputnici su iskusili ono što su nazvali »veliki otpor Crkvi«. Kasnije se prisjetio:

»Novine, časopisi, čak i anti-mormonski igrani filmovi bili su diljem Velike Britanije.« Zbog jakog otpora, neki oblici misionarskog rada, poput održavanja sastanaka na ulici i dijeljenje letaka, prekinuti su. »Ali u sjevernoj Engleskoj gdje smo radili«, rekao je, »imali smo skupinu ljudi u ogranku South Shields koji su bili jako vjerni, predani i odani te su pozvali mojeg suputnika i mene da dođemo i razgovaramo na njihovom sakramentalnom sastanku. Rekli su: 'Mnogi naši susjedi ne vjeruju lažima koje se tiskaju. Ako dođete, napunit ćemo malu kapelu.'

I tako smo prihvatili poziv i počeli se pripremati, a ja sam počeo učiti o otpadu. To je bila tema koju sam volio, a mislio sam da ju trebaju; radio sam i proučavao i mislio sam da mogu govoriti petnaest minuta o temi.

Otišli smo do male kapele koja je bila puna. Svi su bili radosni. Nakon uvodnog dijela, govorio je moj suputnik, zatim sam ja govorio sa slobodom koju nisam nikada iskusio u svom životu. Kada sam sjeo i pogledao na sat, vidio sam da sam govorio dvadeset i pet minuta, a nisam ni spomenuo otpad, nisam ni pomislio o otpadu. Govorio sam o Josephu Smithu, svjedočio sam da je on prorok Boga i da sam to znao. Govorio sam o dolasku Mormonove knjige kao

*Poruka prvog viđenja je »namijenjena svoj Očevoj
djeci koja žive na licu zemaljskom«.*

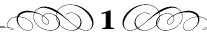
novom svjedočanstvu za Krista i svjedočio sam. Kada sam shvatio što se dogodilo, nisam mogao zadržati suze.

Nakon sastanka, mnogi sveci su došli i izrazili zahvalnost da je nešto rečeno o Josephu Smithu. Rekli su: 'Neki od naših susjeda su rekli: »Možemo prihvatiti sve o Crkvi osim Josepha Smitha.«' A tada su neki od tih susjeda došli i rekli: 'Sada smo spremni. Spremni smo večeras. Primili smo svjedočanstvo da je Joseph Smith Božji prorok.'¹

Predsjednik Benson nastavio je nalaziti prilike kroz život kako bi podijelio svoje svjedočanstvo o pozivu Josepha Smitha. Na primjer, kada je služio kao ministar poljoprivrede Sjedinjenih Država, radio postaja ga je pozvala da odabere najdraži odlomak Svetih pisama da se pročita u eteru, a on je odabrao dio iz Josipa Smitha 2 u Dragocjenom biseru.²

Iznad svega, redovito je čvrsto i moćno svjedočio svojim svecima. Joseph Smith je bio prorok živog Boga«, objavio je, »jedan od najvećih proroka koji su ikad živjeli na licu zemlje. On je bio oruđe u rukama Boga u stvaranju velike razdiobe evanđelja, najveće dosada, a posljednje od svih u pripremi za drugi dolazak Učitelja.«³

Naučavanja Ezre Tafta Bensona

Prvo viđenje Josepha Smitha je najveći događaj u ovom svijetu od uskrsnuća Isusa Krista.

Kao mladić, Joseph Smith je tražio istinu. Zbunjenost među postojećim crkvama ga je ponukala upitati Boga koja od njih je prava. Kao odgovor na tu molitvu, naveo je da se pojavio stup sjajnog svjetla. Ovo su njegove riječi:

»Kad svjetlo otpočinu na meni, ja ugledah dvije osobe kojih se sjaj i slava ne daju opisati gdje stoje u zraku povrh mene. Jedan od njih mi progovori zazvavši me imenom te reče, upirući prstom u drugoga: *Ovo je Sin moj! Ljubljeni! Slušaj ga!*« (Josip Smith 2:17.)

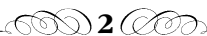
Joseph je upitao drugu osobu koja je bila Isus Krist, koja od kršćanskih sekti je ispravna. Rečeno mu je da se ne smije pridružiti niti jednoj, niti jedna nije bila ispravna.⁴

Kada Bog Otac i njegov Sin Isus Krist dođu na zemlju, kao što su 1820. kada su se ukazali mladom dječaku proroku, Josephu Smithu, to nije nešto što se tiče svega nekoliko ljudi. To je poruka i objava namijenjena za svu djecu našega Oca koja žive na licu zemaljskom. To je bio najveći događaj koji se ikada dogodio na ovom svijetu od uskrsnuća Učitelja. Ponekad mislim da smo toliko blizu tome da ne cijenimo u potpunosti njegov značaj i važnost i utjecaj.⁵

Prvo viđenje proroka Josepha Smitha temeljna je teologija Crkve.⁶

Najočitija istina koja je izašla iz prorokovog iskustva 1820. je stvarnost postojanja Boga i činjenica da je Isus Krist zaista uskrsnuo. Vidio ih je kao odvojene, jasne, uzvišene osobe koje su mu govorele kao što jedan čovjek govori drugom.⁷

Skromno sam zahvalan na znanju da su Bog Otac i njegov Sin, Isus Krist, kao uzvišena bića ponovno došli na zemlju u naše doba, u ovoj razdiobi; da su se zaista ukazali dječaku proroku... To je najveličanstvenije očitovanje Boga Oca i Sina o kojem imamo zapis.⁸

U skladu s proročanstvom Novog zavjeta, Joseph Smith je primio novu objavu i anđeoski posjet.

Načelno se razumije da vjera članova Crkve Isusa Krista svetaca posljednjih dana počiva na tvrdnji da je Joseph Smith Božji prorok i također da je on objavio dolazak Mormonove knjige što je rezultat anđeoskih posjeta koje je imao između 1823. i 1827.

Nakon te spoznaje, neki su ljudi tvrdili da bi bilo apsurdno da anđeli posjećuju zemlju u ovo moderno doba.

Biblija sadrži svjedočanstvo da je Bog usmjeravao pitanja svoje crkve na zemlji preko četiri tisuće godina objavama i, po potrebi, nebeskim poslanstvima.

U opisivanju uvjeta u posljednje dane pred drugi dolazak Isusa Krista, Ivan je preorekao u Novom zavjetu da će svijet prije Spasiteljevog povratka primiti upozorenje da je tren Božjeg suda blizu. To će upozorenje donijeti anđeo s neba objavljujući »vječno evanđelje«. Čujte njegove riječi:

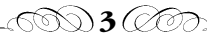
»Uto spazih nekog drugog anđela gdje leti u najvišem dijelu neba noseći jednu neprolaznu radosnu vijest koju mu je trebalo navijestiti stanovnicima zemlje: svakom narodu i plemenu, jeziku i puku.

Vikao je jakim glasom: 'Bojte se Boga i zahvalite mu, jer je došao čas njegova Suda!' Poklonite se Stvoritelju neba i zemlje, mora i izvora voda« (Otkrivenje 14:6–7).

Ako se prihvati svjedočanstvo Ivana Objavitelja, nove objave i posjeti nebeskih poslanika treba očekivati.

Naše svečano svjedočanstvo je da se ovaj anđeoski poslanik ukazao proroku Josephu Smithu početkom devetnaestog stoljeća. Ta objava da se Božji anđeo ukazao proroku u naše doba je u potpunosti dosljedna s proročanstvima Novog zavjeta i stoga treba zahtijevati interes svakog iskrenog tražitelja istine.⁹

U večeri 21. rujna 1823. anđeo se ukazao proroku Josephu Smithu. Ime anđela bilo je Moroni. On je bio zadnji od duge linije davnih proroka dviju velikih civilizacija koje su živjele... na Američkom kontinentu u davna stoljeća.¹⁰

Mormonova knjiga je najjedinstveniji dokaz poziva Josepha Smitha za proroka.

Najjedinstveniji dokaz koji je podrška izjavi Josepha Smitha da je glasnogovornik Svemogućeg Boga je objava pismenog zapisa, Mormonove knjige.

Mormonova knjiga je zapis drevnih stanovnika Američkog kontinenta i zapis posjete i poslanstva Isusa Krista ljudima na ovom kontinentu nakon njegovog uzašašća u Jeruzalemu. Glavna uloga ovog zapisa je uvjeriti kasnije naraštaje da Isus jest Krist, Sin Božji. Mormonova knjiga, stoga, sadrži dodatna svjedočanstva, zajedno s Biblijom, o božanstvenosti Isusa Krista.

Joseph Smith je dobio taj drevni zapis od nebeskog glasnika, kao što je Ivan prorekao. Ovaj anđeo mu se ukazao i otkrio mjesto drevnih zapisa koji su zapisani na metalnim pločama i zakopani u kamenu riznicu. S vremenom, mladi je prorok dobio ploče i sredstvo s kojim su prevedene. Knjiga je zatim objavljena svijetu kao kanonizirano Sveto pismo.

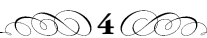

Moroni je došao Josephu Smithu u ispunjenju proročanstva.

Također, u skladu s Ivanovim svjedočanstvom, knjiga sadrži »vječno evanđelje«. Njega sada naši misionari propovijedaju svijetu.

Pozivamo vas da provjerite točnost našeg svjedočanstva o izvoru Mormonove knjige. Možete to napraviti čitajući ju i pitajući Nebeskog Oca jesu li te stvari istinite. Obećavam vam, ako ste iskreni, primit ćete potvrdu od Duha Svetoga o istinitosti. Milijuni, uz razboritost i iskrenost, svjedoče da znaju da je ona od Boga.¹¹

Jer ako je Mormonova knjiga istinita, tada Isus jest Krist, Joseph Smith je bio prorok, Crkva Isusa Krista svetaca posljednjih dana je istinita i danas je vodi živući prorok koji prima objavu.¹²

Bog je ponovno uspostavio svoje kraljevstvo na zemlji kroz proroka Josepha Smitha.

Kršćanske denominacije diljem svijeta stoljećima su se molile za dolazak Božjeg kraljevstva [vidi Matej 6:10]. Mi iskreno i javno objavljujemo: taj dan je sada došao!¹³

Molitva dječaka od četrnaest godina, u Svetom šumarku, otvorila je novu razdiobu evanđelja.¹⁴

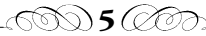
Bog je ponovno uspostavio svoje kraljevstvo na zemlji u ispunjenju proročanstva...

Joseph Smith je pozvan od Boga ponovno uspostaviti to kraljevstvo – Crkvu Isusa Krista svetaca posljednjih dana. Svjedočim da je uspio u tom djelu, da je postavio temelje i da je Crkvi predao ključeve i moći za nastavak velikog djela posljednjih dana, koje je počeo pod vodstvom Svemogućeg Boga.¹⁵

Josephu Smithu su se ukazala druga bića, uključujući Ivana Krstitelja te Petra, Jakova i Ivana, koji su ga zaredili s vlašću da djeluje u Božje ime (vidi Josip Smith 2:68–72; NiS 27:5–13). Crkva i Božje kraljevstvo obnovljeni su u posljednjim danima, Crkva Isusa Krista svetaca posljednjih dana, sa svim darovima, pravima, moćima, naucima, dužnosnicima i blagoslovima prošle Crkve (vidi NiS 65; 115:3–4).¹⁶

Proroku Josephu zapovjedbno je da ide kao oruđe u rukama Božjim i organizira Crkvu, da objavi svijetu Mormonovu knjigu koja je uzeta iz svetih zapisa kao dodano svjedočanstvo božanstvenosti Isusa Krista...

Ova obnova evanđelja, vraćanje svjetla i istine, namijenjena je za dobrobit i blagoslov sve djece Boga. I tako, skromno i zahvalno, naši misionari idu u svijet kako bi objavili da se dogodio otpad od istine, ali da su se kroz dobrotu Božju nebesa ponovno otvorila i evanđelje je otkriveno ljudima kroz Josepha Smitha, proroka.¹⁷

Joseph Smith je bio odan i vjeran sve do smrti.

Istovremeno s ranim razvitkom Crkve javio se duh protivljenja i progona. Gdjegod je »gorušičino zrno« posađeno, pokušavalo se onemogućiti njegov rast.¹⁸

Četrnaestogodišnjak je stajao protiv svijeta. Bog je znao svog sina kada je odabran. Znao je da će biti vjeran i istinit do svoje smrti.¹⁹

Neki su gledali na svjedočanstvo [Josepha Smitha] s veliki prezirom i započinjali lažne priče o njemu i njegov progona. Mladi prorok,

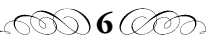
kao apostol Pavao iz davnina, nije se odrekao svog svjedočanstva, nego je branio svoju tvrdnju ovim riječima:

»Jer imah viđenje, i znadoh to, a znadoh da to i Bog znade, i ne mogu to zanijekati niti se to usudih učiniti, u najmanju ruku znadoh da bih čineći to uvrijedio Boga i bio osuđen« (Josip Smith 2:25).²⁰

Prorok Joseph Smith je svojevolumeno otišao u smrt. Zapečatio je svoje svjedočanstvo svojim životom – svojom krvlju. Na sudboonosni dan u Nauvoou, Illinois, dok je gledao na grad i ljude koje je volio, na svom putu u zatvor u Carthage i u svoje mučeništvo, izjavio je: »Ovo su najdražesnije mjesto i najbolji ljudi pod nebesima; niti ne znaju o izazovima koji ih očekuju« [*History of the Church*, 6:554].

Kasnije je prorok rekao osjećajno, ali mirno i hrabro: »Idem kao janje na klanje, no smiren sam poput ljetnog jutra. Savjest mi je slobodna od bilo kakve uvrede prema Bogu ili prema kojem od ljudi. Oduzmu li mi život, umrijet ću kao nevin čovjek i moja će krv vapiti sa zemlje za osvetom, a za mene će se ipak reći: 'Hladnokrvno ga umoriše'« [*History of the Church*, 6:555].²¹

Time je prorok Joseph Smith doživio vrhunac svog života na zemlji i ispunio smrtni put svog božanski određenog poslanja. Ovo smrtno poslanje, jasno je rekao, neće se završiti dok nije u potpunosti dovršeno. Poput poslanja Spasitelja, »zaklano Janje od prije postanka svijeta« [vidi Otkrivenje 13:8], Joseph je zaista bio predodređen za svoje veliko poslanje.²²

Joseph Smith danas stoji kao vođa ove zadnje i najveće razdiobe evanđelja.

Znam da Joseph Smith, iako je ubijen kao mučenik istine, još uvijek živi kao vođa ove razdiobe – najveće od svih razdioba evanđelja – on će to nastaviti biti kroz vječnosti koje dolaze.²³

Poruka Josepha Smitha – poruka Crkve Isusa Krista svetaca posljednjih dana, poruka mormonizma – najvažnija je poruka u svijetu. A prorok Joseph Smith, koji danas živi, nastavlja imati važnu ulogu o tom usmjeravanju ovdje na zemlji.²⁴

Da bismo dobili viziju veličine prorokovog zemaljskog poslanja, moramo je sagledati iz gledišta vječnosti. On je bio među »plemenitima i uzvišenima« koje Abraham opisuje na sljedeći način:

»Eto, Gospod pokaza meni, Abrahamu, razumna bića koja se središe prije negoli svijet postade. A među svim tim ima mnogo plemenitih i uzvišenih.

A Bog vidje da su te duše dobre, i on stade posred njih i reče: Njih ću učiniti upravljačima. On, naime, stade između onih koji bijahu dusi, i vidje da su dobri. I reče on meni: Abrahame, ti si jedan od njih, ti bijaše odabran prije nego se rodi« (Abraham 3:22–23.)

Tako je bilo i s Josephom Smithom. I on je bio tamo. I on je sjedio u vijeću s plemenitima i velikima. Zauzimajući značajno mjesto časti i uzvišenosti, on je neosporno pomagao u planiranju i provedbi velikog Gospodinovog djela u kojem treba »ostvarivati besmrtnost i život vječni za čovjeka«, spasenje sve djece našeg Oca [vidi Mojsije 1:39]. Njegovo je poslanje imalo, kao što je i trebalo imati, utjecaj na sve koji su došli na zemlju; sve koji su tada boravili na zemlji i još milijune nerođenih.

Prorok Joseph Smith je napravio tu vječnu činjenicu jasnom ovim riječima: »Svaki čovjek koji ima poziv posluživati stanovnicima svijeta bio je predodređen za tu svrhu na velikom vijeću na nebu prije ovog svijeta. Pretpostavljam da sam ja na tom velikom vijeću bio zaređen za ovu službu. Svjedočanstvo mi je da ja želim da sam Božji sluga, a ovaj narod njegov narod« [vidi *History of the Church*, 6:364]...

Najveća aktivnost u ovom ili idućem svijetu je izravno povezana s radom i poslanjem Josepha Smitha – čovjekom sudbine, prorokom Boga. To djelo je spasenje i vječni život ljudi. Za tu je veliku svrhu ova zemlja stvorena, Božji su proroci pozvani, nebeski poslanici su poslani, a u svetim i važnim trenucima čak se i Bog, Otac sviju nas, spustio na zemlju da predstavi svog Sina Ljubljenog.

Prorok Joseph Smith nije bio samo »jedan od plemenitih i velikih«, već je dao i nastavlja davati pozornost važnim pitanjima ovdje na zemlji danas iz višnjih svjetova. Jer u Gospodinovim očima, Bog ovog svijeta pod Ocem, to je sve jedan veliki, vječni program u

kojem prorok Joseph igra važnu ulogu, sve to kroz vječno svećeništvo i ovlast Božju.²⁵

Svjedočim vam da je Joseph Smith bio i još uvijek je Božji prorok, jedan od zaista velikih proroka svih vremena, čovjek sudbine, čovjek s karakterom, hrabar čovjek, produhovljen čovjek, prorok Gospodina nalik Bogu, zaista plemenit i velik u sva vremena.²⁶

Da, Joseph Smith, prorok posljednjih dana, bio je oruđe u rukama Gospodina u otvaranju nove razdiobe evanđelja, zadnje i najveće od svih razdioba evanđelja.²⁷

Prijedlozi za proučavanje i podučavanje

Pitanja

- Zašto mislite da je prvo viđenje Josepha Smitha »najveći događaj... od uskrsnuća Isusa Krista«? (Vidi 1. odsjek) Na koje načine je taj događaj utjecao na vaš život?
- Kako vam pomaže znati da je Ivan Objavitelj preorekao Moronijev posjet Josephu Smithu? (Vidi 2. odsjek.)
- Predsjednik Benson je rekao da je Mormonova knjiga »najjedinstveniji dokaz« da je Joseph Smith prorok (vidi 3. odsjek). Kako je vaše proučavanje Mormonove knjige utjecalo na vaše svjedočanstvo o poslanju Josepha Smitha?
- Razmislite o riječima predsjednika Bensaona u 4. odsjeku. Koji su blagoslovi koji su došli vama i vašoj obitelji zbog obnove evanđelja?
- Što ste naučili iz 5. odsjeka o suočavanju s progonom? Što možemo naučiti iz primjera Josepha Smitha o suočavanju s ljudima koji propituju naša svjedočanstva?
- Govoreći o predodređenju Josepha Smitha, predsjednik Benson je rekao: »Njegovo je poslanje imalo, kao što je i trebalo imati, utjecaj na sve koji su došli na zemlju; sve koji su tada boravili na zemlji i još milijune nerođenih« (6. odsjek). Kako je poslanje Josepha Smitha utjecalo na sve koji su živjeli na zemlji? Kako je utjecalo na vas osobno?

Povezani stihovi iz Svetih pisama

Izaija 29:13–14; 2. Nefi 3:3–15; 3. Nefi 21:9–11; NiS 5:9–10; 135; Josip Smith 2.

Pomoć pri podučavanju

»Zamolite sudionike da iznesu što su naučili iz svog osobnog proučavanja poglavlja. Može biti korisno da kontaktirate nekoliko sudionika tijekom tjedna i zamolite ih da se pripreme ispričati što su naučili« (stranica vii ove knjige).

Napomene

1. *The Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), 206, 207.
2. Sheri L. Dew, *Ezra Taft Benson: A Biography* (1987), 292.
3. Conference Report, travanj 1961., 114.
4. »Joseph Smith: Prophet to Our Generation«, *Ensign*, studeni 1981., 61–62.
5. *God, Family, Country: Our Three Great Loyalties* (1974), 57.
6. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 101.
7. *Come unto Christ* (1983), 74.
8. Conference Report, travanj 1958, 60.
9. »Joseph Smith: Prophet to Our Generation«, 61.
10. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 46.
11. »Joseph Smith: Prophet to Our Generation«, 61.
12. »The Book of Mormon Is the Word of God«, *Ensign*, siječanj 1988., 4.
13. »May the Kingdom of God Go Forth«, *Ensign*, svibanj 1978., 34.
14. Conference Report, listopad 1956., 108.
15. »A Message to the World«, *Ensign*, studeni 1975., 34.
16. »I Testify«, *Ensign*, studeni 1988., 86.
17. Conference Report, listopad 1949., 27, 28.
18. *Come unto Christ*, 81.
19. *God, Family, Country*, 38.
20. »Joseph Smith: Prophet to Our Generation«, 62.
21. *God, Family, Country*, 37–38.
22. *God, Family, Country*, 29.
23. »A Message to the World«, 34.
24. *God, Family, Country*, 40–41.
25. *God, Family, Country*, 30–31.
26. *God, Family, Country*, 37.
27. *God, Family, Country*, 39.

Predsjednik Ezra Taft Benson je često svjedočio o moći Božje riječi.

Moć riječi

»Riječ Božja, kako je zapisana u Svetim pismima, u riječima živućih proroka i osobnim objavama, ima moć ojačati svece i naoružati ih Duhom kako bi se mogli oduprijeti zlu, čvrsto držati za dobro i naći radost u ovom životu.«

Iz života predsjednika Ezre Tafta Bensaona

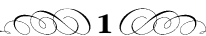
Dok je predsjednik Thomas S. Monson služio kao drugi savjetnik predsjedniku Ezri Taftu Bensonu u Prvom predsjedništvu, primijetio je: »Predsjednik Benson vrlo brzo shvaća stvari koje mu se daju na znanje. Ne treba puno promišljati o pitanju prije nego nađe nadahnuće Gospodina koje ga usmjerava u donošenju odluke. S rastućom naravi današnje Crkve, diljem svijeta i s mnoštvom pitanja koja dolaze pred Prvo predsjedništvo, ova sposobnost presjeći kroz detalje i doći do srži problema značajna je za provođenje administrativnog rada Crkve.«¹

U vezi svog prvog općeg sabora kao predsjednik Crkve, 4. travnja 1986. godine predsjednik je Benson predsjedao posebnim sastankom za svećeničke vođe. Prisutna braća su vidjela njegovu sposobnost »prolaziti kroz detalje i dolaziti do srži pitanja«. Kada se obraćao okupljenima, spomenuo je mnoge izazove s kojima se sveci posljednjih dana susreću – poput iskušenja, obiteljskih problema i teškoća s obdržavanjem zapovijedi i ispunjavanjem crkvenih dužnosti – te je podijelio što je vidio kao rješenje tih izazova.

Predsjednik Benson je održao samo dio svog govora na tom sastanku svećeničkog vodstva pa je zato zatražio da se čitava propovijed uključi u saborsko izdanje crkvenih časopisa. Ovo poglavlje sadrži taj govor u cijelosti. Iako je predsjednik Benson usmjerio

svoje primjedbe na svećeničke vođe, poučavao je načela koja vrijede za sve članove Crkve.

Naučavanja Ezre Tafta Bensona

Dok se suočavamo s velikim izazovima našega vremena, moramo se čvrsto držati riječi Božje.

Draga braćo, kakav je samo uzbuđujući pogled vidjeti ovo tijelo svećeničkog vodstva i znati kolikim tisućama svetaca služite i koliko predanost i vjernost kolektivno predstavljate! Ne postoji drugo tijelo igdje danas u svijetu koje ispunjava istu pravednu svrhu kao ova skupina niti postoji ikoja druga skupina – politička, vjerska ili vojna – koja drži moć koju vi imate ovdje večeras.

Živimo u doba velikog izazova. Živimo u doba o kojem je Gospodin govorio kada je rekao: »Mir [će] sa zemlje biti uklonjen, a đavao vlast imati nad svim gospodstvom svojim« (NiS 1:35). Živimo u ove dane koje je Ivan Objavitelj predvidio kada »obuzet gnjevom protiv žene, Zmaj ode da vodi rat protiv ostalih iz njezina potomstva, protiv onih koji vrše Božje zapovijedi i čuvaju Isusovo svjedočanstvo« (Otkrivenje 12:17). Zmaj je Sotona; žena predstavlja Crkvu Isusa Krista. Sotona vodi rat protiv članova Crkve koji imaju svjedočanstva i pokušavaju obdržavati zapovijedi. I dok mnogi naši članovi ostaju vjerni i jaki, neki se kolebaju. Neki padaju. Neki ispunjavaju Ivanovo proročanstvo da će u ratu sa Sotonom neki sveci biti pobijeđeni (vidi Otkrivenje 13:7).

Prorok Lehi je također vidio naše dane u svojem velikom proročkom snu o stablu života. Vidio je da će mnogi ljudi slijepo lutati magluštinama tamnim, koje predstavljaju napasti đavolske (vidi 1. Nefi 12:17). Vidio je neke koji padaju na »staze zabranjene«, drugi se utapaju u rijekama prljavštine, a treći lutaju »stranputicama« (1. Nefi 8:28, 32). Kada čitamo o širenju prokletstva droge, čitamo o pogubnoj poplavi pornografije i nemoralnosti, zar itko od nas sumnja da su to zabranjeni putevi i rijeke prljavštine koje je Lehi opisao?

Nisu svi, koje je Lehi vidio da nestaju, od ovog svijeta. Neki su prišli stablu i okusili ploda. Drugim riječima, neki članovi Crkve danas su među dušama koje je Lehi vidio da su izgubljene.

Apostol Pavao također je vidio naše dane. Opisao je to kao vrijeme kada će stvari poput bogohuljenja, neiskrenosti, okrutnosti, neprirodne privlačnosti, ponosa i traženja užitaka biti na pretek (vidi 2. Timoteju 3:1–7). Također je upozorio da će »zli ljudi i varalice, ujedno zavodnici i zavedeni, napredovati iz zla u gore« (2. Timoteju 3:13).

Takva tmurna predviđanja proroka iz davnine bila bi uzrok za velik strah i obeshrabrenje da ti isti proroci nisu, istovremeno, ponudili i rješenje. U njihovom nadahnutom savjetu možemo naći odgovor na duhovne krize našeg doba.

U tom snu, Lehi je vidio palicu gvozdenu koja je vodila kroz magle tmine. Vidio je da ako se ljudi čvrsto drže za tu palicu, mogu izbjeći rijeke prljavštine, maknuti se od zabranjenih puteva, prestati lutati stranputicama koje vode u uništenje. Kasnije je njegov sin Nefi jasno objasnio simboliku palice gvozdene. Kada su Laman i Lemuel pitali: »Što znači palica gvozdена?« Nefi odgovara: »Da je to riječ Božja, a [opazite ovo obećanje] *koji god poslušaju riječ Božju i čvrsto se nje budu držali, nikad neće propasti; niti ih mogu svladati napasti ni vatrene strijele Zloga da ih zaslijepi i zavedu u propast*« (1. Nefi 15:23–24; kurziv dodan). Riječ Božja nas neće samo odvesti do ploda koji je toliko poželjan iznad svega, nego ćemo u riječi Božjoj i kroz nju moći pronaći snagu oduprijeti se napasti, snagu spriječiti djelo Sotone i njegovih poslanika.

Pavlova je poruka ista kao Lehijeva. Nakon prikaza grozne općine budućih vremena – budućih njemu, sadašnjih nama! – rekao je slijedeće Timoteju: »A ti ostani u onome što si naučio...

Jer od djetinjstva poznaješ sveta Pisma *koja te mogu učiniti mudrim za spasenje po vjeri u Isusa Krista*« (2. Timoteju 3:14–15; kurziv dodan).

Draga braćo, to je odgovor na veliki izazov našeg vremena. Riječ Božja, kako je zapisana u Svetim pismima, u riječima živućih proroka i osobnim objavama, ima moć ojačati svece i naoružati ih Duhom kako bi se mogli oduprijeti zlu, čvrsto držati za dobro i naći radost u ovom životu.²

 2

Kad pojedini članovi i obitelji urone u Sveta pisma, ostala područja aktivnosti u Crkvi će automatski doći.

Zato vama svećeničkim vođama kažemo: pogledajte proročki savjet Lehija i Pavla i drugih poput njih. U tom ćete savjetu naći rješenja izazova koje ćete susretati u čuvanju vašeg stada od »grabežljiv[ih] vu[kova]« koji ih okružuju (vidi Matej 7:15; Djela 20:29). Znamo da ste i vi vrlo zabrinuti za članove vaših odjela i okola i trošite puno vremena i truda u njihovo ime. Puno tražimo od vas koji ste odabrani za vodstvo. Stavljamo veliki teret na vaša ramena. Od vas se traži da vodite programe Crkve, razgovarate i savjetujete članove, brinete da se s financijskim pitanjima okola i odjela ispravno rukovodi, upravljate dobrotvornim projektima, gradite zgrade i sudjelujete u raznim vremenski zahtjevnim aktivnostima.

I dok se ni jedna od tih aktivnosti ne može ignorirati i ostaviti postrance, one nisu najvažnije stvari koje možete napraviti onima kojima služite. U proteklim godinama, opetovano smo vas savjetovali da određene aktivnosti donose veći duhovni povrat od drugih. Već 1970. godine, predsjednik Harold B. Lee je rekao regionalnim predstavnicima:

»Uvjereni smo da su naši članovi gladni evanđelja, nerazvodnjelog, s njegovim mnogim istinama i uvidima... Postoje oni koji su, čini se, zaboravili da najmoćnije oružje koje nam je Gospodin dao protiv zla jesu njegove vlastite izjave, jednostavni nauci spasenja kako se nalaze u Svetim pismima« (na seminaru za regionalne predstavnike, 1. listopada 1970. str. 6).

U poruci Prvog predsjedništva iz 1976. godine, predsjednik [Spencer W. Kimball] je rekao:

»Uvjeren sam da svatko od nas, u barem jednom trenutku svojeg života, sam mora otkriti Sveta pisma – i to ne samo jedan put, već ih otkrivati uvijek iznova...

Gospodin se ne poigrava s nama kad nam daje te stvari, jer 'komu je mnogo dano, od njega će se mnogo tražiti' (Luka 12:48). Pristup tim stvarima znači odgovornost za njih. Moramo proučavati Sveta pisma prema Gospodnjoj zapovijedi (vidi 3. Nefi 23:1–5);

*Veliki blagoslovi dolaze »kad se pojedini članovi
i obitelji prepuste Svetim pismima«.*

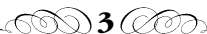
i moramo im dopustiti da upravljaju našim životima« (*Ensign*, rujan 1976., str. 4–5).

U travnju 1982. godine, starješina Bruce R. McConkie je govorio regionalnim predstavnicima o prioritetima koje Sveta pisma trebaju imati u našem radu. Rekao je: »Toliko smo zaokupljeni programima i statistikama i trendovima, s nekretninama, zemljištima i bogatstvima i ostvarivanjem ciljeva koji će naglasiti izvrsnost našeg rada, da 'zanemaruje[mo] najvažnije u Zakonu'... Koliko god talentirani bili ljudi u administrativnim pitanjima; koliko god elokventni bili u izražavanju svojih pogleda; koliko god učeni bili u svjetovnim stvarima – biti će im uskraćen slatki šapat duha koji je mogao biti njihov ako ne plate cijenu proučavanja, promišljanja i molitve o Svetim pismima« (na seminaru za regionalne predstavnike, 2. travnja 1982., str. 1–2).

Taj isti dan, starješina Boyd K. Packer je govorio predsjednicima okola i regionalnim predstavnicima. Rekao je: »Zgrade i proračuni, izvješća, programi i procedure su vrlo su bitni. Ali, po sebi, oni ne nose to osnovno duhovno njegovanje i neće ostvariti ono što nam je Gospodin dao činiti... Ispravne stvari, one sa istinskim duhovnim njegovanjem, su u središtu Svetih pisama« (sa sastanka s predsjednicima okola i regionalnim predstavnicima, 2. travnja 1982., str. 1–2).

Dodajem svoj glas toj mudroj i nadahutoj braći i kažem vam da je uroniti u Sveta pisma jedna od najvažnijih stvari koju možete napraviti kao svećenički vođe. Marljivo ih pretražujte. Gostite se riječima Kristovim. Naučite nauk. Ovladajte načelima koja se u njima nalaze. Postoji nekoliko drugih djela koja će više doprinijeti vašem pozivu. Postoji nekoliko drugih načina za dobivanje većeg nadahnuća dok služite.

Ali samo to, koliko god bilo vrijedno, nije dovoljno. Također, morate prilagoditi svoj rad i aktivnosti na poticanje smislenog proučavanja Svetih pisama među članovima Crkve. Često ulažemo velike napore pokušavajući povećati razinu aktivnosti u našim okolima. Radimo ustrajno kako bismo povećali postotak onih koji dolaze na sakramentalne sastanke. Radimo kako bismo postigli veći postotak naših mladića na misijama. Nastojimo povećati broj vjenčanih u hramu. Sve su to vrijedni naponi i važni za rast kraljevstva. No, kad pojedini članovi i obitelji uranjaju u Sveta pisma redovno i stalno, ostala područja aktivnosti automatski će doći. Povećat će se svjedočanstva. Osnažit će se predanost. Obitelji će biti ojačane. Teći će osobna objava.³

Dok proučavamo riječ Božju, primamo smjernice u našim svakodnevnim životima, iscjeljenje duše i moć izbjeći obmanu i oduprijeti se kušnji.

Prorok Joseph Smith je rekao »da je Mormonova knjiga najtočnija od svih knjiga na zemlji, te zaglavni kamen naše religije, i *da će čovjek doći bliže Bogu pridržavajući se njezinih pouka*, nego bilo koje druge knjige« (Mormonova knjiga, Uvod, kurziv dodan). Nije li to ono što želimo za članove naših odjela i okola? Nismo li željni

približiti ih Bogu? Tada ih na svaki mogući način potaknite da urone u veličanstveno svjedočanstvo posljednjih dana o Kristu.

Morate pomoći svecima uvidjeti kako proučavanje i istraživanje Svetih pisama nije teret koji im nameće Gospodin, nego veličanstveni blagoslov i prilika. Pogledajte što je sam Gospodin rekao o povlasticama proučavanja njegove riječi. Velikom je proroku-vođi Jošui, rekao:

»Neka knjiga Zakona bude na ustima tvojim: razmišljaj o njoj danju i noću, kako bi vjerno držao sve što je u njoj napisano: *samo ćeš tada biti sretan i uspjet ćeš u pothvatima*« (Jošua 1:8; kurziv dodan).

Gospodin nije Jošui obećao materijalno bogatstvo i slavu, nego da će njegov život biti uspješan u pravednosti i da će imati uspjeha u onome što je najvažnije u životu, naime, u pothvatu pronalaska istinite radosti (vidi 2. Nefi 2:25).

Postoje li članovi u vašem okolu čiji su životi uništeni grijehom ili tragedijom, koji su očajni i bez nade? Jeste li čeznuli za načinom kako doprijeti do njih i izliječiti njihove rane, smiriti njihove izmučene duše? Prorok Jakov nudi upravo to ovim znamenitim obećanjem: »Dođoše amo poslušati milu riječ Božju, da, *riječ što liječi dušu ranjenu*« (Jakov 2:8; kurziv dodan).

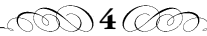
Svijet je danas ispunjen primamljivim i privlačnim idejama koje čak i najbolje naše članove mogu odvesti u grijeh i obmanu. Studenti na sveučilištima su ponekad toliko ispunjeni naucima svijeta da počinju propitivati nauke evanđelja. Kako vi, kao svećenički vođe, pomažete utvrditi svoje članstvo protiv takvih obmanjujućih naučavanja? Spasitelj je dao odgovor u svom velikom govoru na Maslinskoj gori kada je obećao: »*A neće biti zaveden nitko od onih što riječi moje čuvaju*« (Josip Smith 1:37; kurziv dodan).

Sveta pisma su prepuna sličnih obećanja o vrijednosti riječi. Imate li članove koji traže usmjerenje i vodstvo u svojim životima? Psalmi nam govore: »Tvoja riječ nozi je mojoj svjetiljka i svjetlo mojoj stazi« (Psalmi 119:105), a Nefi obećava da će gozba riječi Kristove »reći sve što vam je činiti« (2. Nefi 32:3).

Postoje li članovi vašeg stada koji su duboko u grijehu i trebaju se iz njega izvući? Za njih je Helamanovo obećanje: »Da, vidimo

kako se svatko, tko hoće, smije osloniti na riječ Božju koja je živa i moćna, koja će onemogućiti sva lukavstva, i zamke i obmane đavolske« (Helaman 3:29).

Uspjeh u pravednosti, moć izbjegavanja prevare i odupiranja kušnji, vodstvo u našim svakodnevnim životima, iscjeljivanje duše – to je svega nekoliko obećanja koje je Gospodin dao onima koji će doći do njegove riječi. Obećava li Gospodin, a ne ispunjava? Zasigurno, ako nam kaže da će nam te stvari doći oslonimo li se na njegovu riječ, tada blagoslovi mogu biti naši. A ako to ne učinimo, tada blagoslovi mogu biti izgubljeni. Koliko god marljivi bili u drugim područjima, određeni blagoslovi se mogu naći samo u Svetim pismima, samo u dolaženju k riječi Gospodnjoj i čvrstom držanju za nju dok putujemo kroz magle tmine do stabla života.⁴

Riječ Gospodnja je vrijedan dar i ne smijemo ju olako shvaćati.

A ako ignoriramo što nam je Gospodin dao, možemo izgubiti moć i blagoslove koje tražimo. U svečanom obećanju ranim svećima, Gospodin je u Mormonovoj knjizi rekao ovo: »I umovi vaši u prošlosti bijahu pomračeni zbog nevjere, i zato što olako shvaćaste ono što primiste –

A ta ispraznost i nevjera dovede cijelu crkvu pod osudu.

I ta osuda ostaje na djeci sionskoj i to svima.

I ostat će oni pod tom osudom sve dok se ne obrate i ne spomenu novoga saveza, to jest Mormonove knjige« (NiS 84:54–57).

O, moja braćo, ne ponašajmo se olako prema velikim stvarima koje smo primili iz ruke Gospodnje! Njegova je riječ jedna od najvrijednijih darova koje nam je dao. Potičem vas da se posvetite proučavanju Svetih pisama. Uranjajte u njih svaki dan i imat ćete moć Duha da vam pomaže u vašim pozivima. Čitajte ih u svojoj obitelji i podučavajte djecu da ih vole i cijene. Tada uz molitvu i savjet s drugima, tražite svaki mogući način kako biste ohrabрили članove Crkve da slijede vaš primjer. Ako tako učinite, naći ćete, kao što je i Alma, da »riječi ima[ju] veliku privlačnost da naved[ū] narod da čini

ono što je pravedno – da, imaj[u] one snažniji učinak na duh naroda negoli mač, ili bilo što što im se bijaše dogodilo« (Alma 31:5).

Poput Alme, kažem vam: »Treb[te] iskušati jakost riječi Božje« (Alma 31:5).⁵

Prijedlozi za proučavanje i podučavanje

Pitanja

- Razmotrite što je predsjednik Benson rekao da je »odgovor na veliki izazov našeg vremena« (1. odsjek). Na koje načine nam taj odgovor može pomoći suočiti se s izazovima?
- Pregledajte rezultate za koje je predsjednik Benson rekao da će doći »kad pojedini članovi i obitelji uranjaju u Sveta pisma redovno i stalno« (2. odsjek). Zašto mislite da proučavanje vodi do takvih rezultata?
- Predsjednik Benson je rekao da je proučavanje Svetih pisama blagoslov, a ne teret (vidi 3. odsjek). Koje blagoslove primete vi i vaša obitelj kroz proučavanje Svetih pisama? Koji savjet možete dati nekome tko osjeća da je proučavanje Svetih pisama teret?
- Koje su opasnosti pri uzimanju riječi Božje olako (vidi 4. odsjek)? Što možemo napraviti kako bi pridodali veću pažnju riječi Božjoj?

Povezani stihovi iz Svetih pisama

Djela 17:11; 2. Timoteju 3:16–17; 1. Nefi 19:23–24; Alma 32:21–43; NiS 18:33–36; 21:4–6; 68:1–4

Pomoć pri proučavanju

»Mnogi smatraju da je najbolje vrijeme za proučavanje ujutro nakon prospavane noći... Drugi radije proučavaju u mirnim satima nakon što posao i dnevne brige prođu... Možda je od vremena u danu važnije odrediti redovito vrijeme za proučavanje« (Howard W. Hunter, »Reading the Scriptures«, *Ensign*, studeni 1979, 64.).

Napomene

1. Thomas S. Monson, u Sheri L. Dew, <i>Ezra Taft Benson: A Biography</i> (1987), 487–488.	3. »The Power of the Word«, 80–81.
2. »The Power of the Word« <i>Ensign</i> , svibanj 1986., 79–80.	4. »The Power of the Word«, 81–82.
	5. »The Power of the Word«, 82.

Joseph Smith je svjedočio da je Mormonova knjiga »zaglavni kamen naše vjere«.

Mormonova knjiga – zaglavni kamen naše vjere

*»Zar ne postoji nešto duboko u našim srcima što
žudi za približavanjem Bogu... Ako je tako,
tada će nam Mormonova knjiga pomoći u
tome više od bilo koje druge knjige.«*

Iz života predsjednika Ezre Tafta Bensona

Dana 5. siječnja 1986. godine, predsjednik Ezra Taft Benson predsjedao je saborom okola u Annandaleu, Virginia – to je bio njegov prvi sabor okola otkako je postao predsjednik Crkve. Prisutni sveci posljednjih dana su bili »vidljivo dirnuti« dok su ga slušali kako govori. U svojoj je propovijedi »svjedočio o moći Mormonove knjige da promijeni živote i vodi ljude Kristu«. Izdao je »duhovni izazov proučavati ovu knjigu Svetih pisama«. ¹

Ta poruka nije bila nova u poslanju predsjednika Bensona. Kao član Zbora dvanestorice apostola, često je poticao svece posljednjih dana da proučavaju Mormonovu knjigu i slijede njezina naučavanja. ² Ali kao predsjednik Crkve, bio je nadahnut naglasiti tu poruku još i više. Rekao je: »Gospodin je potaknuo svojeg slugu Lorenza Snowa da ponovno naglasi načelo desetine kako bi Crkvu otkupio od financijskog ropstva... Sada, u naše vrijeme, Gospodin je objavio potrebu da se ponovno naglasak stavi na Mormonovu knjigu.« ³ Predsjednik Benson je svjedočio o Mormonovoj knjizi gdje god je išao: na misionarske sastanke, regionalne sabore ili sabore okola, opće sabore i sastanke s vrhovnim autoritetima. ⁴

U svojem prvom obraćanju na općem saboru kao predsjednik Crkve, predsjednik Benson je podijelio jedan razlog za poticanje te poruke. »Ako ne budemo čitali Mormonovu knjigu i obraćali pažnju na njezina učenja«, upozorio je, »Gospodin je naveo u 84. odsjeku

Nauka i saveza da će cijela Crkva biti pod osudom: 'I ta osuda ostaje na djeci sionskoj i to na svima' [D&C 84:56]. Gospodin nastavlja: 'I ostatak će oni pod tom osudom sve dok se ne obrate i ne spomenu novoga saveza to jest Mormonove knjige i prijašnjih zapovijedi što im ih dadoh, ne samo da kažu, nego i čine u skladu s onim što ja zapisah' [NiS 84:57].⁵

Slijedeći citati, izvađeni iz svih propovijedi predsjednika Bensaona kao predsjednika Crkve, daju primjer njegovog upozorenja i obećanja vezanog za Mormonovu knjigu:

»Sada ne samo što moramo više *reći* o Mormonovoj knjizi, moramo više *činiti* s njom. Zašto? Gospodin odgovara: 'Da urode rodnom dostojnim kraljevstva Oca njihova. U protivnom ostaju bič i sud da se sruče na djecu sionsku' [NiS 84:58]. Osjetili smo taj bič i sud...

Mormonova knjiga nije bila, niti još uvijek nije, središte našeg osobnog proučavanja, obiteljskog podučavanja, propovijedanja i misionarskog rada. Zbog toga se moramo pokajati.⁶

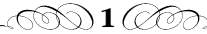
»Nismo koristili Mormonovu knjigu kako smo trebali. Naši domovi nisu tako jaki, osim ako ih koristimo za dovođenje naše djece Kristu. Naše obitelji mogu biti iskvarene svjetovnim trendovima i naučavanjima ako ne znamo kako koristiti knjigu za otkrivanje i borbu protiv laži... Naši misionari nisu tako djelotvorni ako ne [poučavaju] njome. Društveni, etički, kulturni ili obrazovni obraćenici neće preživjeti pod vrućim dnevnim suncem osim ako njihovi korijeni otiđu duboko do punine evanđelja koje Mormonova knjiga sadrži. Naši crkveni razredi nisu ispunjeni Duhom ako ju ne držimo kao mjerilo.⁷

»Blagoslivljam vas većim razumijevanjem Mormonove knjige. Obećavam vam da će od ovog trenutka nadalje, budemo li svakodnevno upijali riječi njezinih stranica i držali se njezinih pouka, Bog izliti na svako dijete Siona i na Crkvu blagoslov dosad nepoznat – a mi ćemo vapiti Gospodinu da on počne uklanjati osudu – bič i sud. O tome svečano svjedočim.⁸

»Ne znam u potpunosti zašto je Bog očuvao moj život do ove dobi, ali znam ovo: da mi je do ovog trenutka otkrio apsolutnu potrebu da pokrenemo naprijed Mormonovu knjigu, sada na čudesan način. Morate pomoći s ovim teretom i s tim blagoslovom koji je stavio na čitavu Crkvu, čak i svu djecu Siona.

»Mojsije nije nikada ušao u obećanu zemlju. Joseph Smith nije nikada vidio otkupljeni Sion. Neki od nas neće živjeti dovoljno dugo da vide dan kada će Mormonova knjiga preplaviti zemlju i kada će Gospodin ukloniti svoju osudu (vidi NiS 84:54–58). Ali, uz Božju pomoć, namjeravam provesti sve svoje preostale dane u tom veličanstvenom radu.«⁹

Naučavanja Ezre Tafta Bensona

Mormonova knjiga zaglavni je kamen naše vjere.

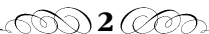
Koliko je važna Mormonova knjiga? Joseph Smith ju je nazvao »zaglavni kamen naše vjere« (*History of the Church*, 4:461). »Oduzmite Mormonovu knjigu i objave«, rekao je, »i gdje se tada nalazi naša religija? Nemamo je« (*History of the Church*, 2:52).¹⁰

Kamen zaglavni središnji je kamen u luku. On drži ostalo kame-nje na mjestu, a ako se ukloni, luk pada.

Kao što se luk raspadne kad se ukloni zaglavni kamen, tako i cijela Crkva stoji ili pada s istinitošću Mormonove knjige. Neprijatelji Crkve to jasno razumiju. Zbog toga idu toliko daleko da pokušavaju osporiti Mormonovu knjigu jer ako se ona može osporiti, onda se osporava i prorok Joseph Smith. Isto je i s našim pravom na ključeve svećeništva, objavu i obnovljenu Crkvu. No, na isti način, ako je Mormonova knjiga istinita – a sada milijuni svjedoče da imaju svjedočanstvo Duha da doista jest istinita – ona osoba mora prihvatiti pravo na obnovu i sve što je slijedi.¹¹

Možda ne postoji ništa što tako jasno svjedoči o važnosti ove knjige Svetih pisama od onog što je sam Gospodin o njoj rekao.

Vlastitim ustima je svjedočio da: (1) ona je istinita (NiS 17:6), (2) sadržava istinu i riječ Božju (NiS 19:26), (3) prevedena je vlašću ozgora (NiS 20:8), (4) sadržava puninu Evanđelja Isusa Krista (NiS 20:9; 42:12), (5) je dana po nadahnuću i potvrđena drugima poslu-živanjem anđela (NiS 20:10), (6) dokazuje svijetu da je Sveto pismo istinito (NiS 20:11), a (7) oni koji ju prime s vjerom, primit će krunu života vječnoga (NiS 20:14).¹²

Mormonova knjiga svjedoči o Isusu Kristu i približava nas Bogu.

Glavna misija Mormonove knjige, kako je zapisano na njezinoj naslovnoj stranici, je »da uvjeri Židova i Poganina da Isus jest Krist, Vječni Bog, koji se očituje svim narodima«.

Iskreni tražitelj istine može dobiti svjedočanstvo da je Isus Krist dok u molitvi razmišlja o nadahnjujućim riječima Mormonove knjige.¹³

Sjećamo li se novoga saveza, to jest Mormonove knjige? U Bibliji imamo Stari zavjet i Novi zavjet. Riječ *zavjet* (*testament*) engleski je prijevod grčke riječi koja se također može prevesti kao *savez* (*covenant*). Je li na to Gospodin mislio kada je nazvao Mormonovu knjigu »nov[i] savez«? To je zaista još jedan zavjet ili svjedočanstvo Isusa. To je jedan od razlog zašto smo nedavno dodali riječi »Još jedan zavjet Isusa Krista« uz naslov Mormonove knjige...

Mormonova knjiga zaglavni je kamen u našem svjedočanstvu o Isusu Kristu, a on je sam ugaoni kamen svega što činimo. Ona svjedoči o njegovoj stvarnosti s moću i jasnoćom. Za razliku od Biblije, koja je prošla naraštaje onih koji su je prepisivali i prevodili te nečasnih bigota koji su mijenjali tekst, Mormonova knjiga došla je od pisca čitatelju u samo jednom nadahnutom koraku prevođenja. Stoga je njezino svjedočanstvo o Spasitelju jasno, nerazrijeđeno i puno moći. Ali ona čini i više. Velik dio današnjeg kršćanskog svijeta odbacuje božansku prirodu Spasitelja. Oni dovode u pitanje njegovo čudesno rođenje, njegov savršen život te stvarnost njegovog slavnog uskrsnuća. Mormonova knjiga podučava jasno i nepogrešivo o istinitosti svega toga. Ona također daje najpotpunije objašnjenje nauka pomirenja. Zaista, ova božanski nadahnutu knjiga je zaglavni kamen u nošenju svjedočanstva svijetu da je Isus Krist.¹⁴

Prorok Joseph Smith... je rekao: »Kazao sam braći da je Mormonova knjiga najtočnija od svih knjiga na zemlji, te zaglavni kamen naše religije, i da će čovjek doći bliže Bogu pridržavajući se njezinih pouka, nego bilo koje druge knjige« [*History of the Church*, 4:461]... Zar nema nečega dubljeg u našim srcima što žudi približiti se Bogu, da budemo više poput njega na našem dnevnom putu, kako bi

U Mormonovoj knjizi, svjedočanstvo Isusa Krista je »jasno, nerazrijeđeno i puno moći«.

neprestance osjećali njegovu prisutnost s nama? Ako je tako, tada će nam Mormonova knjiga više pomoći da to učinimo nego bilo koja druga knjiga...

Naš voljeni brat, predsjednik Marion G. Romney... koji sam poznaje moć koja se nalazi u toj knjizi, svjedočio je o blagoslovima koji mogu doći u živote onih koji čitaju i proučavaju Mormonovu knjigu. Rekao je:

»Siguran sam da ako će roditelji, u našim domovima, čitati Mormonovu knjigu uz molitvu i redovito, sami za sebe kao i sa svojom djecom, duh te velike knjige prožeti naše domove i sve one koji prebivaju u njima. Duh pobožnosti će se povećati; uzajamno poštivanje i obzir prema drugima će rasti. Duh prijepora će otići. Roditelji će savjetovati svoju djecu s većom ljubavlju i poštovanjem. Djeca će više slušati i podlagati se savjetima svojih roditelja. Pravednost će porasti. Vjera, ufanje i ljubav – čista ljubav Kristova – obilovat će u našim domovima i u životu, donoseći mir, radost i sreću« (Ensign, svibanj 1980., str. 67).

»Ova obećanja – veća ljubav i sklad u domu, veće poštivanje između roditelja i djeteta, uvećana duhovnost i pravednost – nisu uzaludna obećanja, već upravo ono što je prorok Joseph Smith mislio kada je rekao da će nam Mormonova knjiga pomoći da dođemo bliže Bogu.¹⁵

3

Mormonova knjiga poučava istiniti nauk, remeti lažan nauk i otkriva neprijatelje Kristove.

Sam Gospodin je izjavio da Mormonova knjiga sadrži »puninu evanđelja Isusa Krista« (NiS 20:9). To ne znači da sadrži svako znanje, svaki nauk koji je ikada otkriven. To zapravo znači da ćemo u Mormonovoj knjizi naći puninu onih nauka koji su potrebni za naše spasenje. Oni su podučeni jasno i jednostavno tako da čak i djeca mogu naučiti načine spasenja i uzvišenja. Mormonova knjiga nudi mnogo za proširenje našeg shvaćanja nauka spasenja. Bez nje, mnogo toga što se poučava u drugim Svetim pismima ne bi ni približno bilo toliko jasno i dragocjeno.¹⁶

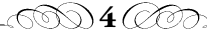
Što se tiče propovijedanja evanđelja, Mormonova knjiga sadrži najjasnije, najsažetije i najpotpunije objašnjenje. Ne postoji drugog zapisa za usporedbu. U kojem drugom zapisu imate takvo potpuno shvaćanje naravi pada, naravi fizičke i duhovne smrti, nauka pomirenja, nauka pravednosti i milosti vezanih za pomirenje i načela i evanđeoskih uredbi? Mormonova knjiga sadrži najopsežniji zapis o tom temeljnom nauku.¹⁷

Mormonova knjiga... potvrđuje i pojašnjava Bibliju. To uklanja kamenje spoticanja, obnavlja puno jasnih i dragocjenih stvari. Svjedočimo da kada se koriste zajedno, Biblija i Mormonova knjiga postiduju lažni nauk, smiruju sukobe i uspostavljaju mir (vidi 2. Nefi 3:12).¹⁸

Mi... moramo poznavati Mormonovu knjigu bolje od ikoje druge knjige. Ne trebamo samo znati povijest i priče koje promiču vjeru koje su u njoj, moramo razumjeti njezina naučavanja. Ako zaista napravimo domaću zadaću i doktrinarno pristupimo Mormonovoj knjizi, možemo otkriti greške i naći istine za borbu protiv mnogih lažnih teorija i filozofija ljudi.

Primijetio sam razliku u razlučivanju, uvidu, predanosti i duhu unutar Crkve onih koji vole Mormonovu knjigu i onih koji ju ne vole. Ta knjiga je izvrsno sito.¹⁹

Mormonova knjiga razotkriva Kristove neprijatelje. Postiđuje lažne nauke i smiruje sukobe (vidi 2. Nefi 3:12). Ona ojačava skromne sljedbenike Krista protiv zlih nauma, strategija i nauka koje nam davao danas priprema. Vrsta otpadnika u Mormonovoj knjizi slična je onima koje imamo danas. U svojem beskrajnom predznanju Bog je oblikovao Mormonovu knjigu kako bismo mogli vidjeti grešku i znati kako se boriti protiv lažnih obrazovnih, političkih, vjerskih i filozofskih koncepata našeg doba.²⁰

Nauk i savezi poveznica su između Mormonove knjige i neprestanog rada obnove.

Želio bih govoriti o Mormonovoj knjizi i Nauku i savezima. Te dvije važne knjige Svetih pisama posljednjih dana su vezane zajedno kao objava Izraelskog Boga za potrebu okupljanja i pripremanja njegovog naroda za drugi dolazak Gospodina...

Gospodin je rekao proroku Josephu Smithu: »Ovo pokoljenje riječ će moju po tebi imati« (NiS 5:10). Mormonova knjiga i Nauk i savezi su dio ispunjenja tog obećanja. Zajedno, ta dva važna dijela Svetih pisama donose velike blagoslove ovom naraštaju...

Svako od ta dva velika Sveta pisma posljednjih dana nosi moćno i rječito svjedočanstvo Gospodina Isusa Krista. Gotovo svaka stranica Nauka i saveza i Mormonove knjige poučava o Učitelju – njegovoj velikoj ljubavi prema njegovoj djeci i njegovoj pomirbenoj žrtvi – i uči nas kako živjeti da bismo se vratili njemu i našem Nebeskom Ocu.

Svaka od te dvije velike knjige Svetih pisama posljednjih dana sadrži znanje i moć pomoći nam živjeti bolje živote u vrijeme velike opaćine i zla. Oni koji pažljivo u molitvi pretražuju stranice tih knjiga pronaći će utjehu, savjet, smjernice i tihu moć za unapređenje svojih života.²¹

Nauk i savezi poveznica su između Mormonove knjige i trajnog djela obnove preko proroka Josepha Smitha i njegovih nasljednika.

Iz Nauka i saveza učimo o hramskom djelu, vječnim obiteljima, stupnjevima slave, organizaciji Crkve i mnogim drugim velikim istinama obnove...

Mormonova knjiga je »zaglavni kamen« naše religije, a Nauk i savezi su vršni kamen, sa stalnom objavom u posljednjim danima. Gospodin je stavio svoj pečat odobrenja i na kamen temeljac i na vršni kamen.²²

Nauk i savezi su veličanstvena knjiga Svetih pisama, dana izravno našem naraštaju. Ona sadrži volju Gospodnju za nas u ovim posljednjim danima koji prethode drugom dolasku Krista. Ona sadrži mnoge istine i nauke koji nisu posve otkriveni u Svetim pismima. Poput Mormonove knjige, ona će ojačati one koji pažljivo i u molitvi proučavaju njezine stranice.

Cijenimo li mi, kao sveci Svevišnjeg Boga, riječ koja je sačuvana za nas po tako visokoj cijeni? Koristimo li te knjige objava posljednjih dana kako bismo blagosloville naše živote i oduprli se moćima Zloga? To je svrha za koju su nam dane. Kako možemo ne stajati osuđeni pred Gospodinom ako ih olako shvaćamo i puštamo da samo skupljaju prašinu na polici?

Moja voljena braćo i sestre, dajem svoje svečano svjedočanstvo da te knjige sadrže um i volju Gospodnju za nas u ovim danima izazova i tegoba. One stoje uz Bibliju kako bi svjedočile o Gospodinu i njegovom djelu. Ove knjige sadrže glas Gospodnji za nas u ove posljednje dane. Okrenimo im se s cjelovitom nakanom srca i koristimo ih na način na koji Gospodin želi da ih koristimo.²³

Prijedlozi za proučavanje i podučavanje

Pitanja

- Dok čitate naučavanja predsjednika Bensaona o Mormonovoj knjizi kao zaglavnom kamenu naše vjere (vidi 1. odsjek), razmislite o njezinoj ulozi u vašem životu. Što možemo učiniti kako bismo Mormonovu knjigu učinili još većim središtem našega truda življenja evanđelja?
- Predsjednik Benson je rekao kako Mormonova knjiga svjedoči o Isusu Kristu i približava nas Bogu (vidi 2. odsjek). Koje su stvari

koje ste naučili o Spasitelju dok ste proučavali Mormonovu knjigu? Kako je Mormonova knjiga približila vas i vašu obitelj Bogu?

- Zašto »moramo znati Mormonovu knjigu bolje od ijedne druge knjige«? Kako vas je nauk u Mormonovoj knjizi učvrstio protiv »nauka koje nam đavao danas priprema« (vidi 3. odsjek)?
- Na koje načine Mormonova knjiga i Nauk i savezi rade zajedno kako bi nas ojačali (vidi 4. odsjek)?

Povezani stihovi iz Svetih pisama

Izaija 29:9–18; 1. Nefi 13:35–41; 2. Nefi 25:23, 26; 29:6–9; NiS 1:17–29

Pomoć pri poučavanju

»Mnogi priručnici s lekcijama nude pitanja za započinjanje i vodeće rasprava. Možete koristiti ta pitanja i pripremiti svoja. Postavljajte pitanja koja potiču promišljene komentare i pomažu pojedincima da istinski razmišljaju o evanđelju« (*Podučavanje, nema većeg poziva* [1999], 63).

Napomene

1. Sheri L. Dew, *Ezra Taft Benson: A Biography* (1987), 489.
2. Vidi, na primjer: »The Book of Mormon Is the Word of God«, *Ensign*, svibanj 1975, 63–65; »A New Witness for Christ«, *Ensign*, studeni 1984., 6–8; vidi i *Ezra Taft Benson: A Biography*, 491–493.
3. »A Sacred Responsibility«, *Ensign*, svibanj 1986, 78; vidi i *Naučavanja predsjednika Crkve: Lorenzo Snow* (2012), 157–160.
4. Vidi *Ezra Taft Benson: A Biography*, 495.
5. »Cleansing the Inner Vessel«, *Ensign*, svibanj 1986., 5.
6. »Cleansing the Inner Vessel«. 5–6.
7. »The Book of Mormon Is the Word of God«, *Ensign*, siječanj 1988., 5.
8. »A Sacred Responsibility«, *Ensign*, svibanj 1986., 78; kurziv uklonjen iz izvornika.
9. »Flooding the Earth with the Book of Mormons«, *Ensign*, studeni 1988., 6.
10. »A New Witness for Christ«, 6.
11. »The Book of Mormon – Keystone of Our Religion«, *Ensign*, studeni 1986., 5, 6.
12. »The Book of Mormon – Keystone of Our Religion«, 4.
13. »Come unto Christ«, *Ensign*, studeni 1987., 83.
14. »The Book of Mormon – Keystone of Our Religion«, 4, 5.
15. »The Book of Mormon – Keystone of Our Religion«, 7. Predsjednik Marion G. Romney je služio kao savjetnik u Prvom predsjedništvu od svibnja 1972. do studenog 1985.
16. »The Book of Mormon – Keystone of Our Religion«, 6.
17. *The Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), 56.
18. »A New Witness for Christ«, 8.
19. »Jesus Christ – Gifts and Expectations«, *Ensign*, prosinac 1988., 4.
20. »The Book of Mormon Is the Word of God«, *Ensign*, siječanj 1988., 3.
21. »The Gift of Modern Revelation«, *Ensign*, studeni 1986., 79.
22. »The Book of Mormon and the Doctrine and Covenants«, *Ensign*, svibanj 1987., 83.
23. »The Gift of Modern Revelation«, 80.

Milijuni su došli Kristu zbog istina u knjizi koju je Moroni donio Josephu Smithu.

Preplavljanje zemlje i naših života Mormonovom knjigom

»Postoji moć u [Mormonovoj knjizi] koja će poteći vašim životima onoga trena kada započnete ozbiljno proučavanje knjige.«

Iz života predsjednika Ezre Tafta Bensona

Na općem saboru u travnju 1989. predsjednik Thomas S. Monson je pročitao poruku predsjednika Ezre Tafta Bensona djeci Crkve. U ovoj poruci, predsjednik Benson je rekao:

»Znam da čitate Mormonovu knjigu jer sam primio stotine osobnih pisama od vas u kojima mi govorite kako čitate tu svetu knjigu. Plačem od radosti kada to čujem...

Drago mi je slušati o vašoj ljubavi prema Mormonovoj knjizi. *Ja* ju također volim, a Nebeski Otac želi da svaki dan nastavljate učiti iz Mormonove knjige. To je poseban dar Nebeskog Oca vama. Slijedeći njegova naučavanja, naučit ćete slijediti volju Oca na Nebu.«¹

Diljem Crkve, sveci posljednjih dana slušaju taj savjet njihovog proroka. Sljedeće priče daju primjer blagoslova koji su došli onima koji su odgovorili na poziv predsjednika Bensona da »preplav[e] zemlju i [naše] živote s Mormonovom knjigom«.²

»On ne može biti ozbiljan!« pomislila je Margo Merrill... kada je prvi puta čula zahtjev predsjednika Ezre Taft Bensona da roditelji čitaju Mormonovu knjigu sa svojom djecom. »Moja djeca imaju samo šest, pet i dvije godine. Samo ću tratiti svoje vrijeme i strpljenje.«

Brat i sestra Merrill su ipak odlučili pokušati čitati Mormonovu knjigu svojoj djeci. Kada su došli do priče o Nefiju i njegovom slomljenom luku, šestogodišnja Melissa je dobila upalu pluća.

»Melissa me molila da ju pustim da ide u školu iako je bila bolesna«, [rekla je] Margo. »Rekla je da ako se ne vrati u školu njezina prijateljica, Pamela – koja je član druge crkve – neće saznati što se dogodilo Nefiju. Zatim je Melissa zajecala i pala u moj zagrljaj. Obrisala sam joj suze i predložila da nazove Pamelu telefonom i ispriča joj što se dogodilo Nefiju.

Dok sam slušala Melissu kako prenosi detalje o dogodovštini vezanoj za Nefijev slomljeni luk, sjetila sam se ranijih misli o traćenju vremena i strpljenja čitajući Mormonovu knjigu mojim mališanima. Oh, kako li sam samo podcijenila njihovu sposobnost učiti lekcije iz Mormonove knjige!«³

Howard J. McOmber II razmišljao je o poticanju predsjednika Bensona da se zemlja preplavi s Mormonovom knjigom. Pitao se: »Kako ja, kao pojedinac, mogu biti značajan dio te preplavljenosti?

»Tada sam jedne noći«, rekao je brat McOmber, »razmišljajući o tom problemu, shvatio da svakom pojedincu u mojoj ulici mogu dati priliku primiti primjerak Mormonove knjige.

Ali postojao je problem – oni su me poznavali. Znali su za mog psa koji je lajao prečesto – i prerano ujutro. Znali su da moje dvorište nije bilo najuređenije u susjedstvu. Znali su moje mane kao susjeda; oni bi me zasigurno odbili.

Odlučio sam imati vjere i svejedno nastaviti. Ponudio bih im knjigu – čak i ako bi ju mogli samo baciti ili ju ostaviti da godinama skuplja prašinu na njihovim policama. Ipak sam počeo misliti negativno; gotovo sam se uvjerio da ništa neću postići svojim trudom.

Tada sam se sjetio da sam svoje susjede poznao barem jednako dobro koliko i oni mene. Nekoliko ih je izreklo neprimjerene šale za vrijeme zadnjeg društvenog sastanka, a nekoliko ih je popilo previše na zadnjem roštilju u susjedstvu. Činilo se da neki ne vide puno smisla u životu. Zapitao sam se kakav bih ja bio da nisam član Crkve ili da nikada nisam čuo za Mormonovu knjigu. Očito, ta knjiga bi mogla pomoći onima koji joj daju priliku.

Zato sam kontaktirao sve u ulici i ponudio im primjerak Mormonove knjige – i svi su mi se zahvalili! Sve je išlo tako dobro

da sam otišao u slijedeću ulicu, završio svoj odvojak i zatim otišao u slijedeći. Kad sam bio gotov, posjetio sam 104 kuće i ostavio četrdeset knjiga.

Postalo je lakše ponuditi primjerak Mormonove knjige poznanicima.

S vremenom sam dao primjerke Mormonove knjige svim kolegama na poslu kojih je bilo sedamdeset i pet. Dvadeset i troje su otišli na misionarsku poduku. Sedam je kršteno, a četvero djece mojih kolega je također pristupilo Crkvi. Jedan je čovjek otišao na dvije poduke, ali nakon toga je izgubio interes za istraživanje Crkve. Sedam mjeseci kasnije, kada se premjestio u drugu tvrtku, nazvao me i rekao mi da je čitao Mormonovu knjigu te da je shvatio kako osjeća mirni, nježni dodir Duha, baš onako kako sam ga ja opisao. On je također, uskoro, završio s podukom i bio kršten.

Volim Mormonovu knjigu. Gledam na nju kao Gospodinovu posjetnicu, a bio sam začuđen koliko je pomoću nje lako započeti duhovnu preplavljenost na osobnoj razini. Kada vršimo Gospodnje djelo, imamo njegovu pomoć.«⁴

Drugi mi je član pričao o preobražaju koji se dogodio u njegovom svjedočanstvu jer je slijedio savjet predsjednika Bensona o čitanju Mormonove knjige: »Kada nas je predsjednik pozvao da čitamo Mormonovu knjigu, imao sam 15 godina. Bio sam već vjerni čitatelj Svetih pisama, a najviše sam se posvećivao Novom zavjetu. Ali na poticaj predsjednika Bensona, počeo sam svakodnevno proučavati Mormonovu knjigu. To je za mene bila velika prekretnica. Novi zavjet me naučio o ranom poslanju Isusa Krista i uvijek ću biti zahvalan na tome. Ali trebao sam dubinu koja je došla proučavanjem Mormonove knjige. Dok mi je Biblija pomogla naučiti što je Isus učinio za ljude u Svetoj Zemlji, Mormonova knjiga mi je dala dublje shvaćanje o tome što je napravio za mene. Kroz proučavanje Mormonove knjige sam dobio svjedočanstvo o beskrajnom pomirenju svoga Spasitelja. Kasnije, kada sam se suočio s krizama koje su iskušavale moju vjeru, okrenuo sam se Mormonovoj knjizi radi utjehe i snage. Sada ne prođe dan, a da ne čitam Mormonovu knjigu.«⁵

Naučavanja Ezre Tafta Benson

1

Mormonova knjiga je napisana za nas.

»Mormonova knjiga... je napisana za naše dane. Nefijci nikada nisu imali knjigu; niti su drevni Lamanci. Namijenjena je nama. Mormon je pisao pred kraj civilizacije Nefijaca. Uz Božje nadahnuće, onoga koji vidi sve stvari od postanka, skratio je stoljeća zapisa, odabirući priče, govore i događaje koji će nam biti od najveće pomoći.

Svaki od velikih pisaca Mormonove knjige svjedočio je kako piše za buduće naraštaje... Ako su oni vidjeli naše dane i odabrali stvari koje bi nam bile najvrijednije, zar nije to način na koji bismo trebali proučavati Mormonovu knjigu? Uvijek se trebamo pitati: »Zašto je Gospodin nadahnuo Mormona (ili Moronija ili Almu) da to uključi u svoj zapis? Koju lekciju mogu iz toga naučiti, a koja bi mi pomogla živjeti u ove dane i ovo doba?«

I postoji cijeli niz primjera kako će na to pitanje biti odgovoreno. Primjerice, u Mormonovoj knjizi nalazimo uzorak pripreme za Drugi dolazak. Veći dio knjige usredotočen je na nekoliko desetljeća prije Kristova dolaska u Ameriku. Pažljivim proučavanjem toga vremenskog razdoblja možemo utvrditi zašto su neki uništeni strašnim sudovima koji su prethodili njegovom dolasku te što je druge dovelo da se nađu pred hramom u zemlji Izobila i stave svoje ruke u rane na njegovim rukama i nogama.

Iz Mormonove knjige učimo kako Kristovi učenici žive u vrijeme ratova. Iz Mormonove knjige vidimo zla tajne zavjere prikazana živopisnom i jezovitom realnošću. U Mormonovi knjizi nalazimo pouke kako se nositi s progonom i otpadništvom. Učimo mnogo kako činiti misionarsko djelo. I više nego igdje, u Mormonovoj knjizi vidimo opasnosti materijalizma i usmjeravanja našeg srca na svjetovne stvari. Može li itko sumnjati da je ova knjiga namijenjena nama i da u njoj nalazimo veliku moć, veliku utjehu i veliku zaštitu?⁶

 2

Dok dnevno proučavamo Mormonovu knjigu, moć knjige će nam se uliti u živote.

Ne radi se samo o tome da Mormonova knjiga podučava istinu, iako to ona doista čini. Ne radi se samo o tome da Mormonova knjiga svjedoči o Kristu, iako ona doista čini i to. Ali postoji nešto više. Postoji moć u knjizi koja će poteći vašim životima onoga trena kada započnete ozbiljno proučavanje knjige. Otkrit ćete veću moć da se oduprete napastima. Otkrit ćete moć da izbjegnute obmanu. Naći ćete moć da ostanete na ravnom i uzanom putu. Sveta pisma zovu se »riječi života« (NiS 84:85) i to nigdje nije veća istina nego u Mormonovoj knjizi. Kad počnete gladovati i žeđati za tim riječima, naći ćete život u sve većem i većem obilju.⁷

Ljudi mogu prevariti jedni druge, ali Bog ne vara ljude. Stoga, Mormonova knjiga daje najbolji ispit za određivanje njezine istinitosti – dakle, pročitajte ju i zatim pitajte Boga je li istinita [vidi Moroni 10:4]...

Tada je to najviše pouzdanje za iskrene u srcu – znati kroz osobnu objavu od Boga da je Mormonova knjiga istinita. Milijuni su ju stavili na taj ispit i znaju, a sve više milijuna će tek doznati.

Sada duh, jednako kao i tijelo, treba stalno njegovanje. Jučerašnji obrok nije dovoljan za današnje potrebe. Isto tako neredovito čitanje »najtočnij[e] od svih knjiga na zemlji«, kako ju je Joseph Smith nazvao, nije dovoljno (*History of the Church*, 4:461).

Nisu sve istine od jednake vrijednosti, niti su sva Sveta pisma iste vrijednosti. Koji je bolji način za njegovanje duha od redovite gozbe iz knjige za koju je prorok Joseph Smith rekao da će čovjeka dovesti »bliže Bogu ako se pridržava njezinih pouka, nego bilo koje druge knjige?« (*History of the Church*, 4:461)⁸

Ovise li vječne posljedice o našem odgovoru na tu knjigu? Da, bilo naši blagoslovi ili naše osude.

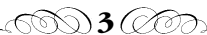
Svaki svetac posljednjih dana treba proučavanje ove knjige učiniti životnim pozivom. U suprotnom, on stavlja svoju dušu u opasnost i zapostavlja ono što može dati duhovno i intelektualno jedinstvo čitavom njegovom životu. Postoji razlika između obraćenika koji je

izgrađen na stijeni Kristovoj kroz Mormonovu knjigu i drži se palice gvozdene i onog [koji] nije.⁹

Sve je veći broj onih koji su uvjereni, kroz Mormonovu knjigu, da Isus jest Krist. Sada nam je potreban sve veći broj onih koji će koristiti Mormonovu knjigu kako bi postali predani Kristu. Moramo biti uvjereni i predani...

Moja draga braćo i sestre, čitajmo Mormonovu knjigu i uvjerimo se da Isus jest Krist. Nastavljajmo iščitavati Mormonovu knjigu kako bismo mogli potpunije doći Kristu, biti mu predani, usredotočeni na njega i obuzeti njime.

Susrećemo se s neprijateljem svakodnevno. Izazovi našeg doba bit će veći od svih prošlih, a ti će se izazovi uvećati i duhovno i vremenito. Moramo biti blizu Kristu, moramo svakodnevno uzimati njegovo ime na sebe, uvijek ga pamtit i obdržavati njegove zapovijedi.¹⁰

Moramo preplaviti zemlju i naše živote Mormonovom knjigom.

Svaki od nas mora dobiti svoje svjedočanstvo Mormonove knjige kroz Duha Svetoga. Tada naše svjedočanstvo, zajedno s Mormonovom knjigom, treba širiti ostalima kako bi i oni kroz Duha Svetoga znali za njezinu istinitost.¹¹

Možete li zamisliti što bi se dogodilo s rastućim brojem primjereka Mormonove knjige u rukama rastućeg broja misionara koji znaju kako ju koristiti i koji su rođeni od Boga. Kada se to dogodi, imati ćemo izdašnu žetvu duša koju je Gospodin obećao.¹²

Imam uvjerenje: što više poučavamo i propovijedamo Mormonovu knjigu, to ćemo više zadovoljiti Gospodina i veća će biti naša moć govora. Čineći tako, jako ćemo uvećati broj obraćenika, i unutar Crkve i među onima kojima propovijedamo... Naš početak zato treba biti naučavanje načela evanđelja sadržanih u Bibliji i Mormonovoj knjizi. »To nek bude njihova nauka kako ih već Duh bude usmjeravao« (NiS 42:13).¹³

Mormonova knjiga je sredstvo sačinjeno od Boga da »preplav[i] zemlju poput potopa da saberu odabranike [njegove]« (Mojsije 7:62).

»Imam viđenje preplavljenosti svijeta Mormonovom knjigom.«

Ova sveta knjiga Svetih pisama mora postati više u središtu našeg propovijedanja, našeg naučavanja i našeg misionarskog djela...

U ovo doba elektroničkih medija i masovne distribucije tiskane riječi, Bog će nas držati odgovornima ne budemo li širili Mormonovu knjigu na veličanstven način.

Mi imamo Mormonovu knjigu, mi imamo članove, imamo misionare, imamo sredstva, a svijet ima potrebu. Sada je vrijeme!

Moja draga braćo i sestre, mi teško da razumijemo moć Mormonove knjige, ni božansku ulogu koju mora odigrati, ni domašaj do kojeg mora ići...

Pozivam nas sve da u molitvi razmotrimo korake koje osobno možemo poduzeti kako bismo ovo novo svjedočanstvo Krista učinili potpunijim u našim životima i svijetu kojem je to toliko očajnički potrebno.

Imam viđenje uzbuđenih domova, oživljenih razreda i zapaljenih govornica duhom poruke Mormonove knjige.

Imam viđenje kućnih učitelja i kućnih posjetiteljica, službenika odjela i ogranaka, vođa okola i misija kako savjetuju naše ljude iz najtočnije knjige od svih na zemlji – Mormonove knjige.

Imam viđenje umjetnika koji u film, dramu, književnost, glazbu i slike stavljaju velike teme i velike ličnosti uz Mormonove knjige.

Imam viđenje tisuće misionara koji idu na misiju sa stotinama odlomaka zapamćenih iz Mormonove knjige kako bi mogli nahraniti potrebe duhovno izgladnjelog svijeta.

Imam viđenje čitave Crkve kako se približava Bogu pridržavajući se pouka Mormonove knjige.

Zaista, imam viđenje preplavljenosti svijeta Mormonovom knjigom.¹⁴

Pohvaljujem vas vjerne svece koje težite preplaviti zemlju i svoje živote Mormonovom knjigom. Ne samo da na veličanstven način moramo pronijeti više primjeraka Mormonove knjige, nego moramo hrabro unositi njezine veličanstvene poruke u naše živote i diljem zemlje.¹⁵

Prijedlozi za proučavanje i podučavanje

Pitanja

- U 1. odsjeku, razmotrite savjet predsjednika Bensaona o tome kako proučavati Mormonovu knjigu. Kako nam taj savjet može pomoći suočiti se s izazovima? Koji su odlomci Mormonove knjige povezani s izazovima s kojima se suočavamo?
- Na koje načine ste vidjeli ispunjenje obećanja vezanih za 2. odsjek? Koje stvari možemo napraviti kako bi podijelili Mormonovu knjigu s ljudima kojima su potrebna ta obećanja u njihovim životima?
- Što mislite da znači »preplavimo zemlju i [naše] živote s Mormonovom knjigom«? (Za neke primjere vidi 3. odsjek.)

Povezani stihovi iz Svetih pisama

2. Nefi 27:22; Mormon 8:26–41; Moroni 1:4; 10:3–5; vidi i uvod u Mormonovu knjigu.

Pomoć pri proučavanju

Dok čitate, »podcrtajte i označite riječi ili izraze kako biste mogli razlučiti ideje u istom [odlomku]... Na marginama napišite reference na Sveta pisma koje objašnjavaju odlomke koje proučavate« (*Preach My Gospel* [2004], 23).

Napomene

1. »To the Children of the Church«, *Ensign*, svibanj 1989., 81–82.
2. »Beware of Pride«, *Ensign*, svibanj 1989., 4.
3. LaRene Gaunt, »Does the Book of Mormon Count?«, *Ensign*, lipanj 1991., 20.
4. Howard J. McOmber II, »Finding Truth in the Book of Mormon«, *Ensign*, siječanj 1996., 10–11.
5. Ime uskraćeno, neobjavljen rukopis.
6. »The Book of Mormon – Keystone of Our Religion«, *Ensign*, studeni 1986., 6–7.
7. »The Book of Mormon – Keystone of Our Religion«, 7.
8. »A New Witness for Christ«, *Ensign*, studeni 1984., 6–7.
9. »The Book of Mormon Is the Word of God«, *Ensign*, siječanj 1988., 5.
10. »Come unto Christ«, *Ensign*, studeni 1987., 84, 85.
11. »The Book of Mormon and the Doctrine and Covenants«, *Ensign*, svibanj 1987., 84.
12. »Born of God«, *Ensign*, srpanj 1989., 4.
13. *The Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), 58.
14. »Flooding the Earth with the Book of Mormon«, *Ensign*, studeni 1988., 4, 5–6.
15. »Beware of Pride«, 4.

Danas se sveci posljednjih dana okupljaju u Konferencijskom centru i diljem svijeta slušaju živućeg proroka.

Slijedite živućeg proroka

»Najvažniji prorok, što se nas tiče, jest onaj koji živi u naše dane i naše doba.«

Iz života predsjednika Ezre Tafta Bensa

Jedne noći kad je Ezra Taft Benson imao 15 godina, sjedio je za stolom i večerao s ostatkom obitelji te slušao svog oca kako čita pismo predsjednika Josepha F. Smitha i njegovih savjetnika u Prvom predsjedništvu. U jednom dijelu pisma se govori: »Savjetujemo i po-tičemo uvođenje 'kućne večeri' širom Crkve, gdje bi očevi i majke okupili svoje sinove i kćeri u domu i podučili ih o riječi Gospod-njoj... Budu li sveci poslušali ovaj savjet, obećavamo da će doći veliki blagoslovi. Povećat će se ljubav u domu i poslušnost prema roditeljima. Vjera će se razviti u srcima mladih u Izraelu i oni će ponovno steći moć za borbu protiv zlih utjecaja i iskušenja koja ih neprestano okružuju.«¹

Predsjednik Benson se kasnije prisjetio: »Kada je [moj otac] za-vršio s pismom, rekao je: 'Predsjedništvo je progovorilo, a ovo je riječ Gospodnja nama!' Od tog trenutka, marljivo smo održavali obiteljske večeri u mom dječaćkom domu.«²

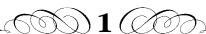
Kada je predsjednik Benson osnovao vlastitu obitelj, on i njegova žena su nastavili tradiciju naučenu od njegovih roditelja. Rekao je: »Svjedočim da iz toga iskustva [u domu mojih roditelja] i iskustva obiteljskih noći u svom vlastitom domu, mogu doći veliki duhovni blagoslovi.«³

Prvo predsjedništvo je 1947. godine potaknulo članove Crkve na obnovu nastojanja održavanja obiteljskih večeri. Predsjednik Benson, tada član Zbora dvanestorice apostola, naglasio je tu temu u svom obraćanju na općem saboru. Svjedočio je o obitelji kao »bo-žanskoj instituciji«,⁴ i podsjetio svece na blagoslove koji će doći ako

budu slijedili savjet proroka u ojačavanju svojih obitelji i održavanju obiteljskih večeri. Svjedočio je: »Naša sreća u ovom životu i nakon njega, povezana je s našim uspješnim provođenjem ove velike odgovornosti. Ona zahtjeva, moja braćo i sestre, našu pažnju i planiranje uz molitvu, a u svom sam srcu uvjeren da će uzrok biti velika nagrada, ta velika radost i zadovoljstvo će doći samo ako poslušamo ovaj kao i sve druge savjete koje nam daje predsjedništvo Crkve.«⁵

Iskusivši blagoslove koji su došli slušanjem savjeta Gospodinovih odabranih slugu, Ezra Taft Benson je često poticao svece posljednjih dana da prate živućeg proroka. Hrabro je svjedočio o božanskom pozivu svakog predsjednika Crkve s kojim je služio.⁶ Kada se predsjednik Spencer W. Kimball, koji je zaređen za apostola isti dan kada i predsjednik Benson, prvi puta kao predsjednik Crkve obratio skupini crkvenih vođa, predsjednik Benson »je ustao i glasom punim emocija, prenoseći osjećaj svih prisutnih, rekao, u suštini: 'Predsjedniče Kimball, kroz sve godine dok su se održavali ovi sastanci, nikada nismo čuli govor poput ovoga koji ste sada držali. Zaista, postoji prorok u Izraelu.'«⁷ A kada je božanski poziv došao predsjedniku Bensonu nakon smrti predsjednika Kimballa, on ga je prihvatio s poniznošću i odlučnošću. Rekao je: »Moja supruga, Flora, i ja smo se neprestano molili da se dani predsjednika Kimballa na zemlji produže i da se u njegovo ime dogodi još jedno čudo. Sada kada je Gospodin progovorio, dat ćemo sve od sebe da, pod njegovim vodstvom, dalje napredujemo u djelu na zemlji.«⁸

Naučavanja Ezre Tafta Bensona

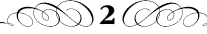
Predsjednik Crkve je Gospodinov glasnik na zemlji.

Naučite slijediti proroka. On je Gospodinov glasnik i jedini čovjek koji danas može govoriti u Gospodinovo ime. Neka njegov nadahnjujući savjet prednjači. Neka njegove nadahnjujuće riječi budu temelj za vrednovanje savjeta nižih autoriteta. Tada živite blizu Duhu kako biste znali istinu svih stvari.⁹

Gospodinov glasnik i prorok, danas na licu zemaljskom, primio je svoju ovlast kroz niz proroka sve do Josepha Smitha, koji je zaređen od Petra, Jakova i Ivana, koji su zaređeni od Krista, koji je bio i još

uvijek je glava Crkve, Stvoritelj ove zemlje i Bog pred kojim će svi ljudi odgovarati.¹⁰

Ovu Crkvu ne vodi mudrost ljudi. Znam to. Moć i utjecaj Svemoćućeg Boga usmjerava njegovu Crkvu.¹¹

Najvažniji prorok za nas je živući prorok.

Bog zna sve, kraj od početka, a niti jedan čovjek ne postaje predsjednik Crkve Isusa Krista niti ostaje tamo slučajno ili je pozvan kući igrom sudbine.

Najvažniji prorok, što se nas tiče, jest onaj koji živi u naše dane i naše doba. To je prorok koji za nas ima današnje upute od Boga. Božja objava Adamu nije uputila Nou kako izgraditi lađu. Svaki naraštaj ima potrebu za drevnim Svetim pismima zajedno sa sadašnjim Svetim pismima od živućeg proroka. Stoga, najvažnije je da čitate i razmišljate o zadnjim nadahnutim riječima onog koji govori u Božje ime. Zato je nužno da imate pristup njegovim riječima i da ih pažljivo čitate...

Hvala ti o Bože na vodi, i divnome proroku tom [vidi *Crkvena pjesmarica*, broj 4].¹²

Pazite se onih koji stavljaju mrtve proroke naspram živućih, jer živući uvijek imaju prednost.¹³

Svaki je predsjednik odabran za jedinstveno vrijeme i stanje u kojem se svijet i Crkva nalaze. Svi su bili »ljudi trenutka«, čemu smo svjedočili u predsjedniku Spenceru W. Kimballu. Razmislite o čudu tog predodređenja i pripreme! Iako je pozvan i ključevi su mu dani mnogo godina prije nego što je plašt pao na njega, predsjednik je uvijek pravi čovjek na pravom mjestu za to vrijeme. Samo to čudo je jedno od znakova božanstvenosti Crkve.¹⁴

Da vas pitam, zar nam je potreban istiniti prorok Gospodnji danas na zemlji? Je li narod u doba Noe trebao proroka da ih upozori duhovno i vremenito? Da je čovjek odbio slijediti Nou, bi li se spasio od potopa? Ipak, Biblija nam govori da će, u posljednje dane, u kojima živimo, opačina ljudi postati usporediva s opačinom ljudi u Noino doba kada je Bog počistio zemlju potopom [vidi Matej

Kao predsjednik Crkve, Ezra Taft Benson je govorio s puno ljubavi i poticaja.

24:37–39]. Mislite li da danas trebamo proroka da nas upozori i pripremi za čišćenje koje Bog obećava da će doći, ovaj puta vatrom?¹⁵

Ako želimo znati kako stojimo kod Gospodina, zapitajmo se tada kako stojimo kod njegovog smrtnog kapetana – koliko se blisko naši životi usklađuju s onim od Gospodinovog pomazanog – živućeg proroka – predsjednika Crkve i sa Zborom Prvog predsjedništva.¹⁶

3

**Prorok nam govori što trebamo znati,
ne nužno što bismo htjeli čuti.**

Osobina koja otkriva pravog proroka je ta da objavljuje poruku Boga. Ne ispričava se radi poruke niti se boji društvene odmazde koja može voditi do poruge ili progona.¹⁷

Ponekad postoje oni koji osjećaju da njihovo zemaljsko znanje o određenim temama nadvisuje nebesko znanje koje Bog daje svom proroku o istoj temi. Misle da prorok mora imati iste zemaljske

zasluge ili obuku kakve oni imaju prije nego prihvate stvari koje prorok govori, a koje su možda u suprotnosti zemaljskom obrazovanju. Koliko je zemaljskog obrazovanja imao Joseph Smith? A ipak je dao objave na razne teme... Potičemo zemaljsko znanje na mnogim područjima, ali zapamtite da ako postoji sukob između zemaljskog znanja i riječi proroka, stanite uz proroka i biti ćete blagoslovljeni, a vrijeme će pokazati da ste dobro izabrali...

Prorok ne treba reći »Ovako govori Gospodin« da bi nam dao Sveta pisma.

Ponekad postoje oni koji se svađaju u vezi riječi. Mogu reći da nam je prorok dao savjet, ali da nismo obvezni slijediti ga osim ako kaže da je to zapovijed. Ali Gospodin govori o proroku: »Osvrći se na sve riječi i zapovijedi njegove što će ti ih on dati kako ih primi, hodeći u svakoj svetosti preda mnogom...« (NiS 21:4).

Prorok nam govori ono što trebamo znati, ne uvijek ono što želimo znati.

»Teške si nam riječi proglasio, više nego što smo kadri podnijeti«, žalila su se Nefijeva braća. Ali Nefi je odgovorio: »Krivci, stoga, teško prihvaćaju istinu, jer ih ona zasijeca do u samu srž« (1. Nefi 16:1–2).

Predsjednik Harold B. Lee je rekao:

»Možda vam se neće svidjeti ono što dolazi od vlasti u Crkvi. Može biti u sukobu s vašim političkim gledištima. Može se protiviti vašim društvenim gledištima. Može se sukobiti djelomično s vašim društvenim životom... Vaša i naša sigurnost ovisi o tome slijedimo li ili ne... Uperimo svoj pogled u predsjednika Crkve« (Conference Report, listopad 1970., str. 152–153).

Ali živući prorok je taj koji zaista uznemiruje svijet. »Čak i u Crkvi«, rekao je predsjednik Kimball, »mnogi su skloni kititi spomenike jučerašnjih proroka i mentalno kamenovati živuće« (*Instructor*, 95:257).

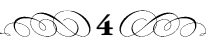
Zašto? Zato što živući prorok zna što trebamo sada znati, a svijet bi radije da su proroci mrtvi ili da se brinu o svojim problemima...

Kako odgovaramo na riječi živućeg proroka kada nam govori što trebamo znati, ali ne želimo čuti, ispit je naše vjernosti...

Učeni mogu pomisliti da je prorok nadahnut samo kada se slaže s njima, dok u ostalim slučajevima prorok samo daje svoje mišljenje – govori kao čovjek. Bogati mogu pomisliti da nemaju potrebu slušati savjet siromašnog proroka...

Prorok neće nužno biti popularan u svijetu ili u svjetovnom.

Dok prorok otkriva istinu ona dijeli ljude. Oni iskrena srca slušaju njegove riječi, ali nepravednici ignoriraju proroka ili se bore protiv njega. Kada prorok ističe grijeh svijeta, svjetovni žele ili zatvoriti prorokova usta ili se ponašati kao da prorok ne postoji, umjesto pokajati se za svoje grijeh. Popularnost nikada nije ispit istine. Mnogi su proroci ubijeni ili izbačeni. Dok se približavamo drugom Gospodinovom dolasku možete očekivati, dok će ljudi svijeta postati opakiji, da će prorok biti manje popularan među njima.¹⁸

Biti ćemo blagoslovljeni dok slijedimo proroka.

Kako bih vam pomogao proći važan ispit koji je pred vama, dat ću vam... veliki ključ koji će vas, ako ga poštujete, okruniti Božjom slavom i iznijeti vas kao pobjednika usprkos Sotoninom bijesu...

Kao Crkva pjevamo pjesmu: »Hvala ti Bože na proroku« [*Crkvena pjesmarica*, broj 4]. Ovdje je veliki ključ – slijedite proroka...

Prorok je jedini čovjek koji govori u ime Gospodina u svemu.

U 132. odsjeku, 7. stihu Nauka i saveza Gospodin govori o proroku – predsjedniku – i kaže:

»Nikad na zemlji nema više od jednoga odjednom kojemu su povjereni ta vlast i ključ toga svećeništva.«

Zatim u 21. odsjeku, 4–6., Gospodin izjavljuje:

»Stoga, mislim na crkvu, osvrći se na sve riječi i zapovijedi njegove što će ti ih on dati kako ih primi, hodeći u svakoj svetosti preda mnom.

Riječ, naime, njegovu primajte, sa svom strpljivošću i vjerom, kao da je iz usta mojih.

Jer, čineći to, vrata paklena neće vas nadvladati.«¹⁹

Prorok nikada neće voditi Crkvu na krivim putem.

Predsjednik Wilford Woodruff je rekao: »Kažem Izraelu, Gospodin nikada neće dopustiti meni niti ijednom drugom čovjeku koji stoji kao predsjednik Crkve da vas vodi na krivim putem. To nije u programu. To nije po volji Božjoj« [vidi *Teachings of Presidents of the Church: Wilford Woodruff* (2004), 199].

Predsjednik Marion G. Romney nam govori o događaju koji mu se dogodio:

»Sjećam se kada je, pred mnogo godina dok sam bio biskup, predsjednik Heber J. Grant govorio našem odjelu. Nakon sastanka sam ga odveo doma... Stojeći pored mene, stavio je svoju ruku na moje rame i rekao: 'Moj dječče, uvijek gledaj predsjednika Crkve i ako ti ikada kaže da učiniš bilo što, a to je krivo, a ti to učiniš, Gospodin će te blagosloviti zbog toga.' A zatim je sa sjajem u svom oku rekao: 'Ali ne brini. Gospodin nikada neće dopustiti da njegov glasnik zavede ljude na krivi put'« (Conference Report, listopad 1960, str. 78).²⁰

Priča se o događaju kako je Brigham Young, vozeći se kroz susjedstvo, vidio čovjeka kako gradi kuću i jednostavno mu rekao da udvostruči debljinu zidova. Prihvaćajući predsjednika Younga kao proroka, čovjek je promijenio svoje nacрте i udvostručio zidove. Nedugo nakon toga se dogodila poplava u tom gradu, što je uzrokovalo puno uništenja, ali zidovi tog čovjeka su stajali. Dok je postavljao krov na svoju kuću, čuli su ga kako pjeva: »Hvala ti Bože na proroku«²¹

Kao članovi Crkve imamo borbe kroz koje moramo proći ako želimo sigurno stići kući. Biti će nam dana prilika izabrati između suprotstavljenih savjeta koje će nam neki davati. I zato moramo naučiti – i što prije naučimo to bolje – slijediti proroka, predsjednika Crkve.²²

Prijedlozi za proučavanje i podučavanje

Pitanja

- Predsjednik Benson je rekao: »Naučite slijediti proroka« (1. odsjek). Što to znači za vas?
- Zašto mislite da je nama najvažniji prorok trenutni predsjednik Crkve (vidi 2. odsjek)? Koje smo savjete nedavno primili od živućeg proroka?

- Dok pregledavate 3. odsjek, razmislite o trenucima kada ste slijedili prorokov savjet iako ga niste posve razumjeli. Što možemo naučiti iz takvih iskustava?
- Razmislite o »velikom ključu« o kojem predsjednik Benson govori u 4. odsjeku. Koje ste blagoslove primili kada ste bili vjerni tom velikom ključu?

Povezani stihovi iz Svetih pisama

2. Ljetopisi 20:20; Amos 3:7; Efežanima 2:19–20; 4:11–15; NiS 1:14–16, 37–38; 107:91–92; Članci vjere 1:6

Pomoć pri poučavanju

»Nemojte se bojati tišine. Ljudi često trebaju vremena za razmišljanje i odgovore na pitanja ili za izražavanje onoga što osjećaju. Možete zastati nakon što postavite pitanje, nakon što netko ispriča neko duhovno iskustvo ili kada ima poteškoća izraziti se« (*Podučavanje, nema većeg poziva*, [1999], 67).

Napomene

1. Joseph F. Smith, Anthon H. Lund i Charles W. Penrose, »Home Evening«, *Improvement Era*, lipanj 1915., 733–734.
2. *The Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), 528.
3. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 528.
4. Conference Report, listopad 1947., 23.
5. Conference Report, listopad 1947., 27.
6. Vidi, na primjer, Conference Report, listopad 1968., 17; Conference Report, travanj 1970., 127; *Ensign*, siječanj 1973., 57; *Ensign*, studeni 1980., 34; *Ensign*, svibanj 1984., 8.
7. W. Grant Bangarter, »A Special Moment in Church History«, *Ensign*, studeni 1977., 27.
8. Citirano u Don L. Searle, »President Ezra Taft Benson Ordained Thirteenth President of the Church«, *Ensign*, prosinac 1985., 5.
9. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 134.
10. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 132.
11. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 132.
12. »Jesus Christ—Gifts and Expectations«, *New Era*, svibanj 1975., 16–17.
13. »Fourteen Fundamentals in Following the Prophet«, *Tambuli*, lipanj 1981., 3.
14. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 142.
15. »Listen to a Prophet's Voice«, *Ensign*, siječanj 1973., 59.
16. »Fourteen Fundamentals in Following the Prophet«, 8.
17. »Joseph Smith: Prophet to Our Generation«, *Ensign*, studeni 1981., 61.
18. »Fourteen Fundamentals in Following the Prophet«, 3–4, 6; kurziv uklonjen iz izvornika.
19. »Fourteen Fundamentals in Following the Prophet«, 1–2; kurziv uklonjen iz izvornika.
20. »Fourteen Fundamentals in Following the Prophet«, 3; kurziv uklonjen iz izvornika.
21. »Civic Standards for the Faithful Saints«, *Ensign*, srpanj 1972., 61; vidi i Sidney Alvarus Hanks i Ephraim K. Hanks, *Scouting for the Mormons on the Great Frontier* [1948], 78–80.
22. Conference Report, listopad 1966., 122.

Tražite Duha u svemu što radite

»Moramo ostati otvoreni i osjetljivi na poticaje Duha Svetoga u svim aspektima naših života.«

Iz života predsjednika Ezre Tafta Bensa

Kada je predsjednik Ezra Taft Benson savjetovao vrhovne autoritete o služenju u Crkvi, često je rekao: »Zapamtite, braćo, u ovom radu je Duh ono što se računa.«¹ A kada je sa svojom braćom posluživao, poučavao je to načelo primjerom, pokazujući da je Gospodin »uvijek blizu svojih slugu, čak na onoj udaljenosti na kojoj se čuje šapat.«² Starješina Robert D. Hales iz Zbora dvanaestorice apostola je govorio o vremenu kada je pratio predsjednika Bensa na sabor okola na kojem je novi predsjednik okola trebao biti pozvan:

»Nakon molitve, intervjua, proučavanja i ponovne molitve, starješina Benson je pitao znam li tko će biti novi predsjednik okola. Rekao sam da još nisam primio nadahnuće. Dugo me gledao i odgovorio je da nije niti on. Međutim, *bili* smo nadahnuti zamoliti trojicu dostojnih svećeničkih vođa da govore na subotnjem večernjem zasjedanju sabora. Nekoliko trenutaka nakon što je treći govornik započeo, Duh mi je obznanio da bi on trebao biti novi predsjednik okola. Pogledao sam u predsjednika Bensa i vidio suze koje su klizile niz njegovo lice. Objava je bila dana obojici – no samo neprestanim traženjem volje našega Nebeskog Oca dok smo išli naprijed u vjeri.«³

Na početku sabora za nove predsjednike misija, predsjednik Benson je podijelio svoj savjet:

»Kako primamo Duha? 'Molitvom vjere', govori Gospodin.«

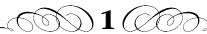
»Mnogo puta sam rekao svojoj braći da je Duh najvažniji element ovoga djela. S Duhom koji veliča vaš poziv, možete činiti čuda za Gospodina na polju misije. Bez Duha, nikada nećete uspjeti *bez obzira* na vaš talent i sposobnost.

Primit ćete izvrsne upute u slijedeća tri dana. Dijelit će se priručnici, odgovornosti i postupci će se raspraviti, mjere će se analizirati i sve će vam to biti od velike pomoći. Ali najveća pomoć koju ćete primiti kao predsjednik misije neće biti priručnici. Vaša najveća pomoć će doći od samog Gospodina dok preklinjete i molite mu se skromnom molitvom. Dok ste ponovno potjerani na koljena, moleći ga za božansku pomoć u upravljanju vašom misijom, osjetiti ćete Duha, dobit ćete svoje odgovore odozgo, vaša misija će duhovno napredovati zbog vaše poslušnosti i vašeg oslanjanja na njega.«⁴

Predsjednik Benson je proširio savjet na sve članove Crkve, uključujući malu djecu.⁵ Rekao je: »U tom radu Duh je ono što se računa – gdje god služili. Znam da se moram oslanjati na Duha. Steknimo toga Duha i budimo vjerni članovi Crkve, revna djeca i roditelji, učinkoviti kućni učitelji, poučni predavači, nadahnuti vođe odjela i okola.«⁶

Iako je predsjednik Benson poučavao tu istinu javno i hrabro diljem svijeta, njegov glavni trud slijediti ju bio je privatn i tih. Počeo je doma, u suživotu sa svojom ženom, Florom. Florina polusestra, Julia Dalley je jednom posjetila Bensona, a kasnije je napisala pismo Flori, komentirajući obitelj Benson. »Ima li na svijetu ičeg idealnijeg?«, rekla je. »Divim se jednostavnosti vašeg načina života, ali više od svega sam bila impresionirana činjenicom da u vašem domu prebiva duh Gospodnji.«⁷

Naučavanja Ezre Tafta Bensona

Trebamo težiti stalnom suputništvu Duha Svetoga u svakom danu našeg života.

Siguran način kako možemo odrediti jesmo li na tijesnom i uzanom putu je da ćemo posjedovati Duh Gospodnji u našim životima.

Posjedovanje Duha Svetoga donosi određene plodove.

Apostol Pavao je rekao: »Plod su Duha: ljubav, radost, mir, strpljivost, blagost, dobrotu, vjernost, krotkost, [i] uzdržljivost« (Galaćanima 5:22–23).

Najvažnija stvar u našem životu je Duh. Oduvijek sam to osjećao. Moramo ostati otvoreni i osjetljivi na poticaje Duha Svetoga u svim aspektima našeg života... Ti poticaji najčešće dolaze kada nismo pod pritiskom dogovora i kada nismo obuzeti svakodnevnim brigama.⁸

Duhovnost – u skladu s Duhom Gospodnjim – najveća je potreba svih nas. Trebamo težiti stalnom suputništvu Duha Svetoga u svakom danu našeg života. Kada imamo Duha, voljet ćemo služiti, voljet ćemo Gospodina i voljet ćemo one s kojima služimo i one kojima služimo.

Nekoliko godina nakon što je prorok Joseph Smith mučenički ubijen, ukazao se predsjedniku Brigham Youngu. Poslušajte njegovu poruku:

»Reci ljudima da budu ponizni i vjerni te da nastoje zadržati Duha Gospodnjeg i on će ih ispravno voditi. Budi pažljiv i nemoj odvratiti blagi, tihi glas; on će te podučiti što činiti i kamo ići; rodit će plodovima kraljevstva. Reci braći da drže svoja srca otvorenima za uvjerenje pa kada im Duh Sveti dođe, njihovo će ga srce biti spremno prihvatiti...«

Ovo djelo posljednjih dana je duhovno. Traži duhovnost kako bi se razumjelo, voljelo i razabralo. Stoga tražite Duha u svemu što radite. Stalno ga čuvajte uz sebe. To je naš izazov.⁹

Živimo u vrlo opakom svijetu. Okruženi smo propagandom da je zlo dobro, a dobro zlo. Obilje lažnih naučavanja nas pogađa. Skoro sve što je čitavo, dobro, čisto, uzdižuće i ojačavajuće izazvano je kao nikada prije.

Jedan od razloga zašto smo na ovoj zemlji je razlučivanje između istine i greške. To razlučivanje dolazi po Duhu Svetomu, ne samo kroz naše intelektualne sposobnosti.

Kada ozbiljno i iskreno tražimo istinu, to prekrasno obećanje bit će ispunjeno: »Bog će ti dati spoznaju svoga Svetoga Duha, da, neizrecivim darom Duha Svetoga« (Nauk i savezi 121:26).¹⁰

2

Ukoliko smo ponizni i osjećajni, Gospodin će nas potaknuti kroz naše osjećaje.

Molite se Nebeskom Ocu da vas blagoslovi svojim Duhom u svakom trenutku. Često Duh nazivamo Duhom Svetim... Duh Sveti vam pomaže ispravno odabrati. Duh Sveti vas štiti od zla. On vam šapuće tihim, blagim glasom da činite ispravno. Kada *činite* dobro, *osjećate* se dobro, i to je Duh Sveti koji vam govori. Duh Sveti je divni pratitelj. On je *uvijek* tu da vam pomogne.¹¹

Razmišljajte o stvarima koje ne razumijete. Kao što je Gospodin zapovjedio Oliveru Cowderyu: »No, gle, kažem ti, moraš ti proučiti to u pameti svojoj. Tad me moraš upitati je li to pravo, a ako je pravo, učinit ću ja da ti se grudi raspale u tebi. Ti ćeš, dakle, *osjetiti* da je to pravo« (NiS 9:8, kurziv dodan).

Jeste li primijetili posljednju rečenicu? »Ti ćeš, dakle, *osjetiti* da je to pravo.«

Gospodinove riječi najčešće slušamo osjećajem. Ako smo ponizni i osjećajni, Gospodin će nas poticati kroz naše osjećaje. Zato nas duhovni poticaji ponekad nose prema velikoj radosti, a ponekad prema suzama. Mnoge moje emocije su bile nježne i moji osjećaji osjetljivi kada bi ih dotakao Duh.

Duh Sveti uzrokuje da naši osjećaji budu nježniji. Osjećamo da smo dobrohotniji i samilosniji prema drugima. Postajemo mirniji u našim odnosima. Imamo veću sposobnost voljeti se međusobno. Ljudi žele biti u našoj blizini jer naše ponašanje odražava utjecaj Duha. Postajemo pobožniji u svojoj naravi. Kao rezultat toga, postajemo znatno osjetljiviji na poticaje Duha Svetoga pa tako i sposobniji da jasnije pojмимо duhovne stvari.¹²

3

Primamo Duha kroz iskrenu molitvu i post.

Kako primamo Duha? »Molitvom vjere«, kaže Gospodin [NiS 42:14]. Stoga, moramo moliti iskreno i s pravom nakanom. Moramo moliti za veću vjeru i moliti Duha da nas prati u našem poučavanju. Moramo moliti Gospodina za oprost.

Naše molitve moraju biti u istom duhu i istom žaru poput molitvi Enoša u Mormonovoj knjizi. Većina je upoznata s tom nadahnjujućom pričom pa ju neću ponavljati. Samo želim obratiti vašu pažnju na ove riječi. Enoš je svjedočio: »A ispričat ću vam o hrvanju što ga imah pred Bogom prije nego primih otpust grijeha svojih.« Objasnio je to hrvanje s Bogom. Primijetite žar njegovog zahtjeva:

»I duša mi ogladnje.«

»I klekoh pred Tvorcem svojim,

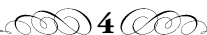
i zavapih mu žarkom molitvom i prošnjom *za dušu svoju*.«

»I cijeli dan vapih k njemu.«

I tada Enoš svjedoči: »I dođe glas k meni govoreći: Enoše, grijesi su ti oprošteni i bit ćeš blagoslovljen... Moja krivnja bijaše, dakle, izbrisana.« Kada je pitao Gospodina kako je to postignuto, Gospodin je odgovorio: »Zbog vjere tvoje u Krista ... vjera *tvoja te iscijelila*« (Enoš 1:2, 4–8; kurziv dodan).

Enoš je bio duhovno izliječen. Kroz njegove velike molbe Bogu, osjetio je što vjerni svake razdiobe mogu osjetiti, osjećaju, a i moraju osjetiti žele li vidjeti Boga i biti ispunjeni njegovim Duhom.¹³

Želite li dobiti duh vaše službe i poziva... pokušajte postiti neko vrijeme. Pritom ne mislim propustiti jedan obrok, a zatim pojesti dvostruko u slijedećem. Mislim doista postiti i moliti se za to vrijeme. To će vam dati više pravog duha vaše službe i poziva i dopustiti da Duh djeluje kroz vas od ičega drugoga što mi je poznato.¹⁴

Dnevno proučavanje Svetih pisama, uključujući meditaciju nad odlomcima Svetih pisama, poziva Duha.

Marljivo istražujte Sveta pisma svaki dan. Dnevno proučavanje Svetih pisama poziva Duha.¹⁵

Uzmite si vrijeme za meditaciju. Meditacija nad odlomcima Svetih pisama – Jakovljeva 1:5 – odvela je mladog dječaka u šumarak gdje je komunicirao s Nebeskim Ocem. To je ono što je otvorilo nebesa u ovoj razdiobi.

»Dnevno proučavanje Svetih pisama poziva Duha.«

Meditacija nad odlomkom Svetih pisama iz Ivanove knjige u Novom zavjetu je donijela veliku objavu o tri stupnja slave [vidi Ivan 5:29; NiS 76].

Meditacija nad drugim odlomkom Svetih pisama Petrove poslanice je otvorila nebesa predsjedniku Josephu F. Smithu te je vidio svijet duhova. Ta objava, poznata kao Viđenje otkupljenja mrtvih, je sada dio Nauka i saveza [vidi 1. Petrova 3:18–20; 4:6; NiS 138].

Razmislite o značaju odgovornosti koju vam je Gospodin dao. Gospodin je savjetovao: »Nek slavlje vječnosti ostane u dušama vašim« (NiS 43:34). To ne možete ako su vam umovi zaokupljeni brigama ovoga svijeta.

Čitajte i proučavajte Sveta pisma. Sveta pisma treba proučavati u domu s očevima i majkama koji će povesti i dati primjer. Sveta pisma treba razumjeti pomoću moći Duha Svetoga, jer Gospodin je dao obećanje svojim vjernima i poslušnima. »Da upoznaš otajstva i ono što je mironosno« (NiS 42:61).

Raspravite o sljedećoj izjavi predsjednika Spencera W. Kimballa koja prikazuje kako možemo razviti duhovnost u našim životima:

»Otkrivam da sam, kada postanem nemaran u svojem odnosu s božanstvom i kad se čini da božansko uho ne sluša, a božanski glas ne govori, jako, jako daleko. Ako uronim u Sveta pisma, udaljenost se sužava i duhovnost vraća. Osjećam se kako sve više volim one koje moram voljeti svim srcem i umom i snagom, a kroz tu ljubav mi je lakše poslušati njihov savjet...«

Ovo je veliki savjet koji iz iskustva znam da je istinit.

Što bolje znate Sveta pisma, bliže ste umu i volji Gospodnjoj te ste bliži kao muž i žena i djeca. Otkriti ćete da će čitanjem Svetih pisama istine vječnosti počivati u vašim umovima.¹⁶

Protivnik ne želi da proučavate Sveta pisma u svojim domovima i zato će stvarati probleme ukoliko može. Ali mi moramo biti uporni.¹⁷

Ne možemo znati o Bogu i Isusu bez da ih proučavamo i vršimo njihovu volju. To vodi do dodatnog otkrivanja znanja koje, ako se poštuje, na kraju vodi do daljnjih istina. Ako slijedimo taj obrazac, naći ćemo daljnje svijetlo i radost, što na kraju vodi u prisutnost Boga, gdje ćemo mi, s njim, doseći puninu.¹⁸

Duh Sveti će biti uz nas dok poštujemo i slušamo Božji zakon.

Učili smo da Duh neće prebivati u nečistim tijelima [vidi Helaman 4:24]. Stoga, jedan od naših prioriteta je osigurati urednost naših vlastitih života.¹⁹

Dopustite mi reći nešto o poslušnosti. Trenutno učite kako održavati sve zapovijedi Gospodina. Dok to činite, njegov će Duh biti

s vama. Osjećat ćete se dobro. Ne možete *činiti* zlo i *osjećati se* dobro. To je nemoguće!²⁰

Vremenito obećanje za poslušnost [Riječ mudrosti] je: Oni će »primit [će] zdravlje u pupak svoj i moždinu u kosti svoje... trčat će, a neće se zamarati, i hodat će, a neće malaksati« (NiS 89:18, 20).

Međutim, uvijek sam osjećao da je veliki blagoslov poslušnosti Riječi mudrosti i ostalim zapovijedima duhovan.

Poslušajte duhovno obećanje: »A svi sveci koji se spomenu obdržavati i izvršavati ove izreke, hodeći u posluhu *zapovijedima*... naći će mudrost i veliko blago spoznaje, to jest, blago skriveno« (NiS 89:18, 19; kurziv nadodan).

Neki su mislili da je to obećanje ovisno samo o obdržavanju odredbi Riječi mudrosti. Ali primijetit ćete da moramo hodati poslušni *svim* zapovijedima. Tada ćemo primiti određena duhovna obećanja. To znači da moramo pokoravati se zakonu desetine, obdržavati dan šabata svetim, čuvati se moralno čistima i čednima i slušati sve ostale zapovijedi.

Kada to sve činimo, obećanje je: Oni »naći će mudrost i veliko blago spoznaje, to jest, blago skriveno« (NiS 89:19).

Koji otac i majka ne bi htjeli da nadahnuće Gospodina odgaja njihovu djecu? Svjedočim da ti blagoslovi mogu biti vaši. Zasigurno roditelji ne bi željeli, kroz neposlušnost, spriječiti svoju djecu da dobiju blagoslov Gospodina. Svi očevi i majke u Izraelu se trebaju kvalificirati za to obećanje.

Živjeti prema Božjim zapovijedima uvjet je dostojnosti za ulazak u dom Gospodnji. Tamo se mudrost i »veliko blago spoznaje« daju kako bi se povezali s našom srećom u ovom životu i radosti kroz vječnost...

Ne vjerujem da član Crkve može imati aktivno, snažno svjedočanstvo evanđelja bez obdržavanja zapovijedi. Svjedočanstvo znači imati trenutno nadahnuće znati da je djelo istinito, a ne nešto što primimo samo jednom. Duh Sveti će prebivati s nama dok cijenimo, poštujemo i slušamo Božje zakone. A taj Duh je ono što pojedincu daje nadahnuće. Ja skromno svjedočim o stvarnosti tog obećanja.²¹

Prijedlozi za proučavanje i podučavanje

Pitanja

- Predsjednik Benson je rekao da poticaji Duha Svetoga »najčešće dolaze kada nismo pod pritiskom dogovora i kada nismo zauzeti svakodnevnim brigama« (1. odsjek). Kako možemo ostati osjetljivi na Duha čak i kada smo pod takvim pritiscima?
- Predsjednik Benson je poučavao: »Ukoliko smo ponizni i osjećajni, Gospodin će nas potaknuti kroz naše osjećaje« (2. odsjek). Što ste naučili o prepoznavanju tih poticaja?
- U 3. odsjeku, predsjednik Benson nas potiče slijediti Enošev primjer, kao što je zapisano u Mormonovoj knjizi. Koje su pouke o traženju Duha koje možemo naučiti od Enoša?
- Koja je za vas razlika između čitanja Svetih pisama i »meditacija nad odlomcima Svetih pisama« (vidi 4. odsjek)? Što mislite, zašto marljivo, dnevno proučavanje Svetih pisama pomaže da budemo otvoreni za poticaje Duha?
- Predsjednik Benson je rekao »Duh Sveti će biti uz nas dok poštujemo i slušamo Božji zakon« (5. odsjek). Zašto mislite da je naša sposobnost primanja nadahnuća pod utjecajem našeg truda da obdržavamo zapovijedi?

Povezani stihovi iz Svetih pisama

1. Nefi 10:17–19; 2. Nefi 4:15–16; Mosija 2:36–37; NiS 8:2–3; 45:56–57; 76:5–10; 121:45–46

Pomoć pri proučavanju

»Dok proučavate, pažljivo pratite ideje koje uđu u vaš um i osjećaje koji dolaze u vaše srce« (*Propovjedaj moje evanđelje* [2004], 18). Razmotrite zapisivanje utisaka koje primete, čak i kada se čine nevezani za riječi koje čitate. Oni mogu biti točno ono što vam Gospodin želi objaviti.

Napomene

1. Citat: Thomas S. Monson, »A Provident Plan—A Precious Promise«, *Ensign*, svibanj 1986., 63.
2. »Seek the Spirit of the Lord«, *Ensign*, travanj 1988., 5.
3. Robert D. Hales, »Personal Revelation: The Teachings and Examples of the Prophets«, *Ensign*, studeni 2007., 87–88.
4. »My Challenges to Mission Presidents«, seminar za nove predsjednike misije, 25. lipnja 1986.

5. Vidi »To the Children of the Church«, *Ensign*, svibanj 1989., 82.
6. »A Sacred Responsibility«, *Ensign*, svibanj 1986., 77.
7. Julia Dalley u Sheri L. Dew, *Ezra Taft Benson: A Biography* (1988), 128.
8. »Seek the Spirit of the Lord«, 2.
9. »Seek the Spirit of the Lord«, 5; izjava Brigham Younga se nalazi u *Manuscript History of Brigham Young*, 23. veljače 1947., 2 sveska, izd. Elden Jay Watson (1968, 1971), 2:529.
10. *Come unto Christ* (1983), 22.
11. »To the Children of the Church«, 82.
12. »Seek the Spirit of the Lord«, 4.
13. *Come unto Christ*, 92–93.
14. *The Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), 331–332.
15. »My Challenges to Mission Presidents«, seminar za nove predsjednike misije, 25. lipnja 1986.; kurziv uklonjen iz izvornika.
16. »Seek the Spirit of the Lord«, 2, 4; izjava Spencera W. Kimballa se nalazi u *Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball* (2006), 67.
17. »A Sacred Responsibility«, 78.
18. »In His Steps«, *Ensign*, rujan 1988., 5.
19. *Come unto Christ*, 92.
20. »Preparing Yourselves for Missionary Service«, *Ensign*, svibanj 1985., 36.
21. »A Principle with a Promise«, *Ensign*, svibanj 1983., 54.

Hram Los Angeles Kalifornija

Neprocjenjivi blagoslovi doma Gospodnjeg

*»U hramovima primamo najveće Božje
blagoslove koji pripadaju vječnom životu.
Hramovi su zaista vrata prema nebu.«*

Iz života predsjednika Ezre Tafta Bensaona

»Zahvalan sam Gospodinu što se moja sjećanja na hram protežu toliko unatrag – čak u moje rano djetinjstvo«, rekao je predsjednik Ezra Taft Benson. »Vrlo se dobro sjećam kada sam se kao dječak vraćao iz polja i približavao staroj kući na farmi u Whitneyju u Idaho. Mogao sam čuti majku kako pjeva: ‘Have I Done Any Good in the World Today?’ (Hymns, br. 58.)

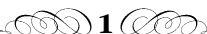
Još je mogu vidjeti u svojim mislima kako se naginje nad daskom za glačanje s novinama na podu, glačajući duge trake bijele tkanine, uz krupne kapljice znoja na njezinom čelu. Kada sam je upitao što radi, rekla je: ‘Sine moj, to je hramsko ruho. Tvoj otac i ja idemo u hram...’

Zatim je stavila staro glačalo na štednjak, privukla svoju stolicu do moje i pričala mi o hramskom djelu – kako je važno moći ići u hram i sudjelovati u svetim uredbama koje se tamo vrše. Također je izrazila svoju gorljivu nadu da će jednoga dana njezina djeca, unuci i prauunci imati priliku uživati u tim neprocjenjivim blagoslovima.

Ta slatka sjećanja o duhu hramskog djela bila su blagoslov u mom seoskom domu... Ta sjećanja su se vratila dok sam provodio vjenčanje svakog od svoje djece i unuka, majčinih unuka i prau-nuka, pod utjecajem Duha u domu Gospodnjem.

To su moja najdraža sjećanja.«¹

Naučavanja Ezre Tafta Bensona

Hramovi su simboli svega što nam je drago.

Hram je najbliže mjesto nebu na smrtnoj zemlji.²

Hram će biti svjetlo svima u području – simbol svega što nam je drago.³

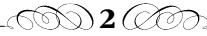
Hram je sveprisutni podsjetnik o Božjoj namjeri da obitelji budu vječne.⁴

[Hram] je trajni, vidljivi simbol da Bog nije nikoga ostavio u tmini. To je mjesto objave. Iako živimo u posrnutom svijetu – opakom svijetu – sveta mjesta su odijeljena i posvećena kako bi dostojni mogli učiti o redu neba i poslušati Božju volju.⁵

[Hram] je stojeći svjedok da moć Boga može opstati protiv moći zla među nama. Mnogi se roditelji, unutar i izvan Crkve, brinu o zaštiti protiv lavine opačine koja prijeti da će pregaziti kršćanska načela. U potpunosti se slažem s izjavom predsjednika Harolda B. Leea tijekom Drugog svjetskog rata. Rekao je: »Danas govorimo o sigurnosti, a ipak ne uspijevamo shvatiti da... imamo uporište u svetom hramu u kojem možemo naći simbole po kojima možemo stvoriti moć koja će spasiti ovu naciju od uništenja.«⁶

Na druženju u hotelu Hilton na Beverly Hillsu u Los Angelesu, [Kalifornija,] gdje me predsjednik Sjedinjenih Američkih Država [kao svog ministra poljoprivrede] zamolio da pozdravim predsjednika jedne od naših novijih republika, predsjednika osamdeset i osam milijuna ljudi razbacanih na nekih 3.000 otoka koji se protežu na tisuću milja, nacija koja postoji svega nekoliko godina. Dok smo sjedili na toj večeri, koju je u većoj mjeri sponzorirala industrija igranog filma i na kojoj su bile prisutne mnoge zvijezde, mogao sam gledati na prekrasni pogled zaljeva. Niz ulicu, na uzvisini, mogao sam vidjeti nježne reflektore okolo veličanstvenog hrama Los Angeles te sam bio radostan pokazati ih svojim gostima i prijateljima za svojim stolom i ostalim stolovima. Pomislio sam, dok smo tamo sjedili: »Većina onog što se odvija večeras je samo jednostavno prolaznost života. Stvari koje izdržavaju, koje su stvarne, koje su važne jesu one predstavljene u Božjem hramu.«⁷

Neka [hram] bude stalni podsjetnik da je život vječan i da savezi koje smo sklopili u smrtnosti mogu biti vječni.⁸

Trebamo hramske uredbe i saveze kako bi ušli u puninu svećeništva i pripremili se za vraćanje nazočnosti Boga.

Kada je naš Nebeski Otac poslao Adama i Evu na ovu zemlju, učinio je to s namjerom da ih poduči kako se vratiti u njegovu nazočnost. Naš im je Otac obećao Spasitelja koji će ih otkupiti iz njihovog palog stanja. Dao im je naum spasenja te im rekao da podučavaju svoju djecu vjeri u Isusa Krista i pokajanju. Nadalje, Adamu i njegovom potomstvu Bog je dao zapovijed pokrstiti se, primiti Duha Svetog i ući u red Sina Božjeg.

Ući u red Sina Božjeg je danas jednako ulasku u puninu Melkisedekovog svećeništva, koje se prima samo u domu Gospodnjem.

Zato što su Adam i Eva poslušali te zahtjeve, Bog im je rekao: »I ti si po redu onoga koji početka dana ni svršetka godina nema, od sve vječnosti do sve vječnosti« (Mojsije 6:67).

Tri godine prije Adamove smrti dogodio se veliki događaj. Uzeo je svog sina Seta, svog praunuka Enoša i ostale velike svećenike koji su mu bili potomci po izravnoj liniji, s ostalim pravednim potomstvom, u dolinu zvanu Adam-on-di-Ahman. Ondje im je Adam, tim pravednim potomcima, dao svoj posljednji blagoslov.

Tada im se ukazao Gospodin [vidi NiS 107:53–56]...

Kako je Adam doveo svoje potomke u nazočnost Gospodnju?

Odgovor: Adam i njegovi potomci su ušli u svećenički red Boga. Danas bismo rekli da su otišli u dom Gospodnji i primili svoje blagoslove.

Red svećeništva o kojem se govori u Svetim pismima je nešto o čemu se govorilo kao o patrijarhalnom redu jer se prenosi s oca na sina. Ali ovaj red je inače opisan u suvremenoj objavi kao red obiteljskog upravljanja gdje muškarac i žena ulaze u savez s Bogom – poput Adama i Eve – kako bi bili zapečaćeni u vječnosti, imali potomstvo i činili volju i djelo Božje kroz svoju smrtnost.

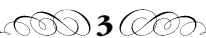
Ako je par vjeran svojim savezima, oni imaju pravo na blagoslov najvišeg stupnja nebeskog kraljevstva. U te se saveze danas može ući samo ulaskom u dom Gospodnji.

Adam je slijedio taj red i doveo svoje potomstvo u nazočnost Božju...

Ovom redu svećeništva se može pristupiti samo kada pratimo sve Božje zapovijedi i tražimo blagoslov očeva kao što je Abraham [vidi Abraham 1:1–3] odlaskom u kuću našeg Oca. Oni se ne primaju niti na jednom drugom mjestu na zemlji...

Idite u hram – dom našeg Oca – i primite blagoslove vaših očeva kako biste imali pravo na najveći blagoslov svećeništva. »Jer bez nje nitko vidjeti ne može lice Božje, to jest Oca, i ostati živ« (NiS 84:22).

Dom našeg Oca je dom reda. Idemo u *njegov* dom kako bi ušli u taj red svećeništva koji će nam dati pravo na sve što Otac ima, ako smo vjerni.⁹

Kroz hramske uredbe i saveze, mi možemo primiti zaštitu i najveći blagoslov Boga koji se odnosi na vječni život.

Blagoslovi doma Gospodnjeg su vječni. Oni su od najviše važnosti za nas jer u hramovima primamo najveći božji blagoslov koji se odnosi na vječni život. Hramovi su zaista vrata u nebo.¹⁰

Gospodinova želja za svakog odraslog muškarca i ženu u Crkvi je da prime uredbe hrama. To znači da trebaju biti podareni i da se svi vjenčani parovi zapečate za vječnost. Te uredbe daju zaštitu i blagoslov njihovom braku. Njihova su djeca također blagoslovljena rođenjem u savezu. Rođenje u savezu daje djetetu blagoslov prava prvorodstva koje mu osigurava vječno roditeljstvo neovisno što se dogodi roditeljima, dokle god dijete ostaje dostojno blagoslova.¹¹

Nije li značajno da su danas sveci rasprostranjeni diljem svijeta i da im se, u njihovoj rasprostranjenoj situaciji, priskrbljuju hramovi? Po uredbama koje primaju na svetim mjestima, oni će biti u velikoj mjeri naoružani pravедnošću i uvelike podareni Božjom moći.¹²

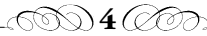
Postoji moć vezana za uredbe neba – čak i za moć božanstva – koja može pobijediti i pobijedit će sile zla ako ćemo biti dostojni tih

svetih blagoslova. [Naša] zajednica će biti zaštićena, naše obitelji će biti zaštićene, naša djeca će biti sigurna dok živimo po evanđelju, posjećujemo hram i živimo blizu Gospodinu... Bog nas je blagoslovio kao svece da živimo dostojni saveza i uredbi sklopljenih na ovom svetom mjestu.¹³

Hramski obred nam je dao mudri Nebeski Otac kako bi nam pomogao da postanemo više nalik Kristu.¹⁴

Nećemo biti sposobni prebivati u društvu nebeskih bića ako nismo čisti i sveti. Zakoni i uredbe koji potiču muškarce i žene da dođu iz svijeta i postanu posvećeni se daju samo na ovim svetim mjestima. Oni su dani objavom i njih razumijemo kroz objavu. Iz tog je razloga jedan od braće nazvao hram »Gospodinovo sveučilište«.¹⁵

Ni jedan član Crkve ne može biti usavršen bez uredbi iz hrama. Naša je misija pomoći onima koji nemaju te blagoslove da ih prime.¹⁶

Naša je povlastica otvarati vrata spasenja našim precima.

Hramovi su izgrađeni i posvećeni kako bi, kroz svećeništvo, roditelji bili zapečaćeni za svoju djecu i djeca bila zapečaćena za svoje roditelje. Te uredbe pečaćenja se primjenjuju i na žive i na mrtve. Ako se ne uspijemo zapečatiti za naše pretke i naše potomke, svrha na ovoj zemlji koja je čovjekovo uzvišenje, bit će posve potraćena što se nas tiče.¹⁷

Nije dovoljno za muža i ženu da se zapečate u hramu kako bi osigurali uzvišenje – ako su vjerni – moraju biti povezani sa svojim precima i uvidjeti da je to djelo gotovo za te pretke. »Oni bez nas«, rekao je apostol Pavao, »ne mogu postići savršenstvo – tako ni mi bez pokojnika svojih ne možemo postići savršenstvo« (NiS 128:15). Naši članovi, stoga, razumiju svoju odgovornost kao pojedinaca uvidjeti da su povezani sa svojim precima – ili kako Sveta pisma pišu, našim »očevima«. To je značenje 2. odsjeka, 2. stih, u Nauku i savezima gdje Moroni objavljuje da će Ilija »usaditi u srce sinova obećanje dano ocima, i srca sinova obratit će se k ocima«.¹⁸

Kada razmišljam o rodoslovlju, vidim ljude – ljude koje volim i koji čekaju našu obitelj, njihovo potomstvo, da im pomognu ostvariti uzvišenje u nebeskom kraljevstvu.¹⁹

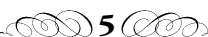
Naša je povlastica otvaranja vrata spasenja onim dušama koje su zatvorene u tmuni u svijetu duhova, kako bi mogli primiti svjetlo evanđelja i biti suđeni kao mi. Da, »činiti djela koja ja činim« – nudeći spasonosne evanđeoske uredbe drugima – »ćete i vi činiti« [vidi Ivan 14:12]. Koliko tisuća naših plemena još očekuju uredbe pečaćenja?

Dobro je upitati: »Jesam li učinio sve što mogu kao pojedinac s ove strane vela? Hoću li biti spasitelj – svojim vlastitim precima?«

Bez njih, ne možemo biti savršeni. Uzvišenje je obiteljska stvar.²⁰

Veo je vrlo tanak. Živimo u vječnosti. Sve je kao jedan dan s Bogom. Vjerujem da za Boga nema vela. Sve je jedan veliki program. Siguran sam se nebo raduje kada se srećemo [u hramu]. Naši preci se raduju, a moja nada i molitva je da ćemo iskoristiti prednosti prilike redovitog dolaska u hram koja nam je dana.²¹

Oni od vas koji su radili na vašim rodoslovljima, koji su shvatili važnost rada i osjetili su uzbuđenje koje dolazi kroz povezivanje obitelji i učenje o svom plemenitom porijeklu, trebaju početi dijeliti to uzbuđenje s drugima. Pomognite im vidjeti radost i ispunjenost koju vi vidite u tom djelu. Moramo propovijedati o tom djelu našim članovima. Mnogo je toga još činiti, kao što znate, a postoje mnogi članovi koji to mogu činiti i koji bi uživali čineći ako neki od vas — svaki od vas — u njima samo zapali tu iskru kroz entuzijizam, primjer i predanost.²²

Djeca i mladi trebaju naučiti o blagoslovima koji ih očekuju u hramu.

Hram je sveto mjesto, a uredbe u hramu svetog su obilježja. Zbog svoje svetosti ponekad nevoljko pričamo išta o hramu našoj djeci i unucima.

Kao posljedica toga, mnogi ne razviju stvarnu potrebu odlaziti u hram ili kada odlaze onamo, čine to bez puno znanja koje bi ih pripremito za obveze i saveze u koje ulaze.

Vjerujem da će ispravno shvaćanje ili znanje nemjerljivo pomoći pripremiti mlade za hram. To će razumijevanje, vjerujem, gajiti u njima želju tražiti svoje svećeničke blagoslove jednako kao što je Abraham tražio svoje [vidi Abraham 1:1–4].²³

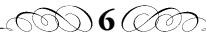
Kada vas djeca pitaju zašto se vjenčamo u hramu, trebate ih naučiti da su hramovi jedino mjesto na zemlji gdje se mogu provoditi neke uredbe. Također trebate sa svojom djecom govoriti o svojim osobnim osjećajima dok ste zajedno klečali pred svetim oltarom i sklopili saveze koji su im omogućili da i oni budu zapečaćeni za vas zauvijek.²⁴

Kako li je samo prikladno da majka i otac pokažu prema hramu i kažu svojoj djeci: »To je mjesto gdje smo vjenčani za vječnost.« Čineći to, ideal hramskog braka se može usaditi u umove i srca vaše djece dok su još jako mlada.²⁵

S našim obiteljima trebamo dijeliti ljubav prema precima i zahvalnost što im možemo pomoći primiti spasonosne uredbe, kao što su moji roditelji dijelili sa mnom. Dok tako činimo, povećavamo veze zahvalnosti i bliskosti koje se razvijaju unutar naših obitelji.²⁶

Vjerujem da mladi nisu samo voljni i sposobni napraviti rodoslovno istraživanje nego da imaju dobra sredstva za oživljavanje čitavog programa.²⁷

Bog nas je blagoslovio da poučavamo svoju djecu i unuke o velikim blagoslovima koji ih očekuju odlaskom u hram.²⁸

Veće prisustvovanje u hramu vodi većoj osobnoj objavi.

Moj je običaj, kada god vodim vjenčanje, predložiti mladom paru da se vrate u hram kada god uzmognu i da još jednom prođu kroz hram kao muž i žena. Nije moguće u potpunosti shvatiti značenje svetog podarivanja ili pečačenja samo jednim prolaskom kroz hram, ali ako ponavljaju svoj posjet hramu, ljepota, značajnost i važnost svega će im biti naglašenija. Kasnije sam primao pisma nekih od tih mladih parova koji su izražavali zahvalnost jer im je to osobito bilo naglašeno. Dok ponavljaju svoj posjet hramu, njihova ljubav prema drugom se povećava i njihov brak jača.²⁹

Dok posjećujemo hram, daje nam se uvid u vječno putovanje čovjeka. Vidimo prekrasne i impresivne simbolizme najznačajnijih događaja – prošlih, sadašnjih i budućih – kako predstavljaju čovjekovu misiju u odnosu s Bogom. Podsjeća nas se na naše obveze dok sklapamo svečane saveze koji se odnose na poslušnost, posvećenje, žrtvu i posvećenu službu Nebeskom Ocu.³⁰

»Bog nas je blagoslovio da poučavamo našu djecu i unuke o velikim blagoslovima koji ih očekuju odlaskom u hram.«

Obećavam da ćete, povećanim prisustvovanjem u hramu Božjem, primiti osobnu objavu kojom ćete blagosloviti svoj život dok blagoslivljate one koji su umrli.³¹

U miru ovih prekrasnih hramova, ponekad pronalazimo rješenja za ozbiljne životne probleme. Pod utjecajem Duha, ondje ponekad u nas utječe čista spoznaja. Hramovi su mjesta osobne objave. Kad sam bio opterećen s problemom ili teškoćom, otišao sam u dom Gospodnji s molitvom u srcu za odgovor. Ti odgovori došli su na jasan i nepogrešiv način.³²

Vraćamo li se u hram dovoljno često da bismo primili osobne blagoslove koji dolaze iz redovitog štovanja u hramu? Molitve dobivaju odgovore, događa se objava i odvija se poduka po Duhu u svetim hramovima Gospodnjim.³³

Napravimo hram svetim domom izvan našeg vječnog doma.³⁴

Prijedlozi za proučavanje i podučavanje

Pitanja

- Predsjednik Benson je rekao da je hram »simbol svega što nam je drago«, a prepoznao je neke istine koje hram simbolizira (vidi 1. odsjek). Što hramovi predstavljaju vama?
- Kako se poučavanja predsjednika Bensaona u 2. odsjeku o blagoslovima svećeništva mogu primijeniti na sve članove obitelji? Dok pregledavate taj odsjek, razmislite o povlastici i odgovornosti pomoći članovima obitelji pripremiti se za povratak u nazočnost Božju.
- Dok čitate 3. odsjek, razmislite o poučavanjima predsjednika Bensaona o blagoslovima koje primamo kroz hramske uredbe. Na koje načine ste blagoslovljeni kroz hramske uredbe? Ako još niste primili hramske uredbe, razmislite što možete napraviti da se pripremite primiti ih.
- Predsjednik Benson je rekao: »Kada razmišljam o rodoslovlju, vidim ljude – ljude koje volim« (4. odsjek). Kako taj način gledanja može utjecati na vaš pristup obiteljskom rodoslovlju? Što možete napraviti da pomognete kako bi više naših predaka primilo blagoslove evanđelja?
- Predsjednik Benson nas potiče da »učinimo hram svetim domom izvan našeg vječnog doma« (6. odsjek). Što ova izjava znači vama? Razmislite o blagoslovima koje primate dok ulazite u hram.

Povezani stihovi iz Svetih pisama

Izaija 2:1–3; NiS 97:15–16; 109:8–23; 124:39–41; 138:32–34

Pomoć pri poučavanju

»Često će lekcija sadržavati više gradiva nego što možete obraditi u vremenu koje imate. U tim slučajevima trebate odabrati gradivo koje će najviše pomoći onima koje podučavate« (*Podučavanje, nema većeg poziva* [1999], 98–99).

Napomene

1. »What I Hope You Will Teach Your Children about the Temple«, *Ensign*, kolovoz 1985., 8.
2. *The Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), 260.
3. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 256.
4. »What I Hope You Will Teach Your Children about the Temple«, 6.
5. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 252.
6. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 256; izjava Harolda B. Leeja se nalazi u Conference Report, travanj 1942., 87.
7. *God, Family, Country: Our Three Great Loyalties* (1974), 85.
8. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 256.
9. »What I Hope You Will Teach Your Children about the Temple«, 8–10.
10. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 255.
11. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 259.
12. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 255–256.
13. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 256.
14. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 250.
15. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 252; vidi i ElRay L. Christiansen, Conference Report, travanj 1968., 134.
16. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 252.
17. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 248.
18. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 248–249.
19. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 164.
20. *Come unto Christ* (1983), 126.
21. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 253.
22. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 162.
23. »What I Hope You Will Teach Your Children about the Temple«, 8.
24. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 258.
25. »What I Hope You Will Teach Your Children about the Temple«, 6, 8.
26. *Come unto Christ through Temple Ordinances and Covenants* (pamflet, 1987), 2.
27. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 163.
28. »What I Hope You Will Teach Your Children about the Temple«, 10.
29. *God, Family, Country*, 183.
30. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 251.
31. »The Book of Mormon and the Doctrine and Covenants«, *Ensign*, svibanj 1987., 85.
32. »What I Hope You Will Teach Your Children about the Temple«, 8.
33. »Come unto Christ, and Be Perfected in Him«, *Ensign*, svibanj 1988., 85.
34. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 256.

Brak i obitelj – određeni od Boga

»Obitelj je jedna od Božjih najsnažnijih utvrda protiv zala našeg doba. Pomognite održati svoju obitelj snažnom, bliskom našem Nebeskom Ocu i dostojnom njegovih blagoslova.«

Iz života Ezre Tafta Bensaona

Od početka njihovog braka, Ezra i Flora Benson učinili su svoj dom svojim najvažnijim prioritetom. Kada su im djeca bila mlada počeli su naglašavati kako žele da njihova obitelj nema »praznih stolaca« u vječnosti.¹ Predsjednik Benson istaknuo je ovu istu poruku tijekom svoje službe kao crkveni vođa. Rekao je:

»Bog je namijenio da obitelj bude vječna. Svom svojom dušom svjedočim o istini ove izjave. Neka nas on blagoslovi da osnažimo svoje domove i život svakog člana obitelji kako bismo mogli pravovremeno podnijeti izvještaj našem Nebeskom Ocu u njegovom celestijalnom domu da smo svi ondje – otac, majka, sestra, brat, svi koji su si međusobno dragi. Svaki je stolac ispunjen. Svi smo se vratili kući.«²

Za predsjednika i sestru Benson napor jačanja njihove obitelji započeo je s njegovanjem njihovog braka. Bili su brižni i predani, privrženi i odani. Iako nisu bili skloni svađi, često su vodili iskrene rasprave.³ Imali su potpuno povjerenje jedan u drugoga za koje su osjećali da je jedna od snažnijih strana njihovog braka. »Nikada, *nikada* nisam propitkivao Florinu odanost«, rekao je predsjednik Benson.⁴

Predsjednik i sestra Benson međusobno su se podržavali i jačali se. »Flora je imala veću viziju za mene i moj potencijal od bilo koga drugog u mojem životu. Njezina vjera i podrška bili su veliki

*Predsjednik i sestra Benson uvijek su bili
privrženi i odani jedno drugome.*

blagoslov«, rekao je predsjednik Benson.⁵ Često, kada se osjećao nepodoban u svojim zahtjevnim dužnostima, sestra Benson obrisala bi njegove suze i tješila ga.⁶ Tražila je Gospodinovu pomoć da ga podrži i okupila je svoju djecu da čine isto. »Mnogo smo molili i postili za tatu«, rekla je kćerka Barbara.⁷

Gradeći ih na čvrstom temelju njihovog braka, predsjednik i sestra Benson podučavali su svoju djecu važnosti vječnih obiteljskih odnosa. »Naši roditelji usadili su duboki osjećaj odanosti i ljubavi među nas djecu«, rekao je sin Mark. »Mislim da se takvo ozračje općenito ne njeguje kod kuće, nego ga potiču i pospješuju zabrinuti i brižni otac i majka.«⁸

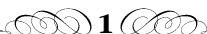
Mjerilo ponašanja koje su Bensoni očekivali, kao i prioritet koji su dali obitelji, bili su usredotočeni u evanđelju. Radili su kako bi stvorili dom gdje prevladava ljubav, gdje djeca uče i razvijaju se, i gdje se zabavljaju. Bensoni su htjeli da njihov dom bude utočište od svijeta. »To ne znači da nismo imali poteškoća«, rekao je sin Reed. »Nismo se uvijek slagali. Nismo uvijek izvršavali svoje kućanske zadatke. S vremena na vrijeme iskušavali smo majčino strpljenje. No, kroz sve to postojao je osjećaj obiteljskog jedinstva i da smo kroz sve pokušavali prolaziti zajedno.«⁹ Sestra Benson je priznala: »Nitko nije savršen. U našoj obitelji naš cilj nije bio uveličavati međusobne nedostatke, već poticati jedan drugoga na poboljšanje.«¹⁰

Djeca Bensonovih bila su još uvijek mala kada je njihov otac pozvan služiti u Zboru dvanaestorice apostola, a on se brinuo kako bi njegov raspored putovanja mogao utjecati na njegovo vrijeme s njima. U svoj je dnevnik zapisao: »Brojna putovanja radi crkvenih poslova u velikoj će me mjeri odvojiti od moje obitelji... Iskreno vjerujem da mogu biti odan svojoj obitelji, držati ih bliskima Crkvi, a ipak ispunjavati svoje obveze kao jedan od vrhovnih autoriteta. Znam da to neće biti lako.«¹¹

Činjenica da nije bilo lako, poticala je predsjednika Bensaona da naporno radi kako bi ostao blizak svojoj obitelji. »Neki od najdražih sjećanja i iskustava [mojeg] života, koji su donijeli najviše zadovoljstva mojoj duši, bili su povezani s domom i obiteljskim vezama«, rekao je.¹²

Godine 1957, kao ministar poljoprivrede Sjedinjenih Država, predsjednik Benson otišao je na putovanje od četiri tjedna oko svijeta kako bi razvijao prilike za trgovinsku razmjenu. Pratili su ga sestra Benson te kćeri Beverly i Bonnie. Otišli su u 12 zemalja gdje su se sastali s vođama vlada te posjetili znamenitosti, naselja za izbjeglice i poljoprivredne djelatnosti. Predsjednik Benson osjećao je da je turneja bila uspješna jer su povećane prilike za trgovinsku razmjenu i stvorena je naklonost prema Crkvi. Kada su se vratili kući, kćer Beth dočekala ih je kada je avion sletio. Kada je vidjela svoje roditelje počela je trčati prema njima sa suzama u očima. Njezin je otac ispružio ruke i privukao ju u svoj brižan zagrljaj. Osvrnuo se: »Uz sva čudesa svijeta [koja smo vidjeli], taj je trenutak odjednom bio najbolji dio cijelog putovanja.«¹³

Naučavanja Ezre Tafta Bensona

Obitelj je najvažnije ustrojstvo u vremenu i vječnosti.

Crkva Isusa Krista svetaca posljednjih dana gleda na obitelj kao na najvažnije ustrojstvo u vremenu i vječnosti. Crkva naučava da sve treba biti usredotočeno na obitelj i oko nje. Naglašava da očuvanje obiteljskog života u vremenu i vječnosti ima prednost nad svime.¹⁴

Ne može postojati zadovoljavajuća zamjena za dom. Njegov temelj je drevan kao i svijet. Njegovo poslanje odredio je Bog.¹⁵

Svaki je narod uspješan koliko i njegovi domovi. Ova će Crkva biti dobra samo onoliko koliko i njezini domovi. Kao ljudi bit ćemo samo onoliko dobri koliko su dobra naša ognjišta, naši domovi... Dobar je dom čvrsti temelj, zaglavni kamen civilizacije. Mora biti očuvan. Mora biti ojačan.¹⁶

Neki me ljudi pitaju kao crkvenog vođu zašto stavljamo tako snažan naglasak na dom i obitelj kada postoje veći problemi oko nas? Naravno, odgovor je da su veći problemi tek odraz problema pojedinca i obitelji.¹⁷

Brak i obitelj određeni su od Boga. U vječnom smislu, spasenje je obiteljska briga. Bog drži roditelje odgovornima za njihovo upravljanje u odgajanju njihove obitelji. To je najsvetija odgovornost.¹⁸

2

U sretnim brakovima, muževi i žene vole i služe Bogu i jedno drugome.

Brak, dom i obitelj više su od pukih društvenih institucija. Stvorio ih je Bog, a ne čovjek. Bog je odredio brak od samoga početka. U zapisu o tom prvom braku zabilježenom u Postanku, Gospodin iznosi četiri značajne objave: prvo, da nije dobro za čovjeka da bude sam; drugo, da je žena stvorena kako bi bila pomoćnica čovjeku; treće, da njih dvoje trebaju biti jedno tijelo; i četvrto, da čovjek treba ostaviti oca i majku te prijanjati uz svoju ženu (vidi Postanak 2:18, 24).

Kasnije, kao da potvrđuje raniju izjavu, Gospodin je rekao: »Što je Bog sjedinio, neka čovjek ne rastavlja« (Matej 19:6). Također je rekao: »Ljubi ženu svoju svim srcem svojim i uz nju prijanjaj i ni uz koju drugu« (NiS 42:22).¹⁹

Sveta pisma nam govore: »Adam poče obrađivati zemlju... kako ja, Gospod, njemu zapovjedih. A tako i Eva, žena njegova, trudiše se s njim... i stadoše se oni umnažati i ispunjavati zemlju... A Adam i Eva, žena njegova, prizvaše ime Gospodnje... I Adam i Eva blagoslivljahu ime Božje i sve to obznaniše sinovima svojim i kćerima svojim... A Adam i Eva, žena njegova, ne prestadoše prizivati Boga« (Mojsije 5:1–2, 4, 12, 16).

Iz ovog nadahnutog zapisa vidimo da su nam Adam i Eva pružili idealan primjer bračnog odnosa u savezu. Zajedno su radili; zajedno su imali djecu; zajedno su se molili i podučavali su svoju djecu evanđelju – zajedno. Ovo je uzor na koji bi Bog htio da se svi pravedni muškarci i žene ugledaju.²⁰

Sam brak mora biti smatran svetim savezom pred Bogom. Bračni par nema obvezu samo jedno prema drugome, već i prema Bogu. On je obećao blagoslove onima koji poštuju taj savez.

Vjernost osobe bračnim zavjetima u potpunosti je ključna za ljubav, povjerenje i mir. Gospodin je nedvosmisleno osudio preljub...

Suzdržavanje i samokontrola moraju biti upravna načela bračnog odnosa. Parovi moraju naučiti obuzdati svoj jezik kao i svoje strasti.

Molitva kod kuće i zajednička molitva ojačat će zajedništvo [para]. Dok težite istim svrhama i ciljevima, misli, težnje i ideje postupno će se sjediniti u jedno.

Oslonite se na Gospodina, naučavanja proroka i Sveta pisma za vodstvo i pomoć, posebice kada dođe do nesuglasica i problema.

Duhovni rast proizlazi iz zajedničkog rješavanja problema – ne bježanja od njih. Današnji prekomjerni naglasak na individualizam donosi samodopadnost i razdvajanje. Dvije osobe koje postaju »jedno tijelo« još uvijek je Gospodinovo mjerilo (vidi Postanak 2:24.)

Tajna sretnog braka je služiti Bogu i jedan drugomu. Cilj braka je ujedinjenost i jedinstvo, kao i razvoj samoga sebe. Paradoksalno, što više služimo jedno drugome time je veći naš duhovni i emocionalni rast.²¹

Savjet apostola Pavla je najljepši i pogađa točno u srž. Jednostavno je rekao: »Muževi, ljubite svoje žene kao što je Krist ljubio Crkvu« (Efežanima 5:25).

U objavi posljednjih dana Gospodin ponovno govori o ovoj obvezi. Rekao je: »Ljubi ženu svoju svim srcem svojim i uz nju prianaj i ni uz koju drugu« (NiS 42:22). Koliko je meni znano, postoji još samo jedna druga osoba u cijelim Svetim pismima koju smo zapovjedeni ljubiti svim svojim srcem, a to je sam Bog. Razmislite što to znači!

Ovakva vrsta ljubavi može biti iskazana za vaše žene na tako mnogo načina. Prvo i najvažnije, nitko i ništa nije veći prioritet od vaše žene u vašem životu osim samoga Boga – ni posao, ni rekreacija, ni hobiji. Vaša žena je vaša dragocjena, vječna pomoćnica – vaša suradnica.

Što znači voljeti nekoga svim svojim srcem? To znači voljeti svim svojim emocionalnim osjećajima i svom svojom privrženošću. Zasiurno, kada volite svoju ženu svim svojim srcem ne možete ju ponižavati, kritizirati, pronalaziti greške kod nje ili ju zlostavljati svojim riječima, zlovoljnim ponašanjem ili djelima.

Što znači »uz nju prianaj«? Znači ostati blizu nje, biti joj odan i vjeran, komunicirati s njom i izražavati joj svoju ljubav.²²

»Tajna sretnog braka je služiti Bogu i jedan drugomu.«

Muževi i žene koji se međusobno vole otkrit će da se ljubav i odanost međusobno uzvraćaju. Ova ljubav pružit će odgajajuće ozračje za emocionalni rast djece. Obiteljski život trebao bi biti vrijeme sreće i radosti na koje se djeca mogu osvrnuti s dragim uspomnama i vezama.²³

3

Snažne obitelji kultiviraju ljubav, poštovanje i podršku za svakog člana obitelji.

Osnažimo obitelj. Obiteljske i pojedinačne molitve ujutro i navečer mogu prizvati Gospodinove blagoslove na naša domaćinstva. Vrijeme obroka pruža predivno vrijeme da se pregledaju aktivnosti toga dana i da se nahrani ne samo tijelo, već i duh dok članovi obitelji naizmjenice čitaju Sveta pisma, posebice Mormonovu knjigu. Večer je sjajno vrijeme da zaposleni otac otiđe do postelje svakog od svojeg djeteta, porazgovara s njima, odgovori im na pitanja i kaže im koliko su voljeni.²⁴

Obitelj je jedna od Božjih najsnažnijih utvrda protiv zala našeg doba. Pomognite održati svoju obitelj snažnom, bliskom našem Nebeskom Ocu i dostojnom njegovih blagoslova. Kada to činite, primit ćete vjeru i snagu što će blagosloviti vaše živote zauvijek.²⁵

Jedna velika stvar koju Gospodin zahtjeva od nas jest da pružimo dom u kojem postoji sretan, pozitivan utjecaj. U budućnosti, skupocjenost kućanskog namještaja ili broj kupaonica neće imati veliko značenje, ali ono što će biti uvelike bitno značajno jest jesu li naša djeca osjetila ljubav i prihvaćenost kod kuće. Bit će značajno je li bilo sreće i smijeha, ili prepirki i svađe.²⁶

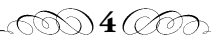
Uspješne obitelji vole i poštuju svakog člana obitelji. Članovi obitelji znaju da su voljeni i cijenjeni. Djeca osjećaju da ih njihovi roditelji vole. Stoga, ona su sigurna i samouvjerena.

Snažne obitelji njeguju odliku učinkovite komunikacije. Raspravljaju o svojim problemima, zajedno planiraju i surađuju prema zajedničkim ciljevima. Kućna obiteljska večer i obiteljska vijeća provode se i koriste kao učinkoviti alati za ostvarivanje ove svrhe.

Očevi i majke u snažnim obiteljima ostaju bliski sa svojom djecom. Razgovaraju. Neki očevi formalno intervjuiraju svako dijete, neki to rade neformalno, a neki koriste priliku da redovito provode vrijeme nasamo sa svakim djetetom.

Svaka obitelj ima probleme i izazove. No, uspješne obitelji trude se zajedno raditi prema rješenju umjesto da pribjegavaju kritiziranju i prepiranju. Mole se jedan za drugoga, raspravljaju i potiču se. Povremeno, ove obitelji zajedno poste radi podrške jednom od članova obitelji.

Snažne obitelji međusobno se podržavaju.²⁷

Dom je najbolje mjesto za djecu da uče načela i običaje evanđelja.

Obitelj je najučinkovitije mjesto na kojem se usađuju trajne vrijednosti u njezine članove. Tamo gdje je obiteljski život snažan te utemeljen na načelima i običajima evanđelja Isusa Krista... problemi se ne događaju tako često.²⁸

Uspješni roditelji otkrili su da nije lako odgajati djecu u okruženju onečišćenim sa zlom. Stoga, poduzimaju namjerne korake kako bi omogućili najbolje od korisnih utjecaja. Naučavaju se moralna načela. Pribavljaju se i čitaju dobre knjige. Kontrolira se gledanje televizije. Sluša se dobra i nadahnjujuća glazba. No, najvažnije, čitaju se Sveta pisma i raspravlja se o njima kao sredstvima pomoći u razvoju duhovnosti.

U uspješnim domovima svetaca posljednjih dana, roditelji podučavaju svoju djecu da razumiju vjeru u Boga, pokajanje, krštenje i dar Duha Svetoga (vidi NiS 68:25).

Obiteljska molitva je dosljedni običaj u ovim obiteljima. Molitva je način izražavanja zahvalnosti za blagoslove i poniznog potvrđivanja ovisnosti o Svemogućem Bogu koji nam daje snagu i podršku.

Mudro je i iskreno pravilo da obitelji koje zajedno kleknu stoje uspravno pred Gospodinom!²⁹

Djeca trebaju znati tko su u vječnom smislu njihovog identiteta. Trebaju znati da imaju vječnog Nebeskog Oca na kojeg se mogu osloniti, komu se mogu moliti i od kojega mogu primati vodstvo. Trebaju znati od kuda su došli kako bi njihov život mogao imati smisla i svrhu.

Djecu treba podučavati da se mole, oslanjaju se na Gospodina za vodstvo i izražavaju zahvalnost za blagoslove koji su njihovi. Sjećam se klečanja uz krevet naše male djece, i kako smo im pomagali u njihovim molitvama.

Djecu treba podučiti razliku između ispravnog i krivog. Mogu i moraju naučiti Božje zapovijedi. Moraju biti podučeni da nije ispravno krasti, lagati, varati ili žudjeti za onime što drugi imaju.

Djeca moraju biti naučena raditi kod kuće. Tamo trebaju naučiti da poštenu rad razvija dostojanstvo i samopoštovanje. Trebala bi spoznati užitak rada, dobrog obavljanja posla.

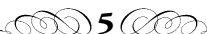
Dječje slobodno vrijeme mora biti konstruktivno usmjereno na korisne, pozitivne zadatke.³⁰

Osmišljen kako bi ojačao i čuvao obitelj, crkveni program kućne obiteljske večeri uspostavlja jednu večer svakog tjedna koja se mora

odvojiti za očeve i majke kako bi u domu oko sebe skupili svoje sinove i kćeri.³¹

Evangeoska načela mogu biti usađena kroz učinkovite kućne obiteljske večeri gdje će mladi biti osnaženi kako ne bi imali potrebe bojati se za svoju budućnost. Takva naučavanja moraju biti izvršena u vjeri, svjedočanstvu i optimizmu.³²

Postavljanje vašeg doma u red jest održavanje Božjih zapovijedi. To donosi sklad i ljubav... To je dnevna obiteljska molitva. To je podučavanje vaše obitelji da razumije evanđelje Isusa Krista. To je svaki član obitelji koji obdržava Božje zapovjedi. To je... biti dostojan primiti hramsku preporuku, kada svi članovi obitelji primaju uredbu uzvišenja, a vaša obitelj je zapečaćena zajedno za vječnost. To je biti slobodan od pretjeranog duga s članovima obitelji koji plaćaju poštnu desetinu i prinose.³³

Bog je objavio da obitelj može trajati i nakon groba.

Ljubav koju poznajemo ovdje nije prolazna sjena, već sama suština koja veže obitelji za vrijeme i vječnost.³⁴

Preko Josepha Smitha, Bog Neba objavio je istinu da obitelj može trajati nakon groba – da naše međusobne simpatije, privrženosti i ljubav mogu postojati zauvijek.³⁵

Nijedna žrtva nije prevelika kako bismo imali blagoslove vječnoga braka. Većini nas hram je lako dostupan, možda toliko prikladno da se taj blagoslov uzima olako. Kao što je to i s drugim pitanjima vjernosti u življenju evanđelja, da bismo bili vjenčani na Gospodinov način potrebna je voljnost da se odrekemo sve bezbožnosti – svjetovnosti – te odlučnost da vršimo Očevu volju. Ovim činom vjere pokazujemo svoju ljubav Bogu i naš obzir prema još nerođenim potomcima. Kao što je obitelj naš najveći izvor radosti u ovom životu, tako može biti i u vječnosti.³⁶

Dom i obitelj. Kako li dražesne uspomene naviru u našim grudima pri samom spomenu ovih dragih riječi! Uz molitvu i sa svim žarom svoje duše želim vam da možete spoznati neizrecivu radost i zadovoljstvo časnog roditeljstva. Propustit ćete jednu od najiskrenijih radosti ovog života i vječnosti ako svojevrijedno izbjegnute

odgovornosti roditeljstva i izgradnje doma. Kao što je objavljeno preko proroka Josepha Smitha, veličanstveno poimanje doma i odnosa vječne obitelji leži u samom temelju naše sreće ovdje i nakon ovog života.³⁷

Prijedlozi za proučavanje i podučavanje

Pitanja

- Predsjednik Benson je naučavao: »U vječnom smislu, spasenje je obiteljska briga« (1. odsjek). Što ovo znači vama? Što članovi obitelji mogu učiniti za međusobno spasenje?
- Dok proučavate savjet predsjednika Bensaona u 2. odsjeku, razmotrite kako se sve to odnosi na ono što je on nazvao »tajna sretnog braka«. Što mislite zašto ova »tajna« vodi do sreće?
- Razmislite o tome što je predsjednik Benson rekao o običajima uspješne obitelji u 3. odsjeku. Na koje načine ovi običaji osnažuju obitelji? Razmotrite što možemo učiniti kako bismo slijedili ovaj savjet.
- Što mislite zašto je obitelj »najučinkovitije mjesto na kojem se usađuju trajne vrijednosti«? (Vidi 4. odsjek uzimajući u obzir određeni savjet predsjednika Bensaona o podučavanju u obitelji.) Kada ste vidjeli da si članovi obitelji međusobno pomažu u učenju evanđeoskih načela?
- Predsjednik Benson svjedoči da obitelji mogu »trajati i nakon groba« (5. odsjek). Koje su vaše misli i osjećaji dok razmatrate ovu istinu? Koje su neke od »dražesn[ih] uspomen[a]« kojih se prisjećate na spomen doma i obitelji?

Povezani stihovi iz Svetih pisama

Psalmi 127:3–5; 1. Korinćanima 11:11; 3. Nefi 18:21; NiS 49:15; 132:18–19; vidi i »Obitelj: Proglas svijetu«, *Ensign*, studeni 2010, 129

Pomoć pri proučavanju

»Vaše proučavanje evanđelja je najučinkovitije kad vas podučava Sveti Duh. Uvijek započnite svoje proučavanje evanđelja moleći se da vam Sveti Duh pomogne učiti« (*Propovijedaj moje evanđelje* [2004], 18).

Napomene

1. Sheri L. Dew, *Ezra Taft Benson: A Biography* (1987), 363.
2. *The Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), 493.
3. Vidi *Ezra Taft Benson: A Biography*, 126.
4. Derin Head Rodriguez, »Flora Amussen Benson: Handmaiden of the Lord, Helpmeet of a Prophet, Mother in Zion«, *Ensign*, ožujak 1987., 20.
5. »Flora Amussen Benson: Handmaiden of the Lord, Helpmeet of a Prophet, Mother in Zion«, 14.
6. Vidi *Ezra Taft Benson: A Biography*, 179.
7. Barbara Benson Walker, *Ezra Taft Benson: A Biography*, 179.
8. Mark Amussen Benson, »Flora Amussen Benson: Handmaiden of the Lord, Helpmeet of a Prophet, Mother in Zion«, 20.
9. Reed Amussen Benson, *Ezra Taft Benson: A Biography*, 140.
10. Flora Amussen Benson, *Ezra Taft Benson: A Biography*, 133.
11. *Ezra Taft Benson: A Biography*, 178.
12. *Ezra Taft Benson: A Biography*, 126.
13. *Ezra Taft Benson: A Biography*, 327.
14. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 489.
15. Conference Report, travanj 1949., 198.
16. Conference Report, listopad 1953., 122.
17. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 521.
18. »Fundamentals of Enduring Family Relationships«, *Ensign*, studeni 1982., 59.
19. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 534.
20. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 534.
21. »Fundamentals of Enduring Family Relationships«, 59, 60.
22. *Sermons and Writings of President Ezra Taft Benson* (2003), 209–210.
23. »Fundamentals of Enduring Family Relationships«, 59.
24. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 491.
25. »To the 'Youth of the Noble Birthright'«, *Ensign*, svibanj 1986., 43.
26. »Great Things Required of Their Fathers«, *Ensign*, svibanj 1981., 34.
27. »Counsel to the Saints«, *Ensign*, svibanj 1984., 6.
28. »Fundamentals of Enduring Family Relationships«, 59.
29. »Counsel to the Saints«, 6–7.
30. »Fundamentals of Enduring Family Relationships«, 60.
31. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 528.
32. »May the Kingdom of God Go Forth«, *Ensign*, svibanj 1978., 33.
33. »Great Things Required of Their Fathers«, 36.
34. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 492.
35. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 490.
36. »This Is a Day of Sacrifice«, *Ensign*, svibanj 1979., 33–34.
37. *The Teachings of Ezra Taft Benson* 491–492.

Sveti pozivi oca i majke

*»Budimo vjerni ovoj velikoj obvezi
roditeljstva, ovoj svetoj obvezi.«*

Iz života Ezre Tafta Bensona

Riječju i primjerom, kod kuće ili oko svijeta, u Crkvi ili građanskom okruženju, predsjednik Ezra Taft Benson naučavao je o važnosti dobrog roditeljstva. »Odgajajte svoju djecu s ljubavlju i savjetima Gospodinovim«, rekao je.¹ »Bog drži roditelje odgovornima za njihovo služenje u odgajanju svoje obitelji. To je najsvetija odgovornost.«²

Predsjednik Benson i njegova žena, Flora, blisko su surađivali u ispunjavanju svoje svete odgovornosti roditeljstva. »Pristupali su zadatku odgajanja svoje obiteljske jedinice s energijom i entuzijazmom.«³ Često su se zajedno savjetovali o svojoj djeci i o drugim pitanjima. »Mogao sam vidjeti da imam duhovno perceptivnu ženu pored sebe«, rekao je predsjednik Benson.⁴

Zajedno su radili kako bi stvorili dom gdje bi njihova djeca mogla rasti i učiti – i gdje bi njihova djeca htjela biti. »Radije bih bio doma nego bilo gdje«, rekao je njihov sin Mark. »Bilo je to sklonište od oluje. Majka je bila zaštitnički dio, a tata je bio tamo sa svojom snagom.«⁵

Predsjednik i sestra Benson s molitvom su pristupali svojim odgovornostima roditeljstva. Mark je rekao: »Majka je imala više vjere nego ijedna žena koju sam ikada poznao... Nikada u svojem životu nisam vidio više moljenja. Odmah bi bila na svojim koljenima, moleći se za djecu, bilo zbog testa ili tuče na školskom igralištu, nije bilo važno. Ona i tata imali su tu jednostavnu vjeru.«⁶

Predsjednik Benson često je bio odsutan od doma zbog svojeg posla i crkvenih dužnosti pa je Flora preuzela veći dio odgovornosti za odgajanje i podučavanje njihovih šestoro djece. Uživala je u svojoj ulozi majčinstva. »Dom je središte naših smrtnih privrženosti«, rekla

Ezra Taft Benson sa svojim sinovima, Reedom i Markom

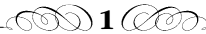
je.⁷ Mark se prisjećao: »Majka je u potpunosti voljela dom. A voljela je i nas – ne zato što joj je to bila njezina dužnost, već zato jer je to bio njezin život.«⁸ Izražavajući svoje osjećaje o važnosti majčinstva, Flora je napisala: »Želite li pronaći veličanstvenost, nemojte ići do prijestolja, idite do kolijevke. Postoji snažna moć u majci. Ona je ta koja oblikuje srca, živote i osobnost.«⁹

Kada je predsjednik Benson bio odsutan od kuće uvijek je tražio načine da bdije nad svojom obitelji i snaži je. Održavao je redovite kontakte s njima kroz telefonske pozive i pisma. Kada je bio kod kuće provodio je s njima vrijeme što je više moguće. Često je citirao priču o »zaposlenom ocu koji je objasnio sate koje je proveo igrajući se s loptom sa svojim sinom govoreći: 'Radije bih da me leđa bole sada nego da osjetim bol u srcu kasnije'«. ¹⁰

Također je provodio dosta vremena zasebno sa svojom djecom. Mark se prisjećao kako ga je njegov otac vodio u Salt Lake City u Utahu k liječniku specijalisti: »Kako je zabavno bilo biti s tatom, samo on i ja! Razgovarali smo o bilo čemu o čemu sam htio razgovarati. Čak i kao dječak znao sam da me tata voli jer je bio sa mnom i pomagao mi da ozdravim.«¹¹

Kada je mogao, predsjednik Benson vodio je svoju djecu sa sobom tijekom putovanja. U ožujku 1948. odveo je svoju kćer Bonnie, koja je u tom trenutku imala sedam godina, na poljoprivredni sastanak u Nebraski. »Tisak je bio toliko zaintrigiran držanjem djevojčice te iznimnim primjerom oca koji je poveo dijete na tako dugo putovanje kako bi prisustvovala tako istaknutoj svečanosti da je slika Bonnie bila objavljena na naslovnici [novina] idućeg jutra. No, starješini Bensonu taj događaj nije bio neobičan. Često je vodio djecu sa sobom na putovanja izvan grada s namjerom osnaživanja dobrih odnosa i radi njihovog obrazovanja.«¹²

Naučavanja Ezre Tafta Bersona

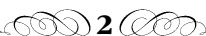
Očev poziv je vječan.

Očevi, vaš je poziv vječan s kojeg nikada nećete biti razriješeni. Pozivi u Crkvi, koliko god važni bili, po samoj svojoj naravi traju samo određeno vrijeme, a zatim dolazi do prikladnog razrješenja.

No, očevo poziv je vječan, a njegova važnost nadilazi vrijeme. To je poziv za vrijeme i vječnost.¹³

Naš Nebeski Otac je naš obrazac ili uzor za očinstvo. Kako on radi sa svojom djecom? Pa, kako bi to znali, naravno, [očevi] će trebati znati nešto o evanđelju, Gospodinovom velikom naumu.¹⁴

Za muškarca, nema većeg poziva od pravednog patrijarha, vjenčanog u domu Gospodnjem, koji predsjedava nad svojom djecom. Čak i sam Elohim traži od nas da mu se obraćamo s »Oče naš, koji jesi na nebesima« (Matteje 6:9; 3. Nefi 13:9).¹⁵

Očevi trebaju pružati duhovno vodstvo u svojim obiteljima.

Otac mora gladovati, žeđati i žudjeti za time da blagoslovi svoju obitelj, ide Gospodinu, razmatra Gospodinove riječi i živi po Duhu kako bi znao Gospodinove misli i volju te što treba činiti da bi vodio svoju obitelj.¹⁶

[Očevi,] imate svetu dužnost pružanja duhovnog vodstva u svojoj obitelji.

U letku koje je Vijeće dvanaestorice izdalo prije nekoliko godina rekli smo sljedeće: »Očinstvo je vodstvo, najvažniji oblik vodstva. Uvijek je bilo tako; uvijek će biti tako. Oče, uz pomoć, savjet i poticaje tvoje vječne družice, ti predsjedavaš kod kuće« (*Father, Consider Your Ways* [letak, 1973], 4–5)...

S ljubavlju u srcu za očeve u Izraelu, htio bih predložiti deset naročitih načina na koje očevi mogu dati duhovno vodstvo svojoj djeci:

1. Dajte očeve blagoslove svojoj djeci. Krstite i potvrdite svoju djecu. Zaredite svoje sinove u svećeništvo. To će biti duhovni vrhunci u životu vaše djece.

2. Osobno vodite obiteljske molitve, svakodnevno čitanje Svetih pisama, te tjedne kućne obiteljske večeri. Vaša osobna uključenost pokazat će vašoj djeci koliko su zaista važne ove aktivnosti.

3. Kad god je moguće, odlazite na crkvene sastanke zajedno kao obitelj. Obiteljsko štovanje pod vašim vodstvom neophodno je za duhovnu dobrobit vaše djece.

4. Idite na sastanke sa svojim kćerima i izlazite sa svojim sinovima...

5. Izgradite obiteljske tradicije na praznicima, putovanjima i izletima. Te uspomene vaša djeca nikada neće zaboraviti.

6. Održavajte redovite individualne sastanke sa svojom djecom. Neka govore o čemu žele. Podučite ih načelima evanđelja. Podučite ih istinskim vrijednostima. Recite im da ih volite. Osobno vrijeme s vašom djecom govori im koji su tatini prioriteti.

7. Naučite svoju djecu da rade i pokažite im vrijednost rada u cilju postizanja vrijednoga cilja...

8. Potičite dobru glazbu, umjetnost i književnost u svom domu. Domovi koji imaju duh profinjenosti i ljepote blagoslovit će živote vaše djece zauvijek.

9. Ako udaljenost dozvoljava, redovito posjećujte hram sa svojom ženom. Vaša će djeca tada bolje razumjeti važnost hramskog braka i hramskih zavjeta te vječne obiteljske jedinice.

10. Neka vaša djeca vide vašu radost i zadovoljstvo u služenju Crkvi. To može postati zarazno, tako da će i oni željeti služiti u Crkvi i voljet će kraljevstvo.

O, muževi i očevi u Izraelu, možete učiniti tako puno za spasenje i uzvišenje svojih obitelji! Vaše su odgovornosti tako važne.¹⁷

Čak i u Crkvi, ponekada čujemo o muškarcima koji smatraju da ih biti glava kuće nekako postavlja u nadređenu ulogu i dopušta im da zapovijedaju i postavljaju zahtjeve svojoj obitelji.

Apostol Pavao naglašava da je »muž glava žene, *kao što je* i Krist glava Crkve« (Efežanima 5:23; kurziv nadodan). Ovo je model koji trebamo slijediti u svojoj ulozi predsjedavanja kod kuće. Ne vidimo da Spasitelj vodi Crkvu grubom ili neljubaznom rukom. Ne vidimo da Spasitelj tretira svoju Crkvu s omalovažavanjem ili zanemarivanjem. Ne vidimo da Spasitelj koristi silu ili prisilu da ostvari svoje svrhe. Nigdje ne vidimo da Spasitelj čini išta osim onoga što poučava, nadahnjuje, tješi ili uzvisuje Crkvu. Braćo, kažem vam sa svom trezvenošću, on je uzor koji moramo slijediti dok preuzimamo duhovno vodstvo u svojoj obitelji.¹⁸

»Održavajte redovite individualne sastanke sa svojom djecom.«

Kao patrijarh u svojem domu, imate ozbiljnu odgovornost preuzeti vodstvo u radu sa svojom djecom. Morate pomoći stvoriti dom gdje Duh Gospodnji može prebivati...

Vaš dom trebala bi biti nebesa, mir i radost za vašu obitelj. Zasiurno se nijedno dijete ne bi trebalo bojati svojega oca – posebice oca svećenika. Očeva je dužnost učiniti svoj dom mjestom sreće i radosti... Snažan učinak pravednih očeva u postavljanju primjera, discipliniranju i obučavanju, odgajanju i brizi ključan je za duhovnu dobrobit [njihove] djece.¹⁹

3

Majčinu ulogu odredio je Bog.

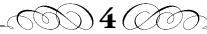
[Majke] jesu, ili bi trebale biti, samo srce i duša obitelji. U svjetovnim ili svetim zapisima ne postoji riječ svetija od riječi *majka*. Ne postoji plemenitije djelo od djela dobre bogobožne majke.

U vječnoj je obitelji Bog postavio očeve da predsjedavaju u domu. Očevi trebaju pribavljati, voljeti, podučavati i upućivati. A majčinu je ulogu također odredio Bog. Majke trebaju začeti, nositi, njegovati, voljeti i podučavati. Tako izjavljuju objave.²⁰

Jasno nam je da neke žene, iako to nije njihova greška, ne mogu rađati djecu. Ovim je dragim sestrama svaki Božji prorok obećao da će biti blagoslovljene djecom u vječnostima, a to im potomstvo neće biti uskraćeno.

Kroz čistu vjeru, usrdnu molitvu, post i posebne blagoslove, mnoge od ovih dragih sestara sa svojim plemenitim pratiteljima pored sebe doživjele su čudesa koja su se dogodila u njihovom životu i bile su blagoslovljene djecom. Druge su uz molitvu odlučile posvojiti djecu. Pozdravljamo ove predivne parove radi njihovih žrtvi i ljubavi koju su pružili toj djeci, a koju su odabrali zvati svojom.²¹

Bože blagoslovi naše predivne majke. Molimo se za vas. Podržavamo vas. Poštujemo vas dok nosite, negujete, podučavate, obrazujete i volite dovijeka. Obećavam vam blagoslove neba i »sveto što ima Otac« (vidi NiS 84:38) dok veličate najplemenitiji od svih poziva – majke u Sionu.²²

Majke bi trebale voljeti, podučavati i provoditi učinkovito vrijeme sa svojom djecom.

Majke u Sionu, vaše bogomdane uloge toliko su ključne za vaše osobno uzvišenje te za spasenje i uzvišenje vaše obitelji. Dijete treba majku više od svega što novac može kupiti. Provođenje vremena sa vašom djecom je najveći od svih darova.²³

S ljubavlju u svojem srcu za majke u Sionu, sada bih htio predložiti 10 određenih načina na koje naše majke mogu provoditi učinkovito vrijeme sa svojom djecom.

[Prvo], kada je god moguće budite na križanju kada vaše dijete ili dolazi ili odlazi – kada odlaze u školu ili se vraćaju iz nje, kada odlaze na spojeve ili se vraćaju s njih, kada dovode prijatelje kući. Budite tamo na križanju bilo da vaša djeca imaju 6 ili 16 godina...

Drugo, majke, odvojite vrijeme kako biste bili istinski prijatelj svojoj djeci. Slušajte svoju djecu, doista slušajte. Razgovarajte s njima, smijte se i šaljite s njima, igrajte se s njima, plačite s njima, grlite ih, iskreno ih hvalite. Da, redovito provodite vrijeme sa svakim djetetom ponaosob. Budite istinski prijatelj svojoj djeci.

Treće, odvojite vrijeme kako biste čitali svojoj djeci. Počevši od kolijevke, čitajte svojim sinovima i kćerima... Budete li redovito čitali svojoj djeci, usadit ćete ljubav prema dobroj književnosti i istinsku ljubav prema Svetim pismima.

Četvrto, odvojite vrijeme kako biste se molili sa svojom djecom. Obiteljske molitve, pod vodstvom oca, trebale bi se održavati ujutro i navečer. Neka vaša djeca osjete vašu vjeru dok prizivate blagoslove neba na njih... Neka vaša djeca sudjeluju u obiteljskim i osobnim molitvama te se raduju u svojim dražesnim izražavanjima svojem Ocu na Nebu.

Peto, odvojite vrijeme za značajne tjedne kućne večeri. Neka vaša djeca budu aktivno uključena. Podučite ih ispravnim načelima. Neka to postane jedna od vaših obiteljskih tradicija...

Šesto, odvojite vrijeme za zajedničke obroke što je češće moguće. Ovo je izazov što su djeca starija, a životi postaju zaposleniji. No sretan razgovor, iznošenje dnevnih planova i aktivnosti te posebni trenuci poduke događaju se u vrijeme obroka jer roditelji i djeca sudjeluju u tome.

Sedmo, svakodnevno odvojite vrijeme za obiteljsko zajedničko čitanje Pisama. Zajedničko, obiteljsko čitanje Mormonove knjige posebno će donijeti povećanu duhovnost u vaš dom te će pružiti i roditeljima i djeci moć oduprijeti se iskušenjima i dobiti Duha Svetoga kao svojeg stalnog suputnika. Obećavam vam da će Mormonova knjiga promijeniti živote vaše obitelji.

Osmo, odvojite vrijeme kako biste činili stvari zajedno kao obitelj. Odlazite na obiteljske izlaske, piknike, proslave rođendana i putovanja, na sve te posebne trenutke i graditelje sjećanja. Gdje god je to moguće, kao obitelj prisustvujte događajima u koje je jedan od članova obitelji uključen, poput školskih predstava, utakmica, govora i recitala. Zajedno prisustvujte na crkvenim sastancima i sjedite zajedno kao obitelj kada god možete. Majke koje pomažu obiteljima da se zajedno mole i igraju [pomoći će im] da ostanu zajedno i za uvijek će blagosloviti život djece.

Deveto, majke, odvojite vrijeme za podučavanje svoje djece. Iskoristite trenutke za podučavanje tijekom obroka, u ležernom

»Ođovjite vrijeme kako biste čitali svojoj djeci.«

okruženju ili tijekom posebnih trenutaka kada zajedno sjedite, uz rub kreveta na kraju dana ili tijekom ranojutarnje šetnje...

Majčina ljubav i pobožna briga za njezinu djecu najvažniji su sastojci podučavanja svoje obitelji. Podučavajte djecu evanđeoskim načelima. Podučite ih da se isplati biti dobar. Podučite ih da u grijehu nema sigurnosti. Podučite ih ljubavi za evanđelje Isusa Krista i svjedočanstvu njegove božanstvenosti.

Podučite svoje sinove i kćeri čednosti i podučite ih da poštuju muževnost i ženstvenost. Podučite svoju djecu seksualnoj čistoći, ispravnim mjerilima za izlaske, hramskom braku, misionarskom služenju i važnosti prihvaćanja i veličanja crkvenih poziva.

Podučite ih ljubavi za rad i vrijednost dobrog obrazovanja.

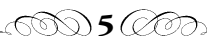
Podučite ih važnosti ispravne vrste zabave, uključujući prikladne filmove, video zapise, glazbu, knjige i časopise. Raspravljajte o zlu pornografije i droga te ih podučite vrijednosti življenja čistim životom.

Da, majke, podučavajte svoju djecu evanđelju u svojem domu, ispred svojeg kamina. To je najučinkovitije podučavanje koje će vaša djeca ikada primiti...

Deseto i posljednje, majke, odvojite vremena za istinsku ljubav prema svojoj dječici. Majčina bezuvjetna ljubav najbliža je kristolikoj ljubavi.

Vaša djeca tinejdžeri isto trebaju ovu vrstu ljubavi i pažnje. Čini se da je puno lakše mnogim majkama i očevima izražavati svoju ljubav prema djeci kada su mala, no puno teže kada su starija. Uz molitvu radite na tome. Ne treba postojati generacijski jaz. A ključ je u ljubavi. Naši mladi ljudi trebaju ljubav i pažnju, ne udovoljavanje. Treba im sućuti i razumijevanje, ne ravnodušnost od majki i očeva. Potrebno im je roditeljsko vrijeme. Majčina ljubazna naučavanja te njezina ljubav i pouzdanje u sina ili kćer tinejdžere mogu ih doslovno spasiti od opakog svijeta.²⁴

Znate li ijedan razlog zašto pravedne majke toliko vole svoju djecu? Zato što tako puno žrtvuju za njih. Volimo ono za što se žrtvujemo i žrtvujemo se za ono što volimo.²⁵

Roditelji bi trebali zajedno raditi u jedinstvu i ljubavi u odgajanju svoje djece.

Muževi i žene, kao sukreatori, trebali bi revnosno i uz molitvu pozivati djecu u svoje domove... Blagoslovljeni su muž i žena koji imaju obitelj s djecom. Najdublje radosti i blagoslovi u životu povezani su s obitelji, roditeljstvom i žrtvom. Osjećati takve dražesne duhove kod kuće vrijedno je gotovo svake žrtve.²⁶

Kada roditelji u suradnji, ljubavi i jedinstvu ispunjavaju svoje ne-
bom utvrđene odgovornosti, a djeca se odazivaju ljubavlju i poslušnošću, rezultat je velika radost.²⁷

Bože, pomogni nam da podržimo jedan drugoga. Neka otpočne kod kuće dok podržavamo naše obitelji. Neka ondje vlada duh odanosti, jedinstva, ljubavi i međusobnog poštovanja. Neka muževi budu vjerni svojim ženama, odani, neka ih vole, nastoje im olakšati njihove terete i neka doprinose u odgovornosti za brigu, obuku i odgajanje djece. Neka majke i žene pokazuju duh spremnosti da pomognu svojim muževima, podupiru ih i podržavaju u njihovim svećeničkim dužnostima te budu vjerne i odane pozivima koji dolaze iz svećeništva Božjeg.²⁸

Budimo vjerni ovoj velikoj obvezi roditeljstva, ovoj svetoj obvezi, kako bismo mogli graditi svoje domove čvrsto na vječnim načelima da ne bismo pokajali. Nemojmo nikada odbacivati [biti nevjerni] veliko povjerenje koje nam je ukazano. Imajmo uvijek na umu da su ovi duhovi koji su ušli u naše domove odabrani duhovi.²⁹

Prijedlozi za proučavanje i podučavanje

Pitanja

- Predsjednik Benson je rekao: »Naš Nebeski Otac je naš obrazac ili uzor za očinstvo« (1. odsjek). Na koje načine zemaljski očevi mogu slijediti obrazac koji je postavio naš Nebeski otac?
- Razmotrite popis predsjednika Bensona od »deset naročitih načina na koje očevi mogu dati duhovno vodstvo svojoj djeci« (2. odsjek). Što mislite kako svaka od ovih preporuka može utjecati na djecu?
- Predsjednik Benson je izjavio: »Ne postoji plemenitije djelo od djela dobre i bogobojazne majke« (3. odsjek). Koje ste primjere plemenitog majčinstva vidjeli? Kako se mijenjaju svjetovni stavovi o majčinstvu, što možemo učiniti kako bismo podržali plemenite i svete dužnosti majki?
- Koje su neke od pogodnosti koje dolaze kada roditelji i djeca provode vrijeme zajedno? (Za neke primjere vidi 4. odsjek.)
- Koji su neki od blagoslova koji dolaze u dom kada su roditelji ujedinjeni u svojim odgovornostima? (Vidi 5. odsjek.) Što mogu očevi i majke činiti kako bi bili ujedinjniji? Na koje načine samohrani roditelji mogu primiti snagu koja im je potrebna iza ispunjavanje tih odgovornosti?

Povezani stihovi iz Svetih pisama

Izreke 22:6; Efežanima 6:4; Mosija 4:14–15; Alma 56:45–48; 3. Nefi 22:13; vidi i »Obitelj: Proglas svijetu«, *Ensign*, studeni 2010, 129.

Pomoć pri podučavanju

»Kad se duhovno pripremate i odajete zahvalnost Gospodinu u vašem podučavanju, postajete oruđe u njegovim rukama. Sveti Duh će svojom moći uveličati vaše riječi« (*Podučavanje, nema većeg poziva* [1999], 41).

Napomene

1. »Fundamentals of Enduring Family Relationships«, *Ensign*, studeni 1982., 60; kurziv uklonjen iz originala.
2. »Fundamentals of Enduring Family Relationships«, 59.
3. Sheri L. Dew, *Ezra Taft Benson: A Biography* (1987), 127.
4. *Ezra Taft Benson: A Biography*, 141.
5. Mark Amussen Benson, *Ezra Taft Benson: A Biography*, 133.
6. Mark Amussen Benson, *Ezra Taft Benson: A Biography*, 139.
7. Flora Amussen Benson, *Ezra Taft Benson: A Biography*, 134.
8. Mark Amussen Benson, *Ezra Taft Benson: A Biography*, 133.
9. Flora Amussen Benson, *Ezra Taft Benson: A Biography*, 130.
10. *Ezra Taft Benson: A Biography*, 134.
11. Mark Amussen Benson, *Ezra Taft Benson: A Biography*, 138.
12. Francis M. Gibbons, *Ezra Taft Benson: Statesman, Patriot, Prophet of God* (1996), 165.
13. *Sermons and Writings of President Ezra Taft Benson* (2003), 205.
14. *The Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), 503.
15. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 496.
16. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 511.
17. *Sermons and Writings of President Ezra Taft Benson* 208, 212–213.
18. *Sermons and Writings of President Ezra Taft Benson*, 209.
19. *Sermons and Writings of President Ezra Taft Benson*, 211.
20. *Sermons and Writings of President Ezra Taft Benson*, 215.
21. *Sermons and Writings of President Ezra Taft Benson*, 216.
22. *Sermons and Writings of President Ezra Taft Benson*, 222.
23. *Sermons and Writings of President Ezra Taft Benson*, 217.
24. *Sermons and Writings of President Ezra Taft Benson* 218–221.
25. »Jesus Christ – Gifts and Expectations«, *Ensign*, prosinac 1988., 6.
26. *Sermons and Writings of President Ezra Taft Benson*, 216.
27. »Counsel to the Saints«, *Ensign*, svibanj 1984., 6.
28. Conference Report, listopad 1951., 155.
29. Conference Report, listopad 1953., 123.

Starije osobe u Crkvi

»Neka ove zlatne godine budu vaše najbolje godine dok u potpunosti živite, volite i služite. I neka Bog blagoslovi one koji poslužuju vašim potrebama – vaša obitelj, prijatelji i drugi članovi Crkve i vođe.«

Iz života Ezre Tafta Bensona

Ezra Taft Benson imao je 86 godina kada je postao predsjednik Crkve. Razumio je radosti i izazove koji dolaze tijekom kasnijih godina života. Jedna mu je radost bila stalno druženje s njegovom suprugom, Florom. Par je proslavio svoju 60. godišnjicu braka tijekom njegove prve godine predsjedavanja. Uživali su u međusobnom društvu i zajedno odlazili u hram gotovo svakog petka ujutro. Na zabavi povodom njegovog 87. rođendana, netko je upitao predsjednika Bensona tajnu njegovog dugog, sretnog života. »Prije negoli je mogao odgovoriti, sestra Benson je rekla zadirkujući, ali smisleno: 'Ima dobru ženu.'¹

U svojim umirovljeničkim godinama, predsjednik i sestra Benson voljeli su provoditi vrijeme sa svojom djecom i unucima, a njihova je obitelj nastavila učiti iz njihovog primjera. »Jedna unuka živjela je sa svojim djedom i bakom tijekom većeg dijela njegovih osamnaest mjeseci predsjedavanja, a na njihov zahtjev često je putovala s njima pomažući im i brinući se o njihovim osobnim potrebama. Iz prve je ruke motrila svoju baku i djeda kod kuće – njihove izlaske u slastičarne, sjedenje na kauču i držanje za ruku dok su se zajedno prisjećali uspomena, pjevali i smijali se, srdačne posjete koje su imali s kućnim učiteljima i drugima koji su dolazili u posjet.«²

Unuci su shvatili blagoslov imati utjecaj mudrog i brižnog djeda i bake. »Unuka je napisala svoju zahvalu nakon što je predsjednik

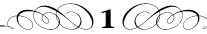

»Gajim posebne osjećaje prema starijima... Osjećam da ih u nekoj mjeri razumijem jer sam i ja jedan od njih.«

Benson savjetovao nju i njezinog muža vezano uz tešku odluku. 'Upitali smo te što ti misliš i rekao si: »Molite se oko toga. Imam vjere da ćete donijeti ispravnu odluku.« Tvoja vjera u nas dala nam je dodatno pouzdanje.»³

Predsjednik Benson je za opći sabor, koji je uslijedio odmah nakon njegovog 90. rođendana, pripremio govor koji je bio upućen »starijim osobama u Crkvi i njihovim obiteljima te onima koji poslužuju njihovim potrebama«. U svojem je uvodu izrazio svoju osobnu povezanost s tom temom: »Gajim posebne osjećaje prema starijima – prema ovoj čudesnoj grupi muškaraca i žena. Osjećam da ih u nekoj mjeri razumijem jer sam i ja jedan od njih.«⁴

Naučavanja Ezre Tafta Bensona

Gospodin poznaje i voli starije osobe te je im je udijelio mnoge od svojih najvećih odgovornosti.

Gospodin poznaje i voli starije osobe u svojem narodu. Oduvijek je tako bilo i njima je udijelio mnoge od svojih najvećih odgovornosti. U različitim razdiobama on je vodio svoj narod kroz svoje proroke koji su bili u odmaklim godinama. Bila mu je potrebna mudrost i iskustvo dobi, nadahnuto usmjerenje onih s dugim godinama dokazane vjernosti njegovom evanđelju.

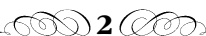
Gospodin je blagoslovio Saru u njezinoj poodmakloj dobi da rodi Abrahamu dijete. Vjerojatno je najveća propovijed koju je kralj Benjamin dao bila kada je bio vrlo star i blizu svoje smrti. Bio je doista oruđe u Gospodinovim rukama kada je bio sposoban voditi i uspostaviti mir među svojim narodom.

Mnogi drugi muškarci i žene tijekom vremena ostvarili su toliko toga dok su služili Gospodinu i njegovoj djeci, čak i u svojim starijim godinama.

U našoj razdiobi, od [onih] proroka koji je Gospodin pozvao, mnogi su bili pozvani kada su bili u svojim sedamdesetima ili osamdesetima, ili čak i stariji. Kako Gospodin poznaje i voli svoju djecu koja su dala tako puno kroz svoje godine iskustva!

Volimo vas starije osobe u Crkvi. Vi ste najbrže rastući dio naše populacije u današnjem svijetu, kao i u Crkvi.

Naše su želje da će vaše zlatne godine biti predivne i nagrađujuće. Molimo se da ćete osjetiti radost dobro provedenog života ispunjenog dragim uspomenama te još i većim iščekivanjima kroz Kristovo pomirenje. Nadamo se da ćete osjetiti mir koji je Gospodin obećao onima koji nastave truditi se obdržavati njegove zapovijedi i slijediti njegov primjer. Nadamo se da će vaši dani biti ispunjeni onime što možete činiti i načinima na koje možete pružiti službu drugima koji nisu sretni kao vi. Starije gotovo uvijek znači bolje, jer vaše obilje mudrosti i iskustva može se nastaviti širiti i povećavati dok posežete prema drugima.⁵

Možemo najbolje iskoristiti svoje odmakle godine.

Možemo li predložiti osam područja u kojima možemo najbolje iskoristiti svoje odmakle godine:

1. *Rad u hramu i čest odlazak tamo.* Mi koji smo stariji trebali bismo koristiti svoju energiju ne samo za blagoslivljanje svojih predaka, već i za osiguravanje, koliko je to moguće, da naši potomci mogu primiti uredbe uzvišenja u hramu. Radite sa svojim obiteljima; savjetujte se s njima i molite se za one koji bi još uvijek mogli biti nevoljni pripremiti se.

Potičemo sve koji mogu na redovit odlazak u hram i prihvaćanje poziva za služenje u hramu kada to zdravlje, snaga i udaljenost dopuštaju. Oslanjamo se na vas i na vašu pomoć u hramskom služenju. S povećanim brojem hramova trebamo da se više naših članova pripremi za ovo ugodno služenje. Sestra Benson i ja zahvalni smo što zajedno možemo odlaziti u hram gotovo svaki tjedan. Kakav li je to blagoslov bio u našim životima!

2. *Sakupljajte i pišite obiteljske povijesti.* Pozivamo vas da revnošno vršite prikupljanje i zapisivanje osobnih i obiteljskih povijesti. U tako mnogo slučajeva, vi sami poznajete povijest, imate sjećanje na voljene, datume i događaje. U nekim slučajevima vi *jeste* obiteljska povijest. Na nekoliko će načina vaša baština biti bolje sačuvana od vašeg sakupljanja i zapisivanja povijesti.

3. *Uključite se u misionarsku službu.* Trebamo sve veći broj starijih misionara u misionarskoj službi. Gdje to zdravlje i imovinsko stanje čine mogućim, pozivamo još stotine naših parova da uredi svoje živote i poslove te odu na misije. Kako li vas trebamo na misijama! Vi ste sposobni pružiti misionarsku službu na načine koje naši mladi misionari ne mogu.

Zahvalan sam što su moje dvije sestre udovice mogle zajedno služiti kao misionarske suradnice u Engleskoj. Imale su šezdeset i dvije, odnosno sedamdeset i tri godine kada su pozvane i obje su imale čudesno iskustvo.

Kakav li je to primjer i blagoslov za obiteljsko potomstvo kada djedovi i bake služe misije. Većina starijih parova koji idu na misiju ojačani su i osnaženi misionarskom službom. Kroz ovu svetu aveniju služenja, mnogi su posvećeni i osjećaju radost privođenja drugih spoznaji punine evanđelja Isusa Krista...

4. *Pružite vodstvo izgradnjom obiteljskog zajedništva.* Potičemo sve starije članove da pozivaju svoje obitelji na okup kada je to moguće. Uspostavite ih u kohezivne jedinice. Dajte vodstvo obiteljskim okupljanjima. Uspostavite obiteljska okupljanja tijekom gdje će se moći odvijati druženje i podučavati i osjetiti obiteljsku baštinu. Neke od najdražih uspomena koje imam one su s naših obiteljskih okupljanja. Promičite predivne obiteljske tradicije koje će vas vječno povezati. Čineći to možemo stvoriti dio neba ovdje na zemlji unutar zasebnih obitelji. Naposljetku, vječnost neće biti ništa doli produžetak pravednoga obiteljskog života.

5. *Prihvatite i izvršavajte crkvene pozive.* Imamo povjerenja da svi stariji članovi, koji to mogu, doista hoće prihvatiti pozive u Crkvi i dostojanstveno ih izvršavati. Zahvalan sam što osobno poznajem braću koji su u svojim sedamdesetima i osamdesetima, a služe kao biskupi i predsjednici ogranaka. Kako nam je potreban savjet i utjecaj vas koji ste kročili stazom života! Svi mi trebamo čuti o vašem uspjehu i kako ste se izdigli iznad patnje, boli ili razočaranja, postavši snažniji jer ste ih iskusili.

Postoji mnoštvo prilika za vas da služite u većini crkvenih organizacija. Imate vrijeme i čvrste evanđeoske temelje što vam omogućava činiti veliko djelo. Na tako mnogo načina, imate prednost u

»Neka ove zlatne godine budu vaše najbolje godine dok u potpunosti živite, volite i služite.«

vjernom služanju u Crkvi. Zahvaljujemo vam za sve što ste učinili i molim se da će vam Gospodin dati snage da učinite više.

6. Planirajte za svoju financijsku budućnost. Dok se krećete kroz život prema umirovljenju i desetljećima koja slijede, pozivamo sve naše starije članove da štedljivo planiraju za godine koje slijede nakon cjelodnevnog zaposlenja. Izbjegavajmo nepotreban dug. Također, kada mirovina može biti ugrožena savjetujemo opreznost u supotpisivanju financijskih mjenica, čak i za članove obitelji.

Budite još i oprezniji u odmaklim godinama vezano uz programe bogaćenja, podizanju hipoteka na kuću ili ulaganje u nesigurne poduhvate. Oprezno postupajte kako životno planiranje ne bi bilo narušeno jednom ili nizom loših financijskih odluka. Rano planirajte financijsku budućnost, a zatim slijedite plan.

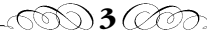
7. Pružajte kristoliku službu. Kristolika služba uzvisuje. Znajući ovo, pozivamo sve starije članove, koji mogu žeti svojim srpom, u službu drugima. Ovo može biti dio posvećujućeg postupka.

Gospodin je obećao da će oni koji izgube svoje živote u služenju drugima pronaći sami sebe. Prorok Joseph Smith rekao nam je da trebamo »utrošiti... živote svoje« u ostvarivanju Gospodinovih namena (NiS 123:13).

Mir, radost i blagoslovi slijedit će one koji pružaju službu drugima. Da, svima preporučamo kristoliku službu, ali ona je posebno draga u životima starijih.

8. *Ostanite u dobroj fizičkoj formi, zdravi i aktivni.* Oduševljeni smo naporima koje mnoge tarije osobe ulažu kako bi si osigurali dobro zdravlje u odmaklim godinama...

Kako volimo vidjeti naše starije u snazi i aktivnosti! Kroz održavanje aktivnosti, i um i tijelo bolje funkcioniraju.⁶

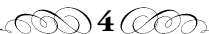
Služiti drugima pomaže onima koji su izgubili voljene ili koji se straše samoće.

Želimo izraziti svoju ljubav i vama koji ste izgubili svoje bračne drugove. Neki od vas ponekad se osjećaju beskorisni i sami, što vas skoro može shrvati. U većini slučajeva, tome ne mora biti tako. Uz osam upravo spomenutih prijedloga, evo uzorka aktivnosti koje su dokazano pomogle drugima.

Neki koji su sami vrijeme provode šivanjem deka za svakog novog unuka ili unuku koji će se vjenčati, ili za svako novorođeno dijete u obitelji. Drugi pišu pisma za rođendane, posjećuju školu ili sportske događaje unučadi kada to mogu. Neki sastavljaju foto albume za svakog unuka koje će im dati za rođendan...

Vidimo brojne druge među našim udovicama koje volontiraju... u bolnicama ili pružaju druge oblike službe zajednici. Tako mnogi pronalaze ispunjenje pomažući na ove načine.

Ključ za prevladavanje samoće i osjećaja beskorisnosti fizički sposobne osobe jest da izađe iz svojih granica time što će pomagati drugima koji su doista potrebiti. Obećavamo onima koji će pružiti ovakvu vrstu službe da ćete, u nekoj mjeri, biti iscijeljeni od gubitka voljenih ili strave usamljenosti. Način na koji se možete osjećati bolje vezano uz vlastitu situaciju jest da poboljšate tuđe okolnosti.⁷

U trenucima bolesti i boli možemo ostati snažni u stavu i duhu.

Onima koji su bolesni te trpe boli i promjene u ovom životu, izražavamo posebnu ljubav i zabrinutost. Naša su srca i molitve uz vas. Upamtite što je otac Lehi rekao u blagoslovu svojem sinu Jakovu koji je patio radi svoje starije braće Lamana i Lemuela. Rekao je: »Ti poznaješ veličinu Božju, on će nevolje tvoje posvetiti tebi na korist« (2. Nefi 2:2). A tako će učiniti i za vas.

Molimo se da ćete nastaviti nastojati ostati snažni u stavu i duhu. Znamo da nije uvijek lagano. Molimo se da će oni koji sada vrše zadatke za vas, koje vi više ne možete činiti za sebe, činiti to u ljubavi, blagosti i s brižnim duhom.

Nadamo se da ćete u svojem srcu i svojim mislima nastaviti gajiti dobre misli i osjećaje i da ćete brzo odbaciti one koje su štetne i pogubne za vas. Imamo povjerenja da svakodnevno, čak i svakoga sata, ako je potrebno, prinosite svoje molitve. Kao što Mormonova knjiga naučava: »Danomice živite u zahvaljivanju za mnoštvo milosrđa i blagoslova kojima vas [Bog] obasipa« (Alma 34:38).

Otkrit ćete da će svakodnevno čitanje Mormonove knjige ispuniti vaš duh, približiti vas vašem Spasitelju i pomoći vam da budete učenik evanđelja koji može prenositi sjajne istine drugima.⁸

Važno je da obitelji svojim starim roditeljima, djedovima i bakama pružaju ljubav, brigu i poštovanje koje oni zaslužuju.

Sada bih par minuta govorio obiteljima starijih osoba. Ponavljamo stih iz Psalma: »Ne zaboravi me u starosti: kada mi malakšu sile, ne zapusti me« (Psalmi 71:9).

Potičemo obitelji da svojim starim roditeljima, djedovima i bakama pružaju ljubav, brigu i poštovanje koje oni zaslužuju. Upamtimo svetopisamsku zapovijed da moramo brinuti za one iz našeg kućanstva kako ne bismo bili »gori... od nevjernika« (1. Timoteju 5:8). Toliko sam zahvalan na svojoj dragoj obitelji i za brižnu ljubav koju su pružali svojim roditeljima tijekom tako mnogo godina.

Upamtite da su roditelji, djedovi i bake naša odgovornost i mi se trebamo brinuti za njih najbolje što možemo. Kada starije osobe nemaju obitelji koje će se brinuti za njih, svećeništvo i Potporno društvo trebaju se potruditi ispuniti njihove potrebe na isti brižan način. Predstavljamo nekoliko prijedloga obiteljima starijih osoba.

Otkako je Gospodin ugravirao Deset zapovijedi na kamene ploče, njegove riječi sa Sinaja da »poštuj[emo] oca svoga i majku svoju« odjekivale su tijekom stoljeća (Izlazak 20:12).

Poštovati naše roditelje znači da ih cijenimo. Volimo ih, uvažavamo i vodimo brigu o njihovoj sreći i dobrobiti. Odnosimo se prema njima ljubazno i s promišljenom obzirnošću. Nastojimo shvatiti njihovo gledište. Zasigurno, poslušnost roditeljskim pravednim čežnjama i željama dio je poštovanja.

Nadalje, naši roditelji zaslužuju naše poštovanje i obzir jer su nam podali život. Povrh toga, gotovo su uvijek prinostili bezbrojne žrtve dok su se brinuli za nas i odgajali nas tijekom našeg ranog i kasnog djetinjstva, pružali nam životne potrepeštine te nas njegovali tijekom fizičkih bolesti i emocionalnog stresa odrastanja. U mnogim slučajevima omogućili su nam priliku primiti naobrazbu, i u određenoj su nas mjeri obrazovali. Veći dio onoga što znamo i činimo naučili smo iz njihovog primjera. Budimo im uvijek zahvalni i pokazujmo tu zahvalnost.

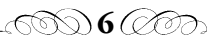
Također, naučimo praštati svojim roditeljima koji su možda griješili dok su nas odgajali, ali su gotovo uvijek činili najbolje što su znali. Uvijek im praštajmo kao što bismo isto tako htjeli da naša djeca oprostite nama pogreške koje činimo.

Čak i kada roditelji ostare, trebali bismo ih poštivati dajući im slobodu izbora i priliku za neovisnost što je to duže moguće. Nemojmo im oduzimati izbore koje još uvijek mogu donositi. Neki su roditelji sposobni živjeti i brinuti se za sebe dugo tijekom svojih odmaklih godina i radije će činiti tako. Kada mogu, dopustite im.

Postanu li manje sposobni neovisno živjeti, onda resursi obitelji, Crkve i zajednice mogu biti potrebni da im se pomogne. Kada starije osobe nisu više sposobne brinuti se o sebi, čak i uz dodatnu pomoć, kada je god to moguće, brigu im tada treba pružiti u domu

člana obitelji. Resursi Crkve i zajednice mogu isto biti potrebni u ovoj situaciji.

Uloga njegovatelja je bitna. Postoji velika potreba da se takvoj osobi pruži podrška i pomoć. Obično je to bračni drug starije osobe, ili sredovječna kći s vlastitom djecom o kojoj se treba brinuti kao što se brine i za starijeg roditelja.⁹

Oni koji su blagoslovljeni blizinom djedova i baka te drugih starijih osoba imaju bogato suradništvo i društvo.

Također, nadamo se da ćete uključivati starije osobe u obiteljske aktivnosti kada je god moguće. Kakva nam je radost vidjeti živahne, dražesne unuke s brižnim djedom i bakom pored njih. Djeca vole takve prigode. Vole kada ih njihovi djedovi i bake posjećuju ili kada idu kod njih na večeru, kućnu obiteljsku večer ili druge posebne događaje. Ovo pruža prilike za podučavanje načina poštivanja, ljubavi, obzira i brige za one koji su u svojim kasnim godinama.

Djedovi i bake mogu imati značajan utjecaj na svoju unučad. Obično njihovo vrijeme nije toliko opterećeno i zaposleno kao roditeljsko pa se mogu otvoriti i čitati knjige, pričati priče i naučavati primjena evanđeoskih načela. Djeca tada stječu uvid u život koji ne samo da nagrađuje, već im može pružiti sigurnost, mir i snagu. Moguće je slati pisma, [snimke] i slike, posebice tamo gdje postoje velike udaljenosti i nije moguće međusobno se često viđati. Oni koji su blagoslovljeni bliskošću djedova i baka te drugih starijih osoba imaju bogato suradništvo i društvo. Mogu postojati trenuci kada se može prisustvovati maturama, vjenčanjima, hramskim izletima... i drugim posebnim događajima s članovima obitelji.

Uživamo gledati našu djecu i unuke kako rastu i ostvaruju posebna postignuća dok s njima sudjelujemo u mnogim njihovim radostima i veselimo se njihovim pobjedama. Sreća blagoslivlja naše živote kada djeca nastoje i postižu ostvarenja u svojem životu. U 3. Ivanovoj 1:4 čitamo: »Nemam veće radosti nego kad čujem da moja djeca žive čestito.« A znati ovo može donijeti obnovu ljubavi i hrabrosti kako bismo nastavili u vlastitim naporima.¹⁰

»Djedovi i bake mogu imati značajan utjecaj na svoju unučad.«

7

Crkveni vođe kroz molitvu bi trebali tražiti Duha u pomaganju članovima da ispune potrebe starijih osoba.

Mi... potičemo svećeničke vođe starijih osoba da budu osjetljivi na Duha našeg Oca na Nebu dok procjenjuju i ispunjavaju duhovne, fizičke, emocionalne i financijske obveze starijih osoba. Vjerujemo da ćete koristiti svoje savjetnike, vođe zborova Melkisedekovog svećeništva i vođe Potpornog društva, kućne učitelje i kućne posjetiteljice u ovoj velikoj odgovornosti jer moramo ispuniti ove dužnosti bez nevoljkosti ili oklijevanja.

Nadamo se da će svećenički vođe i vođe pomoćnih organizacija nastaviti davati starijim osobama pozive u kojima će moći koristiti svoju akumuliranu mudrost i savjet. Nadamo se da će, gdje je to moguće, svaki od njih biti kućni učitelj ili kućna posjetiteljica. Čak i oni koji su na bilo kakav način vezani uz svoj krevet i dom ponekada mogu pomoći u ovoj brizi telefonskim pozivom, pisanjem poruka ili drugim posebnim zaduženjima.

Svećenički vođa može učiniti puno kako bi pomogao osobama i parovima dok se pripremaju služiti misije te ih potaknuo da to čine. Oni koji su u svojim starijim godinama i imaju priliku služiti u ovim područjima uvelike blagoslivljaju programe hramskog izdvajanja [danas znanog kao indeksiranje obiteljske povijesti] i socijalne pomoći.

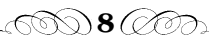
Nadamo se da svaka starija osoba i stariji par imaju osjetljive i brižne kućne učitelje i kućne posjetiteljice koji su im dodijeljeni. Velika utjeha i mir mogu doći onima koji znaju da imaju nekoga kome se mogu obratiti u vrijeme nužde ili potrebe. Važno je da takt, diplomacija i iskrenost budu očiti u procjenjivanju i rješavanju takvih potreba.

Nadamo se da ćete uključiti neovisne starije osobe u zadatke sućutnog služenja. Uključite ih i u društvene aktivnosti okola i odjela, posebice članove samce i one koji imaju uzdržavane supružnike. Toliko puno puta bivaju zaboravljeni. Brižna skrb može biti dana posebice u trenutku smrti supružnika. Za većinu je ovo vrlo krhko vrijeme.

Članovima obitelji koji pružaju stalnu fizičku i emocionalnu brigu onima s posebnim potrebama s vremena na vrijeme vrlo je potrebna i cijenjena vremenita pomoć. Važno je pomoći obitelji u održavanju obiteljske dužnosti uz povremenu slobodu od teških odgovornosti koje dugoročna ili smrtonosna bolest mogu nametnuti. Svima je potrebna brižna podrška i pomoć za goleme dužnosti ozbiljnih bolesti ili problema.

Starijim je osobama često veliki problem prijevoz. Možemo pomoći pružiti im način da oni prisustvuju svojim nedjeljnim sastancima, posjećuju voljene i odlaze liječniku ili u kliniku.

Opet, kroz molitvu trebamo tražiti nadahnuće i usmjerenje u brizi za starije osobe. Uvijek postoje razne osobe i razne potrebe.¹¹

Naše kasne godine mogu biti naše najbolje godine.

Bože, blagoslovi starije osobe u Crkvi. Volim vas svim svojim srcem. Ja sam jedan od vas.

Imate razloga živjeti. Neka ove zlatne godine budu vaše najbolje godine dok u potpunosti živite, volite i služite. I neka Bog

blagoslovi one koji poslužuju vašim potrebama – vašu obitelj, prijatelje i druge članove Crkve i vođe.

Ostavljam vam svoje svjedočanstvo o radosti života – o radostima *punog* evanđeoskog života te prolaska kroz Taliočevu vatru i postupak posvećenja koji se tada odvija. Kao što je apostol Pavao tako lijepo rekao: »Znamo da Bog čini da sve pridonosi dobru onih koji ga ljube« (Rimljanima 8:28).

Ostavljam vam svoj blagoslov. Spasitelj živi. Ovo je njegova Crkva. Djelo je istinito, a riječima našeg Gospodina i Spasitelja: »Gledajte u me i ustrajte do svršetka, i živjet ćete. Onomu, naime, koji do svršetka ustraje dat ću život vječni« (3. Nefi 15:9).¹²

Prijedlozi za proučavanje i podučavanje

Pitanja

- Koje ste pogodnosti vi imali od »mudrosti i iskustva« osoba starijih od vas? (Vidi 1. odsjek)
- U odsjeku 2, predsjednik Benson navodi osam prijedloga koje starije osobe mogu učiniti kako bi »najbolje iskoristi[li] svoje odmakle godine«. Razmotrite svaki prijedlog. Kako ovi prijedlozi mogu obogatiti naš život bez obzira na našu dob?
- Što mislite zašto je služba »ključ da [se]... prevlada samoć[a] i osjećaj beskorisnosti«? (Vidi 3. odsjek) Kada ste vidjeli da je ovo istina?
- Razmotrite savjet predsjednika Bensaona za nas kada proživljavamo oboljenja i boli (vidi 4. odsjek). Kako nam ovaj savjet pomaže »ostati snažni u stavu i duhu«?
- Razmotrite naučavanja predsjednika Bensaona u 5. odsjek. Na koje načine djeca i unučad mogu poštivati svoje starije roditelje, djeđove i bake?
- Kada ste vidjeli da mladi i stariji uživaju u međusobnom društvu? (Vidi 6. odsjek) Što možemo činiti u svojim obiteljima i Crkvi da bismo njegovali takve odnose?
- Koji su neki načini na koji crkveni vođe te članovi odjela ili ogranka mogu pomoći ispuniti potrebe starijih osoba? (Za neke primjere vidi 7. odsjek.)

- Što vama znači iskusiti »radosti punog evanđeoskog života«? (Vidi 8. odsjek.) Koje ste ljude vidjeli kao primjer vjerne ustrajnosti do kraja?

Povezani stihovi iz Svetih pisama

Izreke 20:29; Izaija 46:3–4; Luka 2:36–38; Efežanima 6:1–3; Titu 2:1–5; Jakov 1:27; NiS 121:7–8

Pomoć pri proučavanju

»Djelovanje prema onom što ste naučili donijet će dodatno i trajno razumijevanje (vidi Ivan 7:17)« (*Propovijedaj moje evanđelje* [2004], 19). Razmotrite pitajući se kako možete primijeniti evanđeoska naučavanja kod kuće, na poslu i u svojim crkvenim odgovornostima.

Napomene

1. Sheri L. Dew, *Ezra Taft Benson: A Biography* (1987), 502.
2. Sheri L. Dew, *Ezra Taft Benson: A Biography*, 504.
3. Sheri L. Dew, *Ezra Taft Benson: A Biography*, 504–505.
4. Conference Report, listopad 1989., 3; vidi i *Ensign*, studeni 1989., 4.
5. Conference Report, listopad 1989., 3; vidi i *Ensign*, studeni 1989., 4.
6. Conference Report, listopad 1989., 3–5; vidi i *Ensign*, studeni 1989., 4–6.
7. Conference Report, listopad 1989., 5; vidi i *Ensign*, studeni 1989., 6.
8. Conference Report, listopad 1989., 5–6; vidi i *Ensign*, studeni 1989., 6.
9. Conference Report, listopad 1989., 6–7; vidi i *Ensign*, studeni 1989., 6–7.
10. Conference Report, listopad 1989., 7; vidi i *Ensign*, studeni 1989., 7.
11. Conference Report, listopad 1989., 7–8; vidi i *Ensign*, studeni 1989., 7–8.
12. Conference Report, listopad 1989., 8; vidi i *Ensign*, studeni 1989., 8.

Obdržavanje zakona ćudoredne ćistoće

»Moralni kodeks neba za muškarce i žene jest potpuna krepost prije braka te puna vjernost u braku.«

Iz života Ezre Tafta Bensaona

Odlazeći na velika putovanja kao vjerski i politički vođa, predsjednik Ezra Taft Benson bio je jasno svjestan postepenog moralnog propadanja diljem svijeta, posebno vezano za zakon ćudoredne ćistoće. Snažno se zauzimao protiv ovog propadanja naućavajući da je »zakon ćudoredne ćistoće načelo od vječnog znaćaja«. ¹ Izjavio je da »u Crkvi i Božjem kraljevstvu, ćudoredna ćistoća nikada neće zastarjeti, bez obzira na to što svijet može učiniti ili reći«. ² Nadalje je naućavao: »Moramo biti u amoralnom i nemoralnom svijetu... no ne i od svijeta. Moramo biti u stanju leći navećer na spavanje, a da prije toga ne pjevamo uspavanke našoj savjesti.« ³

Kako bi prikazao važnost toga da ostajemo ćisti od nemoralnih utjecaja svijeta, predsjednik Benson je isprićao sljedeću priću:

»Prisjećam se priće o djevojci koja je s osobom s kojom je izlazila išla na mjesto upitnog ugleda, protivno mudrom savjetu njezinih roditelja. Njezino je pitanje bilo: 'Koje je zlo u tome da samo odem vidjeti što se tamo događa?' Oćito je da su joj njezini roditelji popustili i predložili da za tu prigodu odjene svoju dražesnu bijelu haljinu. Prije negoli je njezin mladić došao, njezin joj je otac rekao: 'Hoćeš li mi učiniti uslugu i otići do pušnice te mi donijeti komad slanine?'

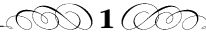
Djevojka se zgrozila na taj upit i rekla: 'U svojoj najboljoj haljini? Nikada se neću riješiti tog odvratnog smrada.' Njezina je majka rekla: 'Tako je, ne možeš otići u pušnicu, a da ne upiješ dio toga

*Poštivanje zakona čudoredne čistoće donosi
»značajan osjećaj radosti i sreće«.*

utjecaja tamo. Mislimo da si dovoljno pametna da ne ideš na mjesto iz kojeg ćeš izaći manje lijepa i čista nego što si bila kada si unutra ušla.' S tim mudrim savjetom, ova je djevojka donijela ispravnu odluku da se održi neokaljanom i čistom od zlog utjecaja u svijetu.«⁴

Naučavanja Ezre Tafta Bensona

Bog je uspostavio mjerilo ćudoredne ćistoće za svoju djecu.

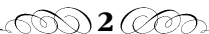
U ovoj je razdiobi Gospodin ponovio zapovijed danu na Sinaju kada je rekao: »Ne čini preljuba... *i ne čini ništa krivo*« (NiS 59:6, kurziv nadodan). Od početka vremena, Gospodin je postavio jasno i nedvosmisleno mjerilo o seksualnoj ćistoći. Oduvijek je bilo, sada jest i uvijek će biti isto. Ovo mjerilo je zakon ćudoredne ćistoće. Isto je za sve – za muškarce i žene, stare i mlade, bogate i siromašne.⁵

Crkva nema dvostruko mjerilo moralnosti. Moralni kodeks neba za muškarce i žene jest potpuna krepost prije braka te puna vjernost u braku.⁶

U Mormonovoj knjizi prorok Jakov nam govori da Gospodin cijeni krepost svoje djece (vidi Jakov 2:28). Ćujete li to, moja braćo i sestre? Gospodin nije samo zadovoljan kada smo kreposni; on *cijeni* krepost. Mormon je podučavao svojeg sina Moronija o istom kada je napisao da su krepost i vrlina ono »što je najdraže i najdragocjenije vrh svega« (Moroni 9:9).⁷

Prirodna želja za muškarce i žene da budu zajedno dolazi od Boga. No, takva je zajednica vezana njegovim zakonima. Ono što se ispravno ćuva za brak, kada se koristi u braćnom savezu, pravo je i ugodno pred Bogom te ispunjava zapovijed da se množimo i napućimo zemlju. No, kada se to isto koristi izvan braćnog saveza tada je prokletstvo.⁸

Otiđite pred braćni oltar ćisti i nevini. Za braćni odnos saćuvajte one dražesne i intimne veze koje je Bog Neba namijenio da budu dio braka, a ne da se u njih upuštamo izvan braćnog saveza. Nije me briga što svijet kaže, no ovo su mjerila kraljevstva Božjeg.⁹

Grijeh koji muči ovaj naraštaj jest seksualna nemoralnost.

Grijeh koji muči ovaj naraštaj jest seksualna nemoralnost. Prorok Joseph je rekao da će ovo biti izvor mnogih kušnji, podrhtavanja i teškoća za starješine Izraela od bilo čega drugog.¹⁰

Seksualna nemoralnost je guja koja danas ne napada samo svijet, već i Crkvu. Ne priznavati ju znači biti opasno ravnodušan ili kao da stavljamo svoju glavu u pijesak. U kategoriji zločina, samo ubojstvo i nijekanje Duha Svetoga nalaze se ispred zabranjenih seksualnih odnosa koje nazivamo bludom kada je uključena osoba koja nije vjenčana, ili težim grijehom preljuba kada je uključena osoba koja je vjenčana. Znam da zemaljski zakoni ne smatraju nečednost ozbiljnom kao što je Bog smatra niti je kažnjavaju kao što je Bog kažnjava, no to ne mijenja njezinu odvratnost. U Božjim očima postoji samo jedno mjerilo za muškarce i žene. U Božjim očima krepost nikada ne zastarijeva...

Danas nijedan grijeh ne uzrokuje gubitak Gospodinovog Duha među ljudima više od seksualnog promiskuiteta. To uzrokuje da naši ljudi posrću, sprječavaju svoj rast, zamračuju svoje duhovne moći i čine se podanicima drugim grijesima.¹¹

Postoji smrtna opasnost u izgradnji naših prebračnih veza na ovom fizičkom temelju... Štetni učinci takvih nezakonitih veza prenose se u bračni život, donoseći razočaranje, bol i slabljenje strukture doma.¹²

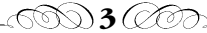
Moralna čistoća je vječno načelo. Duh Božji »ne prebiva u neposvećenim hramovima« [vidi Helaman 4:24]. Čistoća daje život; nečistoća je smrtonosna. Božji sveti zakoni ne mogu biti nekažnjeno kršeni. Veliki narodi padali su kada su postali moralno iskvareni jer su grijesi nemoralnosti učinili njihove ljude prestrašenima i izobličenima te nesposobnima suočiti se s izazovima svojeg vremena.¹³

Nečednost je najprokletije od svih zala, dok je moralna čistoća jedan od najsnažnijih predziđa uspješnog vođenja domaćinstva. Sretni i uspješni domovi ne mogu biti izgrađeni na nemoralnosti.¹⁴

Neki bi opravdali svoju nemoralnost s argumentom da su ograničavanja protiv nje samo vjerska pravila koja su beznačajna jer

zapravo ne postoji Bog. Prepoznat ćete da je ovo samo neiskrena racionalizacija osmišljena da osoba opravda svoje putene žudnje, pohotu i strast. Božji je zakon neopoziv. Primjenjuje se na sve, vjerovali oni u Boga ili ne. Svi su podložni njegovim kaznama, bez obzira kako ih osoba pokušala racionalizirati ili ignorirati.

Nemoralnost... sa sobom uvijek donosi prateće grizodušje. Osoba se ne može upustiti u promiskuitetne veze, a da ne pati od njezinih loših posljedica. Ne može činiti krivo i osjećati se ispravno – to je nemoguće. Bilo kada kad netko prekrši Božji zakon plaća kaznu kroz bol, tugu, grizodušje, nedostatak poštovanja te si onemogućuje kontakt s Duhom Božjim.¹⁵

Trebamo se pripremati da se odupremo kušnji kako bismo ostali moralno čisti.

Mnogi ljudi podlegnu seksualnom grijehu u zavedenom pokušaju da ispune osnovne ljudske potrebe. Svi mi imamo potrebu osjećati se voljenima i vrijednima truda. Svi tražimo radost i sreću u svojem životu. Znajući to, Sotona često mami ljude u nemoralnost igrajući na kartu njihovih osnovnih potreba. On obećava užitek, sreću i ispunjenje.

Naravno, to je prijevara. Kao što je pisac Izreka rekao: »Nerazuman je, dakle, tko se upušta s preljubicom; dušu svoju gubi koji tako čini« (Izreke 6:32). Samuel Lamanac naučavao je isto kada je rekao: »Sreću tražite čineći bezakonje, a to je suprotno naravi... pravednosti« (Helaman 13:38). Alma je jednostavnije rekao: »Opačina nikad sreća nije« (Alma 41:10).¹⁶

Postoji stara izreka koja kaže: Boje je pripremati i sprječavati, nego popravljati i okajavati. Kakve li istine po pitanju zakona čudoredne čistoće. Prva linija obrane u održavanju samih sebe moralno čistima jest pripremiti se za odupiranje kušnji i sprječavanje od padanja u grijeh.¹⁷

Čiste misli

Kontrolirajte svoje misli. Nitko ne kroči u nemoralnost odjednom. Prvo sjeme nemoralnosti uvijek se posije u mislima. Kada dopustimo da se u našim mislima zadržavaju pohotnost ili iskvarenost, poduzet je prvi korak na putu prema nemoralnosti. Posebice vas

upozoravam na zla pornografije. Opetovano čujemo od onih koji su uhvaćeni u duboki grijeh da je često prvi korak na njihovom putu prema prijestupu započet pornografskim materijalima. Spasitelj je naučavao da čak i kada čovjek s požudom pogleda ženu, ili drugim riječima kada dopusti da mu misli izbjegnu kontroli, već je počinio preljub s njom u svojem srcu (vidi Matej 5:28; NiS 63:16).¹⁸

Oni koji imaju čiste misli nemaju nečistih djela. Pred Bogom niste odgovorni samo za svoja djela, već i za kontroliranje svojih misli. Stoga, živite na način na koji se nećete sramiti kada bi vaše misli i djela bili prikazani na zaslonu u vašoj crkvi. Još je uvijek istinita stara tvrdnja da sijete misli i žanjete djela, sijete djela i žanjete navike, sijete navike i žanjete osobnost, a vaša osobnost određuje vašu vječnu sudbinu. »On je onakav kako u sebi misli« (vidi Izreke 23:7).¹⁹

Pažljivo razmotrite riječi proroka Alme njegovom zastranjenom sinu, Korijantonu: »Okani [se] grijeha svojih, i ne trči za pohotama očiju svojih« (Alma 39:9).

»Pohotama očiju svojih.« Što u naše dane označava ovaj izraz?

Filmove, televizijske programe ili video zapise koji su i sugestivni i nepristojni.

Vulgarne i pornografske časopise i knjige.

Savjetujemo vas... da ne onečišćujete svoje umove takvim ponižavajućim sadržajima jer um kroz koji ovakva prljavština prođe nikada poslije više nije isti.²⁰

Budite čisti. Budite kreposni u svojim mislima i djelima. Čitajte dobre knjige. Nikada nemojte dopustiti svojem umu da se podloži pornografiji... Gospodinovim riječima: »Krepost nek resi misli tvoje neprestance. Tad će pouzdanje tvoje u nazočnost Božju ojačati. Duh će Sveti biti trajno društvo tvoje« (NiS 121:45–46).²¹

Molitve za snagu

Uvijek se molite za snagu da se oduprete kušnji. Kušnja će doći svima nama. Poprimit će mnoge oblike i ukazati se u mnogim krinkama, no Gospodin nam je dao ključ po kojem joj se odupiremo. Rekao je proroku Josephu Smithu: »Uvijek moli da pobjednikom izađeš. Da, da pobijediš Sotonu i umakneš iz ruku Sotoninih slugu što djelo njegovo podržavaju« (NiS 10:5). Dio naših svakodnevnih molitvi

bi trebao biti tražiti od Gospodina stalnu snagu oduprijeti se grijehu, posebice kušnji, a u to bi bio uključen i zakon čudoredne čistoće.²²

Nema kušnje postavljene pred vas koju ne možete zaobići. Nemojte si dopustiti da dođete u poziciju gdje je lako pasti. Slušajte poticaje Duha. Nađete li se zaposleni onime za što osjećate da se za to ne možete moliti i tražiti blagoslove od Gospodina, onda ste bavite krivom vrstom aktivnosti.²³

Izbjegavanje neprikladnih situacija

Muškarci i žene koji su vjenčani ponekada koketiraju s osobama suprotnog spola. Dogovaraju se takozvani bezopasni sastanci ili se provode prekomjerne količine vremena zajedno. U svim tim slučajevima, ljudi racionaliziraju govoreći da su to prirodni izrazi prijateljstva. No, ono što se možda čini kao bezopasno zadirkivanje ili jednostavno zabavljanje s nekom osobom suprotnoga spola može lako dovesti do ozbiljnije veze i konačne nevjere.

Dobro pitanje koje si možemo postaviti je ovo: Bi li moj bračni drug bio sretan kad bi on ili ona znali da ovo činim?²⁴

Ukoliko ste vjenčani, kada god je to moguće izbjegavajte biti sami s osobama suprotnog spola. Mnoge tragedije nemoralnosti počinju kada su muškarac i žena sami u uredu ili crkvi ili kada se voze u autu. U početku ne mora postojati nakana, pa čak ni pomisao na grijeh. No, okolnosti nude plodno tlo za kušnju. Jedno vodi k drugomu i to može vrlo brzo rezultirati tragedijom. Puno je lakše izbjegavati takve okolnosti od samog početka kako kušnja ne bi mogla dobiti šansu za njegovanje.²⁵

Čednost

Budite čedni. Čednost u odijevanju, jeziku i ponašanju istinsko je obilježje pročišćenja te simbol kreposnog sveca posljednjih dana... Izbjegavajte prosto, vulgarno i sugestivno.²⁶

Zdrave, pozitivne aktivnosti

Nadvladajte zlo dobrim. Možete nadvladati mnoge zle sklonosti kroz dobre fizičke napore i zdrave aktivnosti. Zdrava duša, slobodna od utjecaja alkohola i duhana koji otupljuju tijelo i duh, u boljem je stanju da nadvlada đavla.²⁷

»Za one koji su samci i koji izlaze na spojeve, pažljivo planirajte pozitivne i konstruktivne aktivnosti.«

Za one koji su samci i koji izlaze na spojeve, pažljivo planirajte pozitivne i konstruktivne aktivnosti kako ne biste ostali sami i besposleni nego razmjenjivati fizičku privlačnost... Ovo je načelo ispunjavanja života s pozitivnim aktivnostima kako negativne ne bi imale priliku napredovati.²⁸

Ispunite svoj život s pozitivnim izvorima moći. Nije dovoljno jednostavno pokušati oduprijeti se zlu ili isprazniti svoj život od grijeha. Moramo isto ispuniti svoj život pravednošću. Moramo se uključiti u aktivnosti koje donose duhovnu snagu.

Govorim o aktivnostima poput uranjanja u Sveta pisma. Postoji snaga koja utječe u naš život kada svakodnevno čitamo i proučavamo Sveta pisma, a koja se ne može pronaći na nijedan drugi način. Svakodnevna molitva je još jedan izvor snage. Postiti za određenu snagu ili poseban blagoslov može nas ojačati povrh naših normalnih sposobnosti. Kršćansko služenje, nazočnost u crkvi, služenje u kraljevstvu – sve to može se nadodati našem skladištu snage i moći.

Moramo činiti više od jednostavnog uklanjanja negativnih utjecaja iz svojih života. Moramo ih zamijeniti pravednim aktivnostima koje nas ispunjavaju sa snagom i odlučnošću da živimo kako trebamo.²⁹

 4

Kroz prikladno pokajanje, oni koji su upleteni u seksualni grijeh postaju ponovno čisti.

Možda postoje oni koje je prekasno savjetovati da se pripreme i spriječe. Možda ste već duboko upleteni u ozbiljan grijeh. Ako je to takav slučaj, sada nema drugog izbora nego da ispravite svoj život i pokajete se za svoje grijehe. Vama bih predložio pet važnih stvari koje možete učiniti kako biste se vratili u stanje moralne čistoće. Odmah pobjegnite iz bilo kakve situacije u kojoj se nalazite, a koja uzrokuje da griješite ili bi mogla prouzročiti da sagriješite. Preklinjite Gospodina za snagu da možete prevladati. Neka vam vaši svećenički vođe pomognu riješiti prijestup i da se u potpunosti vratite Gospodinu. Pijte iz božanskog vrela i ispunite svoj život pozitivnim izvorima snage. Upamtite da kroz prikladno pokajanje možete ponovno postati čisti.

Obećanje je sigurno za one koji plaćaju cijenu potrebnu za istinsko pokajanje. Možete ponovno postati čisti. Očaj može biti uklonjen. Dražestan mir praštanja pritjecat će u vaš život. U ovoj je razdiobi Gospodin jasno govorio kada je rekao: »Evo, tko se god obrati od grijeha svojih, tomu je oprošteno, i ja, Gospod, više ih se ne spominjem« (NiS 58:42).³⁰

 5

Roditelji bi trebali podučavati svoju djecu živjeti zakon čudoredne čistoće.

Trebali bi svojoj djeci od najranije dobi davati određene upute o čudorednosti za njihovu tjelesnu i moralnu zaštitu.³¹

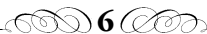
Ako se roditelji međusobno vole i poštuju, i ako u njihovom svetom zajedništvu postoji potpuna podrška i neupitna vjernost, ovi će ključni elementi biti preneseni u domove sutrašnjice. S druge strane, postoji li prepirka, svađa ili nedostatak sklada u domu te sudjelovanje u opasnim postupcima koketiranja s drugima kada nisu kod kuće, onda će domovi sutrašnjice biti oslabljeni zbog toga...

Naši domovi moraju postati predziđa snage kroz ustoličenje pravednosti i njihovo privođenje u mir, jedinstvo i nesebičnost iznjedrenu osobnom čistoćom, neupitnom vjernosti i jednostavnom

Predsjednik Ezra Taft Benson savjetovao je roditelje da podučavaju svoju djecu zakonu čudoredne čistoće.

obiteljskom odanosti. Roditelji moraju prihvatiti brak kao božansku ustanovu te poštovati roditeljstvo. Djeca moraju biti nadahnuta pravilom i primjerom u pripremi za brak kako bi se obranila od nečednosti kao od gusne bolesti te kako bi primjenjivala druge osnovne kršćanske vrline.³²

Bog nam je dao zakon čudoredne čistoće da nam pruži radost.

Naš Nebeski Otac ne želi ništa drugo za nas nego da budemo sretni. Govori nam samo ono što će Nam donijeti radost. A zakon čudoredne čistoće jedno je od najsigurnijih načela koje nam je Bog dao da pronademo tu radost. Molim se svim svojim srcem da ćete najozbiljnije razmotriti radosne posljedice obdržavanja ovog zakona te tragične posljedice njegovog kršenja.³³

Razlog za krepost – koja uključuje osobnu čistoću, čiste misli i postupke te integritet – jest taj što moramo imati Božjeg Duha i moć u svojem životu kako bismo vršili Božje djelo. Bez te moći i utjecaja nije nam ništa bolje od osoba u drugim organizacijama. Ova krepost

isijava i utjecat će na druge da žive boljim životom i uzrokovat će da se nečlanovi raspituju o našoj vjeri.³⁴

Budite odani Božjim svetim zakonima. Upamtite, oni ne mogu biti nekažnjeno prekršeni. Prilagodite svoje živote vječnim zakonima neba ako želite biti sretni i uspješni u svojim zemaljskim vezama, udvaranju i gradnji doma. Nema drugog načina.³⁵

Nema trajne sreće u nemoralnosti. Radost se ne može pronaći u kršenju zakona čudoredne čistoće. Istina je potpuno suprotna. Može se osjetiti trenutno zadovoljstvo. Na trenutak može izgledati kao da je sve predivno. No veza će se ubrzo pokvariti. Krivnja i sram će nastupiti. Postat ćemo puni straha da će naši grijesi biti otkriveni. Morat ćemo se šuljati i skrivati, lagati i varati. Ljubav će početi umirati. Ogorčenje, ljubomora, ljutnja pa čak i mržnja počet će rasti. Sve to je prirodan rezultat grijeha i prijestupa.

S druge strane, kada smo poštujemo zakon čudoredne čistoće i čuvamo se moralno čistima, iskusit ćemo blagoslove uvećane ljubavi i mira, veće povjerenje i poštovanje za našeg bračnog druga, dublju predanost jedno drugome, a time i dubok i značajan osjećaj radosti i sreće.³⁶

Prijedlozi za proučavanje i podučavanje

Pitanja

- Predsjednik Benson rekao je da je Gospodinovo mjerilo seksualne čistoće »jasno i nedvosmisleno« (1. odsjek). Kako je ovo mjerilo drugačije od poruke svijeta?
- Koje su neke od posljedica kršenja zakona čudoredne čistoće? (Za neke primjere vidi 2. odsjek)
- Koje su neke određene stvari koje možemo činiti kako bismo zaštitili sebe i svoje obitelji od seksualne kušnje? (Za neke primjere vidi 3. odsjek)
- Pregledajte savjet predsjednika Bensaona onima »u ozbiljn[om] grijeh[u]« (4. odsjek). Koje su vaše misli i osjećaji dok razmišljate o Gospodinovom obećanju da izrazi dobrodošlicu pokajniku koji mu se »u potpunosti vrati«?

- Što mislite zašto je važno da bi roditelji »trebali... svojoj djeci od najranije dobi davati određene upute o ćudorednosti? Kako međusobna vjernost roditelja utječe na osjećaje njihove djece o braku i zakonu ćudoredne čistoće? (Vidi 5. odsjek)
- Koje su neke od »radosnih posljedica« obdržavanja zakona ćudoredne čistoće? (Za neke primjere vidi 6. odsjek)

Povezani stihovi iz Svetih pisama

Postanak 39:7–21; 1. Korinćanima 6:18–20; Galaćanima 5:16; Alma 38:12; 39:3–5; 3. Nefi 12:27–30; NiS 42:22–25

Pomoć pri podučavanju

»Ohrabrite one koje podučavate da na nastavu dolaze pripremljeni za učenje i sudjelovanje. Kada individualno nastoje naučiti evanđelje, vjerojatnije je da će tijekom lekcija doprinosti ozračju učenja (vidi »Pomaganje pojedincima u preuzimanju odgovornosti za učenje evanđelja« (*Podučavanje, nema većeg poziva* [1999], 80).

Napomene

1. »The Law of Chastity«, *New Era*, siječanj 1988., 4.
2. »To 'the Rising Generation'«, *New Era*, lipanj 1986., 6.
3. *The Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), 285.
4. *The Teachings of Ezra Taft Benson* 282–283.
5. »The Law of Chastity«, 4.
6. »To 'the Rising Generation'«, 5–6.
7. »The Law of Chastity«, 4.
8. Conference Report, listopad 1964., 59.
9. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 281.
10. »Cleansing the Inner Vessel«, *Ensign*, svibanj 1986., 4; izjava Josepha Smitha citirana u Brigham Young, »Instructions to Missionaries«, *Deseret News*, 13. lipnja 1860., 113.
11. Conference Report, listopad 1964., 59.
12. »Your Charge: To Increase in Wisdom and Favor with God and Man«, *New Era*, rujan 1979., 43.
13. Conference Report, listopad 1959., 113.
14. Conference Report, travanj 1949., 196.
15. *This Nation Shall Endure* (1977), 97.
16. »The Law of Chastity«, 4–5.
17. »The Law of Chastity«, 6.
18. »The Law of Chastity«, 6.
19. Conference Report, listopad 1964., 60.
20. »To the 'Youth of the Noble Birthright'«, *Ensign*, svibanj 1986., 45; vidi i »To the Young Women of the Church«, *Ensign*, studeni 1986., 81.
21. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 285.
22. »The Law of Chastity«, 6.
23. Conference Report, listopad 1964., 60.
24. »The Law of Chastity«, 6.
25. »The Law of Chastity«, 6.
26. »To the Young Women of the Church«, *Ensign*, studeni 1986., 83.
27. Conference Report, listopad 1964., 60.
28. »The Law of Chastity«, 6.
29. »The Law of Chastity«, 7.
30. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 284.
31. Conference Report, listopad 1964., 59.
32. Conference Report, travanj 1949., 197, 198.
33. »The Law of Chastity«, 7.
34. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 278.
35. »Your Charge: To Increase in Wisdom and Favor with God and Man«, 43.
36. »The Law of Chastity«, 5.

Pazite se oholosti

*»Oholost je univerzalni grijeh, veliki porok.
Poniznost je protulijek oholosti.«*

Iz života Ezre Tafta Bensona

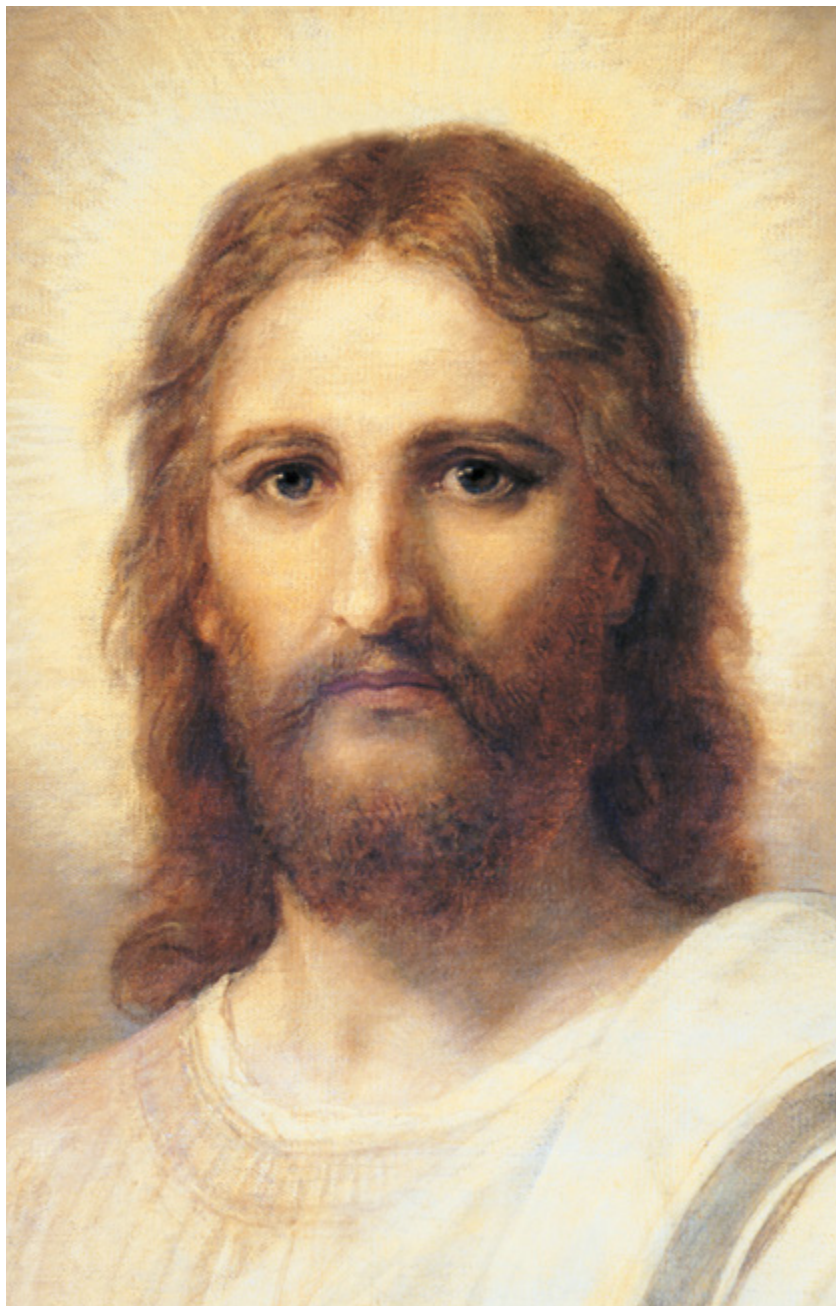
U svojem prvom obraćanju na općem saboru kao predsjednik Crkve, predsjednik Ezra Taft Benson naučavao je o razlici između oholosti i poniznosti:

»Oholost se ne ogleda u Boga i nije ju briga što je ispravno. Gleda postrance u čovjeka i prepire se tko je u pravu...»

Oholost je okarakterizirana riječima: 'Što ja želim od života?', umjesto: 'Što bi Bog htio da napravim sa svojim životom?' To je samovolja oprečna Božjoj volji. To je strah od čovjeka iznad straha od Boga.

Poniznost se odaziva Božjoj volji – strahu od njegovog suda i potrebama onih oko nas. Oholima klicanje svijeta odzvanja u njihovim ušima; poniznima klicanje neba grije njihovo srce.¹

Ova naučavanja bila su poznata muškarcima koji su služili s predsjednikom Bensonom u Zboru dvanaestorice apostola. Znali su da on kao predsjednik njihovog zbora nikada nije brinuo o svojim osobnim pogledima — samo o spoznavanju Božje volje i tome da je slijedi. Predsjednik Boyd K. Packer koji je kasnije i sam služio kao predsjednik Zbora dvanaestorice rekao je o pristupu predsjednika Bensona raspravama na sastancima zbora: »Mogli ste imati različito mišljenje od predsjednika Bensona bez brige da će on to shvatiti osobno. Vodili smo cijele rasprave o temama, a da smo brinuli koje bi njegovo stajalište moglo biti.«² Starješina Russell M. Nelson koji je dvije godine služio u Zboru dvanaestorice pod vodstvom predsjednika Bensona rekao je: »U svakom razmatranju, čak i ako to nije bilo njegovo mišljenje, predsjednik Benson odmjerivao je situaciju samo prema jednom

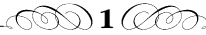

*Spasitelj koji je »krotka i ponizna srca«
(Matej 11:29) naš je veliki primjer poniznosti.*

mjerilu – Što je najbolje za kraljevstvo? Ako je to značilo da je nešto trebalo posložiti drugačije nego što bi on to učinio, onda je tako bilo. Htio je samo ono što je najbolje za kraljevstvo.«³

Kao politički vođa, predsjednik Benson bio je jednako posvećen vršenju onoga što je najbolje za Božje kraljevstvo. Kada je služio kao ministar poljoprivrede Sjedinjenih Država, »klicanje svijeta« dobivao je puno puta,⁴ kao i ogromnu količinu teških kritika. Nije dopustio da išta od toga odzvanja u njegovim ušima. Umjesto toga, bio je odan upozorenju koje je često dobivao od svoje supruge Flore: »Ne brini o mišljenju koje svijet ima o tebi dokle god si ispravan pred Gospodinom.«⁵ Zadovoljan s tihim »klicanje[m] neba«,⁶ uvijek je težio djelovati prema Božjoj volji.

Naučavanja Ezre Tafta Bensona

Gospodin nas je upozorio da se pazimo oholosti.

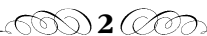
Nauk i savezi govore nam da je Mormonova knjiga »zapis o propalom narodu« (NiS 20:9). Zašto su propali? To je jedna od glavnih poruka Mormonove knjige. Mormon nam u završnim poglavljima knjige daje odgovor sljedećim riječima : »Gle, oholost naroda ovoga, tj. naroda nefijskoga potvrdi uništenje njihovo« (Moroni 8:27). A zatim, kako ne bismo propustili presudnu poruku Mormonove knjige od tog propalog naroda, Gospodin nas u Nauku i savezima upozorava: »Čuvajte se oholosti, da vam ne bude onako kao Nefijcima u davnini« (NiS 38:39).

Iskreno me zanimaju vaša vjera i molitva dok nastojim pronijeti svjetlo ove poruke Mormonove knjige – grijeha oholosti. Tu poruku već neko vrijeme nosim u svojoj duši. Znam da Gospodin želi da vam ova poruka bude predana sada.

Na predsmrtnom vijeću, Lucifer, »sin Zorin«, pao je zbog oholosti (2. Nefi 24:12–15; vidi i NiS 76:25–27; Mojsije 4:3). Na kraju svijeta, kada Bog očisti zemlju vatrom, oholi će biti spaljeni kao strnjika, a krotki će baštiniti zemlju (vidi 3. Nefi 12:5; 25:1; NiS 29:9; Josip Smith 2:37; Malahija 4:1).

U Nauku i savezima, Gospodin tri puta koristi izraz »čuvajte se oholosti«, uključujući upozorenje drugom starješini Crkve, Oliveru

Cowderyju, te Emmi Smith, prorokovoj supruzi (NiS 23:1; vidi i 25:14; 38:39).⁷

Središnje svojstvo oholosti je neprijateljstvo prema Bogu i našim bližnjima.

Oholost je u potpunosti pogrešno shvaćen grijeh i mnogi griješe u neznanju (vidi Mosija 3:11; 3. Nefi 6:18). U Svetim pismima ne postoji nešto takvo kao pravedna oholost – ona se uvijek smatra grijehom. Stoga, bez obzira kako ga svijet koristi, moramo razumjeti kako Bog koristi ovaj izraz da bismo mogli razumjeti jezik Svetog pisma i time se okoristiti (vidi 2. Nefi 4:15; Mosija 1:3–7; Alma 5:61).

Većina nas zamišlja oholost kao zaokupljenost samim sobom, umišljenost, hvalisavost, nadutost i taštinu. Sve su to elementi grijeha, ali srce, ili srž, još uvijek nedostaje.

Središnje svojstvo oholosti je neprijateljstvo – neprijateljstvo prema Bogu i neprijateljstvo prema našim bližnjima. *Neprijateljstvo* označava »mržnju, netrpeljivost ili stanje oprečnosti«. To je moć kojom Sotona želi vladati nad nama.

Oholost je u suštini natjecateljske naravi. Suprotstavljamo našu volju Božjoj. Kada usmjerimo svoj ponos protiv Boga, to se događa u duhu: »Moja volja, a ne tvoja, neka se vrši«. Kao što je Pavao rekao: »Traže svoju korist, a ne korist Krista Isusa« (Filipljanima 2:21).

Naša volja u suprotstavljanju Božjoj volji omogućava da želje, apetiti i strasti budu neobuzdani (vidi Alma 38:12; 3. Nefi 12:30).

Oholi ne mogu prihvatiti Božju ovlast koja usmjerava njihov život (vidi Helaman 12:6). Oni suprotstavljaju svoje poimanje istine velikom Božjem znanju, svoje sposobnosti Božjoj svećeničkoj moći, svoja postignuća moćnim Božjim djelima.

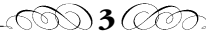
Naše neprijateljstvo prema Bogu ima mnogo oznaka, poput buntovnosti, tvrdoće srca, tvrdoglavosti, neraskajanosti, uzdignutosti, uvredljivosti i traženja znakova. Oholi žele da se Bog složi s njima. Oni nisu zainteresirani za to da promijene svoja mišljenja kako bi se složila s Božjima.

Drugi veliki dio ovoga vrlo čestog grijeha oholosti je neprijateljstvo prema našim bližnjima. Svakodnevno smo iskušavani da se uzvisimo iznad drugih i da njih umanjimo (vidi Helaman 6:17; NiS 58:41).

Oholi čine svakog čovjeka svojim protivnikom suprotstavljajući svoje razumnosti, mišljenja, djela, bogatstvo, talente ili bilo koje drugo svjetovno sredstvo mjerenja nasuprot drugih. Riječima C. S. Lewisa: »Oholost nema užitka u tome što ima nešto, već samo u tome što ima više od nekoga drugog... Uspoređivanje je ono što vas čini oholima: naslada u tome da ste iznad ostalih. Jednom kada je komponenta natjecanja uklonjena, oholost je uklonjena« (*Mere Christianity*, New York: Macmillan, 1952., str. 109–110).

Na predzemačkom vijeću Lucifer je iznio svoju ponudu nasuprot Očevom naumu koji je zagovarao Isus Krist (vidi Mojsije 4:1–3). Iznad svega drugog, htio je primiti veću čast od drugih (vidi 2. Nefi 24:13). Ukratko, njegova ohola želja bila je svrgnuti Boga (vidi NiS 29:36; 76:28).

Sveta pisma obiluju dokazima o ozbiljnim posljedicama grijeha oholosti pojedincima, grupama, gradovima i narodima. »Pred slo-
mom ide oholost« (Izreke 16:18). Uništila je nefijski narod i grad Sodomu (vidi Moroni 8:27; Ezekiel 16:49–50).⁸

Oholi se više boje ljudske osude nego Božje osude.

Kroz oholost je Krist razapet. Farizeji su bili ljuti jer je Isus tvrdio da je Sin Božji, a to je ugrožavalo njihov položaj pa su planirali njegovu smrt (vidi Ivan 11:53).

Šaul je postao neprijatelj Davidu zbog oholosti. Bio je ljubomoran jer su Izraelke pjevale »pobi Šaul svoje tisuće, David na desetke tisuća« (1. Samuel 18:6–8).

Oholi se više boje ljudske osude nego Božje osude (vidi NiS 3:6–7; 30:1–2; 60:2.) »Što će ljudi misliti o meni?«, teže ih pritišće nego: »Što će Bog misliti o meni?«

Kralj Noa upravo je htio osloboditi proroka Abinadija, no kada su se njegovi opaki svećenici prizvali na njegovu oholost on je

Oholost kralja Noe dovela je do Abinadijeve i njegove vlastite smrti.

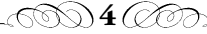
poslao Abinadija u vatru (vidi Mosija 17:11–12). Herod se ožalostio zbog zahtjeva svoje supruge da odrubi glavu Ivanu Krstitelju. No, njegova ohola želja da se sviđi »gosti[ma]« potaknula ga je da ubije Ivana (Matej 14:9; vidi i Marko 6:26).

Strah od ljudskog suda očituje se u natjecanju za odobravanje ljudi. Oholi više vole »slav[u] ljudsk[u] nego slav[u] Božj[u]« (Ivan 12:42–43). Naši motivi za ono što činimo su mjesto na kojem se grijeh očituje. Isus je rekao da je »uvijek čini[o] što je« Bogu milo (Ivan 8:29). Zar ne bismo činili dobro kad bismo kao motiv imali ono što je milo Bogu umjesto da se pokušavamo izdići iznad naše braće i nadići druge?

Neki oholi ljudi ne brinu se zadovoljava li njihova plaća njihove potrebe, već jesu li njihove plaće veće od nečije druge. Njihova je nagrada da budu malo bolji od drugih. Ovo je neprijateljstvo oholosti.

Kad oholost obuzme naše srce, gubimo svoju nezavisnost od svijeta i predajemo svoju slobodu u ropstvo ljudskom sudu. Svijet

više glasnije od šapata Duha Svetoga. Ljudsko razlučivanje nadilazi Božje objave i oholi puštaju gvozdenu šipku (vidi 1. Nefi 8:19–28; 11:25; 15:23–24).⁹

Oholost se očituje na mnogo načina.

Oholost je grijeh koji lako vidimo kod drugih, no rijetko ga priznajemo kod sebe. Većina nas smatra oholost grijehom onih koji su na vrhu, poput bogatih i učenih, koji gledaju s visoka na nas ostale (vidi 2. Nefi 9:42). Međutim, postoji mnogo uobičajenija bolest među nama – a to je oholost koja gleda od dna prema vrhu. Očituje se na tako mnogo načina, kao nalaženje mana, ogovaranje, klevetanje, mrmljanje, življenje izvan naših mogućnosti, zavist, ljubomorna želja, uskraćivanje zahvalnosti i pohvale koja može uzdignuti drugoga, uskraćivanje oprosta i ljubomora.

Neposlušnost je u suštini ohola mučna borba protiv nekoga tko je u vlasti iznad nas. To može biti roditelj, svećenički vođa, učitelj ili, naposljetku, Bog. Ohola osoba mrzi činjenicu da je netko iznad nje. Misli da to umanjuje njezin položaj.

Sebičnost je jedan od uobičajenijih lica oholosti. »Kako sve utječe na mene« u središtu je svega što je važno – samodopadnosti, samozaljenja, svjetovnog samoispunjenja, samoopravdavanja i traženja samog sebe.

Oholost rezultira tajnim zavjerama koje se grade kako bi se steka moć, dobit i slava svijeta (vidi Helaman 7:5; Eter 8:9, 16, 22–23; Moj-sije 5:31). Ovaj plod grijeha oholosti, poimence tajne zavjere, srušio je i Jaredovsku i nefijsku civilizaciju, a bio je i još će biti uzrok pada mnogih naroda (vidi Eter 8:18–25).

Drugo lice oholosti je sukob. Svađe, tučnjave, nepravedno vladanje, generacijski jazovi, razvodi, zlostavljanje supružnika, pobune i kaos spadaju u tu kategoriju oholosti.

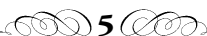
Sukob u našoj obitelji tjera Duha Gospodnjeg. Također tjera mnoge od naših članova obitelji. Sukob bijesni od agresivno izgovorene riječi do okršaja u cijelom svijetu. Sveta pisma govore nam da »oholost rađa samo svađu« (Izreke 13:10; vidi i Izreke 28:25).

Sveta pisma svjedoče da se oholi lako uvrijede i zamjeraju (vidi 1. Nefi 16:1–3). Uskraćuju oprost kako bi druga osoba ostala njihov dužnik i da opravdaju svoje povrijeđene osjećaje.

Oholi ne primaju lako savjet ili ispravku (vidi Izreke 15:10; Amos 5:10). Koriste obrambeni stav kako bi opravdali i racionalizirali svoje pogrešne korake i neuspjehe (vidi Matej 3:9; Ivan 6:30–59).

Oholi ovise o tome da im svijet govori vrijede li ili ne. Njihovo samopoštovanje određeno je procjenom položaja na ljestvici svjetskog uspjeha. Osjećaju se vrijednim truda kao osobe ako su pokazatelji njihovog postignuća, talenta, ljepote ili intelekta dovoljno veliki. Oholost je ružna. Ona kaže: »Ako ti uspiješ, ja sam neuspješan.«

Ako volimo Boga, činimo njegovu volju i bojimo se njegovog suda više od ljudskog, imat ćemo samouvažavanje.¹⁰

Oholost ograničava ili zaustavlja napredak.

Oholost je prokletstvo grijeha u pravom smislu te riječi. Ona ograničava ili zaustavlja napredak (vidi Alma 12:10–11). Ohole se ne može lako podučavati (vidi 1. Nefi 15:3, 7–11). Neće promijeniti svoje mišljenje kako bi prihvatili istine jer čineći tako podrazumijeva da su bili u krivu.

Oholost škodljivo utječe na sve naše veze – našu vezu s Bogom i njegovim slugama, vezu između muža i žene, roditelja i djeteta, poslodavca i zaposlenika, učitelja i učenika, te na sav ljudski rod. Stupanj naše oholosti određuje kako se odnosimo prema Bogu te prema našoj braći i sestrama. Krist nas želi uzdići onamo gdje je on. Želimo li činiti isto za druge?

U oholosti nestaju naši osjećaj sinovskog odnosa s Bogom te bratstva s ljudima. Razdvaja nas i dijeli po »činovima« prema našem »bogatstvu« i našim »mogućnostima obrazovanja« (3. Nefi 6:12). Jedinstvo nije moguće za ohole ljude, i ako nismo jedno, nismo Gospodinovi (vidi Mosija 18:21; NiS 38:27; 105:2–4; Mojsije 7:18).

Razmislite o tome koliko nas je oholost koštala u prošlosti i koliko nas košta sada u našem životu, obiteljima i Crkvi.

Razmislite o pokajanju koje se moglo dogoditi s promijenjenim životima, sačuvanim brakovima i ojačanim domovima da nas

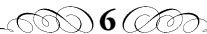
Poniznost donosi jedinstvo i snagu brakovima i obiteljima.

oholost nije sprječavala od priznavanja naših grijeha i toga da ih se okanimo (vidi NiS 58:43).

Razmislite o mnogima koji su manje aktivni članovi Crkve jer su uvrijeđeni i njihova im oholost nije dopustila da oprostite ili u potpunosti blaguju za Gospodinovim stolom.

Razmislite o desecima tisuća dodatnih mladića i parova koji su mogli biti na misijama da nije bilo oholosti koja ih sprječava u predavanju njihova srca Bogu (vidi Alma 10:6; Helaman 3:34–35).

Razmislite kako bi se hramski rad povećao da je vrijeme provedeno u božanskom služenju bilo važnije o mnogih oholih zanimanja koje se natječu za naše vrijeme.¹¹

Poniznost je protulijek oholosti.

Oholost utječe na sve nas u različitim trenucima i u različitoj mjeri. Sada možete vidjeti zašto je zgrada iz Lehijevog sna, koja je predstavljala oholost svijeta, bila velika i prostrana, koliko veliko je bilo mnoštvo koje je ušlo u nju (vidi 1. Nefi 8:26, 33; 11:35–36).

Oholost je univerzalni grijeh, veliki porok. Da, oholost *je* univerzalni grijeh, veliki porok.

Protulijek za oholost je poniznost – krotkost, podložnost (vidi Alma 7:23). To je srce skršeno i duh raskajan (vidi 3. Nefi 9:20; 12:19; NiS 20:37; 59:8; Psalmi 34:18; Izaija 57:15; 66:2). Kao što je Rudyard Kipling tako lijepo rekao:

*Buka i vika umire;
Satnici i kraljevi odlaze.
Još uvijek stoji tvoja pradaвна žrtva,
Ponizno i skršeno srce.
Gospode Bože nad Vojskama, budi još uz nas,
Da ne zaboravimo, da ne zaboravimo...*

Bog želi ponizan narod. Možemo ili izabrati biti ponizni ili možemo biti primorani na poniznost. Alma je rekao: »Blago onima koji se ponize, a nisu prisiljeni biti ponizni« (Alma 32:16).

Izaberimo biti ponizni.

Možemo izabrati poniziti se pobjeđujući neprijateljstvo prema našoj braći i sestrama, poštujući ih kao sebe te uzdižući ih jednako visoko ili više nego što smo mi sami (vidi NiS 38:24; 81:5; 84:106).

Možemo izabrati poniziti se primanjem savjeta i prijekora (vidi Jakov 4:10; Helaman 15:3; NiS 63:55; 101:4–5; 108:1; 124:61, 84; 136:31; Izreke 9:8).

Možemo izabrati poniziti se opraštajući onima koji su nas uvrijedili (vidi 3. Nefi 13:11, 14; NiS 64:10).

Možemo izabrati poniziti se nesebično služeći (vidi Mosija 2:16–17).

Možemo izabrati poniziti se odlazeći na misiju i propovijedajući riječ koja može poniziti druge (vidi Alma 4:19; 31:5; 48:20).

Možemo izabrati poniziti se odlazeći češće u hram.

Možemo izabrati poniziti se priznajući i odbacujući naše grijehe te rađajući se od Boga (vidi NiS 58:43; Mosija 27:25–26; Alma 5:7–14, 49).

Možemo izabrati poniziti se ljubeći Boga, podlažući našu volju njegovoj i stavljajući ga na prvo mjesto u našem životu (vidi 3. Nefi 11:11; 13:33; Moroni 10:32).

Izaberimo biti ponizni. Mi to možemo biti. Znam da možemo.

Moja draga braćo i sestre, moramo se pripremiti da otkupimo Sion. U biti nas je grijeh oholosti sprječavao da uspostavimo Sion u danima proroka Josepha Smitha. Taj isti grijeh oholosti donio je kraj posvećenja među Nefijcima (vidi 4. Nefi 1:24–25).

Oholost je veliki kamen spoticanja za Sion. Ponavljam: Oholost je veliki kamen spoticanja za Sion.

Moramo očistiti unutarnju posudu svladavanjem oholosti (vidi Alma 6:2–4; Matej 23:25–26).

Moramo se prepustiti »porivima Svetoga Duha«, odbaciti oholog »naravnoga čovjeka«, postati sveti »pomirenjem Krista Gospodina« i »poput djeteta odan, krotak, ponizan« (Mosija 3:19; vidi i Alma 13:28).

Da to možemo učiniti te nastaviti prema ispunjenju naše božanske sudbine moja je strastvena molitva.¹²

Prijedlozi za proučavanje i podučavanje

Pitanja

- Predsjednik Benson naglasio je da je oholost dovela do uništenja nefijskog naroda (vidi 1. odsjek). Što mislite zašto oholost ima tako destruktivan učinak?
- Na koje bi načine ljudi mogli »suprotstavljati svoju] volju Božjoj [volji]«? (Vidi 2. odsjek) Koji su neki od blagoslova koji dolaze kada slijedimo Božju volju?
- Što mislite zašto ponekada radije pitamo: »Što će drugi ljudi misliti o meni?«, nego što pitamo: »Što će Bog misliti o meni? (Vidi 3. odsjek) Kako se mijenja naš život kada je naša najveća želja udovoljiti Bogu?
- Pregledajte očitovanja oholosti navedena u 4. odsjeku. Kako možemo izbjeći ova očitovanja oholosti u svojem životu?

- Predsjednik Benson je rekao: »Oholost škodljivo utječe na sve naše veze« – s Bogom i s drugima (5. odsjek). Zašto je to istina? Na koje se načine naši odnosi poboljšavaju kada smo ponizni?
- U 6. odsjeku, predsjednik Benson navodi načine na koje možemo odabrati biti ponizni. Što mislite zašto je bolje izabrati biti ponizan nego biti prisiljen poniziti se?

Povezani stihovi iz Svetih pisama

Matej 23:12; Luka 18:9–14; Jakovljeva 4:6; Alma 5:27–28; NiS 112:10; 121:34–40

Pomoć pri proučavanju

Da biste prisposobili riječi proroka sebi, razmislite kako se njegova naučavanja odnose na vas (vidi *Podučavanje, nema većeg poziva* [1999], 170). Razmotrite da se upitate kako vam ova naučavanja mogu pomoći s brigama, pitanjima i izazovima u vašem životu.

Napomene

1. »Cleansing the Inner Vessel«, <i>Ensign</i>, svibanj 1986., 6–7. 2. Boyd K. Packer, Sheri L. Dew, <i>Ezra Taft Benson: A Biography</i> (1987), 429–430. 3. Russell M. Nelson, <i>Ezra Taft Benson: A Biography</i>, 430. 4. »Cleansing the Inner Vessel«, 7. 5. Flora Amussen Benson, <i>Ezra Taft Benson: A Biography</i>, 293. 6. »Cleansing the Inner Vessel«, 7.	7. »Beware of Prides«, <i>Ensign</i>, svibanj 1989., 4. 8. »Beware of Prides«, 4–5. 9. »Beware of Prides«, 5. 10. »Beware of Prides«, 5–6. 11. »Beware of Prides«, 6. 12. »Beware of Prides«, 6–7; tekst pjesme »God of Our Fathers, Known of Old«: Rudyard Kipling, <i>Hymns</i>, broj 80.

Vodstvo

»Želite li osigurati buduće vodstvo za Crkvu, [vašu] zemlju i vaše domove, morate biti postojani u vjeri i nepokolebljivi kada ste suočeni sa zlom.«

Iz života Ezre Tafta Bensaona

Ezra Taft Benson u svojoj je mladosti počeo učiti biti vođa. Njegov je otac pozvan služiti misiju kada je Ezra imao gotovo 13 godina. Kao najstarije dijete u obitelji, Ezra je preuzeo mnoge odgovornosti vodstva na obiteljskoj farmi tijekom očeve odsutnosti. Nekoliko godina kasnije, kada je pozvan u britansku misiju, služio je kao predsjednik ogranka i kao predsjednik konferencije Newcastle (slično današnjem okrugu). Kasnije je služio u trima predsjedništvima okola — jednom kao savjetnik, jednom kratko kao predsjednik okola i jednom duže kao predsjednik okola. Tijekom svoje profesionalne karijere radio je na mnogim položajima vodstva u poljoprivrednoj industriji. Budući da je postao vođa i stručnjak na polju poljoprivrede, predsjednik Dwight D. Eisenhower zatražio ga je da služi na najvišem položaju za poljoprivredu u Sjedinjenim Državama. Osam godina radio je s predsjednikom Eisenhowerom kao ministar poljoprivrede Sjedinjenih Država.

Prije nego je postao predsjednik Crkve, predsjednik Benson služio je 12 godina kao predsjednik Zbora dvanaestorice apostola. Članovi zbora jako su ga cijenili kao vođu. Starješina Bruce R. McConkie »često je govorio članovima obitelji da u Crkvi nikada nije vidio nikog ravnog predsjedniku Bensonu po pitanju upravljanja«.¹

Vodeći Dvanaesticu, predsjednik Benson je poticao članove zbora da iskreno izražavaju svoja mišljenja, čak i ako imaju drugačije mišljenje. Kada je starješina Russell M. Nelson bio novi član zbora, mislio je da ne bi trebao govoriti. »No, [predsjednik Benson]

Predsjednik Ezra Taft Benson i njegovi savjetnici u Prvom predsjedništvu: predsjednik Gordon B. Hinckley (lijevo) i predsjednik Thomas S. Monson (desno)

nije htio pristati na to«, rekao je. »Zapravo, ako sam šutio u svezi s nekom temom, on bi to izvlačio iz mene.«²

Iako je predsjednik Benson tražio mišljenja od svih, nije dopuštao da rasprava odluta. Predsjednik Howard W. Hunter je rekao kako je »znao kako dobiti otvorenu i iskrenu raspravu od braće i [bio] je sposoban utjecati na nju te doći do jednoglasne odluke s kojom su svi bili ujedinjeni.«³ Kada je »osjetio da se vodila primjerena rasprava, obično bi rekao: 'Mislim da imamo dovoljno sjena. Skupimo ga u balu', privodeći pitanje do rješenja.«⁴

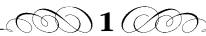
Predsjednik Benson brinuo je za one koje je vodio i podučavao je primjerom. »Ne poznajem čovjeka koji je bio obzirniji prema svojim suradnicima ili se više brinuo za njihovu dobrobit«, rekao je predsjednik Gordon B. Hinckley. »Ne traži od drugih da čine nešto što on sam nije voljan učiniti, već radije postavlja primjer služenja koji će drugi slijediti.«⁵ Predsjednik Benson bio je učinkovit i u delegiranju posla drugima, podučavajući ih i izgrađujući kroz postupak.

Na općem sastanku tijekom kojeg je predsjednik Benson podržan kao predsjednik Crkve, predsjednik Gordon B. Hinckley izrazio je svoje uvjerenje da je Gospodin izabrao i pripremio predsjednika Bensaona da vodi Crkvu:

»Iznosim vam svoje svjedočanstvo da je Gospodin taj koji je odabrao Ezru Tafta Bensaona da postane član Vijeća dvanaestorice prije gotovo četrdeset tri godine. Gospodin je taj koji ga je tijekom ovih godina kušao i disciplinirao, školovao i pripremao...

Kao onaj koji ga poznaje i stoji uz njega, svjedočim da je on čovjek vjere, prokušanog vodstva i duboke ljubavi za Gospodina i njegovo djelo, ljubavi za Božje sinove i kćeri posvuda. On je čovjek dokazane sposobnosti.«⁶

Naučavanja Ezre Tafta Bensaona

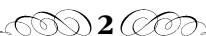
Učinkoviti vođe postojani su u vjeri i postavljaju dobar primjer.

Moć Kristovog vodstva rasla je iz izazova njegovog primjera. Njegov jasan poziv bio je: »Dođi, slijedi me! Njegov [uspjeh u stjecanju] odanosti i privrženosti ljudi načelima pravednosti ovisi[la] je

o ljubavi kao velikom motivirajućem čimbeniku. Pomogao nam je shvatiti da bogolike odlike u svakome od nas, što bruje za izričajem, mogu postati veličanstvene žive stvarnosti. Njegov se primjer nastavlja kao najveća nada i snaga za čovječanstvo.⁷

Želite li osigurati buduće vodstvo za Crkvu, [vašu] zemlju i vaše domove morate biti postojani u vjeri i nepokolebljivi kada ste suočeni sa zlom, kao što je Pavao rekao: »Obucite se u bojnu opremu Božju da se mognete suprotstaviti đavolskim napadima! Jer naša borba nije protiv krvi i tijela, nego protiv Poglavarstava, protiv Vlasti, protiv Vrhovnika ovoga mračnog svijeta: protiv zlih duhova koji borave u nebeskim prostorima« (Efežanima 6:11–12).⁸

Naši mladi trebaju manje kritika i više uzora. Vi ste uzori u kojima će oni tražiti obrazac u životu koji će moći slijediti i pridržavati ga se. Trebat će nadahnuće koje može doći od vas dok usklađujete svoj život s naučavanjima evanđelja.⁹

Ljudi se odazivaju na učinkovito vodstvo.

Poniznost

Jedna značajka izvrsnog vodstva oduvijek je bila i uvijek će biti ponizan duh.¹⁰

Duhovna snaga

Duhovna snaga potiče pozitivno razmišljanje, ideje, navike, stavove i napore. Ovo su odlike koje potiču mudrost, fizičku i mentalnu dobrobit te oduševljeno prihvaćanje i reakciju drugih ljudi.¹¹

Samo cjeloviti imaju sposobnost uzdignuti i ohrabriti jedni druge za veću službu, postignuće i snagu.¹²

Nadahnuće je ključno za ispravno vodstvo... Moramo imati duh nadahnuća kada podučavamo (NiS 50:13–14) ili upravljamo poslovima kraljevstva (NiS 46:2).¹³

Ne postoji zadovoljavajuća zamjena za Duha.¹⁴

Znanje

Iskreni vođa nastoji biti dobro informiran. On je osoba koja djeluje prema načelu umjesto prema očekivanju. Nastoji učiti iz svih

ljudskih iskustava odmjerenih prema objavljenim načelima božanske mudrosti.¹⁵

Jedan od najboljih načina kako vođe mogu razumjeti ispravna načela je da imaju temeljito znanje i razumijevanje Svetih pisama te primjereni priručnik. Većina situacija već se ranije dogodila, možda više puta, a pravila i procedure već su osmišljene za rješavanje problema. Stoga je uvijek mudro koristiti i upoznati se s postojećim pisanim uputama i crkvenim pravilima o pitanjima kako se budu pojavljivala.¹⁶

Vođe se savjetuje da proučavaju nauke Crkve kako bi bili u mogućnosti primjerenopredstavljati naše nauke drugima. Koristeći se izrazima apostola Pavla, očekujemo od vas da budete kao »radnik koji se nema čega stidjeti« (2. Timoteju 2:15).¹⁷

Odanost

Dobar vođa očekuje odanost. Zauzvrat, on je odan. Podržava one kojima je dao posao. Odanost se proteže na pitanja povrh poziva dužnosti. On je odan kada se počast daje onima s kojima služi. Ponosi se njihovim uspjehom. On ne ukida presudu ako se prvo ne vijeća s onime čiju presudu ukida. Ne sramoti suradnika pred drugima. Iskren je i otvoren prema njemu.¹⁸

Jedinstvo

Postoji ono »jedinstvo što ga zahtijeva zakon nebeskog kraljevstva. A Sion se ne može izgraditi doli prema načelima zakona kraljevstva nebeskog« (NiS 105:4–5). Među traženim načelima i osobinama jest jedinstvo uma i srca. »Kažem vam, jedno budite, a ne budete li jedno, niste moji«, Spasitelj je nalog njegovoj suvremenoj Crkvi (NiS 38:27; Ivan 17:20–23). Ovaj uvjet nije nigdje ključniji nego među onima nad kojima je pozvan predsjedavati diljem njegovog kraljevstva.¹⁹

Ljubav i iskazi pouzdanja

Ljubav prema ljudima ključna je za učinkovito vodstvo. Volite li one s kojima radite? Shvaćate li da je vrijednost duša velika u Božjim očima (vidi NiS 18:10)? Imate li vjere u mlade? Cijenite li njihove vrline, pohvaljujete li ih za njihova postignuća? Ili imate kritičan stav prema njima zbog njihovih pogrešaka?²⁰

»Ljubav prema ljudima ključna je za učinkovito vodstvo.«

Često, čak i teže nego podnijeti kritiku, jest da nam naš vođa ništa ne kaže o djelu za koje smo zaduženi. Kratki komentari ili napomene, koje su iskrene i određene, veliki su poticaji.²¹

Znamo... da je vrijeme koje vođa provodi u osobnom kontaktu s članovima više produktivno od vremena provedenog u sastancima i administrativnim dužnostima. Osobni kontakt je ključ u obraćenju neaktivnog člana.²²

Posebice u Crkvi, ljubazna će zamolba često dati bolje rezultate od naređivanja — a i bolje osjećaje. Upamtite reći zašto. Naknadno kontaktirajte da biste vidjeli kako osoba napreduje. Pokažite zahvalnost kada ljudi dobro provedu upute. Izrazite pouzdanje kada to možete učiniti iskreno. Kada se u nečemu pogriješi, dobro je osvrnuti se i otkriti gdje ste se okliznuli – i nemojte se bojati priznati da se jeste okliznuli. Upamtite, naši su ljudi dobrovoljci koji rade svojom voljom. I oni vole Gospodina i njegovo djelo. Volite ih. Cijenite ih. Kada ste kušani ukoriti suradnika, nemojte. Umjesto toga, pokušajte zanimljiv izazov i potapšajte ih po ramenu. Djeca našega Oca diljem svijeta u suštini su dobra. On ih voli. I mi bismo trebali.²³

Ljudi ne vole biti prisiljeni da čine išta, čak i ako je to za njihovo dobro. No, ljudi se odazivaju na učinkovito vodstvo.²⁴

3

Dobri vođe mudro delegiraju.

Spasiteljev primjer delegiranja

Sami temelji svijeta položeni su delegiranjem ovlasti. Mnogo je puta Isus podsjetio ljude da je njegovo poslanje na zemlji došlo kroz delegiranje ovlasti. Obnavljanje njegove Crkve imalo je svoje početke u delegiranju ovlasti.

Obraćajući se Židovima u sinagogi, Isus im je rekao da ga je njegov Otac ovlastio: »Ne siđoh s neba da vršim svoju volju, nego volju onoga koji me posla« (Ivan 6:38).²⁵

Isus nam daje najbolji primjer dobrog upravljanja kroz ispravno delegiranje... Mnogi od njegovih ovlaštenih misionara putovali su bez torbe ili pojasa. Ljudi su pretrpjeli puno teškoća izvršavajući njegove upute. Neki od njih umrli su okrutnom smrću dok su mu služili. No, njegovi ovlašteni učenici išli su u svijet smioni poput lavova po njegovom zaduženju. Ostvarili su ono o čemu nikada nisu ni sanjali. Nijedan vođa nikada nije motivirao muškarce i žene poput njega.²⁶

Crkva Isusa Krista gradi vođe uključivanjem ljudi kojima je delegirana ovlast. Kada je [Isus] bio na zemlji pozvao je dvanaesticu apostola da mu pomognu u upravljanju Crkvom. Također je pozvao sedamdeseticu. Delegirao je drugima. U njegovoj crkvi nije trebalo biti gledatelja. Svi su trebali biti uključeni u pomaganje izgradnje kraljevstva. I dok su gradili kraljevstvo, izgrađivali su sebe.

Isus je težio uzvišenju osobe...

Isus je težio tomu da učiniti svakog muškarca kraljem, izgradi ga u vodstvu prema vječnosti. One nezaboravne noći nakon posljednje večere, rekao je jedanaestorici: »Zaista, zaista, kažem vam, tko vjeruje u me, i on će činiti djela koja ja činim. Činit će i veća od ovih, jer ja idem Ocu« (Ivan 14:12). Kroz delegiranje, Isus želi dignuti, a ne zatomiti osobu. I kroz cijelu Crkvu danas, muškarci i žene rastu u osobnosti kroz položaje za koje su delegirani.²⁷

Delegiranje u našim organizacijama

Dobro upravljanje znači delegiranje ovlasti. Delegiranje dijela količine posla pomaže vama i vašoj organizaciji. Učinkovito upravljanje je umijeće umnožavanja samog sebe kroz druge.²⁸

Tijekom svojeg smrtnog službeništva, Isus Krist delegirao je ovlast svojoj Dvanaestorici apostola.

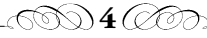
Mudro delegiranje zahtjeva pripremu uz molitvu, kao i učinkovito podučavanje ili propovijedanje. Gospodin to pojašnjava ovim riječima: »A Duh će vam se dati molitvom vjere. A ako Duha ne primite, nemojte podučavati« (NiS 42:14). A možemo nadodati, nemojte delegirati bez Duha.²⁹

Mudar upravitelj u Crkvi danas neće pokušati sam obaviti posao, dajući utisak da nitko drugi nije dostatno osposobljen. Dok delegira, on će pružiti ohrabrenje da onaj kojega je ovlastio ima njegovu punu podršku.³⁰

Kada se odgovornost preda, vođa ne zaboravlja osobu niti njegovu zaduženje. Sa zanimanjem prati, ali ne gleda »preko ramena«. Daje određenu pohvalu kada je zaslužena. Pruža korisno ohrabrenje kada je potrebno. Kada osjeća da se posao ne obavlja i potrebna je promjena, djeluje hrabro i postojano, ali ljubazno. Kada je mandat u službi dovršen, odaje priznanje i izražava zahvalnost.³¹

Nijedan mudar vođa ne vjeruje da je izvor svih dobrih ideja. Traži prijedloge od onih koje vodi. Dopušta im osjetiti da su važan dio

donošenja odluka. Dopušta im osjetiti da provode i svoja pravila, a ne samo njegova.³²

Crkveni vođe su oruđe u Božjim rukama i trebaju tražiti Duha u vođenju i izgradnji drugih.

U Crkvi danas vođa općenito ostvaruje rezultate kada doista očekuje. Treba imati velika očekivanja. Treba uvjeriti one kojima daje zaduženja da u Gospodinovoj službi imaju čak i veće moći nego u uobičajenim odgovornostima. Ne smije biti pogrešaka u djelu Gospodina kada činimo najbolje što možemo. Mi smo samo oruđe; ovo je Gospodinovo djelo. Ovo je njegova Crkva, njegov evanđeoski naum. Ovo su njegova djeca s kojom radimo. Neće nam dopustiti da pogriješimo ako izvršimo svoj dio. Kada je potrebno, veličat će nas čak i izvan naših vještina i sposobnosti. To znam.³³

Moramo upamtiti da... Crkva... nije poslovni svijet. Njezin uspjeh mjeri se prema spašenim dušama, a ne zaradom i gubitkom. Naravno, trebamo biti učinkoviti i produktivni, ali također trebamo održati svoju usredotočenost na vječne ciljeve. Budite pažljivi po pitanju nametanja sekularnih metoda i terminologija na svetim svećeničkim funkcijama. Upamtite da razumni postupci rješavanja problema, iako jesu od pomoći, neće biti isključivo dovoljni u radu kraljevstva. Gospodinovo djelo mora biti vršeno po vjeri, molitvi i Duhu, »ako li [se] čini drugačije, nije... od Boga« (NiS 50:18).³⁴

Cijela svrha Crkve je izgraditi muškarce i žene koji će biti bogoliki u svojim stavovima, osobnostima i idealima.³⁵

Prijedlozi za proučavanje i podučavanje

Pitanja

- Predsjednik Benson podučavao je da vođe trebaju postavljati pravedan primjer (vidi 1. odsjek). Zašto primjer ima tako snažan utjecaj? Kako su pravedni primjeri vođa utjecali na vas?
- Proučite odlike dobrih vođa koje su objašnjene u 2. odsjeku. Što mislite zašto se ljudi »odazivaju na [takvo] vodstvo«? Razmislite o tome što možete učiniti da razvijete ove odlike.

- Predsjednik Benson naučavao je da crkveni vođe trebaju slijediti Spasiteljov primjer delegatora (vidi 3. odsjek). Kako nam delegiranje pomaže u izgradnji Božjeg kraljevstva? Na koje ste načine imali koristi od odgovornosti koje su vam delegiranje?
- Kako bi se naše služenje u Crkvi moglo promijeniti kada upamtimo da je »ovo... Gospodinovo djelo« i da su »ovo... njegova djeca s kojom radimo«? (Vidi 4. odsjek.) Što ste iskusili kada ste djelovali kao oruđe u Gospodinovim rukama u pomagajući drugim ljudima?

Povezani stihovi iz Svetih pisama

Izlazak 18:13–26; Matej 5:13–16; Luka 22:31–32; Alma 17:1–11; NiS 38:23–27

Pomoć pri podučavanju

»Osobe će biti dirnute kada priznate njihov doprinos. Možete se posebno potruditi da obratite pozornost na svaku primjedbu polaznika i, ako je moguće, učinite da primjedbe budu dio rasprava u razredu« (*Podučavanje, nema većeg poziva*, [1999], 35–36).

Napomene

1. U Sheri L. Dew, *Ezra Taft Benson: A Biography* (1987), 429.
2. U *Ezra Taft Benson: A Biography*, 430.
3. U *Ezra Taft Benson: A Biography*, 430.
4. U *Ezra Taft Benson: A Biography*, 429.
5. U *Ezra Taft Benson: A Biography*, 474–475.
6. Gordon B. Hinckley, »Come and Partake«, *Ensign*, svibanj 1986., 47.
7. *The Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), 345.
8. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 372.
9. *The Teachings of Ezra Taft Benson* 375–376.
10. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 371.
11. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 371.
12. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 455.
13. *God, Family, Country: Our Three Great Loyalties* (1974), 126.
14. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 375.
15. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 377.
16. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 375.
17. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 375.
18. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 371.
19. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 372.
20. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 370.
21. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 371.
22. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 147.
23. *The Teachings of Ezra Taft Benson* 376–377.
24. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 345.
25. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 378.
26. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 378.
27. *God, Family, Country*, 135–136.
28. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 379.
29. *The Teachings of Ezra Taft Benson* 379–380.
30. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 379.
31. *God, Family, Country*, 140.
32. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 371.
33. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 372.
34. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 372–373.
35. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 373.

»Pasi ovce moje«

»Svi mi moramo naučiti biti pravi pastiri. Moramo očitovati istu ljubav prema drugima koju je Dobri pastir imao za sve nas. Njemu je svaka duša dragocjena.«

Iz života Ezre Tafta Bensona

Predsjednik Ezra Taft Benson prepričao je iskustvo koje je imao kada je služio kao savjetnik u predsjedništvu okola:

»Prije mnogo godina, na sastanku predsjedništva okola u Boiseju u Idaho, pokušavali smo odabrati predsjednika za najslabiji i najmanji zbor starješina u okolu. Naš bilježnik donio je popis starješina tog zbora i na popisu je bilo ime čovjeka kojeg sam poznavao nekoliko godina. Bio je iz snažne obitelji svetaca posljednjih dana, no nije puno činio u Crkvi.

Kada bi ga biskup pozvao da napravi nešto na kapeli, obično bi se odazvao, i ako su starješine htjeli igrati softball, ponekada bi ste ga našli da igra s njima. Imao je sposobnosti vođe; bio je predsjednik uslužne organizacije i dobro je obavljao taj posao.

Rekao sam predsjedniku okola: 'Biste li me ovlastili da odem i sastanem se s tim čovjekom te pred njime stavim izazov da uskladi svoj život s mjerilima Crkve te preuzme vodstvo u zboru? Znam da postoji određena opasnost u tome, no on je sposoban.'

Predsjednik okola je rekao: 'Idi i neka te Gospodin blagoslovi.'

Otišao sam u kuću toga čovjeka. Nikada neću zaboraviti izraz na njegovom licu kada je otvorio vrata i vidio člana predsjedništva njegovog okola da stoji pred njime. S oklijevanjem me pozvao unutra; njegova je supruga pripremala večeru i mogao sam osjetiti miris kave koji je dolazio iz kuhinje. Zamolio sam ga da pozove svoju suprugu da nam se pridruži, a kada smo se sjeli rekao sam mu zašto sam došao. 'Neću vas tražiti da mi odgovorite danas', rekao sam mu.

»Sada je vrijeme da primijenimo Gospodinovo naučavanje o dobrom pastiru.«

‘Sve što želim od vas jest da mi obećate da ćete razmisliti o ovome, moliti se i razmisliti što će to značiti za vašu obitelj, a ja ću se vratiti i posjetiti vas idući tjedan. Odlučite li da nećete prihvatiti, ja ću vas i dalje voljeti’, nadodao sam.

Iduće nedjelje, čim je otvorio vrata vidio sam da je došlo do promjene. Bio je sretan što me vidi i brzo me pozvao unutra te je pozvao svoju suprugu da nam se pridruži. Rekao je: ‘Brate Benson, učinili smo kako ste rekli. Razmislili smo o ovome, molili smo se i odlučili smo prihvatiti poziv. Ako vi, braćo, imate toliko pouzdanja u mene, voljan sam uskladiti svoj život s mjerilima Crkve, nešto što sam trebao odavno učiniti.’

Također je rekao: ‘Nisam pio kavu od kada ste bili ovdje prošlog tjedna i više je neću piti.’

Odiyeljen je kao predsjednik zbora starješina i nazočnost u njegovom zboru počela je rasti – i nastavila je rasti. Odlazio je van i stavljao ruku oko manje aktivnih starješina te ih dovodio natrag. Nakon nekoliko mjeseci kasnije odselio sam se iz okola.

Godine su prošle i jednoga dana na Hramskome trgu u Salt Lake Cityju pristupio mi je čovjek s ispruženom rukom te rekao: ‘Brate Benson, ne sjećate me se, zar ne?’

‘Sjećam vas se’, rekao sam, ‘ali se ne mogu sjetiti vašeg imena.’

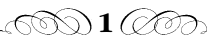
Rekao je: ‘Sjećate li se da ste došli u dom delikventnog starješine u Boiseju prije sedam godina?’ Naravno, tada sam se svega sjetio. Zatim je rekao: ‘Brate Benson, nikada neću živjeti dovoljno dugo kako bih vam se zahvalio što ste došli u moj dom onog nedjeljnog poslijepodneva. Sada sam biskup. Običavao sam misliti da sam sretan, no nisam znao što je istinska sreća.’¹

Nadahnut ovim i drugim iskustvima, predsjednik Benson poticao je vjerne svece posljednjih dana da posežu prema članovima Crkve koji su živjeli »odvojeni od Crkve i utjecaja evanđelja«. ² Na Općem saboru u travnju 1984. rekao je: »Zadovoljni smo aktivacijom mnoge naše braće i sestara. Potičemo svećeničke vođe i vođe pomoćnih organizacija da nastave ovo veliko nastojanje.« ³ Tog istog tjedna obratio se grupi svećeničkih vođa po pitanju druženja s muškarcima u Crkvi koji još nisu zaređeni za starješine:

»Suosjećam s tim muškarcima, glavama obitelji... Vjerujem da danas nemamo većeg izazova u Crkvi od ovog da aktiviramo te muškarce i dovedemo ih do toga da mogu odvesti svoju obitelj u Gospodinov dom i otvoriti im najbogatije blagoslove znane muškarcima i ženama u ovom i nadolazećem svijetu.

Braćo, naša je nada i molitva da ćete smatrati ovo nastojanje aktivacije višim od privremenog programa. Nadamo se da će, kada ovo razdoblje naše Crkve bude zabilježeno, biti rečeno kako je to označilo vrijeme kada je Crkva Božja dovela natrag mnoge rastresene i izgubljene duše.«⁴

Naučavanja Ezre Tafta Bensona

Kao Gospodinovi sljedbenici, dio našega poslanja je posezati za svojom braćom i sestrama koji su se otuđili od Crkve.

Svrha Gospodinove Crkve je unaprijediti napredak svakog Božjeg sina i kćeri prema krajnjim uzvišenim blagoslovima vječnoga života...

Htio bih raspravljati o našem poslanju usavršavanja svetaca, posebice o izazovu aktivacije onih koji su se otuđili od pune aktivnosti u Crkvi. Ovi članovi, koji su naša braća i sestre, trenutno žive odvojeni od Crkve i utjecaja evanđelja.

U ovoj skupini manje aktivnih članova nalaze se mnogi koji ne dolaze u crkvu, a koji bi mogli biti ravnodušni i nije ih briga. Također, među njima su i oni privremeno izgubljeni jer ne znaju gdje se nalaze. Neki od njih su novi obraćenici koji očito nisu primili njegovu pažnju i naučavanja zbog kojih bi bili »sugrađani svetih« (vidi Efežanima 2:19). Mnogi su odrasli samci.

Svim tim osobama, mi, kao članovi Crkve i Gospodinovi sljedbenici, moramo pružiti i obnoviti svoju ljubav i iskreni poziv da se vrate. »Vratite se. Vratite se i gostite se za stolom Gospodnjim, te okusite ponovno slatke i ukusne plodove društva sa svecima« (Ensign, ožujak 1986., str. 88).

Izazov koji stoji ispred nas je velik... Moramo živjeti po velikoj vjeri, snazi i predanosti ako želimo doprijeti do ove braće i sestara.

No, moramo to učiniti. Gospodin očekuje od nas da to učinimo. I učinit ćemo to!⁵

2

Dok nastojimo njegovati one koji su zastranili, trebamo primjenjivati Gospodinovo naučavanje o dobrom pastiru.

Sada je vrijeme da primijenimo Gospodinovo naučavanje o dobrom pastiru na predstojeće izazove vraćanja izgubljenih ovaca i svoje glavih jaganjaca.

»Što mislite? Zar neće čovjek koji ima stotinu ovaca, kad mu jedna od njih zaluta, ostaviti devedeset i devet u gori te poći tražiti zalutalu?»

I uspije li mu da je nađe, zaista, kažem vam, više se raduje zbog nje nego zbog devedeset i devet koje nisu zalutale« (Matej 18:12–13).

U Isusovo doba, palestinski pastir znao je svaku od svojih ovaca. Ovce su znale njegov glas i vjerovale mu. Ne bi slijedile stranca. Stoga, kada bi ih pozvao, ovce bi došle k njemu. (vidi Ivan 10:1–5, 14).

Noću bi pastiri uvodili svoje ovce u obor ili ovčarnicu. Ovčarnicu su okruživali visoki zidovi, a trnje je bilo postavljeno na vrh tih zidova kako bi spriječilo divlje životinje i lopove da prijeđu preko. Međutim, ponekad bi divlja životinja tjerana glađu preskočila preko zidova među ovce, uplašila bi ih i ugrozila.

Takva je situacija odvajala pravog pastira – onoga koji je volio svoje ovce – od plaćenika koji je radio samo za plaću i dužnost. Pravi pastir bio je voljan dati svoj život za ovce. On bi ušao među ovce i borio se za njihovu dobrobit. Plaćenik je, s druge strane, brinuo za svoju sigurnost više nego za ovce i obično bi pobjegao od opasnosti.

Isus je koristio ovaj primjer uobičajen za njegovo doba kako bi izjavio da je on Dobri pastir, Pravi pastir. Zbog svoje ljubavi prema svojoj braći i sestrama, on bi rado i dobrovoljno položio svoj život za njih (vidi Ivan 10:11–18).

Naposlijetku je Dobri pastir dao svoj život za ovcu – za vas i mene, za sve nas.

*Kada negujemo prijateljstva u svojim odjelima i ograncima,
medusobno si pomažemo ostati u stadu Dobrog pastira.*

Simbolika dobrog pastira nije beznačajna poveznica u Crkvi danas. Ovcu trebaju voditi budni pastiri. Previše njih luta. Neke primamljuju prolazne smetnje. Drugi su u potpunosti izgubljeni.

Kao i u minulim vremenima, razumijemo da će se neke ovce buniti te da su »poput divljeg stada što bježi od pastira« (Mosija 8:21). No, većina naših problema proizlazi iz manjka brižnog i pomnog pastirstva pa se treba razviti više pastira.

Uz pastirsku brigu, naši novi članovi, oni koji su novorođeni u evanđelju, moraju biti negovani pomnim druženjem dok rastu u evanđeoskoj spoznaji i počinju živjeti po novim mjerilima. Takva pažnja pomoći će osigurati da se ne vrate starim navikama.

S pastirskom brižnom skrbi naši mladi, naša janjad, neće biti sklони lutanju. A učine li to, kuka pastirske palice – brižna ruka i srce puno razumijevanja – pomoći će vratiti ih.

Uz pastirsku brigu, mnogi od onih koji su sada odvojeni od stada još uvijek mogu biti vraćeni natrag. Mnogi koji su se vjenčali izvan Crkve i preuzeli svjetovni stil života mogu se odazvati na poziv za povratak u stado.⁶

3

Sveci posljednjih dana koji su zalutali trebaju stvarnu, iskrenu brigu pravih i brižnih pastira.

Nema *novih* rješenja za ovaj *stari* problem ovaca koje tumaraju drugdje u potrazi za hranom. Odgovornost koju je Isus dao Petru, koja je naglašena trostrukim ponavljanjem, dokazano je rješenje: »Pasi jaganjce moje. Pasi ovce moje. Pasi ovce moje« (vidi Ivan 21:15–17).

Kao u veličanstvenoj opomeni Mormonove knjige, onih koji su kršteni u Kristovu crkvu mora se dosljedno »sjeća[ti] i hrani[ti]... blagom riječju Božjom« (Moroni 6:4).

Stoga, odgovor se nalazi u pobožnom pastirstvu i hranjenju stada — drugim riječima, osobnom dušebrižništvu. Mora postojati stvarna, iskrena briga istinskog i brižnog pastira, a ne samo površna briga koju bi plaćenik mogao pokazati.

Kada raspravljamo o pojmu istinskog pastira, prepoznavamo da je Gospodin dao ovu odgovornost svećeničkim vođama. No, i sestre imaju pozive »pastirstva« u dobrotvornom i brižnom služenju koje pružaju jedna drugoj, i drugima. Stoga, svi mi moramo naučiti biti pravi pastiri. Moramo očitovati istu ljubav prema drugima koju je Dobar pastir imao za sve nas. Njemu je svaka duša dragocjena. Njegov poziv signalizira svakom članu — svakom Božjem sinu i kćeri.

»Gle, šalje on poziv svim ljudima, jer milosrdne su rukeružene njima, i govori: Obratite se i primit ću vas...«

Dodite k meni, i okusit ćete ploda sa stabla života...

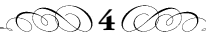
Da, dodite k meni, i rađajte djelima pravednosti« (Alma 5:33–35).

Nikome se ne uskraćuje njegov poziv. Svi su dobrodošli koji će prihvatiti njegov milostiv poziv da imaju udjela u njegovom evanđelju. Ovce — neke smetene, neke ravnodušne, neke prezaposlene — moraju biti pronađene i ljubavlju dovedene natrag u aktivnost. Mora se iskoristiti svaki svećenički i pomoćni izvor kako bi se pomoglo u ovom nastojanju.

Ovaj izazov nikada neće biti ostvaren dok vođe okola, odjela, zbora i pomoćne organizacije te vjerni članovi posvuda ne počnu

koristiti svoju volju i vjeru kako bi vratili manje aktivne natrag u aktivnost u Crkvi.

Dok iskreno nastojimo ostvariti ovaj dostojan cilj, potičemo vas da nanovo naglasite učinkovito svećeničko kućno učiteljstvo i učinkovito kućno posjetiteljstvo Potpornog društva. Kućno učiteljstvo i posjetiteljstvo su nadahnuti programi. Osmišljeni su kako bi se dosegnuo svaki član Crkve svakog mjeseca, i aktivan i manje aktivan. Molim vas da posebno naglasite kućno učiteljstvo i posjetiteljstvo.⁷

**Dok nastavljamo posluživati svojoj braći
i sestrama, možemo im pomoći da prime
sve blagoslove i uredbe evanđelja.**

Naše molitve danas trebaju biti jednakog žara i brige kao što su bile Almine molitve kada je nastojao vratiti zalutale Zoramce koji su odlutali od Gospodina:

»O Gospode, udijeli nam da uspjeha imadnemo privodeći ih *ponovno* k tebi u Kristu.

Gle, o Gospode, dragocjene su duše njihove, a mnogi su od njih braća naša. Podaj nam, dakle, o Gospode, snagu i mudrost da ovu braću svoju *ponovno* k tebi privedemo« (Alma 31:34–35; kurziv dodan)...

Načela aktiviranja duše se ne mijenjaju. Ona su:

1. Treba pronaći i stupiti u kontakt s izgubljenima i manje aktivnima.
2. Treba iskazati privrženo zanimanje. Oni moraju osjetiti našu ljubav.
3. Treba ih se podučiti evanđelju. Moraju osjetiti moć Duha Svetoga kroz učitelje.
4. Moraju biti uključeni u naše druženje.
5. Moraju imati smislene crkvene odgovornosti.

Riječima Moromonove knjige, mi trebamo »nadalje posluž[ivati]« (3. Nefi 18:32).

Posebice smo zainteresirani da novi obraćenici budu uključeni u puno članstvo u Crkvi. Moraju ih se dočekati otvorenih ruku.

Budimo ujedinjeni u našim nastojanjima da dovedemo manje aktivne natrag u punu aktivnost u Crkvi. Čineći to, svi mi bit ćemo dostojnije ujedinjeni u ostvarivanje poslanja Crkve – da potpunije dovedemo evanđelje u život svih članova Crkve, sa svim njegovim blagoslovima i uredbama. Crkva »treba svaki ud« (NiS 84:110), i svaki član treba evanđelje, Crkvu i njezine uredbe.

Svi mi trebamo tražiti Gospodinove blagoslove koji će nas ojačati i dati nam nužnu moć i utjecaj koji ćemo trebati dok zajedno radimo u ovom velikom djelu ljubavi.⁸

Prijedlozi za proučavanje i podučavanje

Pitanja

- Koji su vaši osjećaji dok razmišljate o članovima obitelji i prijateljima koji »žive odvojeni od Crkve i utjecaja evanđelja«? Što možemo učiniti kako bismo doprli do njih? (Vidi 1. odsjek.)
- Razmotrite naučavanja predsjednika Bensaona o različitostima između plaćenika i pastira (vidi 2. odsjek). Što možemo učiniti da bismo bili bolji pastiri?
- Predsjednik Benson podsjetio nas je da ljudi trebaju »stvarnu, iskrenu brigu pravih i brižnih pastira« (3. odsjek). Kako možemo razviti iskrenu brigu za druge? Dok razmatrate ovo pitanje, razmislite o svojoj službi kućnog učitelja ili kućne posjetiteljice.
- Što mislite da znači »nadalje posluž[ivati]«? (3. Nefi 18:32). Razmotrite pet načela koja je predsjednik Benson iznio kako bi nam pomogao služiti onima koji se trebaju vratiti u aktivnost Crkve (vidi 4. odsjek). Na koje načine svako od ovih načela može pomoći nekome primiti blagoslove evanđelja?

Povezani stihovi iz Svetih pisama

Matej 9:10–12; Luka 15; 22:32; 1. Petrova 5:2–4; Moroni 6:4; NiS 18:10–16; 84:106

Pomoć pri proučavanju

»Čitanje, proučavanje i pomno razmišljanje nisu isto. Čitamo riječi i možemo dobiti ideje. Proučavamo i otkrivamo uzorke i poveznice u Svetim pismima. No kad pomno razmišljamo pozivamo objavu po Duhu. Pomno razmišljanje, po meni, je razmišljanje i molitva nakon

pažljivog čitanja i proučavanja Svetih pisama« (Henry B. Eyring, »Serve with the Spirit«, *Ensign* ili *Liahona*, studeni 2010, 60).

Napomene

1. »Feed My Sheep«, *Ensign*, rujan 1987., 4–5.
2. »Feed My Sheep«, 3.
3. »Counsel to the Saints«, *Ensign*, svibanj 1984., 8.
4. *The Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), 234.
5. »Feed My Sheep«, 3.
6. »Feed My Sheep«, 3–4.
7. »Feed My Sheep«, 4.
8. »Feed My Sheep«, 4, 5.

Načela vremenite i duhovne dobrobiti

»Sve što je vezano za ekonomsku, društvenu i duhovnu dobrobit ljudske obitelji je interes Crkve Isusa Krsta svetaca posljednjih dana i uvijek će to biti.«

Iz života Ezre Tafta Bensona

Godine 1936, dok su se ljudi diljem svijeta mučili s ekonomskim izazovima Velike gospodarske krize, Prvo predsjedništvo predstavilo je novi program dobrobiti. Ovaj program, nazvan Crkveni plan sigurnosti, nije uspostavljen nuditi milostinju potrebitima, već »da pomogne ljudima da pomognu sami sebi«.¹ Kada su Prvo predsjedništvo i drugi crkveni vođe uspostavili ovaj program, naučavali su temeljna načela marljivog rada, samodostatnosti i služenja. Poticali su članove Crkve da plaćaju desetinu i posne prinose, proizvode i skladište hranu, izbjegavaju nepotreban dug i štede novac za buduće potrebe.

U to je vrijeme predsjednik Ezra Taft Benson služio kao savjetnik u predsjedništvu okola u Boiseju, Idaho. On je također bio ekonomist, marketinški stručnjak i stručnjak za upravljanje farmom za državu Idaho. Prihvatio je zaduženje svojeg predsjednika okola da prisustvuje sastanku na kojem će biti predstavljen Crkveni plan sigurnosti. Kasnije se prisjetio: »Moja je duša svesrdno prihvatila sve što sam čuo toga dana. Otišao sam natrag u okol Boise i izrazio svojoj braći da je ovaj program koji je najavljen kao ekonomski, društveno i duhovno kvalitetan, te sam izrazio pouzdanje da će ga ljudi u Crkvi svesrdno prihvatiti kao nešto što nije samo kvalitetno, već i potrebno.«²

Dva mjeseca nakon što je predsjednik Benson predstavio ovaj program svojem okolu »pokrenuti su brojni programi dobrobiti:

Starješina Ezra Taft Benson, desno, s predsjednikom Maxom Zimmerom, vršiteljem dužnosti predsjednika misije Švicarska, provjeravaju zalihe socijalne pomoći u Ženevi, u Švicarskoj 1946.

jedan je odjel posadio vrt od više jutara, drugi je posijao petnaest jutara šećerne repice, a Potporno društvo u trećem konzerviralo je hranu te izrađivalo pokrivače i odjeću. [Jedan odjel] je čak izgradio malenu tvornicu konzervi.«³

Predsjednik Benson vidio je ekspanzivni utjecaj programa dobiti 10 godina kasnije. Kao član Zbora dvanaestorice apostola, bio je zadužen predsjedavati nad Crkvom u Europi upravo nakon Drugog svjetskog rata. U tim ratom poharanim zemljama vodio je napore Crkve da dostavi dobra koja bi pomogla ljudima da ponovno steknu svoju dostatnost. Prepričao je svoje iskustvo kada je prva pošiljka Crkve sa zalihamu socijalne pomoći stigla u Berlin u Njemačkoj:

»Poveo sam sa sobom vršitelja dužnosti predsjednika misije, predsjednika Richarda Ranglacka. Odšetali smo do starog otrcanog skladišta u kojem su pod oružanom stražom bila uskladištena dragocjena dobra socijalne pomoći. Na kraju skladišta vidjeli smo kutije naslagane gotovo do plafona.

‘Jesu li to kutije s hranom?’, upitao je Richard. ‘Želite li mi reći da su sve te kutije pune hrane?’

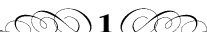
‘Da, brate moj’, odgovorio sam, ‘hrane, odjeće, posteljine – i, nadam se, ponešto medicinskih zaliha.’

Richard i ja skinuli smo jednu od kutija. Otvorili smo je. Bila je puna najuobičajenije od uobičajene hrane – sušenim grahom. Kada je taj dobar čovjek vidio to, gurnuo je svoju ruku u grah i propustio ga kroz svoje prste, a zatim se slomio i zahvalno zaplakao poput djeteta.

Otvorili smo još jednu kutiju ispunjenu žitom, bez ičega nadođanog ili oduzetog, baš kako ga je Gospodin napravio i namijenio. Stavio je prstohvat u svoja usta. Nakon trenutka me pogledao suznim očima — i moje su isto bile suzne — te rekao, dok je polako klimao svojom glavom: ‘Brate Benson, teško je povjerovati da ljudi koji nas nikada nisu vidjeli mogu učiniti tako puno za nas.’

To je Gospodinov sustav! Dobrovoljni prilozu motivirali su bratsku ljubav i voljnu žrtvu te pomogli drugima da pomognu sebi. Takvo što osigurava dostojanstvo i samopoštovanje.«⁴

Naučavanja Ezre Tafta Bensona

Gospodin je revan i voljan blagosloviti svoj narod vremenito i duhovno.

Moja braćo i sestre, jasno mi je da je Gospodin raspravljajući o vremenitim pitanjima rekao:

»Sve je za mene duhovno, i ni u koje vrijeme ne dadoh vam zakon koji je vremenit« [NiS 29:34].

Naravno, cilj je duhovan. Međutim, živimo u materijalnom, fizičkom, vremenitom svijetu...

Čovjek je dvojno biće, vremenito i duhovno, a u svojim prvim objavama svojem narodu Gospodin je mnogo puta iskoristio priliku dati smjernicu i zapovijed vezanu za vremenita pitanja. Usmjeravao je svece i vođe Crkve u kupnji zemlje i drugih imovina; u izgradnji hramova; čak i u pokretanju tiskarskog stroja, trgovine i izgradnji smještaja za »umor[nog] putnik[a]« [vidi NiS 124:22–23]. U velikoj objavi znanj kao Riječ mudrosti, ne samo da je naveo što je dobro, a što ne za čovjeka, već je naveo naum za prehranu stoke, a ta je objava, kroz više od stotinu godina, postupno podržana kroz znanstvena istraživanja ljudi [vidi NiS 89]. Što god utjecalo na ljudsku dobrobit uvijek je bilo briga Crkve i uvijek će to biti. Naši su ljudi uvijek primali savjet za vremenite poslove...

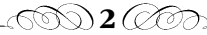
Moja braćo i sestre, važno je da ispravno razmišljamo. Uvijek imajmo na umu da je sve materijalno samo sredstvo za ostvarivanje cilja, a taj je cilj duhovan iako je Gospodin željan i voljan blagosloviti svoj narod vremenito. To je naznačio u mnogim objavama. Opetovano je naglasio da se trebamo moliti za svoje usjeve, stoku, domaćinstvo i domove te da trebamo zazivati Gospodinove blagoslove na naše materijalne poslove. On nam je obećao da će biti tamo, spreman i voljan blagosloviti nas...

Gospodin neće izvršiti za nas ono što mi možemo i trebamo učiniti za sebe. No, njegova je svrha brinuti se o svojim svecima. Sve što je vezano za ekonomsku, društvenu i duhovnu dobrobit ljudske obitelji je interes Crkve Isusa Krsta svetaca posljednjih dana i uvijek će to biti.⁵

Dok upravljamo bilo kojom značajkom programa socijalne pomoći, primarna svrha zbog koje je ona uspostavljena treba biti pred nama. Ta navedena svrha je »da uspostavimo, koliko je to moguće, sustav u kojem će kletva besposlenosti biti uklonjena, zla novčane pomoći prekinuta, a neovisnost, poduzetnost, štedljivost i samopoštovanje još jednom biti uspostavljeni među našim ljudima. Cilj je Crkve pomoći ljudima da pomognu sami sebi. Rad treba biti ponovno ustoličen kao vodeće načelo života članova naše Crkve.«⁶

Snaga Crkvenog programa dobrobiti leži u svakoj obitelji koja slijedi nadahnuto usmjerenje crkvenih vođa da budu samodostatni kroz odgovarajuću pripremu. Bog namjerava za svoje svece da se pripreme da »crkva [kako je Gospodin rekao] uzmogne ostati nezavisna vrh svih drugih stvorenja ispod svijeta nebesnika« (NiS 78:14).⁷

Svetopisamska prispodoba o pet mudrih i pet ludih djevica [vidi Matej 25:1–13] je podsjetnik da osoba ne može predugo čekati prije negoli pokuša dovesti svoj duhovni i vremeniti dom u red. Jesmo li spremni?⁸

Kroz odlučno, svrhovito, nesebično djelo stječemo životne potrepštine i razvijamo božanske osobine.

Jedno od prvih načela objavljeno ocu Adamu kada je istjeran iz Edenskog vrta bilo je sljedeće: »U znoju lica svoga kruh svoj ćeš jesti dokle se u zemlju ne vratiš« (Postanak 3:19). Sve od materijalne naravi što steknemo u životu dolazi kao proizvod rada i Božje providnosti. Sam rad proizvodi životne potrepštine.⁹

Bog je čovjeku zapovjedio da živi po znoju lica svojega, ne tuđega.¹⁰

Naše je evanđelje rada – svrhovito, nesebično i pruženo u duhu istinske Kristove ljubavi. Samo tako možemo rasti u božanskim osobinama. Samo tako možemo postati dostojna oruđa u Gospodinovim rukama za blagoslivljanje drugih kroz onu moć koja može dovesti do pozitivne promjene u životu muškarca i žene.

Trebali bismo biti ponizno zahvalni za ovaj izazov, ovu baštinu, ovu priliku za služenjem i njezinim obilnim nagradama. Kako su sretni oni koji mogu slijediti Gospodinov naum da bi razvili ovu

moć i koristili ju radi blagoslivljanja drugih. To je ono što je Krist učinio. To je ono što mi imamo povlasticu činiti.¹¹

Primatelji socijalne pomoći trebali bi raditi do one mjere svoje sposobnosti koja je potrebna da bi zaradili robu ili pomoć iz posnog prihoda. Kada smisleni poslovi ne bi bili dostupni, kada ljudi ne bi bili potaknuti da rade, razvijala bi se demoralizirajuća crkvena ispomoć i svrha zbog koje je program dobrobiti uspostavljen bila bi potkopana. Zakon je neba, onaj koji još nismo u potpunosti naučili ovdje na zemlji, da ne možete trajno pomoći ljudima čineći za njih ono što oni mogu učiniti, i što bi trebali činiti, za sebe.¹²

Trebali bismo tražiti Gospodinove blagoslove na sve što činimo i nikada ne bismo smjeli činiti išta za što ne bismo mogli tražiti njegove blagoslove. Ne bismo trebali očekivati da Gospodin izvrši za nas ono što mi možemo učiniti za sebe. Ja vjerujem u vjeru i djela, i da će Gospodin potpunije blagosloviti čovjeka koji radi na onome za što se moli, nego što će čovjeka koji se samo moli.¹³

Odlučan, svrhovit rad vodi do snažnog zdravlja, hvalevrijednog postignuća, mirne savjesti i osvježavajućeg sna. Rad je oduvijek bila čovjekova blagodat. Imajte korisno poštovanje za rad bilo glavom, srcem ili rukom. Uvijek uživajte u zadovoljstvu poštenog truda... Nikada vas želja niti snovi neće dovesti u nebo. Morate platiti cijenu u trudu, žrtvi i pravednom životu.¹⁴

3

Kada proizvodimo i skladištimo hranu, žanjemo neposredne pogodnosti i pripremamo se za buduće potrebe.

Jeste li ikada zastali uvidjeti što bi se dogodilo vašoj zajednici ili narodu ako bi prijevoz bio paraliziran ili kad bi došlo do rata ili depresije? Kako biste vi i vaši susjedi dobavljali hranu? Koliko bi mjesna trgovina – ili supermarket – podržavala potrebe zajednice?

Ubrzo nakon Drugog svjetskog rata, Prvo predsjedništvo me je pozvalo da idem u Europu ponovno uspostaviti naše misije i osnovati program distribucije hrane i odjeće svecima. Zorne su mi u sjećanju slike ljudi koji su svakog jutra išli na vlak sa svakakvim sitnim nakitom u svojim rukama i mijenjali svoje vlasništvo na selu za hranu. Navečer su željezničke stanice bile pune ljudi čije su ruke

Svi članovi obitelji mogu sudjelovati u aktivnostima proizvodnje hrane.

bile pune povrća i voća, te menažerije skričavih svinja i pilića. Nikada niste čuli takav metež. Naravno, ovi su ljudi bili voljni trampiti gotovo bilo što za tu robu koja podržava život – hranu.

Domaća proizvodnja hrane je gotovo zaboravljeno sredstvo ekonomske samodostatnosti. Previše smo naviknuti na odlazak u dućan i kupnju što nam je potrebno. Proizvodnjom dijela naše hrane uvelike smanjujemo utjecaj inflacije na naš novac. Još važnije, učimo kako proizvesti vlastitu hranu i uključiti sve članove obitelji u koristan projekt...

Predložio bih vam da činite ono što su drugi činili. Okupite se s drugima i tražite dopuštenje da koristite praznu česticu za vrt, ili unajmite parcelu zemlje i uzgajajte vrtove. Neki zborovi starješina pokrenuli su ovaj program kao zbor, a svi koji su sudjelovali požneli su pogodnosti žetve povrća i voća te blagoslove suradnje i obiteljske uključenosti. Mnoge su obitelji okopale travnjake radi vrtova.

Potičemo vas da budete više samodostatni kako bi, kao što je Gospodin izjavio »unatoč nevolji što će se na vas oboriti, crkva uzmog[la] ostati nezavisna vrh svih drugih stvorenja ispod svijeta

nebesnika« (NiS 78:14). Gospodin želi da budemo nezavisni i samodostatni jer će ovo biti dani nevolje. Unaprijed nas je upozorio i opomenuo na ovu mogućnost...

Proizvodnja hrane je samo jedan dio opetovanog naglašavanja da skladištite zalihe hrane... gdje god je to zakonski dopustivo da činite. Crkva vam nije rekla koju hranu biste trebali skladištiti. Ta je odluka prepuštena zasebnim članovima...

Objava da se proizvodi i skladišti hrana može biti jednako važna za našu vremenitu dobrobit kao što je ukrcavanje na arku bilo za ljude u Noino doba...

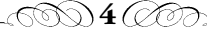
Planirajte izgraditi vlastitu zalihu hrane baš kao što biste štednju. Odvojite malo za skladištenje prilikom svake plaće. Voće i povrće iz svojih vrtova i voćnjaka stavljajte u konzerve ili boce. Naučite kako očuvati hranu kroz sušenje ili možda smrzavanje. Neka vaše skladištenje bude dio vašeg budžeta. Skladištite sjeme i imajte dovoljno alata pri ruci potrebnog za taj posao. Štedite li i planirate za drugi auto, televizor ili neku stvar koja samo nadodaje vašoj udobnosti ili zadovoljstvu, možda ćete trebati promijeniti svoje prioritete. Potičemo vas da to učinite uz molitvu i *da to učinite sada...*

Prečesto uživamo u svojem udobnom samozadovoljstvu i racionaliziramo da se pustošenja rata, ekonomske nepogode, oskudice i potresi ne mogu dogoditi ovdje. Oni koji vjeruju u to ili nisu upoznati s Gospodinovim objavama, ili ne vjeruju u njih. Oni koji samozadovoljno misle da se ove nepogode neće dogoditi, da će nekako biti stavljene na stranu zbog pravednosti svetaca, zavedeni su i kajat će se zbog dana kada su prihvatili takvu opsjenu.

Gospodin nas je upozorio i opomenuo na dan velike nevolje te nam je dao savjet preko svojih slugu o tome kako se možemo pripremiti za ova teška vremena. Jesmo li poslušali njegov savjet?

Moja braćo i sestre, budite vjerni njegovom savjetu i bit ćete blagoslovljeni – da, najviše blagoslovljen narod na cijeloj zemlji. Vi ste dobar narod. Znam to. No, svi mi moramo biti bolji nego što jesmo. Budimo u položaju da nismo samo u mogućnosti hraniti sebe kroz domaću proizvodnju i skladištenje, već i druge.

Neka nas Bog blagoslovi da bismo bili spremni za dane koji leže pred nama, koji bi mogli biti najteži do sada.¹⁵

Mir i zadovoljstvo dolaze u srce kada uštedimo dio svoje zarade i izbjegavamo nepotreban dug.

Obzirno bih vas potaknuo da živite po temeljnim načelima rada, štedljivosti i samoovisnosti te da podučavate svoju djecu svojim primjerom... Živite u skladu s onim što zarađujete. Redovito odvajajte dio te zarade za štednju. Izbjegavajte nepotreban dug. Budite mudri i ne pokušavajte se prebrzo proširivati. Naučite upravljati onime što imate pred sobom prije razmatranja o budućem proširivanju.¹⁶

Nažalost, u mislima nekih ljudi udomaćilo se očekivanje da bismo se, kada prolazimo kroz teške trenutke, kada smo bili nerazumni, rastrošni sa svojim resursima i kada smo živjeli iznad svojih mogućnosti, trebali uzdati ili u Crkvu ili u vladu da nas izvuku. Neki su naši članovi zaboravili osnovno načelo Crkvenog plana dobrobiti da »nijedan istinski svetac posljednjih dana, dok je tjelesno sposoban, neće dobrovoljno sa sebe prebacivati teret vlastitog uzdržavanja«.

Više nego ikada prije, trebamo naučiti i primijeniti načela ekonomske samodostatnosti. Ne znamo kada bi kriza koja uključuje bolesti ili nezaposlenost mogla utjecati na naše okolnosti. Znamo da je Gospodin naložio globalne nevolje u budućnosti te nas upozorio i opomenuo da se pripremimo. Iz tog su razloga braća opetovano naglašavala program »povratka osnovama« za vremenitu i duhovnu dobrobit.¹⁷

Gospodin želi da njegovi sveci budu slobodni i neovisni u nadolazećim kriznim vremenima. No nijedan čovjek nije doista slobodan ako je u financijskom ropstvu.¹⁸

U knjizi Kraljeva čitamo o ženi koje je plaćući došla proroku Elizeju. Njezin je muž umro, a ona je imala dug koji nije mogla otplatiti. Vjerovnik je bio na putu da joj oduzme sinove i proda ih u roblje.

Čudom joj je Elizej omogućio da stekne dobru zalihu ulja. Zatim joj je rekao: »Idi, prodaj ulje i podmiri svoj dug, a od ostatka živjet ćeš ti i tvoji sinovi« (vidi 2. Kraljevi 4:1–7).

»Podmiri svoj dug... [i] živjet ćeš.« Kako su plodonosne bile ove riječi! Kakav li su mudar savjet za nas danas!

Živjeti iznad svojih mogućnosti može stvoriti »puno... patnje«.

Mnogi ljudi ne vjeruju da će se ozbiljna recesija ikada ponovno dogoditi. Osjećajući se sigurnima u svoja očekivanja budućeg zaposlenja i stalnog pritoka nadnica i plaća, obvezuju svoje buduće prihode bez promišljanja o tome što bi se dogodilo ako bi izgubili svoj posao ili ako iz nekog razloga njihova primanja prestanu pritjecati. No, najbolja nadležna tijela opetovano su govorila kako još uvijek nismo dovoljno pametni da bismo kontrolirali svoju ekonomiju bez silaznog prilagođavanja. Prije ili kasnije ova će se prilagođavanja dogoditi.

Još jedan razlog za povećanje duga je čak i dublji te uzrokuje veću brigu. To je povećanje materijalizma u usporedbi s predanošću duhovnim vrijednostima. Mnoge će se obitelji, kako bi se pokazale u »boljem svjetlu«, obvezati na veću i skuplju kuću nego im je potrebna, u skupljem susjedstvu... Podizanjem standarda života raste iskušenje za svakom novom spravicom koja dođe na tržište. Istančane, pažljivo planirane tehnike modernog reklamiranja ciljaju na najslabije točke potrošačkog opiranja. Nažalost, kao rezultat nastaje sve veći osjećaj da ono što je materijalno treba posjedovati odmah, bez čekanja, štednje ili samoodricanja.

Još gore, veliki udio obitelji s osobnim dugom nemaju likvidna sredstva [uštedevine] na koje će moći računati. Koje li nevolje prizivaju ako njihov prihod iznenada prestane ili se ozbiljno umanjuje! Svi znamo za obitelji koje su se obvezale na više nego što mogu platiti. Iza kulisa takvih slučajeva puno je patnje.¹⁹

Ipak, ne želim reći da je svaki dug loš. Naravno da nije. Valjan poslovni dug je jedan od elemenata rasta. Valjan hipotekarni zajam je prava pomoć obitelji koja mora posuditi za kuću.²⁰

Dugoročno, lakše je živjeti u granicama našeg prihoda i opirati se posuđivanju iz budućih zaliha, osim u slučajevima nužde – nikada zbog luksuza. Nije pošteno prema nama ili našim zajednicama da budemo toliko neštedljivi u svojem trošenju da se onoga dana, kada nam prihodi stanu pritjecati, moramo obratiti agencijama za socijalnu skrb ili Crkvi radi financijske pomoći.

Nemojte se, ozbiljno vas pozivam, obvezivati na plaćanje troškova koji su često pretjerani. Štedite sada i kupite kasnije, i ubuduće će vam biti puno bolje. Poštedjet ćete se visokih kamata i drugih naknada, a novac koji uštedite može vam pružiti priliku da kasnije kupujete po značajnim gotovinskim popustima...

Opirite se kušnji da se sunovratite u vlasništvo koje je daleko neskromnije ili prostranije nego što vam je doista potrebno.

Koliko li će vam bolje biti, posebice mladim obiteljima koje tek počinju, ako prvo kupite malu kuću koju možete otplatiti u razmjerno kratkom vremenu...

Nemojte ostaviti sebe ili svoju obitelj nezaštićenima od financijskih oluja. Odreknite se luksuza, barem za sada, kako biste više uštedjeli. Kako je mudro priskrbiti za buduće obrazovanje svoje djece i svoju odmaklu dob...

Braćo i sestre, mir i zadovoljstvo dolaze u srce kada živimo unutar svojih mogućnosti. Bog nam dao mudrost i vjeru da uzimamo u obzir nadahnuti savjet svećeništva o otplati duga, življenja unutar svojih mogućnosti i plaćanja po potrebi — ukratko, »podmiri svoj dug... [i] živjet ćeš.«²¹

Prijedlozi za proučavanje i podučavanje

Pitanja

- U 1. odsjeku, predsjednik Benson navodi temeljna načela Crkvenog programa dobrobiti. Na koje načine ova načela doprinose našoj vremenitoj dobrobiti? Na koje načine doprinose našoj duhovnoj dobrobiti?
- Koje su neke od pogodnosti »odluč[nog], svrhovit[og] rad[a]«? (Za neke primjere vidi 2. odsjek.) Koje su neke od stvari koje vam donose užitek dok radite? Što možemo učiniti kako bismo pomogli djeci i mladima da uživaju dok rade?
- Koji su neki od blagoslova koji će doći kada slijedimo savjet predsjednika Bensaona iz 3. odsjeka? Razmislite o tome što ćete vi učiniti da biste slijedili ovaj savjet, uzimajući u obzir trenutne okolnosti.
- Što mislite zašto mudro korištenje novca vodi do »mir[a] i zadovoljstv[a]«? Nasuprot tomu, što možemo iskusiti kada ne »živimo unutar svojih mogućnosti«? (Vidi 4. odsjek.)

Povezani stihovi iz Svetih pisama

Jakov 2:17–19; Alma 34:19–29; NiS 19:35; 42:42; 75:28–29; 104:78; Mojsije 5:1

Pomoć pri podučavanju

»Kako biste pomogli učenicima u pripremanju odgovora na pitanja, prije čitanja ili prezentiranja nečega, možete im reći da ćete ih tražiti da navedu svoje odgovore... Na primjer, možete reći: 'Slušajte dok čitam ovaj odlomak kako biste mogli reći što vas je u njemu najviše zainteresiralo'« (*Podučavanje, nema većeg poziva* [1999], 69).

Napomene

1. Heber J. Grant, Conference Report, listopad 1936., 3.
2. »Church Welfare—Economically Socially Spiritually Sound«, Welfare Agricultural Meeting, 7. listopada 1972., 5.
3. Sheri Dew, *Ezra Taft Benson: A Biography* (1987), 119.
4. »Ministering to Needs through the Lord's Storehouse System«, *Ensign*, svibanj 1977., 84.
5. Conference Report, listopad 1945., 160, 163, 164.
6. »Ministering to Needs through the Lord's Storehouse System«, 83; citiranje Hebera J. Granta, Conference Report, listopad 1936., 3.
7. »Prepare Ye«, *Ensign*, siječanj 1974., 81.
8. Conference Report, travanj 1967., 61.
9. »Prepare for the Days of Tribulation«, *Ensign*, studeni 1980., 32.

10. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 481.
11. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 484.
12. »Ministering to Needs through the Lord's Storehouse System«, 83.
13. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 485.
14. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 481.
15. »Prepare for the Days of Tribulation«, 32–33, 34.
16. »The Ten Commandments: America at the Crossroads«, *New Era*, srpanj 1978., 39.
17. »Prepare for the Days of Tribulations«, 32; citiranje iz *Welfare Plan Handbook* (1952), 2, kako je citirao Marion G. Romney, »Church Welfare—Some Fundamentals«, *Ensign*, siječanj 1974., 91.
18. »Prepare Yes«, 69.
19. »Pay Thy Debt, and Live«, *Ensign*, lipanj 1987, 3–4.
20. Conference Report, travanj 1957., 54.
21. »Pay Thy Debt, and Live«, 4, 5.

*»Voljno dajemo svoje vrijeme i sredstva s kojima nas on može
bлагословити за uspostavu njegovog kraljevstva na zemlji.«*

Pronositi evanđelje u svijet

»Sretni smo što sudjelujemo u partnerskom odnosu s našim Nebeskim Ocem u velikom djelu spasenja i uzvišenja njegove djece.«

Iz života Ezre Tafta Bensona

Za predsjednika Ezru Tafta Bensona misionarski rad bila je obiteljska tradicija. »Obitelj mojega oca sastojala se od jedanaestero djece«, objasnio je. »Svih nas jedanaestero služili smo misiju. Moja supruga je također služila misiju i imala je povlasticu da njezina obudovljena majka služi s njom posljednjih šest mjeseci [njezine misije]. Kada je moj otac otišao na misiju, kao najstariji sin sjećam se pisama koje je pisao s misije na Srednjem Zapadu. U taj je dom ušao duh misionarskog rada koji ga nikada nije napustio, a za to sam ponizno zahvalan.«¹

Predsjednik Benson služio je cjelodnevnu misiju u Britanskoj misiji od 1921. do 1923, a »duh misionarskog rada« nastavio je biti s njime i puno poslije tih dvije i pol godine. Na primjer, kao ministar poljoprivrede Sjedinjenih Država od 1953. do 1961, komunicirao je s mnogim ljudima drugih vjera. Tijekom Općeg sabora u travnju 1961. rekao je svecima: »Znam otprilike 9.000 imena ljudi s kojima sam imao službeni kontakt u dužnosničkom svojstvu. Nadam se da ću im dati kartice s preporukom. Htio bih da svatko od njih čuje evanđelje. Želim da sva djeca našega Oca mogu uživati u blagoslovima koji dolaze kroz prihvaćanje i život po evanđelju Isusa Krista.«²

Entuzijizam predsjednika Bensona za misionarski rad nastavio se i u njegovoj odmakloj dobi i želio je da svi članovi Crkve prihvate isti entuzijizam. Mladićima je izravno govorio o njihovoj pripremi za cjelodnevnu misionarsku službu. »Pripremite se sada«, rekao je. »Pripremite se fizički, mentalno, socijalno i duhovno.«³ Preklinjao je roditelje da usmjeravaju svoje sinove o ovoj pripremi. Također je

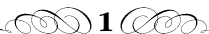
savjetovao mlade sestre i starije članove Crkve da ozbiljno razmotre cjelodnevnu misionarsku službu. I poticao je sve članove Crkve da naviještaju evanđelje svojim bližnjima.

Predsjednik Thomas S. Monson ispričao je o trenutku kada je ljubav predsjednika Bensaona prema misionarskom radu nadahnula budućeg misionara: »Jednoga petka, on i sestra Benson slijedili su svoj uobičajeni običaj prisustvovanja na sesiji u hramu Jordan River. Dok su bili tamo, jedan je mladić pristupio predsjedniku Bensonu i pozdravio ga s radošću u srcu te objavio da je pozvan služiti cjelodnevnu misiju. Predsjednik Benson primio je novopozvanog misionara za ruku i uz smiješak na usnama izjavio: 'Povedi me sa sobom! Povedi me sa sobom!' Taj je misionar posvjedočio da je, na neki način, *poveo* predsjednika Bensaona sa sobom na svoju misiju jer je ovaj pozdrav pokazao trajnu ljubav predsjednika Bensaona, njegovu odanost misionarskom radu i veliku želju da uvijek bude u službi Gospodinovoj.«⁴

Ljubav za svu djecu Nebeskog Oca bila je u srcu posvećenosti predsjednika Bensaona naviještanju evanđelja: »Djeca našeg Oca trebaju evanđelje... Znam da ih Gospodin voli i kao njegov ponizni sluga imam ljubavi u svojem srcu za mnogobrojne ljude ovoga svijeta.«⁵ Osvrćući se na moć Spasiteljeve ljubavi, posvjedočio je: »Naši se blagoslovi množe kada prenosimo njegovu ljubav našem bližnjem.«⁶

Sudjelujući tijekom cijelog životnog vijeka u misionarskom radu i potičući svoje svece da čine isto, predsjednik Benson je mogao potvrditi: »Iskušao sam radost misionarskog rada. Na cijelom svijetu nema djela koje osobi može donijeti veću radost i sreću.«⁷

Naučavanja Ezre Tafta Bensaona

Svijet je gladan istinite vjere, a mi je imamo.

Nakon veličanstvenog ukazanja Boga Oca i njegovog Sina, Isusa Krista, Josephu Smithu čini se da je prva velika odgovornost dana obnovljenoj Crkvi da prenosi evanđelje svijetu – svoj djeci našega Oca.

To je uistinu bila velika drama transcendentne važnosti – drama žrtve, radosti, teškoća, hrabrosti i iznad svega ljubavi za bližnje. Nigdje na površju zemaljskom nećete naći ljudsku dramu podjednaku ovoj. Da, koštalo je krvi, znoja i suza kako bi se pronosilo ovo djelo ljubavi. A zašto smo to učinili? Zato što je Bog neba tako zapovjedio jer voli svoju djecu i njegova je volja da mnogobrojni milijuni na zemlji imaju priliku čuti i po vlastitoj volji prihvatiti veličanstvena i uzvišujuća načela evanđelja Isusa Krista te živjeti po njima.⁸

Moje je uvjerenje da je svijetu potrebno evanđelje Isusa Krista više od ičega drugog, a ljudi svijeta žele ono što će evanđelje dati, no ne shvaćaju to. Žele sidro koje evanđelje nudi, koje im daje odgovore na probleme s kojima se suočavaju i koje im pruža osjećaj sigurnosti i unutaršnjeg mira. Evanđelje je jedini odgovor na probleme ovog svijeta, moja braćo i sestre.⁹

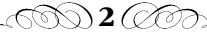
Jedino će evanđelje spasiti svijet od nevolje vlastitog samouništenja. Jedino će evanđelje ujediniti ljude svih rasa i nacionalnosti u miru. Jedino će evanđelje donijeti radost, sreću i spasenje ljudskoj obitelji.¹⁰

Svijet je gladan istinite vjere, a mi je imamo.¹¹

Ovo je veličanstvena poruka koju želimo prenijeti svijetu, da je preko Boga Oca i njegovog Sina, Isus Krista, Božje kraljevstvo obnovljeno. To je najveća poruka od uskrsnuća Isusa Krista.¹²

Ponizno i zahvalno prihvaćamo ovu veliku odgovornost koja je dana Crkvi. Sretni smo što sudjelujemo u partnerskom odnosu s našim Nebeskim Ocem u velikom djelu spasenja i uzvišenja njegove djece. Voljno dajemo svoje vrijeme i sredstva s kojima nas on može blagosloviti za uspostavu njegovog kraljevstva na zemlji. Znamo da je to naša prva dužnost i velika prilika. Taj je duh obilježio misionski rad Crkve Isusa Krista u svim dobima. Bilo je to izvanredno obilježje predstavljanja razdiobe punine vremena – našeg vremena. Gdje god se nalazili vjerni sveci posljednjih dana, postoji ovaj duh nesebične žrtve za najveći cilj na cijeloj zemlji.¹³

Imamo veliko poslanje. Moramo se pripremiti, i mladi i stari. Moramo stajati poput kvasca među narodima, odani načelima pravednosti.¹⁴

Svi mi možemo biti misionari, kakve god bile naše okolnosti ili položaji u životu.

Kao članovi Gospodinove Ckrve moramo ozbiljno shvatiti misionarski rad. Radite li kako trebate, volite li ovo djelo, pomoći ćete spasiti duše ljudske djece.¹⁵

Ne samo da se propovijedanje evanđelja smatra svećeničkom dužnošću, nego bismo svi trebali iščekivati ovo iskustvo s velikom radošću i očekivanjem. Stvarna svrha u naviještanju evanđelja je dovesti duše Kristu, podučavati i krstiti djecu našeg Nebeskog Oca kako bismo se mogli radovati s njima (vidi NiS 18:15) u kraljevstvu našega Oca.¹⁶

Svi mi dijelimo ovu veliku odgovornost. Ne možemo je izbjeći. Neka nijedan muškarac i nijedna žena ne misle da smo zbog mjesta u kojem živimo, zbog našeg mjesta u društvu ili zbog našeg zanimanja ili statusa izuzeti iz ove odgovornosti.¹⁷

Mladići i djevojke

Nadamo se da svaki mladić planira postati Gospodinov glasnik.¹⁸

Kako ugrađujete u dječake veliku želju za služenjem? Ne čekajte... da im pomognete odlučiti da služe misiju. Pomažete im odlučiti da odu kada imaju devet, deset ili jedanaest godina! Dom je plodno tlo za pripremu mladića. I *svaki* mladić bi trebao kod kuće dobiti pripremu za služenje.

Svaka priprema sastoji se od podučavanja mladića kako moliti, čitajući mu priče iz Mormonove knjige i drugih Pisama, održavanjem kućnih obiteljskih večeri i dajući mu dio lekcije [da naučava], podučavajući ga načelima moralne čistoće, otvarajući štedni račun za njegovu buduću misiju, podučavajući ga kako raditi i pružajući prilike da služi drugima.¹⁹

Želimo mladiće koji dolaze na misiju da dođu na misiju u »visokom startu« s vjerom rođenom iz osobne pravednosti i čistog života kako bi mogli imati sjajnu i produktivnu misiju.²⁰

Gospodin želi da svaki mladić služi cjelodnevnu misiju... Mladići ne mogu učiniti ništa važnije. Škola može čekati. Školarine mogu biti odgođene. Profesionalni ciljevi mogu biti odgođeni. Da, čak i

hramski brak bi trebao čekati dok mladić ne odsluži časnu cjelodnevnu misiju za Gospodina...

Djevojke... mogu također imati priliku služiti cjelodnevnu misiju. Zahvalan sam što je moja vječna družica služila misiju na Havajima prije nego smo se vjenčali u hramu Salt Lake i zadovoljan sam što imam tri unuke koje su služile cjelodnevne misije. Neki od naših najboljih misionara su mlade sestre.²¹

Stariji misionari

Potreban nam je sve veći broj starijih misionara u misionarskoj službi.²²

Mnogi stariji parovi mogu služiti misije. Čineći to otkrit će da misija blagoslivlja njihovu djecu, unuke i praunuke na način na koji inače to ne bi moglo biti učinjeno. To će postaviti veliki primjer za njihovo potomstvo.²³

Mnogi parovi mogu posvjedočiti da je njihova misionarska služba bila među najsretnijim zajedničkim razdobljem jer su bili u potpunosti posvećeni jednom cilju – misionarskom radu.²⁴

Članovi misionari

Moramo naglasiti potrebu za sve većim misionarskim radom s članovima. Iskustvo je dokazalo da je to najplodniji misionarski rad. Misionarski rad s članovima jedan je od velikih ključeva pojedinačnog rasta naših članova. Uvjeren sam da će misionarski rad s članovima povećati duhovnost u svakom odjelu u kojem se primjenjuje.²⁵

Koliko je prošlo od kada ste pozvali susjeda na sakramentalni sastanak ili sabor okola, ili da dođu u vaš dom na kućnu večer? Koliko je prošlo od kada ste osjetili stvarno evanđeosko obraćenje? To je samo izbor iskustava.²⁶

Gospodin će podržati članove u njihovim misionarskim odgovornostima ako imaju vjere pokušati.²⁷

Vrijeme je da podignemo svoj pogled, steknemo viziju važnosti ovog velikog djela. Gospodin to očekuje od nas. Nije dovoljno samo biti član Crkve i ići na sakramentalni sastanak, plaćati desetinu, podržavati program dobrobiti. To je sve dobro – ali nije dovoljno.

»Gospodin očekuje od nas da budemo misionari.«

Gospodin očekuje od nas da budemo misionari, živimo evanđelje — da, u cijelosti, i da pomognemo u izgradnji njegovog kraljevstva.²⁸

3

Mormonova knjiga je veliko mjerilo koje trebamo koristiti u svojem misionarskom radu.

Mormonova knjiga je i za člana i za nečlana. Zajedno s Duhom Gospodnjim, Mormonova knjiga je najbolje oruđe koje nam je Gospodin dao kako bismo obratili svijet. Želimo li imati žetvu duša, moramo koristiti oruđe koje je Bog osmislio za zadatak – Mormonovu knjigu.

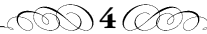
A čitanje Mormonove knjige jedan je od najboljih načina uvjerenja na odlazak na misiju. Trebamo više misionara. No, trebamo i bolje pripremljene misionare koji dolaze iz odjela, ogranaka i domova gdje se Mormonova knjiga poznaje i voli. Trebamo misionare

s gorljivim svjedočanstvom o njezinom božanskom porijeklu i koji po Duhu mogu dati izazov istraživačima da čitaju njezine stranice i razmatraju ih, znajući s potpunim pouzdanjem da će im Gospodin očitovati istinu moću Duha Svetoga. Trebamo misionare koji će se ponašati u skladu s porukom.²⁹

Mormonova knjiga je veliko mjerilo koje trebamo koristiti u našem misionarskom radu. Ona pokazuje da je Joseph Smith bio prorok. Sadrži riječi Kristove i njezino je veliko poslanje da dovede ljude Kristu, a sve je drugo sporedno. Zlatno pitanje Mormonove knjige je: »Želite li spoznati više o Kristu?« Mormonova knjiga je sjajan nalaznik zlatnog kontakta. Ne sadrži ono što je »svijetu milo« stoga svijet nije zainteresiran za nju. Ona je veliko sito (vidi 1. Nefi 6:5).

Postoji razlika između obraćenika koji je gradio na stijeni Krista kroz Mormonovu knjigu i čvrsto se drži gvozdene šipke, i onoga koji to nije činio.³⁰

Ne smijemo zaboraviti da nam je sam Gospodin pribavio Mormonovu knjigu kao svoje glavno svjedočanstvo. Mormonova knjiga je još uvijek naše najsnažnije misionarsko oruđe. Koristimo je.³¹

Kako bismo bili uspješni u misionarskom radu moramo zadobiti Duha, postati ponizni, voljeti ljude i marljivo raditi.

Ponekada misionari pitaju: »Kako mogu biti uspješan? Kako osoba može postati učinkovita u misionarskom radu?« Evo četiri dokazana ključa uspješnog misionarskog rada i za misionare i za članove.

Prvo, nastojite zadobiti Duha.

Moramo imati Gospodinovog Duha da bismo bili uspješni. Podučeni smo da Duh neće boraviti u nečistim šatorima. Stoga, jedan od naših prvih prioriteta je pobrinuti se da su nam vlastiti životi sređeni. Gospodin je izjavio: »Čisti nek budu oni koji Gospodnje posude nose« (Nauk i savezi 38:42).

Spasitelj nam je dao svoj zakon o naučavanju njegovog evanđelja: »A Duh će vam se dati molitvom vjere. A ako Duha ne primite, nemojte podučavati« (Nauk i savezi 42:14).³²

Ako postoji jedna poruka koju sam ponavljao svojoj braći u Dvanaestorici, a ta je da je Duh najvažniji. Duh je onaj koji je značajan. Ne znam koliko sam često ovo rekao, no nikada se neću umoriti govoreći to – Duh je najvažniji.³³

Drugo, postanite ponizni.

Gospodin je rekao da nitko ne može pomagati u ovom djelu ako nije ponizan i pun ljubavi (vidi Nauk i savezi 12:8). No, poniznost ne znači slabost. Ne znači plahost; ne znači strah. [Mi] možemo biti ponizni, a i neustrašivi. Možemo biti i ponizni, a i hrabri. Poniznost je priznavanje naše ovisnosti o višoj sili, stalna potreba za Gospodinovom pomoći u njegovom djelu.³⁴

Ne možemo obavljati ovo djelo sami. Ovo je njegovo djelo. Ovo je njegovo evanđelje. Moramo imati njegovu pomoć. Molimo za nju, živimo za nju, izlijmo svoju dušu Gospodinu da bismo ju primili.³⁵

Treće, volimo ljude.

Moramo razviti ljubav za ljude. Naše im srce mora biti otvoreno u čistoj ljubavi za evanđelje, u želji da ih podignemo, izgradimo, usmjerimo prema višem, boljem životu i naposljetku prema uzvišenju u Božjem celestijalnom kraljevstvu. Naglašavamo ove vrle vrijednosti ljudi s kojima se družimo i volimo kao Božju djecu koju Gospodin voli...

Nikada nećemo biti učinkoviti dok ne naučimo imati sućuti za svu Očevu djecu – dok ih ne naučimo voljeti. Ljudi mogu osjetiti kada im se pruža ljubav. Mnogi žude za njom. Kada suosjećamo s njihovim osjećajima oni zauzvat uzvrćaju dobrom voljom za nas. Steći ćemo prijatelja.³⁶

Mi... imamo veliku obvezu da volimo svoje bližnje. To je druga od dviju velikih zapovjedi. Mnogi od naših bližnjih nisu još članovi Crkve. Moramo biti dobri bližnji. Moramo voljeti svu Očevu djecu i družiti se s njima.

Kako li se molim da budemo ispunjeni s Božjom ljubavi za naše bližnje!³⁷

Četvrto, marljivo radimo.

Želimo li zadržati Duha, moramo *raditi*. Nema većeg veselja ili zadovoljstva nego znati, nakon dana napornog rada, da smo učinili najbolje što smo mogli.

Jedna od najvećih tajni misionarskog rada jest rad. Ukoliko misionar radi, dobit će Duha; ukoliko dobije Duha, podučavat će po Duhu; ukoliko podučava po Duhu, dotaknut će srca ljudi i bit će sretan... Rad, rad, rad – nema zadovoljavajuće zamjene, posebice u misionarskom radu.³⁸

Znam da Bog živi. Ovo je njegovo djelo. Ponovno je progovorio s nebesa s porukom za cijeli svijet; ne samo za šaćicu svetaca posljednjih dana, već za svu našu braću i sestre, i u Crkvi i izvan nje. Neka nam Bog da snage da pronesemo ovu poruku svijetu, živimo evanđelje i održavamo mjerila Crkve kako bismo imali pravo na obećane blagoslove.³⁹

Prijedlozi za proučavanje i podučavanje

Pitanja

- Zašto svijet treba evanđelje »kao ništa drugo«? (Za neke primjere, vidi 1. odsjek.) Koje su neke obnovljene istine za koje vjerujete da ih je »svijet... gladan«?
- Dok pregledavate 2. odsjek, razmotrite savjet koji se primjenjuje na vas i vašu obitelj. Na koje načine svatko od nas, bez obzira na naše okolnosti, može propovijedati evanđelje? Što možemo učiniti kako bismo se pripremili za cjelodnevno misionarsko služenje? Što možemo učiniti kako bismo pomogli drugima da se pripreme za cjelodnevno misionarsko služenje?
- Predsjednik Benson je rekao kako je Mormonova knjiga »najbolje oruđe koje nam je Gospodin dao kako bismo obratili svijet« (3. odsjek). Kada ste vidjeli obraćenje ljudi kroz proučavanje Mormonove knjige? Na koje načine možemo poboljšati vlastite napore u davanju Mormonove knjige drugima?
- Predsjednik Benson je govorio o »četiri dokazana ključa uspješnog misionarskog rada« (4. odsjek). Što mislite zašto ovi ključevi vode do uspjeha u misionarskom radu? Koje ste primjere ljudi koji slijede ova načela vidjeli?

Povezani stihovi iz Svetih pisama

Marko 16:15; 1. Timoteju 4:12; Alma 17:2–3; 26:1–16; NiS 4; 12:7–9; 15:4–6; 88:81; 123:12–17

Pomoć pri proučavanju

»Razgovarajte o tome što ste naučili. Kada to radite, misli vam postaju jasnije i povećava se vaša moć pamćenja« (*Podučavanje, nema većeg poziva* [1999], 17).

Napomene

1. »Our Responsibility to Share the Gospel«, *Ensign*, svibanj 1985., 8.
2. Conference Report, travanj 1961., 112–113.
3. »Preparing Yourselves for Missionary Service«, *Ensign*, svibanj 1985., 37.
4. Thomas S. Monson, »God Be with You Till We Meet Again«, *Ensign*, studeni 1990., 87.
5. Conference Report, travanj 1970., 129.
6. »Life Is Eternal«, *Ensign*, lipanj 1971., 34.
7. *The Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), 213.
8. Conference Report, travanj 1970., 128.
9. Conference Report, travanj 1961., 113.
10. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 188.
11. Conference Report, travanj 1955., 49.
12. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 110.
13. *God, Family, Country: Our Three Great Loyalties* (1974), 49–50.
14. Conference Report, listopad 1950., 147.
15. »Of the Most Worth«, *New Era*, lipanj 1989., 4.
16. »Of the Most Worth«, 6.
17. »Our Responsibility to Share the Gospel«, 8.
18. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 189.
19. »Our Responsibility to Share the Gospel«, 7.
20. »To the 'Youth of the Noble Birthright'«, *Ensign*, svibanj 1986., 45.
21. »To the Young Women of the Church«, *Ensign*, studeni 1986., 83.
22. »To the Elderly in the Church«, *Ensign*, studeni 1989., 5.
23. »A Sacred Responsibility«, *Ensign*, svibanj 1986., 78.
24. »Our Responsibility to Share the Gospel«, 8.
25. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 208–209.
26. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 210.
27. »Of the Most Worth«, 4–6.
28. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 211.
29. »Of the Most Worth«, 6.
30. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 203–204.
31. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 204.
32. *Come unto Christ* (1983), 91–92.
33. Seminar za nove predsjednike misija, 3. travnja 1985.
34. *Come unto Christ*, 94.
35. »Principles for Performing Miracles in Missionary Work«, seminar za nove predsjednike misija, 21. lipnja 1988.
36. *Come unto Christ*, 96.
37. »Our Responsibility to Share the Gospel«, 8.
38. *Come unto Christ*, 96, 97.
39. Conference Report, listopad 1943., 21.

»Kolčice učvrsti«

»Okoli i okruzi Siona simbolična su sveta mjesta o kojima Gospodin govori gdje se njegovi sveci trebaju okupljati u posljednjim danima kao utočišta od oluje.«

Iz života Ezre Tafta Bensaona

Dana 13. siječnja 1935., članovi okola Boise Idaho podržali su trideset i petogodišnjeg Ezru Tafta Bensaona kao prvog savjetnika u predsjedništvu njihovog okola. Pod vodstvom predsjednika Scotta S. Browna, predsjednik Benson je dobio mnoge prilike za služenje, vođenje i podučavanje. Primjerice, bio je ključan u pomaganju obnašatelju Melkisedekovog svećeništva da se vrati u aktivnost u Crkvi,¹ i pomogao je voditi nastojanja okola u provođenju Crkvenog programa dobrobiti.²

Godine 1938., okol je porastao na više od 8.000 članova pa je Prvo predsjedništvo odredilo da ga se rasporedi na tri okola. Predsjednik Benson je rekao da je bio »šokiran« kada je 27. studenog pozvan predsjedavati jednim od tih okola. Njegova supruga, Flora, rekla je njihovoj djeci kako je primanje ovog poziva blagoslov za njihovog oca.³

Služenje predsjednika Bensaona kao predsjednika okola bilo je blagoslov za cijeli okol. Nastavio je naučavati načela socijalne skrbi i pridao je posebnu pažnju mladima. Prije zasjedanja na jednom saboru okola primijetio je grupu mladića koji se pokušavaju iskra-
sti iz sastajališta. »Krenuli su polagano niz hodnik prema stražnjim vratima, gledajući prema predvorju kako bi bili sigurni da se njihov izlazak ne otkrije. Otprilike tada je izašao iz svojeg ureda, iskoristio situaciju i raširio svoje ruke poprijeko hodnika pa su dečki upali ravno u njegovo naručje. 'Tako mi je drago da vas vidim dečki',

Svrha okola je »ujediniti i usavršiti članove... donoseći im crkvene programe, uredbe i poduku o evanđelju«.

rekao je. 'Pođimo zajedno na sabor.' Poveo ih je do prvog reda i kasnije ih je pozvao da iznesu svoja svjedočanstva.«⁴

Manje od dva mjeseca nakon što je predsjednik Benson počeo služiti kao predsjednik okola, doživio je još jedno iznenađenje. Ponuđen mu je posao izvršnog tajnika u Nacionalnom vijeću farmerske zadruga (National Council of Farmer Cooperatives) koji je zahtijevao da radi u Washington D.C.-u. Prvo je odbio ponudu, no nakon savjetovanja s Florom i Prvim predsjedništvom, odlučio ju je prihvatiti.⁵ Kada je 26. ožujka 1939. razriješen poziva predsjednika okola napisao je da je to bio »najteži dan koji je ikada doživio... Gospodin me uvelike blagoslovio u mojim opaskama [članovima okola], no teško sam kontrolirao svoje osjećaje. Ne postoje bolji ljudi na svijetu [i] volim svakog od njih.«⁶

Bensonovi su se preselili u Bethsedu u Marylandu, blizu Washington D.C.-a. Manje od godinu dana kasnije, predsjednik Rudger Clawson, predsjednik zbora dvanaestorice apostola, i stariješina Albert E. Bowen, također iz Zbora dvanaestorice, posjetili su područje kako bi uspostavili novi okol. Predsjednik Clawson se susreo s Ezrom Taftom Bensonom i rekao: »Brate Benson, Gospodin želi vi budete predsjednik ovog okola. Što imate reći na to?« Predsjednik Benson je ponovno bio iznenađen. Prokomentirao je: »Ne poznajem ove ljude. Ne živim ovdje ni godinu dana.«⁷ No, ponizno je prihvatio poziv i predsjedavao je okolom od 2.000 članova u zemljopisno velikom okolu. Flora je komentirala njegovu službu kao predsjednika okola: »On to silno voli. Nije pozicija ono što mu je bitno, već radost što može pomoći što je većem broju ljudi moguće da vide istinu evanđelja.«⁸

Kasnije, kao apostol, predsjednik Benson je posjećivao okole diljem svijeta. Komentirao je: »Ponekada bih rekao svojoj supruzi, kada bih se vratio iz posjeta okolima, da ne znam točno kako će nebo izgledati, ali ne mogu tamo tražiti ništa bolje od zadovoljstva i radosti druženja sa svakakvim muškarcima i ženama koje susrećem u vodstvu okola i odjela Siona i misija na zemlji. Doista smo obilno blagoslovljeni.«⁹

Naučavanja Ezre Tafta Bensona

1

Kao članovi Crkve okupljamo se u okolima Siona.

Oni koji nisu članovi ponekada pitaju: »Što je okol?« Članovi isto tako pitaju: »Koje je značenje okola? Što ono znači za nas članove?«

Onima koji nisu članovi, okol je sličan biskupiji u drugim crkvama. Okol je zemljopisno područje koje se sastoji o broja odjela (mjesnih kongregacija), a njime predsjedava predsjedništvo.

Članovima, izraz *okol* je simboličan izraz. Zamislite u svom umu veliki šator kojeg drži užad pričvršćena za mnoge kolčiće koji su čvrsto učvršćeni u zemlju. Proroci su prisposodobili Sion posljednjeg dana velikom šatoru koji obuhvaća zemlju [vidi Izaija 54:2; 3. Nefi 22:2]. Taj šator podržan je s užadi koja je privezana za kolčiće. Ti su kolčići, naravno, razne zemljopisne organizacije raširene širom zemlje. Trenutno, Izrael se sabire u raznim okolima Siona.¹⁰

Okol ima barem četiri svrhe:

1. Svaki okol, kojim predsjedavaju tri velika svećenika, a podržavaju ih dvanaestorica muškaraca kao veliko vijeće, postaje malena crkva svetaca u određenom zemljopisnom području. Svrha okola je ujediniti i usavršiti članove koji žive u njihovim granicama donoseći im crkvene programe, uredbe i poduku o evanđelju.

2. Članovi okola trebaju biti uzori ili mjerila pravednosti.

3. Okoli trebaju biti obrana. Članovi to čine kada se ujediniju pod vodstvom mjesnih službenika u svećeništvu i posvećuju se obavljanju svojih dužnosti i obdržavanju saveza. Ovi savezi, ako se obdržavaju, postaju zaštita od pogreške, zla ili nepogode.

Gradimo hramove samo tamo gdje imamo okole. Blagoslovi i uredbe hrama pripremaju osobu za uzvišenje. Naravno, nije moguće da svaki okol ima hram, ali trenutno svjedočimo nekim osobitim, da, čudesnim razvojem događaja u izgradnji hramova u raznim dijelovima svijeta. Takav program omogućava članovima Crkve da prime pune blagoslove od Gospodina.

4. Okoli su utočišta od oluje koja se treba izliti na zemlju.¹¹

2

Okoli su uspostavljeni kako bi pomogli roditeljima naučavati evanđelje i voditi svoju djecu prema uredbama spasenja.

U Nauku i savezima čitamo:

»I opet, imaju li roditelji djecu u Sionu, ili *u kojem od okola njegovih* koji su uređeni, a ne uče ih da shvate nauk o obraćenju, vjeri u Krista, Sina Boga živoga, i o krštenju, i daru Duha Svetoga polaganjem ruku kad navršše osam godina, grijeh nek bude na glavama roditelja. To nek je, naime, zakon za stanovnike Siona, i *u svakom od okola njegovih koji su uređeni*« (68:25–26; kurziv dodan).

Ovdje vidite jednu od glavnih svrha okola. Oni su uspostavljeni kako bi pomogli roditeljima koji »imaju... djecu u Sionu« da ih podučavaju evanđelju Isusa Krista i poslužuju im uredbе spasenja. Okoli se uspostavljaju kako bi usavršili svece te da razvoj započne kod kuće učinkovitim naučavanjem evanđelja.¹²

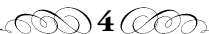
3

Kada se članovi okola prisjećaju Gospodinovih mjerila svetosti, okol postaje predivno obilježje koje cijeli svijet može vidjeti.

Gospodin kaže: »Sion mora rasti ljepotom i svetošću; granice mu se imaju proširiti; okoli mu se imaju ojačati. Da, zaista, kažem vam, Sion se mora podići i odjenuti najsajnijim haljinama« (Nauk i savezi 82:14).

Gospodin ovdje izjavljuje još jednu veliku svrhu okola: da bude predivno obilježje koje cijeli svijet može vidjeti. Naravno, izraz »odjenuti najsajnijim haljinama«, odnosi se na unutarnju svetost koju mora postići svaki član koji se naziva svecem. Sion su »čisti srcem« (Nauk i savezi 97:21).

Okoli Siona ojačani su kada se članovi spominju mjerila svetosti koju Gospodin očekuje od svojeg odabranog naroda, a tada se i granice Siona šire.¹³

Svaki okol služi kao obrana i utočište od neprijatelja i neviđenog.

Ipak, još jedna objava od Gospodina pruža nam objašnjenje o svrsi okola: »Zaista, kažem svima vama: Ustani i zasini da svjetlost tvoja bude stijeg narodima. I da se sabiranje na zemlji Siona i u okolima njegovim, izvede za obranu, i za zaklon pred olujom i pred gnjevom, kad se on izlije neublažen po cijeloj zemlji« (Nauk i savezi 115:5–6).

U ovoj je objavi zapovijed da naša svjetlost svijetli tako da postane mjerilo narodima. Mjerilo je propis mjere po kojoj osoba određuje točnost ili savršenstvo. Sveci trebaju biti mjerilo svetosti koje svijet može vidjeti. To je ljepota Siona.

Gospodin tada objavljuje da okoli Siona trebaju biti »za obranu pred olujom i pred gnjevom, kad se on izlije neublažen po cijeloj zemlji«. Okoli su obrana za svece od vidljivih i nevidljivih neprijatelja. Obrana je smjernica koja se nudi kroz svećeničke putove koji jačaju svjedočanstvo i potiču obiteljsku solidarnost i osobnu pravednost.

U svojem predgovoru svojih objava u Nauku i savezima, Gospodin je upozorio: »Dan taj ubrzo dolazi. Još nije sat, ali je tu, nadomak, kad će mir sa zemlje biti uklonjen, a đavao vlast imati nad svim gospodstvom svojim« [Nauk i savezi 1:35].

Danas... vidimo ispunjenje ovog predviđanja gdje Sotona, u neumanijenom gnjevu, pokazuje moć nad »gospodstvom svojim« – zemljom. Nikada njegov utjecaj nije bio tako velik, a samo oni koji su prihvatili Svetoga Duha kao svojeg vodiča – i slijedili su savjet svećeničkih vođa – bit će pošteđeni od pustošenja njegovog zlog utjecaja.

Gospodin u toj uvodnoj objavi isto navodi da će on imati moć nad svojim svecima: »I kraljevati u sredini njihovoj« [Nauk i savezi 1:36]. On to čini dok djeluje kroz svoje odabrane sluge, autoritete u okolima i odjelima.¹⁴

Kako Crkva raste, vrlo je važno da gradimo čvrsto i dobro te da naši budući okoli imaju osnovne sastojke koji su potrebni za uspjeh, a da postojeći okoli neumorno rade kako bi bili u potpunosti funkcionalni okoli u smislu duhovnog postignuća. Danas ovi

*Okupljanjem s drugim svecima vidimo da okol može biti
»za obranu, i za zaklon pred olujom« (NiS 115:6).*

okoli trebaju biti mjesta okupljanja Siona te trebaju biti duhovna utočišta i samodostatni na što je više moguće načina.¹⁵

Okoli i okruzi Siona simbolična su sveta mjesta o kojima Gospodin govori gdje se njegovi sveci trebaju okupljati u posljednjim danima kao utočišta od oluje. Vi i vaša djeca okupit ćete se ovdje kako biste štovali, vršili svete uredbe, družili se, učili, sudjelovali u glazbi, plesu, igrokazu i sportu te da općenito poboljšavate sebe i jedni druge. Obično se smatra značajnim da naše kapele imaju toranj na sebi sa vrhom prema nebu jer to simbolizira kako se naš život treba uvijek kretati uvis prema Bogu.¹⁶

Nefi, prorok Mormonove knjige predvidio je dan kada će sveci biti raspršeni po okolima diljem svijeta. Vidio je vrijeme kada će im Gospodin pružati svoju zaštitu dok će biti ugroženi olujama uništenja koje prijete njihovom opstanku. Nefi je prorokovao: »I dogodi se: Spazih ja, Nefi, moć Jaganjca Božjega kako silazi na svece crkve Jaganjčeve i na narod saveza Gospodnjega što je raspršen po svemu licu zemaljskomu. I bijahu naoružani pravednošću i moću Božjom u velikoj slavi« (Mormonova knjiga, 1. Nefi 14:14).

Kroz objavu znamo da će postojati opasnosti, nepogode i progoni u posljednjim danima, no sveci mogu biti pošteđeni kroz pravednost. Gospodinovo obećanje u Mormonovoj knjizi je sigurno: »Zato će on moću svojom sačuvati pravedne« (1. Nefi 22:17).¹⁷

Prijedlozi za proučavanje i podučavanje

Pitanja

- Nakon što ste pročitali 1. odsjek, kako biste odgovorili nekome tko bi vas pitao zašto su članovi Crkve ustrojeni u okole?
- Predsjednik Benson nas je podsjetio da okoli pomažu roditeljima podučavati svoju djecu evanđelju i pružati im svećeničke uredbe (vidi 2. odsjek). Na koje načine vaš okol snaži vaše napore kod kuće?
- Kada ste vidjeli članove okola da se okupljaju i postavljaju primjer koji »cijeli svijet može vidjeti«? (Vidi 3. odsjek.) Kako ste pogodovali od ovih aktivnosti?
- Na koje načine okol nudi zaštitu od »vidljivih i nevidljivih neprijatelja«? (Vidi 4. odsjek.) Koje prilike imamo za sudjelovanje u svojem okolu? Koji su neki od blagoslova koje možemo primiti kada tako činimo?

Povezani stihovi iz Svetih pisama

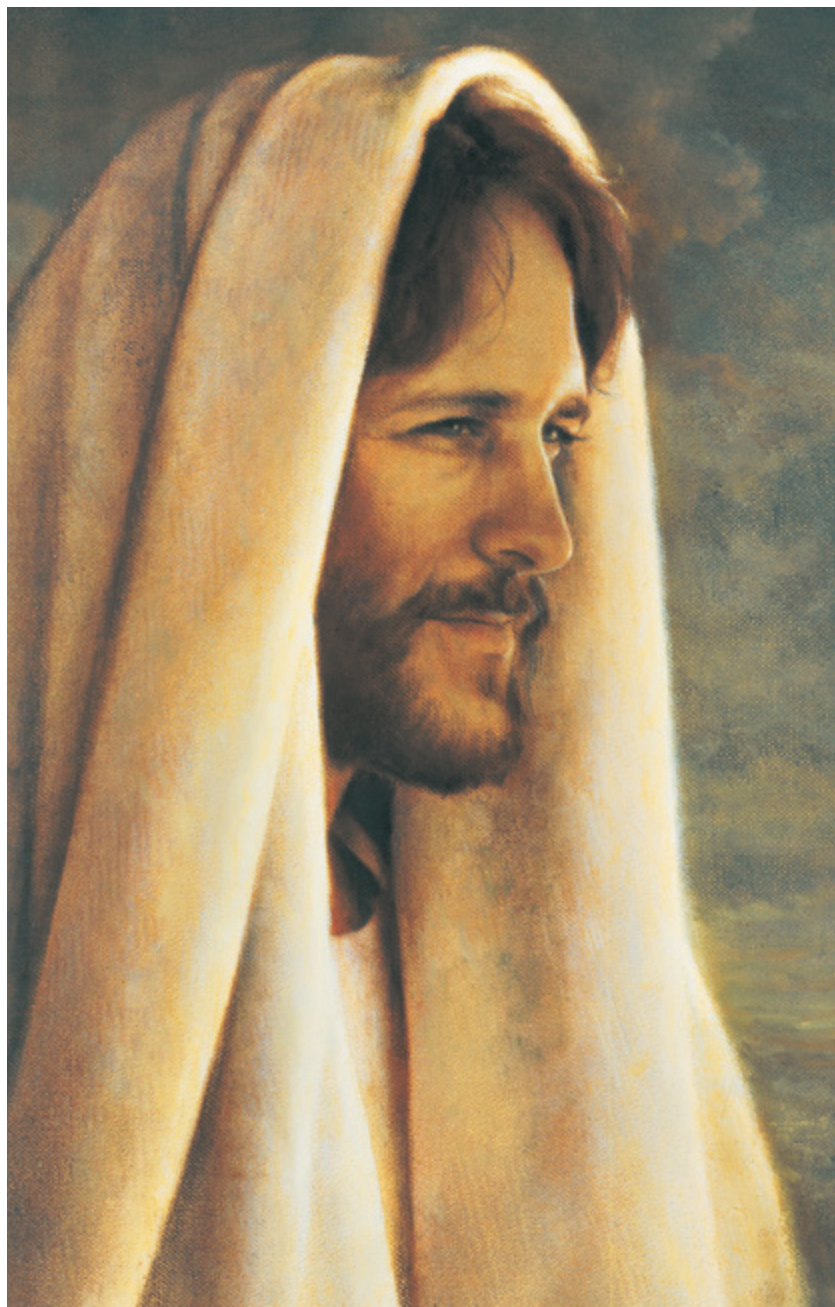
Izaija 25:3–5; Matej 5:14–16; Moroni 10:31–33; NiS 101:17–21; 133:7–9

Pomoć pri podučavanju

»Vješt učitelj se ne pita: 'Što ću danas raditi na nastavi?' već se pita: 'Što će moji učenici raditi danas na nastavi?'; ne: 'Što ću danas podučavati?' već: 'Kako ću pomoći svojim učenicima otkriti ono što trebaju znati?'« (Virginia H. Pearce, »The Ordinary Classroom—a Powerful Place for Steady and Continued Growth«, *Ensign*, studeni 1996, 12; navod: *Teaching the Gospel: A Handbook for CES Teachers and Leaders* [1994], 13).

Napomene

1. Vidi 20. poglavlje u ovoj knjizi.
2. Vidi 21. poglavlje u ovoj knjizi.
3. Vidi Sheri L. Dew, *Ezra Taft Benson: A Biography* (1987), 122; Francis M. Gibbons, *Ezra Taft Benson: Statesman, Patriot, Prophet of God* (1996), 104.
4. Sheri L. Dew, temeljeno na izvješću Dona Schlurfa, u *Ezra Taft Benson: A Biography*, 122.
5. Vidi 1. poglavlje u ovoj knjizi.
6. U *Ezra Taft Benson: A Biography*, 144.
7. U *Ezra Taft Benson: A Biography*, 156–157.
8. Flora Amussen Benson, citirano u *Ezra Taft Benson: A Biography*, 159.
9. Conference Report, listopad 1948., 98.
10. *Come unto Christ*, (1983), 101.
11. *Come unto Christ*, 104–105.
12. *Come unto Christ*, 101–102.
13. *Come unto Christ*, 102.
14. *Come unto Christ*, 103–104.
15. *The Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), 151.
16. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 151–152.
17. *Come unto Christ*, 104.

»Ja sam put, istina i život – reče mu Isus. – Nitko ne dolazi k Ocu osim po meni« (Ivan 14:6).

Život usredotočen na Krista

*»Najbolja mjera istinske veličine je
ta koliko smo kristoliki.«*

Iz života Ezre Tafta Bensona

Predsjednik Ezra Taft Benson često je citirao Spasiteljev savjet dvanaestorici nefijskih učenika: »Kakvi, dakle, ljudi morate biti? Zaista, kažem vam, onakvi kao što sam ja« (3. Nefi 27:27).¹ Ovo načelo – potreba da budemo više kristoliki – bilo je uobičajena tema u službeništvu predsjednika Bensona, posebice tijekom njegovog službeništva kao predsjednika dvanaestorice apostola i predsjednika Crkve.

Posvetivši svoj život služenju Gospodinu, predsjednik Benson je snažno i s uvjerenjem govorio kada je iznosio sljedeće riječi svjedočanstva:

»Svjedočim vam da ne postoji veći izazov koji više ushićuje i oplemenjuje dušu od nastojanja da se uči o Kristu i kroči njegovim stopama. Naš uzor, Isus Krist, kročio je ovom zemljom kao 'primjer'. On je naš zagovornik kod Oca. Izvršio je veliku pomirbenu žrtvu kako bismo mogli imati puninu radosti i biti uzvišeni u skladu s njegovom milosti te našim pokajanjem i pravednosti. Sve je vršio savršeno i zapovjedio nam da budemo savršeni kao što su on i njegov Otac savršeni (vidi 3. Nefi 12:48).

»Što bi Isus učinio?« ili »Što bi on htio da ja učinim?« vrhovna su osobna pitanja ovog života. Kročiti njegovim putem je najveće postignuće života. Najuspješniji su onaj muškarac ili žena čiji se život najviše podudara s Učiteljevima.²

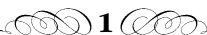
Kada je predsjednik Benson poticao svece da slijede Spasiteljev savršeni primjer, podsjetio ih je da to mogu činiti samo uz Spasiteljevu pomoć. Izjavio je:

»Znam da Gospodin živi. Znam da nas on voli. Znam da nitko osim njega ne može uspjeti, ali s njim, kao suradnikom, nitko ne može podbaciti.

Znam da Bog može učiniti puno više s našim životom nego što mi to možemo.

Od ovog trenutka nadalje, imajmo svi više moralne hrabrosti da potpunije nastojimo svakog dana misliti o Kristu, učiti o njemu, kročiti njegovim stopama i činiti što bi on htio da činimo.«³

Naučavanja Ezre Tafta Bensona

Primjer i naučavanja Isusa Krista pružaju veliko mjerilo čovječanstvu.

Savršeni čovjek kročio je zemljom prije dvije tisuće godina: Isus Krist. On je bio sin Nebeskoga Oca i zemaljske majke. On je Bog ovoga svijeta, pod Ocem. Podučavao je ljude istini kako bi doista mogli biti slobodni. Njegov primjer i pouke pružaju veliko mjerilo, jedini siguran put, za cijelo čovječanstvo.⁴

Nijedan drugi zaseban utjecaj nije imao tako veliki učinak na ovu zemlju kao život Isusa Krista. Ne možemo zamisliti svoje živote bez njegovih naučavanja. Bez njega bismo bili izgubljeni u opsjeni uvjerenja i štovanja, rođeni u strahu i tami gdje prevladavaju senzualno i materijalističko. Daleko smo od cilja koji nam je postavio, ali ga nikada ne smijemo izgubiti iz vida, a ne smijemo niti zaboraviti da naš veliki uspon prema svjetlu, prema savršenstvu, neće biti moguć bez njegovih naučavanja, njegovog života, smrti i uskrsnuća...

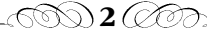
Moramo opetovano spoznavati da se jedino prihvaćanjem i življenjem prema evanđelju ljubavi, kako je Učitelj naučavao, i jedino vršenjem njegove volje možemo osloboditi spona neukosti i sumnji koje nas sputavaju. Moramo naučiti ovu jednostavnu, veličanstvenu istinu kako bismo iskusili dražesne radosti duha sada i u vječnosti. Trebamo se izgubiti u vršenju njegove volje. Moramo ga postaviti na prvo mjesto u svojem životu.⁵

U 14. poglavlju evanđelja po Ivanu, Isus se brižno oprašta od svojih učenika nakon posljednje večere. Govori im da ide pripremiti

mjesto za njih u kući njegovog Oca; tako da tamo gdje je on i oni mogu biti. Toma mu kaže:

»Gospodine... ne znamo kamo ideš. Kako bismo mogli poznavati put?»

Ja sam put, istina i život – reče mu Isus. – Nitko ne dolazi k Ocu osim po meni« (Ivan 14:5–6). Put leži pred nama. Jasno je označen.⁶

Dolazimo Kristu kada se ugledamo u njega u svakoj misli i oponašamo njegove osobine.

Jezikom Mormonove knjige, trebamo »vjerovati u Krista i ne zanijekati ga« (2. Nefi 25:28). Trebamo imati povjerenja u Krista, a ne u mišicu tjelesnu (vidi 2. Nefi 4:34). Trebamo »do[ći] Kristu i b[iti] savršeni u njemu« (Moroni 10:32). Trebamo doći »srca skršena i duha raskajana« (3. Nefi 12:19), gladovati i žeđati za pravednošću (vidi 3. Nefi 12:6). Trebamo doći »gosteći se riječju Kristovom« (2. Nefi 31:20), kako je primamo kroz njegova Pisma, njegove pomazanike i njegovog Duha Svetoga.

Ukratko, trebamo slijediti »primjer Sina Boga živoga« (2. Nefi 31:16).⁷

Gospodin je rekao: »Gledajte k meni u svakoj misli« (NiS 6:36). Gledati ka Gospodinu u svakoj misli je jedini mogući način na koji možemo biti onakvi muškarci i žene kakvi trebamo biti.

Gospodin je postavio sljedeće pitanje svojim učenicima: »Kakvi, dakle, ljudi morate biti?« Zatim je odgovorio na vlastito pitanje rekavši: »Onakvi kao što sam ja« (3. Nefi 27:27). Moramo ga imati u svojim mislima da bismo postali poput njega – stalno u svojim mislima. Svaki puta kada blagujemo od sakramenta obvezujemo se »uvijek ga se spominjati« (Moroni 4:3; 5:2; NiS 20:77, 79).

Čine li nas misli onakvima kakvi jesmo, a trebamo biti poput Krista, onda moramo imati kristolike misli. Dopustite mi da to ponovim: Čine li nas misli onakvima kakvi jesmo, a trebamo biti poput Krista, onda moramo imati kristolike misli...

Naše misli trebaju biti usmjerene na Gospodina. Trebamo razmišljati o Kristu.⁸

Neka naši osobni životi, domovi i rad na poslu odražavaju našu kristoliku osobnost. Stoga, živite tako da drugi o vama mogu reći: »Ovo je pravi kršćanin!«

Da, vjerujemo u Isusa Krista, ali više od toga – ugledamo se u njega, imamo povjerenje u njega i nastojimo oponašati njegove osobine.⁹

Krist je naš uzor. On je naš primjer... Najbolja mjera istinske veličine je ta koliko smo kristoliki.¹⁰

Biti poput Spasitelja – kakvog li izazova za svaku osobu! On je član Božanstva. On je Spasitelj i Otkupitelj. Bio je savršen u svakom vidu svojeg života. Nije imao ni mane ni nedostataka. Je li to moguće za nas... da budemo kakav je on? Odgovor je da. Ne samo da *možemo*, već nam je to zaduženje, naša odgovornost. Ne bi nam dao ovu zapovijed misleći da ju ne možemo ispuniti [vidi Matej 5:48; 3. Nefi 12:48].

Apostol Petar govorio je o postupku po kojem osoba može postati dionik »božanske naravi« (2. Petrova 1:4). Ovo je važno jer ako doista postanemo dionici božanske naravi, postat ćemo poput njega. Pogledajmo поближе što nas Petar podučava o ovom postupku. Evo što je rekao:

»Zbog toga uložite svu revnost da sa svojom vjerom spojite poštenje, s poštenjem znanje,

sa znanjem uzdržljivost, s uzdržljivošću postojanost, s postojanošću pobožnost,

s pobožnošću bratsku ljubav, s bratskom ljubavi ljubav uopće« (2. Petrova 1:5–7).

Ove vrline koje je Petar naveo dio su božanske naravi ili Spasiteljeve osobnosti. Ovo su vrline koje trebamo oponašati želimo li biti poput njega. Raspravimo o nekoliko ovih važnih odlika.

Prva osobina, na koju su sve druge nadodane je *vjera*. Vjera je temelj na kojem se gradi bogolika osobnost...

Petar nastavlja da svojoj vjeri moramo nadodati *poštenje*... Pošteno ponašanje implicira da [osoba] ima neprijetvorne misli i neokaljana djela. U svojem srcu neće biti pohlepna jer će čineći

Apostol Petar, ovdje oslikan s uskrslim Isusom Kristom, naučavao je o tome kako možemo oponašati Spasiteljevu osobnost.

to »[zanimajati] vjeru« i izgubiti Duha (NiS 42:23) – a nema ničega važnijeg u ovom dijelu od Duha...

Poštenje je srodno svetosti, bogolikoj osobini. [Mi] trebamo aktivno tražiti ono što je kreposno i ljupko, a ne ono što je izopačeno ili prljavo. Krepost će resiti naše misli neprestance (vidi NiS 121:45). Kako li se ijedan čovjek može prepustiti u zla pornografije, huljenja ili prostakluka, a smatrati se u potpunosti kreposnim?

Idući korak koji Petar opisuje u postupku rasta je nadodavanje *znanja* našoj vjeri i poštenju. Gospodin nam je rekao da je »nemoguće... čovjeku spasiti se u neznanju« (NiS 131:6). Na drugom je mjestu Bog zapovjedio: »Istražujte riječi mudrosti iz ponajboljih knjiga; tražite znanje, i to proučavanjem i vjerom« (NiS 88:118)... Iako je svako proučavanje istine vrijedno, istine spasenja su najvažnije istine koje ijedna osoba može spoznati. Gospodinovo pitanje: »Što koristi čovjeku ako dobije sav svijet, a izgubi svoj život?« (Matej 16:26), može se primijeniti na stjecanje obrazovanja kao i na stjecanje svjetovnih dobara. Gospodin je isto tako mogao pitati: »Što koristi čovjeku ako spozna sve na svijetu, a nauči kako biti spašen?« ...

Udruživanje našeg duhovnog obrazovanja s našim sekularnim učenjem pomaže nam održati se usredotočenima na ono što je najvažnije u životu...

Još jedna osobina koju je Petar opisao kao dio božanske naravi je *uzdržljivost*. [Uzdržljiva osoba] sputava svoje emocije i verbalno izražavanje. Umjeren je u onome što radi i ne prepušta se u potpunosti užicima. Jednom riječju, posjeduje samokontrolu. On je zapovjednik svojih emocija, a ne obrnuto...

Svojoj uzdržljivosti dodajemo *postojanost*... Postojanost je još jedan oblik samokontrole. To je sposobnost da odgodimo zadovoljstvo i zauzdamo svoje strasti. U svojem odnosu s voljenima, postojan čovjek se ne upušta u naprasito ponašanje zbog kojeg će kasnije žaliti. Postojanost je stalozhenost pod stresom. Postojan čovjek pokazuje razumijevanje za tuđe greške.

Postojan čovjek čeka na Gospodina. Ponekada čitamo ili slušamo o ljudima koji traže blagoslov od Gospodina, zatim postanu nestrpljivi kada taj blagoslov ne dođe brzo. Dio božanske naravi je imati dovoljno povjerenja u Gospodina da se »smiri[mo]... i zna[mo] da [je on] Bog« (NiS 101:16).

[Osoba] koja je postojana bit će tolerantna prema pogreškama i slabostima svojih voljenih. Stoga što ih voli, neće tražiti greške, kritizirati ili okrivljavati.

Još jedna osobina koju Petar spominje je *ljubav*... Osoba koja voli suosjećajna je i pažljiva prema drugima. Uviđavna je prema tuđim osjećajima i učtiva u svojem ponašanju. Uslužne je naravi. Ljubav oprašta tuđe slabosti i greške. Pruža se svima – starijima i mladima, životinjama, onima koji su na nižim položajima, kao i onima na višim.

Ovo su istinske osobine božanske naravi. Možete li vidjeti kako postajemo kristolikiji kada smo pošteniji, imamo više ljubavi, kada smo postojani i imamo kontrolu nad svojim osjećanima?

Apostol Pavao koristio je živopisne izraze kako bi prikazao da član Crkve mora biti drugačiji od svijeta. Preporučio nam je da »Krista obu[čemo]« (Galaćanima 3:27), »sa sebe skine[mo]... starog čovjeka« i »da se obuče[mo] u novog čovjeka« (Efežanima 4:22, 24).

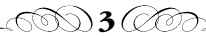
Posljednja i vrhunska vrlina božanske naravi je *dobrotvornost* ili čista Kristova ljubav (vidi Moroni 7:47). Kada bismo doista nastojali biti sličniji našem Spasitelju i Učitelju, onda bi učiti voljeti kao što on voli bio naš najviši cilj. Mormon je dobrotvornost nazvao »od svega najveć[om]« (Moroni 7:46).

Svijet danas puno govori o ljubavi, a mnogi je traže. No, čista Kristova ljubav je uvelike različita od onoga što svijet misli o ljubavi. Dobrotvornost nikada ne traži sebično zadovoljenje. Čista Kristova ljubav traži samo vječni rast i radost drugih...

Spasitelj je izjavio da je život vječni spoznati jedinog pravog Boga i njegovog Sina, Isusa Krista (vidi Ivan 17:3). Ako je to istina, a ja svečano svjedočim da *je* istina, onda moramo upitati kako spoznajemo Boga. Postupak nadodavanja jedne božanske osobine drugoj, kao što je Petar opisao, postaje ključ stjecanja ovog znanja koje vodi u vječni život. Primijetite Petrovo obećanje, koje odmah slijedi opisani postupak:

»Ako, naime, posjedujete ove kreposti te *ako napredujete u njima*, one ne dopuštaju da ostanete ni besposleni ni бесплодни u pravoj spoznaji našega Gospodina Isusa Krista« (2. Petrova 1:8; kurziv dodan).

Molim se da ove Spasiteljeve vrline i osobnosti mogu obilovati u nama tako da kada dođemo pred sud i on upita svakoga od nas: »Kakva ste vi osoba?«, mi možemo podignuti svoju glavu u zahvalnosti i odgovoriti: »Onakva kao što si ti.«¹¹

Spasitelj će nas tješiti i uzdizati u našim naporima da ostanemo na putu koji nam je on označio.

Do one mjere do koje zastranimo s puta koji nam je označio čovjek iz Galileje, do te mjere ne uspijevamo u svojim zasebnim bitkama... No, nismo bez njegove pomoći. Opetovano je govorio svojim učenicima i svima nama: »Neka se ne uznemiruje vaše srce...

Ma što me zamolili u moje ime, ja ću to učiniti...

Neću vas ostaviti siročad...

Ostavljam vam mir: mir i to svoj, dajem vam« (Ivan 14:1, 14, 18, 27).¹²

Vratimo se ponovno Mormonovoj knjizi... kako bismo naučili neka načela o tome kako doći Kristu, biti mu predani, usredotočeni na njega i prožeti njime. Citirat ćemo tek nekoliko od brojnih redaka po tom pitanju.

Prvo, trebamo znati da nas Krist poziva da dođemo njemu. »Gle, šalje on poziv svim ljudima, jer milosrdne su ruke pružene njima... Da, govori: Dođite k meni, i okusit ćete ploda sa stabla života, da, jest ćete kruha i piti vode života besplatno« (Alma 5:33–34).

Dođite jer on stoji »raskriljenih ruku da vas primi« (Mormon 6:17).

Dođite jer »će vas utješiti u nevoljama vašim, i zauzeti se za stvar vašu« (Jakov 3:1).

»Da, dođite k njemu, i kao prinos mu prinesite cijelu dušu svoju« (Omni 1:26).

Kako je Moroni dovršavao zapis o Jaredovskom narodu, napisao je: »Zapovijedam vam da tražite toga Isusa o kojemu proroci i apostoli pisahu« (Eter 12:41).

U Moronijevim završnim riječima napisanim pred kraj nefijske civilizacije, rekao je: »Da, dođite Kristu i budite savršeni u njemu, i odrekните se sve bezbožnosti, a Boga ljubite svom moći svojom, umom i snagom, pa vam je dostatna milost njegova, da milošću njegovom možete savršeni biti u Kristu« (Moroni 10:32).

Oni koji su predani Kristu »st[oje] kao svjedoci Božji u svako doba, i u svemu« u čemu se mogu naći »i to do smrti« (Mosija 18:9). Oni će »sačuvat[i]... ime« Kristovo »upisano uvijek« u srcima svojim (Mosija 5:12). Oni preuzimaju na sebe »ime Kristovo s odlukom da mu služ[e] do svršetka« (Moroni 6:3).

Kada živimo životom usredotočenim na Krista »razgovaramo o Kristu, radujemo se Kristu, propovijedamo o Kristu« (2. Nefi 25:26). »Prim[amo] milu riječ Božju, i slavi[mo] slavlje u ljubavi njegovoj« (Jakov 3:2). Čak i kada je Nefijeva duša bila ožalošćena zbog njegovih opačina rekao je: »Znadem ipak u koga se uzdam. Bog moj je uporište moje« (2. Nefi 4:19–20).

Sjećamo se Alminog savjeta: »Da, i vapi ka Gospodu da te u svemu podupre, da, nek sve djelovanje tvoje bude za Gospoda, i kamo god pođeš, nek to bude u Gospodu. Da, sve misli tvoje nek

budu upravljene ka Gospodu, da, nek nevolje srca tvogega budu pohranjene u Gospodu zauvijek. Savjetuj se s Gospodom u svemu što činiš« (Alma 37:36–37).

»Sjetite se, sjetite«, rekao je Helaman, »da morate sazdati temelj svoj na stijeni – Otkupitelju našem koji je Krist... da đavao, kad pošalje svoje snažne vjetrove... [one] ne uzmogn[u] imati nikakve moći nad vama da vas povu[ku] u ponor bijede i beskrajna jada« (Helaman 5:12).

Nefi je rekao da ga je Gospodin »ispuni[o]... ljubavlju svojom tako da se tijelo moje posve istroši« (2. Nefi 4:21). Oni koji su prožeti u Kristu su »oživljeni u Kristu« (2. Nefi 25:25). Oni »ne trpe nikakvih nevolja, već samo da ih prožme radost Kristova« (Alma 31:38). Oni su »zakriljen[i] u naručju Isusovu« (Mormon 5:11). Nefi je rekao: »Dičim se Isusom, jer on dušu moju otkupi« (2. Nefi 33:6). Lehi je rekao: »Vječno sam obujmljen u naručju ljubavi njegove« (2. Nefi 1:15)...

Ova velika duša, Mormon, [napisao] je pismo svojem ljubljenom sinu, Moroniju, sa sljedećim riječima:

»Sine moj, budi vjeran u Kristu. I nek te ne žalosti ono što napisah da te povuče u smrt. Nek te, naprotiv, Krist uzdigne, a njegove muke i smrt, i ukazanje tijela njegova ocima našim, milosrđe njegovo i dugotrpnost, i nada slave njegove i života vječnoga, ostanu u pameti tvojoj zauvijek.

A milost Boga Oca, čije je prijestolje u visini na nebesima, i Gospodin naš Isus Krist, koji sjedi zdesna moći njegove dok sve ne podloži sebi, bude i ostane s tobom zauvijek« (Moroni 9:25–26).

Moja je molitva za svakog od nas da ćemo i mi slijediti taj nadahnuti savjet: »Budi vjeran u Kristu.« Tada će nas on uzdići, a njegova milost bit će uz nas i ostati s nama zauvijek.¹³

Prijedlozi za proučavanje i podučavanje

Pitanja

- Predsjednik Benson je izjavio: »Nijedan drugi zaseban utjecaj nije imao tako veliki učinak na ovu zemlju kao život Isusa Krista« (1. odsjek). Na koje je načine Spasiteljev život imao utjecaj na ovu zemlju? Na koje je načine njegov život utjecao na vas?

- Kako se naši životi mijenjaju kada »misli[mo] o Kristu«? Kako su naše misli povezane s našim osobinama? Dok proučavate 2. odsjek, razmislite što možete učiniti kako biste potpuniye razvili kristolike osobine koje se tamo spominju.
- Kako nam naučavanja iz 3. odsjeka daju nadu dok nastojimo biti više poput Spasitelja? Kako vam je Spasitelj pomogao u vašim naporima da ga slijedite?

Povezani stihovi iz Svetih pisama

Marko 8:34; Filipljanima 4:13; 1. Ivanova 3:23–24; 2. Nefi 25:23, 26; Mosija 3:19; Alma 7:11–13; Moroni 7:48

Pomoć pri proučavanju

»Planirajte aktivnosti za proučavanje koje će izgraditi vašu vjeru u Spasitelja« (*Propovijedaj moje evanđelje* [2004], 22). Na primjer, dok proučavate možete si postaviti pitanja poput: »Kako mi ova naučavanja mogu pomoći povećati moje razumijevanje pomirenja Isusa Krista? Kako mi ova naučavanja mogu pomoći postati više poput Spasitelja?«

Napomene

1. Na primjer, vidi »Strengthen Thy Stakes«, *Ensign*, siječanj 1991., 5; »Think on Christ«, *Ensign*, ožujak 1989., 4; »In His Steps«, *Ensign*, rujanj 1988., 4.
2. »Think on Christ«, *Ensign*, travanj 1984., 13.
3. »Think on Christ«, *Ensign*, travanj 1984., 13.
4. Conference Report, travanj 1967., 58.
5. »Life Is Eternal«, *Ensign*, lipanj 1971., 34.
6. Conference Report, travanj 1966., 128.
7. »Joy in Christ«, *Ensign*, ožujak 1986., 5.
8. »Think on Christ«, *Ensign*, travanj 1984., 11, 13.
9. *The Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), 328.
10. »A Sacred Responsibility«, *Ensign*, svibanj 1986., 78.
11. Conference Report, listopad 1986., 59, 60–62, 63; ili *Ensign*, studeni 1986., 45, 46–47, 48.
12. »Life Is Eternal«, 34.
13. »Come unto Christ«, *Ensign*, studeni 1987., 84–85.

Popis vizualnih prikaza

- Naslovnica: Pozadina © Artbeats
Naslovnica: Fotografija Ezre Tafta
Bensona © Busath.com
36. stranica: Detalj sa slike *Krist i bogati mladič*, Heinricha Hofmanna. S ljubaznošću C. Harrison Conroy Co., Inc.
40. stranica: *Drevni primjeri/Suvremena obećanja*, Jeffa Warda
58. stranica: *Predsmrtni Krist*, Robert T. Barrett
81. stranica: *Alma traži pokajanje*, Roberta T. Barretta
85. stranica: Detalj iz *On je uskrsnuo*, Dela Parsona
88. stranica: Detalj iz *Krist i Marija kod grobnice*, Josepha Brickeya
92. stranica: »Ostavljam vam mir« (*Ivan 14:27*), Waltera Ranea
97. stranica: *Krist zove Petra i Andriju*, Harrya Andersona
102. stranica: *Prvo viđenje Josepha Smitha*, Grega K. Olsena
106. stranica: *Joseph Smith prima ploče*, Kennetha Rileya
122. stranica: *Brat Joseph*, Davida Lindsleya
127. stranica: *Biblija i Mormonova knjiga svjedoče o Kristu*, Grega K. Olsena
132. stranica: *Moroni dostavlja zlatne ploče Josephu na brežuljku Kumora*, Lewisa A. Ramseya
224. stranica: Detalj sa slike *Lik Kristov*, Heinricha Hofmanna. S ljubaznošću C. Harrison Conroy Co., Inc.
228. stranica: *Abinadi se pojavljuje pred kraljem Noom*, Arnolda Friberga
242. stranica: *Ovih dvanaest je Isus poslao*, Waltera Ranea
246. stranica: *Ponovno pronađen*, Grega K. Olsena
288. stranica: *Blagi iscjelitelj*, Grega K. Olsena
293. stranica: *Pasi ovce moje*, Kamille Corry

Kazalo

B

Bake i djedovi

Ezra i Flora Benson kao, 197, 199
odnos s, 204–207

Vidi i Obitelj

Benson, Ezra Taft

brak s Florom Smith Amussen,
12, 173, 175, 185, 197

cjelodnevna misija, 9–10, 103–
104, 275

crkvena služba, mjesna, 6–7,
12–14, 241, 253–255, 263–264,
279, 281

djetinjstvo, 2–4, 59

domoljublje, 21–25

govori članovima Crkve svih
uzrasta, 32

ljubav, prema Bogu Ocu, 38

ljubav, prema Isusu Kristu, 91

molitve, opisao Gordon B. Hinckley, 48

način vodstva, 28–29, 113, 223,
235, 237, 245–246

obitelj, 14–15, 179, 181–182, 191,
193

obrazovanje, 11, 13

ojačava mladiće u njihovim crkvenim aktivnostima, 6–7, 279

pogoršanje zdravlja, 33

poniznost, 223, 231

posjećuje baptističku Crkvu u Moskvi, Rusija, 26–28

poslovno putovanje s članovima obitelji, 175–176, 187

postaje predsjednik Crkve, 29–30, 149, 235

potiče mladića koji se sprema za misiju, 270

pozvan propovijedati o pokajanju, 77

pozvan u Zbor dvanaestorice apostola, 15–17

pozvan za predsjednika Zbora dvanaestorice apostola, 28–29

prima nadahnuće za poziv novog predsjednika okola, 151

prima pomoć od vladinog dužnosnika kao odgovor na molitvu, 54–55

primjer, za suradnike na vlasti, 37, 47–48

profesionalna karijera, 12–14, 37, 235, 280

provodi vrijeme s obitelji usprkos obvezama u crkvi i na poslu, 187

roditelji, 4–6, 39, 59, 89

rođenje, 2

služba, kao ministar poljoprivrede Sjedinjenih Država, 22–24, 47–48, 235

služba, u Europi – nakon Drugog svjetskog rata, 17–21, 54–55, 69–70, 257, 260

smrt, 1, 33

svjedoči o Isusu Kristu, 25–28, 31, 89, 90, 289–290

svjedoči o Josephu Smithu, 101–103

svjedoči o Mormonovoj knjizi, 30–31, 123, 127–128, 133–135

svjedoči o proročanskom pozivu Spencera W. Kimballa, 144

šalje poziv manje aktivnom
čovjeku da služi kao vođa,
253–254

tradicija misionarskog rada u
obitelji, 269

uči o hramu od svoje majke, 163

uči se moliti od oca, 47

udvaranje Flori Amussen, 7–8,
10–12

uključuje molitvu na sastancima
vlasti, 47–48

uvodi program dobrobiti Crkve u
svoj okol, 255–257

Benson, Flora Smith Amussen
(supruga)
brak s Ezrom Taftom Bensonom,
12, 173, 175, 185, 197
cjelodnevna misija, 10–11
smrt, 33
udvaranje Ezre Tafta Bensona,
7–8, 10–12

Benson, George Taft ml. (otac)
cjelodnevna misija, 4–5, 39, 269
poučava sina Ezru molitvi, 47
vjera, 89
vodi svoju obitelj u slijedenju
proroka, 143

Benson, Sarah Dunkley (majka)
pokazuje vjeru kada je njen muž
pozvan na misiju, 4–5
poučava sina Ezru o hramu, 163
vjera, 89

Bog Otac. *Vidi* Nebeski Otac

Brak
Ezre i Flore Benson, 173, 176, 197
njega, 173, 175
savez, 165–167
sreća u, 177–179
Vidi i Dom; Obitelj; Roditelji

Budućnost, život za, 85

Č

Čednost, 217

članstvo u Crkvi, značenje, 78–79,
86–87

Ć

Ćudorednost
donosi radost, 220–221
mjerilo, je zapovijed od Boga,
213
nikad zastarjela, 211
odupiranje kušnji prekršiti zakon,
215–218
uči djecu o, 219–220
zakon, 211–221

D

Delegiranje, 241–243

Djeca
poučavanje, o ćudoređu, 219–220
poučavanje, o hramovima,
168–170

Djelo
u misionarskom radu, 277
vodi k uspjehu, 59
vrijednost, 259–260

Dobrobit, načela vremenitog i du-
hovnog, 255–265

Dobrotvorni programi Crkve
Ezra Taft Benson uvodi, u svoj
okol, 255–256
glavna uloga, 259
nudi priliku za rad, 260
utjecaj, u Europi nakon Drugog
svjetskog rata, 17–21, 54–55,
257

Dobrotvornost, 38–39

Dom
kao utočište od svijeta, 175
najslađe iskustvo u životu,
175–176
Vidi i Brak; Obitelj; Roditelji

Domoljublje, 21–25

Duh. *Vidi* Duh Sveti

Duh Sveti

boravi s nama dok pratimo Božje zakone, 158–159

dobivanje, kroz molitvu i post, 155

dobivanje, kroz proučavanje Svetih pisama, 156–157

komunicira kroz osjećaje, 155

misionarski rad i, 275

suputništvo, 153–155

vodstvo, ključno u Gospodinom djelu, 151–152

E

Europa, misija Ezre Tafta Bensonova u, 17–21, 54–55, 69–70, 257, 261

F

Financije, 263–266

H

Hram

Ezra Taft Benson uči o, od majke, 163

kao simbol, 164–165

primanje objave u, 170–171

primanje uredbi, 165–166

punina svećeništva dostupna samo u, 165–166

savezi sklopljeni u, 165–166

služenje precima u, 167–168

učenje djece o, 168–170

zaštita i usmjerenje u, 166–167

I

Iskušenje

izbjegavanje, 217

odupiranje, 215–219

Isus Krist

Crkva, 85–86

kao Spasitelj, 89–100, 290–292

ljubav, za nas, 38–39, 91

ljubav Ezre Tafta Bensonova za, 90 misija, 90–93

nas mijenja kako bismo mogli promijeniti svijet, 77–78

nestrpljiv je pomoći nam promijeniti naše živote, 83–84

odvažan u svjedočanstvu o, 94–95 osobine, 291–294

Pomirenje, 91–94

Raspeće, 92–93

se ukazao Josephu Smithu, 103–104

slijedeći primjer, 95–98, 237,

241–242, 249–251, 289–298

tješi i uzdiže nas, 295–297

ugledati se u, u svakoj misli, 291

u Mormonovoj knjizi, 126–128

Uskrsnuće, 93–94

vjera u, 79, 95–97

želja postati poput, 84–87, 97–98

J

Jedinstvo

djelotvorni vođe pokazuju, 239

poniznost je potrebna za, 230–231

u braku, 177–179

u obitelji, 50–52, 179–180

u roditeljstvu, 194–195

Joseph Smith. *Vidi* Smith, Joseph

K

Krist. *Vidi* Isus Krist

Kućna obiteljska večer, 143–144, 182

Kušnje, 69–71, 72, 114–116

L

Ljubav

u domu, 173, 175–176

u misionarskom radu, 269, 276

u vodstvu, 240–241

za Boga, 37–44

za »izgubljenu ovcu«, 245–253

M**Majke**

savjet za, u provođenju vremena s djecom, 190–194
 uloga, određena od Boga, 190
Vidi i Očevi; Roditelji

Manje aktivni članovi Crkve, posezanje za, 245–253

Misionarski rad

cijelom svijetu, 270–271
 djevojke i, 272
 entuzijazam Ezre Tafta Bensonova, 269, 271
 korištenje Mormonove knjige u, 124, 133–135, 137–139, 272
 ljubav u, 270, 276
 mladići i, 272–273
 poniznost i, 275
 pripremanje mladih za, 270–271
 radost, 270
 rad u, 276
 stariji i, 200–201, 273
 tradicije, u obitelji Ezre Tafta Bensonova, 269
 uspjeh u, 275–276
 u svim razdobljima života, 272–274
 utjecaj Duha Svetoga u, 275

Misli, čiste, 215–216

Molitva

iz obitelji Benson, za Ezru Tafta Bensonova, 48–49
 odgovor na, 53–56
 odupiranje kušnji, 216–217
 poboljšanje našeg truda u, 52–53
 primiti Duha Svetoga, 155
 trajno, 49–50, 71
 u obitelji, 50–52
 usprkos osjećaju nedostojnosti, 83
 uzorak, poučavao ga je Isus, 49–50

Mormonova knjiga

blagoslovi čitanja, kao obitelj, 127–128

čitanje, s mladom djecom, 133–134
 dnevno proučavanje, 137–138
 i Nauk i savezi, 129–131
 Joseph Smith i, 106–107
 misionarski rad koristeći, 124, 133–135, 138–140, 274
 moć, 30–31, 137–138
 pisana za posljednje dane, 136–137
 poučava ispravan nauk, 128–129
 preplavljuje naš život s, 138–140
 približava nas Bogu, 127–128
 svjedoči o Isusu Kristu, 126–128
 treba biti u središtu našeg proučavanja i poučavanja, 124
 upozorava na zanemarivanje, 123, 125–126
 zaglavni kamen vjere svetaca posljednjih dana, 123–131
Vidi i Proučavanje Svetih pisama; Riječ Božja

N

Nada, 84–86

Nauk i savezi, 129–131

Naum sreće, razumijevanje, vodi do pokajanja, 78–79

Nebeski Otac

blagoslovi predavanja života, 42–43
 ljubav, za nas, 43
 ljubav za, 37–44
 nestrpljiv je pomoći nam promijeniti naše živote, 83–84
 nikada nas ne tjera živjeti po evanđelju, 61
 odgovara na molitve, 53–56
 poboljšanje komunikacije s, 52–53
 se ukazao Josephu Smithu, 104–105
 uvijek je blizu, 47

- vjera u, 97–98
 vršenje volje, 73–74
 zapovijedi, 38–44, 78–79
 želi da budemo sretni, 73–74
- O**
-
- Obitelj
 molitva u, 50–52
 odnos sa starijima u, 204–207
 ojačanje, 177–180, 185, 187
 podučavanje evanđelja u,
 179–180
 važnost, u vrijeme i vječnost, 176
 vječna, 166, 173, 180–181
Vidi i Bake i djedovi; Brak; Dom;
 Majke; Očevi; Roditelji
- Obiteljska molitva, 50–52
- Obiteljsko rodoslovlje, 167–168
- Objava
 kroz Duha Svetoga, 155
 kroz prisustvovanje u hramu,
 169–170
 kroz živućeg proroka, 144–145
- Obnova, 106–107
- Obraćanje. *Vidi* Promjena srca
- Očevi
 savjet za, davanje duhovnog
 vodstva, 187–189
 vječni poziv, 187
Vidi i Majke; Roditelji
- Odluke
 određuje našu vječnu sudbinu, 63
 zahtjeva trud u molitvi, 63
- Okoli Siona
 svrha, 282–286
 vodstvo Ezre Tafta Bensona u, 13,
 235, 245–247, 255–256, 279, 281
- Opačina
 nikada nije sreća, 62, 78, 215
 svijeta, 114–116
- Opredjeljivanje
 primjena, vodi do posljedica koje
 traju sada i u vječnost, 61–66
 vječno načelo, 60–61
- Oprost
 obećanje o, 85–86
 za seksualne prijestupe, 219
- Optimizam, 71
- P**
-
- Pokajanje
 i nada, 84–87
 i promjena srca, 77–78, 79–80
 je više od promjene ponašanja,
 79
 pobožna tuga vodi do, 82–83
 slijedi vjeru u Krista, 79
 za seksualni grijeh, 219
- Poniznost
 ponos protiv, 223, 225, 232–233
 primjer Ezre Tafta Bensona, 223,
 225
 u misionarskom radu, 275
 u vodstvu, 238
Vidi i Ponos
- Ponos
 Gospodin nas upozorava na,
 225–226
 neprijateljstvo prema Bogu i dru-
 gima, 226–227
 očitovanja, 235–236
 ograničava napredak, 230–231
 posljedice, 227–231
 protiv poniznosti, 223, 225,
 232–233
 protuotrov za, je poniznost,
 232–233
 strah od čovječjeg suda umjesto
 Božjeg, 227–229
Vidi i Poniznost
- Pornografija, 215–216

Poslušnost
 blagoslovi kroz, 42–44, 78–79,
 158–159
 kao najveća kušnja života, 38, 44

Predsjednik Crkve
 blagoslovi iz slijeđenja, 143–144,
 152–154
 govori nam što trebamo čuti,
 146–147
 je najvažniji prorok za nas,
 145–146
 neće nikada odvesti Crkvu s
 puta, 148
 prima objave za Crkvu, 144–146

Prijateljstvo u Crkvi, 26, 245–254

Primjer, vodeći po, 243–244

Promjena srca
 događa se postepeno, 85–87
 i pokajanje, 77–78, 79–81
 promjena koja dolazi iznutra,
 77–78

Prorok. *Vidi* Predsjednik Crkve

Prošlost, ne živjeti u, 85

proučavanje Svetih pisama
 blagoslovi, 114–120
 poziva Duha, 156–158
 vodi do uvećane crkvene akti-
 vnosti, 116–118
 vrijednost, 120–121
Vidi i Mormonova knjiga; Riječ
 Božja

Prvo viđenje, 103–104

R

Rat na nebu, 60–61

Riječ Božja
 blagoslovi proučavanja, 118–119
 marljivo proučavanje, vodi do
 vjernosti, 116–118
 ne treba se olako shvaćati,
 120–121

ojačava nas protiv dnevnih iza-
 zova, 116–116
 uključuje Sveta pisma i riječi ži-
 vućih proroka i osobne objave,
 116
Vidi i Mormonova knjiga; prouča-
 vanje Svetih pisama

Roditelji

poštivanje, 204–206
 trebaju učiti djecu o ćudoređu,
 219–220
 trebaju učiti djecu o hramu,
 168–170
 uloge, 187–193
 zajedništvo između, 194–195
Vidi i Brak; Dom; Majke; Obitelj;
 Očevi

S

Samodostatnost, 255–265

Savezi, 166–167

Seksualni prijestup
 odupiranje kušnji, 215–216
 opasnosti, 214–215
 praštanje za, 219

Slabost, nadilaženje, 82–83

Služenje
 starijima, 207–208
 u braku, 177–179
 u Crkvi, 243–244

Služenje manje aktivnim članovima
 Crkve, 245–253

Smith, Joseph
 anđeoski posjeti, 103–104
 Božje kraljevstvo na zemlji
 ponovno uspostavljeno kroz,
 106–107
 i Mormonova knjiga, 105–106
 kao vođa posljednje razdiobe,
 108–110
 molitva, utjecala na milijune, 63
 mučeništvo, 107–108

- objave, 104–105
 predodređenje, 108–109
 Prvo viđenje, 103–104
 vjernost, 107–108
- Sotona
 laži o, 71, 83
 mržnja, za nas, 43
- Sreća
 Kristoliki život nas vodi k, 97–98
 naum, je naum evanđelja, 78–79
 Nebeski Otac želi da iskusimo,
 73–74
 rezultat vjere u Boga, 72
 usprkos izazovima, 69–70
 zahtjeva trud, 72–73
- Stariji
 briga o, 204–208
 Gospodinova ljubav za, 199–200
 odgovornosti, 199–200
 odnos sa, 206–207
 ostaje jak u vremenima bolesti,
 204
 pronalaženje ispunjenja, 203–206,
 208
 savjet vođama Crkve o, 207–208
 snaga, 200
 uključivanje, u obiteljske aktivno-
 sti, 206
- Svećeništvo
 moć, pečati obitelj kroz hramske
 uredbе, 167
 punina, dostupna samo u hramu,
 165–166
- T**
-
- Tuga, pobožna, vodi do pokajanja,
 82–83
- V**
-
- Velika depresija, 255–256
- Vjera
 izražena kod farmera u Idaho, 70
 izražena kod svetaca u Europi
 nakon Drugog svjetskog rata,
 69–70
 prethodi pokajanju, 79
 uključuje slijeđenje Isusa Krista,
 95–97
 vodi do optimizma i mira, 71–73
- Vodstvo
 delegacija u, 241–242
 i izgradnja drugih, 243–244
 kvalitete djelotvornog, 238–240
 primjer Ezre Tafta Bensona, 28–
 29, 113, 223, 235, 237, 245–247
 slijedeći Spasitelj primjer u,
 237, 241–242
 važnost primjera u, 243–244
- Z**
-
- Zaduživanje, 263–265
 Zalihe hrane, 260–262

CRKVA
ISUSA KRISTA
SVETACA
POSljednjih DANA

CROATIAN

